

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy we W. w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Witold Firkowicz

Protokolant Ewelina Doroszkiewicz

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej we W. – Elżbiety Orzeł

po rozpoznaniu w dniach: 22.01, 15.09, 20.10, 14.11, 24.11, 27.11.2008 r., 26.05, 27.05, 4.06, 23.07, 5.08, 13.08, 24.08, 25.08, 24.09, 29.09, 28.10, 19.11.2009 r., 7.01, 13.01, 21.01, 28.01, 18.02, 4.03, 8.04, 23.04, 8.06, 25.06, 23.07, 26.08, 9.09, 17.11, 1.12, 15.12. 2010 r., 21.01, 28.01, 4.02, 7.03, 14.03, 13.05, 23.05, 27.05, 1.06, 6.06, 29.06, 4.07, 11.07, 18.07, 1.08, 12.08, 22.08, 19.09, 26.10, 14.11, 19.12.2011 r., 9.01, 15.02, 13.03, 20.06, 24.08, 29.08, 3.09, 10.10, 9.11, 16.11, 14.12.2012 r., 14.01, 22.02, 18.03, 19.04, 29.05, 19.06, 17.07, 18.09, 25.09, 28.10, 9.12, 18.12.2013 r., 5.02, 5.03, 9.04, 2.06, 4.06, 21.07, 22.07, 11.08, 22.08, 8.10, 13.10, 15.10, 19.11, 8.12 i 19 grudnia 2014 r.

sprawy:

1. **J. H.**, urodz. (...) w W.,

syna J. i M. z domu K.

2. **R. S. (1)**, urodz. (...) we W.,

syna K. i W. z domu K.

oskarżonych o to, że :

I. w okresie od 27 listopada 2001 roku do 29 listopada 2001 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **Z. G. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8 000 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 27 listopada 2001 roku umowę kupna - sprzedaży weksła własnego wystawionego przez S. B. wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksła w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 8 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksła, wynikającej z postanowień umowy, w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksła w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...), a następnie usiłowali doprowadzić **Z. G. (2)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2000 zł w ten sposób, że w dniu 29 listopada 2001 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksła, stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksła wezwali **Z. G. (1)**, jako indosanta do zapłaty kwoty 2000 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksła z sumą wekslową 10 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na jego szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

II. w marcu 2002 roku w K. i we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **O. S.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9 500 zł w ten sposób, że zawierając z nią w marcu 2002 roku ustną umowę kupna - sprzedaży 5 weksli in blanco wystawionych przez A. B. (1), B. W., A. Z. (1), K. Z. (1), E. Ż., wprowadzili sprzedającą w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksła w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru

zapłaty kwoty 9500 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksli wynikającej z postanowień umowy, w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów”, a następnie usiłowali doprowadzić O. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 52 500 zł w ten sposób, że w dniu 20 marca 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącej przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwali O. S. jako indosanta do zapłaty kwoty 52 500 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumą wekslową 62 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na jej szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

III. w dniu 6 marca 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **M. M. (2)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15 000 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 6 marca 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez (...) Spółkę z o.o. wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty w terminie do 28 marca 2002 kwoty 15 00 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla, wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...), czym działali na jego szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

IV. w dniu 26 mara 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **W. P. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 13 000 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 26 marca 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez S. D. wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 13 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla, wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...), czym działali na jego szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

V. w okresie od kwietnia 2002 roku do 11 września 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 260 000 zł **(...) Spółkę z o.o.** z siedzibą w K. przy ul. (...), w ten sposób, iż wyzyskując błąd prezesa Zarządu tej Spółki R. B. (1) wynikającego z przedstawienia mu do podpisania dwóch weksli in blanco zamiast jednego mającego stanowić zabezpieczenie realizacji przez (...) Spółkę z o.o. umowy o współpracy z dnia 9 kwietnia 2002 roku zawartej między obu spółkami, uzyskali weksel in blanco, który po wypełnieniu jego treści przez nieustaloną osobę poprzez wskazanie jako jego remitenta osoby K. B. (1), miejsca jego wystawienia jako K., daty wystawienia – jako 10 marca 2002 roku, daty płatności weksla jako 28 czerwca 2002 roku, sumy wekslowej opiewającej na kwotę 260 000 zł, miejsca jego płatności jako W. oraz po podrobieniu przez nieustaloną osobę podpisu K. B. (1) w celu przeniesienia poprzez indos praw w weksla na rzecz jego posiadacza (...) oraz po fikcyjnym wezwaniu (...) Spółki z o.o. do jego zapłaty uzyskali w dniu 11 września 2002 roku w Sadzie Okręgowym we W. Wydział X Gospodarczy nakaz zapłaty na rzecz (...) zobowiązującym (...) spółkę z o.o. do zapłaty sumy wekslowej, czym działali na szkodę firmy (...) Spółki z o.o.,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

VI. w okresie od kwietnia 2002 roku do września 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 65 000 złotych **J. K.** prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w O. przy ul. (...)/7 zł, w ten sposób, iż wprowadzili go w błąd co do faktycznego przeznaczenia złożonego przez niego (...) weksla in blanco mającego stanowić zabezpieczenie realizacji umowy o współpracy z dnia 9 kwietnia 2002 roku zawartej pomiędzy nim, a (...), a następnie po wypełnieniu treści weksla przez nieustaloną osobę poprzez

wskazanie jako jego remitenta osoby A. N., miejsca wystawienia jako O., daty wystawienia jako 9 lutego 2002 roku, daty płatności weksla jako 7 lipca 2002 roku, sumy wekslowej opiewającej na kwotę 65 000 zł, miejsca płatności jako O. oraz po podrobieniu przez nieustaloną osobę podpisu A. N. w celu przeniesienia praw z weksla poprzez indos na okaziciela- (...) Spółkę z o.o. o zażądali od niego zapłaty kwoty wekslowej lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy przez niego zapłaty, czym działali na jego szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

VII. w okresie od 5 czerwca 2002 roku do 10 czerwca 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili (...) **Spółkę z o.o.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 36 000 zł w ten sposób, że zawierając z W. R., działającym w imieniu (...) Spółki z o.o. w dniu 5 czerwca 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez M. R. (1) wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 36 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla, wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...), oraz nakłonili sprzedającego do wypełnienia posiadanego przez niego weksla in blanco na sumę wekslową 55 000 zł przewyższającą wysokość rzeczywistego zobowiązania łączącego wystawcę weksla z indosantem w kwocie 33 193,97 zł, a następnie usiłowali doprowadzić (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19 000 zł w ten sposób, że w dniu 10.06.2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącej przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwali (...) Spółkę z o.o., jako indosanta do zapłaty kwoty 19 000 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej 55 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na szkodę (...) Spółki z o.o.,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

VIII. w dniu 24 czerwca 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **K. Z. (2)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3400 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 24 czerwca 2002 roku umowę kupna - sprzedaży dwóch weksli in blanco wystawionych przez B. K. (1) wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 3400 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksli, wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...) oraz znając wysokość rzeczywistego zobowiązania nakłonili sprzedającego do wypełnienia posiadanych przez niego weksli in blanco na łączną sumę wekslową 6500 zł przewyższającą wysokość rzeczywistego zobowiązania łączącego wystawcę weksla z indosantem w kwocie 4000 zł, a następnie pomimo upływu terminu nie zapłacili kwoty 3400 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksli, czym działali na jego szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

IX. w okresie od 28 czerwca 2002 roku do 19 sierpnia 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **S. S. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6 000 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 28 czerwca 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla własnego wystawionego przez K. G. (1) wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 6000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla, wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...), a następnie usiłowali doprowadzić S. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14 000. zł w ten sposób, że w dniu 19 sierpnia 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwali S. S. (1), jako indosanta do zapłaty kwoty 14 000 zł wynikającej z różnicy

potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej 20 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na jego szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

X. w okresie od 22 lipca 2002 roku do 20 sierpnia 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **Z. C.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 116 000 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 22 lipca 2002 roku umowy kupna – sprzedaży dwóch weksli in blanco wystawionych przez J. J. (2) wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 104 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksli wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksli w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...), a następnie usiłowali doprowadzić Z. C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 130 000 zł w ten sposób, że w sierpniu 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksli stanowiących przedmiot umowy sprzedaży weksli skierowali pozew przeciwko Z. C., jako indosantowi o zapłatę kwoty 130 000 zł, a następnie w zamian za wycofanie pozwu uzyskali od niego kwotę 12 000 zł, czym działali na jego szkodę,

to jest o przestępstwo art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XI. w okresie od 24 lipca 2002 roku do 27 sierpnia 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **M. H.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10 000 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 24 lipca 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez M. Ł. (1) wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 10 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla, wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...) oraz znając wysokość istniejącego zobowiązania nakłonili sprzedającego do wypełnienia posiadanego przez niego weksla in blanco na sumę wekslową 50 000 zł przewyższającą wysokość rzeczywistego zobowiązania łączącego wystawcę weksla z indosantem w kwocie 10000 zł, a następnie usiłowali doprowadzić M. H. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 40 000 zł w ten sposób, że w dniu 27 sierpnia 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwali M. H., jako indosanta do zapłaty kwoty 40 000 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumą wekslową w wysokości 50 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na jego szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XII. w okresie od 29 lipca 2002 roku do 20 sierpnia 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **Z. G. (3)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20 000 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 29 lipca 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez K. S. (1) wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 20 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla, wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...) Spółki zo.o. oraz znając wysokość istniejącego zobowiązania nakłonili sprzedającego do wypełnienia posiadanego przez niego weksla in blanco na sumę wekslową 40 000 zł przewyższającą wysokość rzeczywistego zobowiązania łączącego wystawcę weksla z indosantem w kwocie 30 000. zł, a następnie usiłowali doprowadzić Z. G. (4) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 40 000 zł w ten sposób, że w dniu 20 sierpnia 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwali Z. G. (3), jako indosanta do zapłaty kwoty 40 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na jego szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XIII. w okresie od 1 sierpnia 2002 roku do 14 sierpnia 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **L. G. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 000 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 1 sierpnia 2002 roku umowy kupna - sprzedaży dwóch weksli in blanco wystawionych przez E. K. (1) wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksła w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 50 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksli wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksli w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...) oraz znając wysokość istniejącego zobowiązania nakłonili sprzedającego do wypełnienia posiadanych przez niego weksli in blanco na łączną sumę wekslową 100 000 zł przewyższającą wysokość rzeczywistego zobowiązania łączącego wystawcę weksła z indosantem w kwocie 40 000 zł, a następnie usiłowali doprowadzić L. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 000 zł w ten sposób, że w dniu 14 sierpnia 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksła stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksła wezwali L. G. (1) jako indosanta do zapłaty kwoty 100 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na jego szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XIV. w okresie od 5 sierpnia 2002 roku do 15 sierpnia 2002 roku we W. i O. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili (...) **Spółkę z o.o. z siedzibą w O.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 293 500 zł w ten sposób, że zawierając z J. P. (1) i R. B. (2) działającymi w imieniu (...) Spółki z o.o. w dniu 5 sierpnia 2002 roku umowę kupna - sprzedaży łącznie ośmiu weksli in blanco wystawionych przez S. M. w ilości sześciu weksli oraz R. K. (1), R. Ł. – K., R. K. (2) – w ilości dwóch weksli, wprowadzili sprzedających w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksła w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 293 500 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksli wynikających z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksła w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...), a następnie usiłowali doprowadzić (...) Spółkę z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 392 850 zł w ten sposób, że w dniu 15 sierpnia 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksli stanowiących przedmiot umowy sprzedaży weksli wezwali (...) Spółkę z o.o., jako indosanta do zapłaty sumy 392 850 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na jej szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XV. w okresie od 13 sierpnia 2002 roku do 20 sierpnia 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **A. i K. K. (4)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20 000 zł w ten sposób, że zawierając z nimi w dniu 13 sierpnia 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksła in blanco wystawionego przez A. K. (1) wprowadzili sprzedających w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksła w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 20 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksła, wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksła w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...) oraz znając wysokość istniejącego zobowiązania nakłonili sprzedającego do wypełnienia posiadanego przez niego weksła in blanco na sumę wekslową 40 000 zł przewyższającą wysokość rzeczywistego zobowiązania łączącego wystawcę weksła z indosantem z w kwocie 20 000 zł, a następnie działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksła stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksła w dniu 20 sierpnia 2002 roku zażądali od A. i K. K. (4), jako indosantów zapłaty kwoty 40 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na ich szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XVI. w okresie od 20 sierpnia 2002 roku do 1 września 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **Z. S. i S. N.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20 000 zł w ten sposób, że zawierając z nimi w dniu 20 sierpnia 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez W. Z. (1) wprowadzili sprzedających w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 20 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla, wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...) oraz znając wysokość istniejącego zobowiązania nakłonili sprzedających do wypełnienia posiadanego przez nich weksla in blanco na sumę wekslową 40 000 zł przewyższającą wysokość rzeczywistego zobowiązania łączącego wystawcę weksla z indosantem w kwocie 20 000 zł, a następnie działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla w dniu 1 września 2002 roku zażądali od Z. S. i S. N., jako indosantów zapłaty kwoty 40 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na ich szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XVII. w okresie od 20 sierpnia 2002 roku do 30 sierpnia 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **M. B. (1)** prowadzącego działalność pod nazwą Wytwórnia (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8397 zł w ten sposób, że zawierając z R. S. (2) pełnomocnikiem Wytwórni (...) w dniu 20 sierpnia 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez H. D. (1), prezesa Zarządu PPHU (...) Spółki z o.o. wprowadził sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 8397 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...), a następnie usiłował doprowadzić M. B. (1) działalność pod nazwą Wytwórnia (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 31 000 zł w ten sposób, że działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwali Wytwórnię (...) jako indosanta do zapłaty kwoty 31 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na szkodę M. B. (1) Wytwórni (...), obecnie (...) Spółka z o.o.,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XVIII. w okresie od 12 września 2002 roku do 20 września 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **W. J.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 70 000 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 12 września 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez S. O. wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 70 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla, wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...), a następnie usiłowali doprowadzić W. J. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 130 000 zł w ten sposób, że działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla w dniu 20 września 2002 roku wezwali W. J., jako indosanta do zapłaty kwoty 130 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na jego szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XIX w okresie od 30 września 2002 roku do 11 października 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **T. K. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 23 180 zł w ten sposób, że zawierając z E. C. (1), pełnomocnikiem T. K. (1), w dniu 30 września 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez H. D. (1) prezesa Zarządu PPHU (...) Spółki z o.o. wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 23 180 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu w klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...), a następnie usiłowali doprowadzić T. K. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 29 820 zł w ten sposób, że w dniu 11 października 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwali T. K. (1), jako indosanta do zapłaty kwoty 29 820 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży z sumą wekslową w wysokości 53 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na jego szkodę

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XX. w okresie od 30 września 2002 roku do 11 października 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **S. W.** oraz reprezentowaną przez niego W (...) Spółkę z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 8700 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 30 września 2002 roku umowy kupna – sprzedaży dwóch weksli in blanco wystawionych przez H. D. (1) prezesa Zarządu PPHU (...) Spółki z o.o. wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 8 700 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksli wynikającej z postanowień umów w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksli w drodze indosu na rzecz (...), a następnie usiłowali doprowadzić S. W. oraz reprezentowaną przez niego W (...) Spółkę z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 8 700 zł w ten sposób, że w dniu 11 października 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksli stanowiących przedmiot umowy sprzedaży weksli wezwali S. W. i W (...) Spółkę z o.o., jako indosanta do zapłaty łącznej kwoty 8700 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumą wekslową w wysokości 17 400 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działał na szkodę S. W. i W (...) Spółki z o.o.

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXI. w dniu 2 października 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz z H. D. (1) pełniącym funkcje prezesa Zarządu (...) (...) Spółki z o.o. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 50 000 zł **udziałowców (...) Przedsiębiorstwa (...) – (...) Spółki z o.o.** z siedzibą w Z. przy ul. (...) B. J. w kwocie 15 000 zł, M. J. (1) w kwocie 15 000, J. Z. (1) w kwocie 10 000 zł oraz Z. Ś. w kwocie 10 000 zł wprowadzając ich w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawartych w dniu 2 października 2002 roku umów zbycia należących do nich udziałów i zapłaty im ceny sprzedaży należących do nich udziałów Spółki, czym działali na ich szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

XXII. w okresie od 7 października 2002 roku do 22 października 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **I. i F. P.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4 000 zł w ten sposób, że zawierając z nimi w dniu 7 października 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez P. P. wprowadzili sprzedających w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 4 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” oraz znając wysokość istniejącego zobowiązania nakłonili sprzedających do wypełnienia posiadanego przez nich weksla in blanco

na sumę wekslową 8 000 zł przewyższającą wysokość rzeczywistego zobowiązania łączącego wystawcę weksla z indosantem w kwocie 4000 zł, a następnie usiłowali doprowadzić I. i F. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4 000 zł w ten sposób, że w dniu 22 października 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwali I. i F. P., jako indosantów do zapłaty kwoty 4 000 zł wynikającej z potrącenia różnicy kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej 8 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na ich szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXIII. w okresie od 17 października 2002 roku do 7 listopada 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **M. K. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15 000 zł w ten sposób, że zawierając z nią w dniu 17 października 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez P. T. wprowadzili ją w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 15 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego nastąpiło przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...), a następnie usiłowali doprowadzić M. K. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15 000 zł w ten sposób, że w dniu 7 listopada 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwali M. K. (1), jako indosanta do zapłaty kwoty 15 000 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumą wekslową w wysokości 30 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na jej szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXIV w okresie od 17 października 2002 roku do 7 listopada 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **G. G. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 324 000 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 17 października 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez M. K. (2) wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 324 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...) oraz znając wysokość istniejącego zobowiązania nakłonili G. G. (1) do wypełnienia posiadanego przez niego weksla in blanco na sumę wekslową 648 000 zł przewyższającą wysokość rzeczywistego zobowiązania łączącego wystawcę weksla z indosantem w kwocie 324 000 zł, a następnie usiłowali doprowadzić G. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 324 000 zł w ten sposób, że w dniu 7 listopada 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwali G. G. (1), jako indosanta do zapłaty kwoty 324 000 zł wynikającej z potrącenia różnicy kwoty sprzedaży z sumą wekslową w wysokości 648 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na jego szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXV. w okresie od 23 października 2002 roku do 12 listopada 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **Z. M.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 38 000 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 23 października 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez B. J. i J. Z. (2) działających w imieniu (...) Spółki z o.o. wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 38 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w

drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...) oraz nakłonili sprzedającego do wypełnienia posiadanego przez niego weksla in blanco na sumę wekslową 65 000 zł przewyższającą wysokość rzeczywistego zobowiązania łączącego wystawcę weksla z indosantem w kwocie 42 106,92 zł, a następnie usiłowali doprowadzić Z. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 27 000 zł w ten sposób, że w dniu 12 listopada 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwał Z. M., jako indosanta do zapłaty kwoty 27 000 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumą wekslową w wysokości 65 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na jego szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXVII. w okresie od 23 października 2002 roku do 7 listopada 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **M. J. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75 000 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 23 października 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez B. J. i J. Z. (2) działających w imieniu (...) Spółki z o.o. wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 75 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...) oraz nakłonili sprzedającego do wypełnienia posiadanego przez niego weksla in blanco na sumę wekslową 95 000 zł przewyższającą wysokość rzeczywistego zobowiązania łączącego wystawcę weksla z indosantem w kwocie 75 000 zł, a następnie usiłowali doprowadzić Z. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20 000 zł w ten sposób, że w dniu 7 listopada 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwali M. J. (1), jako indosanta do zapłaty kwoty 20 000 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumą wekslową w wysokości 95 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty przez M. J. (1) żądanej kwoty, czym działali na jego szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXVIII. w okresie od 24 października 2002 roku do 7 listopada 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **I. i A. K. (2)** prowadzących działalność pod firmą, (...) (...). (...) **Spółka Jawna** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8 000 zł w ten sposób, że zawierając z nimi w dniu 24 października 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez B. J. i J. Z. (1) działających w imieniu (...) Spółkę z o.o. wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 8 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...) oraz nakłonili sprzedającego do wypełnienia posiadanego przez niego weksla in blanco na sumę wekslową 16 000 zł przewyższającą wysokość rzeczywistego zobowiązania łączącego wystawcę weksla z indosantem z w kwocie 8176,61 zł, a następnie usiłowali doprowadzić I. i A. K. (2) prowadzących działalność pod firmą, (...) (...). (...) Spółka Jawna do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8 000 zł w ten sposób, że w dniu 7 listopada 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwali I. i A. K. (2), jako indosantów do zapłaty kwoty 8 000 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej 16 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na ich szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXIX. w okresie od 25 października 2002 roku do 15 listopada 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **J. D. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20 000 zł w ten sposób, że zawierając z jej pełnomocnikiem M. D. (1), w dniu 25 października 2002 roku umowę kupna – sprzedaży dwóch weksli in blanco wystawionego przez M. M. (3) wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 20 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksli wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...), a następnie usiłowali doprowadzić J. D. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20 000 zł w ten sposób, że w dniu 15 listopada 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksli stanowiących przedmiot umowy sprzedaży weksli wezwali J. D. (1), jako indosanta do zapłaty kwoty 20 000 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumą wekslową w wysokości 40 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na jej szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXX. w okresie od 4 listopada 2002 roku do 7 listopada 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili (...) **S.A.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 124 600 zł w ten sposób, że zawierając z M. B. (2), pełnomocnikiem (...) SA w dniu 4 listopada 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez B. J. i J. Z. (1) działających w imieniu (...) Spółki z o. o. wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 124 600 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...) Spółkę z o.o., a następnie usiłowali doprowadzić (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 124 600 zł w ten sposób, że w dniu 7 listopada 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwali (...) S.A. do zapłaty kwoty 124 600 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej 249 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na szkodę (...) S.A.

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXXI. w okresie od 6 listopada 2002 roku do 15 listopada 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **M. T. i S. R.** prowadzących działalność pod firmą (...) Spółka Jawna do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 86 516 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 6 listopada 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez B. J. i J. Z. (1) działających w imieniu (...) Spółki z o.o. wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 86 516 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...), a następnie usiłowali doprowadzić M. T. i S. R. prowadzących działalność pod firmą (...) Spółka Jawna do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 86 484 zł w ten sposób, że w dniu 15 listopada 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwali M. T. i S. R. prowadzących działalność pod firmą (...) Spółka Jawna, jako indosantów do zapłaty kwoty 86 484 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej 173 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na szkodę M. T. i S. R. prowadzących działalność pod firmą (...) Spółka Jawna,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXXII. w okresie od 18 listopada 2002 roku do 27 grudnia 2002 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **R. F.** do niekorzystnego

rozporządzenia mieniem w kwocie 200 000 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 18 listopada 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez D. G. (1) wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 200 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...), a następnie usiłowali doprowadzić R. F. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 200 000 zł w ten sposób, że w dniu 27 grudnia 2002 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwali R. F., jako indosanta do zapłaty kwoty 200 000 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumą wekslową 400 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na szkodę R. F.,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXXIII w okresie od 13 grudnia 2002 roku do 2 stycznia 2003 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili K. C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 17 000 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 13 grudnia 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez P. S. (1) wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 17 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...) oraz nakłonili sprzedającego do wypełnienia posiadanego przez niego weksla in blanco na sumę wekslową 34 000 zł przewyższającą wysokość rzeczywistego zobowiązania łączącego wystawcę weksla z indosantem z w kwocie 17 000 zł, a następnie usiłowali doprowadzić K. C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 17 000 zł w ten sposób, że w dniu 2 stycznia 2003 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwali K. C., jako indosanta do zapłaty kwoty 17 000 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumą wekslową w wysokości 34000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na jego szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXXIV w okresie od 16 grudnia 2002 roku do 2 stycznia 2003 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili Z. G. (5) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30 000 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 16 grudnia 2002 roku umowę kupna - sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez M. K. (3) wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 30 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu na rzecz (...) oraz nakłonili sprzedającego do wypełnienia posiadanego przez niego weksla in blanco na sumę wekslową 60 000 zł przewyższającą wysokość rzeczywistego zobowiązania łączącego wystawcę weksla z indosantem w kwocie 30 000 zł, a następnie usiłowali doprowadzić Z. G. (5) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 30 000 zł w ten sposób, że w dniu 2 października 2003 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwali Z. G. (5), jako indosanta do zapłaty kwoty 30 000 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumą wekslową w wysokości 60 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty przez Z. G. (5) żądanej kwoty, czym działali na jego szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXXV. w okresie od 18 grudnia 2002 roku do 2 stycznia 2003 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili I. S. (1) do niekorzystnego

rozporządzenia mieniem w kwocie 35 000 zł w ten sposób, że zawierając z nią w dniu 18 grudnia 2002 roku umowę kupna - sprzedaży dwóch weksli in blanco wystawionych przez R. P. (1) wprowadzili sprzedającą w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksła w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 35 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksła wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksła w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...) oraz nakłonili sprzedającą do wypełnienia posiadanych przez nią weksli in blanco na sumę wekslową w wysokości 30 000 zł i 40 000 zł przewyższającą wysokość rzeczywistego zobowiązania łączącego wystawcę weksła z indosantem z w kwocie 26 000 zł, a następnie usiłowali doprowadzić I. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 35 000 zł w ten sposób, że w dniu 2 stycznia 2003 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwot z weksli stanowiących przedmiot umowy sprzedaży weksła wezwali I. S. (1), jako indosanta do zapłaty kwoty 35 000 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksła z sumą wekslową w łącznej wysokości 70 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działali na szkodę I. S. (2),

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXXVI. w okresie od 22 stycznia 2003 roku do 11 marca 2003 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **A. M. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4500 zł w ten sposób, że zawierając z nią w dniu 22 stycznia 2003 roku umowę kupna - sprzedaży weksła in blanco wystawionego przez W. S. wprowadzili sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksła w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 4500 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksła wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksła w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...), a następnie usiłowali doprowadzić A. M. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4500 zł w ten sposób, że w dniu 11 marca 2003 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksła stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksła wezwali A. M. (1) jako indosanta do zapłaty kwoty 4500 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksła z sumą wekslową w wysokości 9000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty przez A. M. (1) żądanej kwoty, czym działali jej na szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXXVII. w okresie od 22 stycznia 2003 roku do 11 marca 2003 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu jako Zarząd (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili **M. D. (2)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1 100 zł w ten sposób, że zawierając z nią w dniu 22 stycznia 2003 roku umowę kupna - sprzedaży weksła in blanco wystawionego przez W. S. wprowadzili sprzedającą w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksła w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 1100 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksła wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksła w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...), a następnie usiłowali doprowadzić M. D. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1100 zł w ten sposób, że w dniu 11 marca 2003 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksła stanowiącego przedmiot umowy wezwali M. D. (2), jako indosanta do zapłaty kwoty 1100 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksła z sumą wekslową w wysokości 2200 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty przez M. D. (2) żądanej kwoty, czym działali na jej szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

a ponadto **J. H.** o to, że:

XXXVIII. w marcu 2002 roku we W. wypełnił niezgodnie z wolą wystawcy A. B. (1), B. W., A. Z. (1), K. Z. (1), E. Ż. pięć weksli in blanco wystawionych na zlecenie O. S. działając w ten sposób, że w mając świadomość co do rzeczywistej

kwoty do jakiej można było wypełnić przedmiotowe weksle in blanco wpisał łączną kwotę 62 000 zł zawiązując w ten sposób łączną sumę wekslową z 9500 zł do 62 000 zł,

to jest o czyn z art. 270 § 2 k.k.

XXXIX. w okresie od 17 maja 2002 roku do 17 września 2002 roku we W. jako prezes Zarządu (...) z siedzibą we W. doprowadził **G. Z.** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w dniu 17 maja 2002 roku w czasie zawierania z G. Z. umowy w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych z wierzytelności wekslowych wprowadził go w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy dotyczących wzajemnego rozliczenia się, a następnie pomimo uzyskania w okresie od 20 sierpnia 2002 roku do 17 września 2002 roku od R. M. (1) pieniędzy w łącznej kwocie 4400 zł z których nie rozliczył się, czym działał na szkodę G. Z.,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

XL. w okresie od 20 sierpnia 2002 roku do 20 września 2002 roku we W. mając świadomość co do rzeczywistej wysokości zobowiązania w kwocie 8 396,27 zł istniejącego pomiędzy M. B. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Wytwórnia (...) „, a PPHU (...) Spółka z o.o. wypełnił wystawiony przez tą firmę na zlecenie M. B. (1) weksel in blanco niezgodnie z wolą jego wystawcy zawiązując sumę wekslową z 8 396,27 zł do kwoty 31 000 zł,

to jest o przestępstwo z art. 270 § 2 k.k.

XLI. w okresie od 30 września 2002 roku do 11 października 2002 roku we W. mając świadomość co do rzeczywistej wysokości zobowiązania w kwocie 22 585,99 zł istniejącego pomiędzy T. K. (1) a PPHU (...) Spółką z o.o. wypełnił wystawiony przez tą firmę na zlecenie T. K. (1) weksel in blanco niezgodnie z wolą jego wystawcy zawiązując sumę wekslową z 22 582,99 zł do kwoty 53 000 zł,

to jest o przestępstwo z art. 270 § 2 k.k.

XLII. w okresie od 30 września 2002 roku do 11 października 2002 roku we W. mając świadomość co do rzeczywistej wysokości zobowiązania w kwocie 7875,30 zł istniejącego pomiędzy S. W., a PPHU (...) Spółką z o.o. wypełnił wystawiony przez tą firmę na zlecenie S. W. i W (...) Spółkę z o.o. dwa weksle in blanco niezgodnie z wolą ich wystawcy zawiązując sumę wekslową z kwoty łącznej 7875,30 zł do łącznej kwoty 17 400 zł,

to jest o przestępstwo z art. 270 § 2 k.k.

XLIII. w okresie od 4 października 2002 roku do 31 października 2002 roku we W. pełniąc funkcję prezesa Zarządu (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowali doprowadzić **W. W. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 90 000 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 4 października 2002 roku umowę cesji wierzytelności w kwocie 104 426,69 zł przysługującej W. W. (2) w stosunku do H. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) H. K. wprowadzili cedenta w błąd co do warunków przelewu wierzytelności w zakresie zamiaru zapłaty za nabytą wierzytelność i nie ponoszenia odpowiedzialności cedenta za wypłacalność dłużnika H. K., w wyniku czego doprowadził do przeniesienia przez W. W. (1) wierzytelności w stosunku do (...) H. K. na rzecz (...), a następnie pomimo braku przesłanek uzasadniających wezwanie cedenta do spłaty zobowiązania wezwał W. W. (1) na podstawie § 4 zawartej umowy cesji wierzytelności do zapłaty kwoty 104 426, 69 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działał na szkodę W. W. (1)

to jest o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

XIV w okresie od 4 listopada 2002 roku do 7 listopada 2002 roku we W. mając świadomość co do rzeczywistej wysokości zobowiązania w kwocie 118 889 zł istniejącego pomiędzy (...) S.A. (...) S.A., a (...) Spółką z o.o. wypełnił wystawiony przez tą firmę na zlecenie (...) SA weksel in blanco niezgodnie z wolą wystawcy zawiązując sumę wekslową z kwoty 118 889 zł do sumy 249 200 zł,

to jest o przestępstwo z art. 270 § 2 k.k.

XLV. w okresie od 6 listopada 2002 roku do 15 listopada 2002 roku we W. mając świadomość co do rzeczywistej wysokości zobowiązania w kwocie 86 516 zł istniejącego pomiędzy M. T. i S. R. prowadzącymi działalność pod firmą (...) Spółka Jawna, a (...) Spółką z o.o. wypełnił wystawiony przez tą Spółkę na zlecenie (...) Spółkę Jawną weksel in blanco niezgodnie z wolą wystawcy zawyżając sumę wekslową z kwoty 86 516 zł do sumy 173 000 zł,

to jest o przestępstwo z art. 270 § 2 k.k.

XLVI. w okresie od 13 grudnia 2002 roku do 2 stycznia 2003 roku we W. działając jako prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził **K. O. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10 000 zł w ten sposób, że zawierając z nim w dniu 13 grudnia 2002 roku umowę kupna - sprzedaży dwóch weksli in blanco wystawionego przez U. O. wprowadził sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 10 000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla, wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...) Sp. z o.o., a następnie usiłował doprowadzić **K. O. (1)** do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 97 000 zł tys. zł w ten sposób, że w dniu 2 stycznia 2003 roku działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwał **K. O. (1)**, jako indosanta do zapłaty kwoty 97 000 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej 107 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działał na szkodę **K. O. (1)**,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XLVII. w okresie od 13 grudnia 2006 roku do 2 stycznia 2003 roku we W. mając świadomość co do rzeczywistej wysokości zobowiązania w kwocie 20 000 zł istniejącego pomiędzy **K. O. (1)**, a **U. O.** wypełnił wystawiony przez nią na zlecenie **K. O. (1)** weksel in blanco niezgodnie z wolą jego wystawcy zawyżając sumę wekslową z kwoty 20 000 zł do sumy 107 000 zł,

to jest o przestępstwo z art. 270 § 2 k.k.

XLVIII. w okresie od 13 lutego 2003 roku do 15 lipca 2004 roku we W. i O. działając jako prezes Zarządu (...) z siedzibą we W., wspólnie i w porozumieniu z **W. P. (2)** oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Przedsiębiorstwo (...) Spółkę z o.o. z siedzibą w R. przy ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 12 500 zł w ten sposób, że zawierając za pośrednictwem **W. P. (2)** z **A. K. (3)** prezesem Zarządu tej spółki w dniu 13 lutego 2003 roku ustną umowę kupna - sprzedaży weksla własnego wystawionego przez **J. B. (1)** wprowadził sprzedającego – w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 12 500 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...) Sp. z o.o., a następnie działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla, stanowiącego przedmiot ustnej umowy sprzedaży weksla skierował do Sądu Rejonowego w Lubaniu Wydział I Cywilny przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Spółka z o.o. pozew o solidarną zapłatę w postępowaniu nakazowym kwoty z weksla uzyskując w dniu 18 maja 2004 roku nakaz zapłaty stanowiący następnie tytuł wykonawczy umożliwiający przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Zgorzelcu w toku, którego wyegzekwowano na rzecz (...) należność główną wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami postępowania

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

3. **H. D. (1)**, urodz. (...) we W.,

syna **S. i J.** z domu **K.**,

oskarżonego o to, że:

XLIX. w dniu 2 października 2002 roku we W. pełniącym funkcje prezesa Zarządu (...) (...) Spółka z o.o., działając wspólnie i w porozumieniu z J. H. prezesem Zarządu (...) oraz R. S. (1) wiceprezesem Zarządu (...) z siedzibą we W. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 50 000 zł **udziałowców (...) Przedsiębiorstwa (...) – (...) Spółki z o.o.** z siedzibą w Z. przy ul. (...) B. J. w kwocie 15 000 zł, M. J. (2) w kwocie 15 000, J. Z. (1) w kwocie 10 000 zł oraz Z. Ś. w kwocie 10 000 zł wprowadzając ich w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawartych w dniu 2 października 2002 roku umów zbycia należących do nich udziałów i zapłaty im ceny sprzedaży należących do nich udziałów Spółki, czym działali na ich szkodę,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

4. **W. P. (2)**, urodz. (...) w G.,

syna J. i S. z domu S.,

oskarżonego o to że:

L. w okresie od 13 lutego 2003 roku do 15 lipca 2004 roku we W. i O. działając wspólnie i w porozumieniu z J. H. prezesem Zarządu (...) z siedzibą we W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Przedsiębiorstwo (...) Spółkę z o.o. z siedzibą w R. przy ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 12 500 zł w ten sposób, że zawierając z A. K. (3) prezesem Zarządu tej spółki w dniu 13 lutego 2003 roku ustną umowę kupna - sprzedaży weksla własnego wystawionego przez J. B. (1) wprowadził sprzedającego – w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 12 500 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...) Sp. z o.o., a następnie działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla, stanowiącego przedmiot ustnej umowy sprzedaży weksla skierował do Sądu Rejonowego w Lubaniu Wydział I Cywilny przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Spółka z o.o. pozew o solidarną zapłatę w postępowaniu nakazowym kwoty z weksla uzyskując w dniu 18 maja 2004 roku nakaz zapłaty stanowiący następnie tytuł wykonawczy umożliwiający przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego Rewiru II przy Sadzie Rejonowym w Zgorzelcu, w toku którego wyegzekwowano na rzecz (...) należność główną wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami postępowania,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

* * *

I. oskarżonych **J. H.** i **R. S. (1)** uznaje za winnych tego, że w okresie od kwietnia do 11 września 2002 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 260.000 zł (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. przy ul. (...), w ten sposób, że posłużyli się podrobionym wekslem wypełnionym na kwotę 260.000 zł z datą wystawienia 10 marca 2002 r. i miejscem wystawienia w K. w celu uzyskania orzeczenia sądowego nakazującego (...) Sp. z o. o. zapłatę wskazanej kwoty – nakazu zapłaty z dnia 11 września 2002 r. wydanego przez Sąd Okręgowy we W. Wydział X Gospodarczy, jednak zamierzonego celu nie osiągnęli wobec wydania przez Sąd Apelacyjny we W. Wydział I Cywilny w dniu 9 lutego 2006 r. wyroku, którym zmienił on zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego we W. z 1 czerwca 2005 r., uchylając nakaz zapłaty wydany przez ten Sąd w dniu 11 września 2002 r. oraz oddalając powództwo, to jest czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 1-3 k.k. wymierza im kary po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) zł;

II. oskarżonych **J. H.** i **R. S. (1)** uznaje za winnych tego, że w okresie od 5 do 15 sierpnia 2002 r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru

doprowadzili (...) Sp. z o. o. z siedzibą w O. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 293.500 zł w ten sposób, że doprowadzili J. P. (1) i R. B. (2) działających w imieniu (...) Sp. z o. o. do zawarcia z (...) Sp. z o. o. w dniu 5 sierpnia 2002 r. umowy sprzedaży wierzytelności wynikającej z łącznie ośmiu weksli in blanco wystawionych przez: S. M. w ilości sześciu oraz R. K. (1), R. Ł.-K., R. K. (2) – w ilości dwóch, nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 293.500 zł oraz doprowadzili do przeniesienia praw z tych weksli wypełnionych na łączną kwotę 392.850 zł w drodze indosu na (...) Sp. z o. o., a następnie usiłowali doprowadzić (...) Sp. z o. o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 392.850 zł w ten sposób, że w dniu 15 sierpnia 2002 r., pozorując działanie w ramach zwrotnego poszukiwania wezwali (...) Spółkę z o.o., jako indosanta do zapłaty sumy wekslowej w kwocie 392.850 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, to jest czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1-3 k.k. wymierza im kary po 1 (jednym) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) zł;

III. oskarżonych **J. H.** i **R. S. (1)** uznaje za winnych tego, że w okresie od 20 sierpnia do 12 listopada 2002 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w krótkich odstępach czasu, wprowadzając inne osoby w błąd doprowadzili je do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 219.513 zł i usiłowali doprowadzić je do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 242.084 zł, a w tym:

1. w okresie od dnia 20 do 30 sierpnia 2002 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzili M. B. (1) prowadzącego działalność pod nazwą Wytwórnia (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 8.397 zł w ten sposób, że doprowadzili pełnomocnika Wytwórni (...) M. R. (2) S. do zawarcia z (...) Sp. z o. o. w dniu 20 sierpnia 2002 r. umowę sprzedaży wierzytelności wynikającej z weksla in blanco wystawionego przez H. D. (1), prezesa Zarządu PPHU (...) Spółki z o.o., nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 8.397 zł oraz doprowadzili do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu na (...) Sp. z o. o., a następnie usiłowali doprowadzić M. B. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 31.000 zł w ten sposób, że w dniu 30 sierpnia 2002 r., pozorując działanie w ramach zwrotnego poszukiwania wezwali Wytwórnię (...) M. B. (1), jako indosanta do zapłaty sumy wekslowej w kwocie 31.000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty,

2. w okresie od 4 do 7 listopada 2002 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzili (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 124.600 zł w ten sposób, że doprowadzili do zawarcia przez pełnomocnika (...) S.A. M. B. (2) w dniu 4 listopada 2002 r. umowy sprzedaży wierzytelności wynikającej z weksla in blanco wystawionego przez B. J. i J. Z. (1), działających w imieniu (...) Sp. z o. o. nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 124.600 zł, a następnie usiłowali doprowadzić (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 124.600 zł w ten sposób, że w dniu 7 listopada 2002 r., pozorując działanie w ramach zwrotnego poszukiwania wezwali (...) S.A., jako indosanta do zapłaty kwoty 124.600 zł, wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej 249.000 zł lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty;

3. w okresie od 6 do 15 listopada 2002 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzili M. T. i S. R. prowadzących działalność pod firmą (...) s.j. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 86.516 zł w ten sposób, że doprowadzili do zawarcia przez M. T. z (...) Sp. z o.o. w dniu 6 listopada 2002 r. umowy sprzedaży wierzytelności wynikającej z weksla in blanco wystawionego przez B. J. i J. Z. (1) działających w imieniu (...) Spółki z o.o., nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 86.516 zł oraz doprowadzili do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu na (...) Sp. z o.o., przy czym wprowadził M. T. w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów”, a następnie usiłowali doprowadzić M. T. i S. R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 86.484 zł w ten sposób, że w dniu 15 listopada 2002 r., pozorując działanie w ramach zwrotnego poszukiwania wzywali M. T. i S. R., jako indosantów do zapłaty kwoty 86.484 zł, wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej 173.000 zł lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty,

to jest czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1-3 k.k. wymierza im kary po 1 (jednym) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) zł;

IV. oskarżonych **J. H. i R. S. (1)** uznaje za winnych tego, że w okresie od 23 października do 12 listopada 2002 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w krótkich odstępach czasu wprowadzając inne osoby w błąd doprowadzili je do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 121.000 zł i usiłowali doprowadzić je do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 55.000 zł, a w tym:

1. w okresie od dnia 23 października do dnia 12 listopada 2002 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzili Z. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 38.000 zł w ten sposób, że doprowadzili go do zawarcia z (...) Sp. z o. o. w dniu 23 października 2002 r. umowy sprzedaży wierzytelności wynikającej z weksla in blanco wystawionego przez B. J. i J. Z. (1) działających w imieniu (...) Spółki z o. o., nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 38.000 zł oraz nakłonili Z. M. do wypełnienia przedmiotowego weksla in blanco na kwotę 65.000 zł niezgodną z porozumieniem wekslowym i doprowadzili do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu na (...) Sp. z o. o., a następnie usiłowali doprowadzić Z. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 27.000 zł w ten sposób, że w dniu 12 listopada 2002 r., pozorując działanie w ramach zwrotnego poszukiwania wezwali Z. M., jako indosanta do zapłaty kwoty 27.000 zł, wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej 65.000 zł lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty,

2. w okresie od 23 października do 7 listopada 2002 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzili M. J. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 75.000 zł w ten sposób, że doprowadzili go do zawarcia z (...) Sp. z o. o. w dniu 23 października 2002 r. umowy sprzedaży wierzytelności wynikającej z weksla in blanco wystawionego przez B. J. i J. Z. (1) działających w imieniu (...) Spółki z o. o., nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 75.000 zł oraz nakłonili M. J. (1) do wypełnienia przedmiotowego weksla in blanco na kwotę 95.000 zł niezgodną z porozumieniem wekslowym i doprowadzili do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu na (...) Sp. z o. o., przy czym wprowadził M. J. (1) w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów”, a następnie usiłowali doprowadzić M. J. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 zł w ten sposób, że w dniu 7 listopada 2002 r., pozorując działanie w ramach zwrotnego poszukiwania wezwali M. J. (1), jako indosanta do zapłaty kwoty 20.000 zł, wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej 95.000 zł lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty,

3. w okresie od 24 października do 7 listopada 2002 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadził I. K. (1) i A. K. (2) prowadzących działalność pod firmą (...) (...). (...) Spółka Jawna do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 8.000 zł w ten sposób, że doprowadzili ich do zawarcia z (...) Sp. z o.o. w dniu 24 października 2002 r. umowy sprzedaży wierzytelności wynikającej z weksla in blanco wystawionego przez B. J. i J. Z. (1) działających w imieniu (...) Sp. z o.o., nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 8.000 zł oraz nakłonili A. K. (2) do wypełnienia przedmiotowego weksla in blanco na kwotę 16.000 zł niezgodną z porozumieniem wekslowym i doprowadzili do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu na (...) Sp. z o.o., a następnie usiłowali doprowadzić I. K. (1) i A. K. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8.000 zł w ten sposób, że w dniu 7 listopada 2002 r., pozorując działanie w ramach zwrotnego poszukiwania wezwali I. K. (1) i A. K. (2), jako indosantów do zapłaty kwoty 8.000 zł, wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej 16.000 zł lecz zamierzonego celu nie osiągnęli wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty,

to jest czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1-3 k.k. wymierza im kary po 1 (jednym) roku i 3 (trzy) miesiące pozbawienia

wolności oraz grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) zł;

V. oskarżonego **J. H.** uznaje za winnego tego, że w okresie od 5 czerwca 2002 r. do 2 stycznia 2003 r. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w krótkich odstępach czasu, wprowadzając inne osoby w błąd doprowadził je do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 190.880 zł i usiłował doprowadzić je do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 258.520 zł, a w tym:

1. w okresie od 5 do 10 czerwca 2002 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził (...) Spółkę z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 36.000 zł w ten sposób, że doprowadził do zawarcia przez W. R., działającego w imieniu (...) Spółki z o.o. w dniu 5 czerwca 2002 r. umowy sprzedaży wierzytelności wynikającej z weksla in blanco wystawionego przez M. R. (1), nie mając zamiaru zapłaty ceny w kwocie 36.000 zł oraz nakłonił W. R. do wypełnienia posiadanego przez niego weksla in blanco na kwotę niezgodną z porozumieniem wekslowym, to jest na kwotę 55.000 zł, a następnie usiłował doprowadzić (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 19.000 zł w ten sposób, że w dniu 10 czerwca 2002 r., pozorując działanie w ramach zwrotnego poszukiwania wezwał (...) Spółkę z o.o., jako indosanta do zapłaty kwoty 19.000 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej 55.000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty,

2. w okresie od 28 czerwca do 19 sierpnia 2002 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził S. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 6.000 zł w ten sposób, że doprowadził go do zawarcia z (...) Sp. z o.o. w dniu 28 czerwca 2002 r. umowy sprzedaży wierzytelności wynikającej z weksla in blanco wystawionego przez K. G. (1), nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 6.000 zł oraz nakłonił S. S. (1) do wypełnienia posiadanego przez niego weksla in blanco na kwotę niezgodną z porozumieniem wekslowym, to jest na kwotę 20.000 zł i doprowadził do przeniesienia przez niego praw z weksla w drodze indosu na (...) Sp. z o.o., przy czym wprowadził S. S. (1) w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów”, a następnie usiłował doprowadzić S. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14.000 zł w ten sposób, że pismem z dnia 19 sierpnia 2002 r., pozorując działanie w ramach zwrotnego poszukiwania wezwał go jako indosanta do zapłaty kwoty 14.000 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej 20.000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty,

3. od dnia 24 lipca do 27 sierpnia 2002 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził M. H. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 10.000 zł w ten sposób, że doprowadził go do zawarcia z (...) Sp. z o.o. w dniu 24 lipca 2002 r. umowy sprzedaży wierzytelności wynikającej z weksla in blanco wystawionego przez M. Ł. (1), nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 10.000 zł oraz nakłonił go do wypełnienia przedmiotowego weksla in blanco na kwotę 50.000 zł niezgodną z zawartym porozumieniem wekslowym i doprowadził do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu na (...) Sp. z o.o., przy czym wprowadził M. H. w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów”, a następnie usiłował doprowadzić M. H. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 40.000 zł w ten sposób, że w dniu 27 sierpnia 2002 r., pozorując działanie w ramach zwrotnego poszukiwania wezwał go, jako indosanta do zapłaty kwoty 40.000 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej 50.000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty,

4. w okresie od 1 do 14 sierpnia 2002 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadził L. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 50.000 zł w ten sposób, że doprowadził go do zawarcia z (...) Sp. z o.o. w dniu 1 sierpnia 2002 r. umowy sprzedaży wierzytelności wynikających z dwóch weksli in blanco wystawionych przez E. K. (2) i T. F., nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 50.000 zł oraz nakłonił go do wypełnienia przedmiotowych weksli in blanco na łączną kwotę 100.000 zł, niezgodną z zawartym porozumieniem wekslowym i doprowadził do przeniesienia praw z weksli w drodze indosu na (...) Sp. z o.o., a następnie usiłował doprowadzić L. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł w ten sposób, że w dniu 14 sierpnia 2002 r., pozorując działanie w ramach zwrotnego poszukiwania wezwał go, jako indosanta do zapłaty kwoty 50.000 zł,

wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksli z sumy wekslowej 100.00 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty;

5. w okresie od 13 do 20 sierpnia 2002 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadził A. K. (4) i K. K. (4) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 20.000 zł w ten sposób, że doprowadził ich do zawarcia z (...) Sp. z o.o. w dniu 13 sierpnia 2002 r. umowy sprzedaży wierzytelności wynikającej z weksla in blanco wystawionego przez A. K. (1), nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie oraz nakłonił ich do wypełnienia przedmiotowego weksla in blanco na kwotę 40.000 zł niezgodną z porozumieniem wekslowym, i doprowadził do przeniesienia praw z weksli w drodze indosu na (...) Sp. z o.o., a następnie usiłował doprowadzić A. K. (4) i K. K. (4) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 40.000 zł w ten sposób, że w dniu 20 sierpnia 2002 r., pozorując działanie w ramach zwrotnego poszukiwania wezwał ich, jako indosantów do zapłaty sumy wekslowej w kwocie 40.000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty,

6. w okresie od 20 sierpnia do 1 września 2002 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadził Z. S. i S. N. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 20.000 zł w ten sposób, że doprowadził ich do zawarcia z (...) Sp. z o.o. w dniu 20 sierpnia 2002 r. umowy sprzedaży wierzytelności wynikającej z weksla in blanco wystawionego przez W. Z. (1), nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 20.000 zł oraz doprowadził do przeniesienia praw z weksli w drodze indosu na (...) Sp. z o.o., przy czym wprowadził Z. S., reprezentującego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” i nakłonił go do wypełnienia przedmiotowego weksla in blanco na kwotę 40.000 zł niezgodną z porozumieniem wekslowym, a następnie usiłował doprowadzić Z. S. i S. N. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 40.000 zł, w ten sposób, że w dniu 1 września 2002 r. pozorując działanie w ramach zwrotnego poszukiwania wezwał ich jako indosantów do zapłaty sumy wekslowej 40.000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty,

7. w okresie od 30 września do 11 października 2002 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadził T. K. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 23.180 zł w ten sposób, że doprowadził pełnomocnika T. E. C. do zawarcia z (...) Sp. z o.o. w dniu 30 września 2002 r. z umowy sprzedaży wierzytelności wynikającej z weksla in blanco wystawionego przez H. D. (1) prezesa Zarządu PPHU (...) Spółki z o.o., nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 23.180 zł oraz doprowadził do przeniesienia praw z tego weksla w drodze indosu na (...) Sp. z o.o., a następnie usiłował doprowadzić T. K. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 29.820 zł w ten sposób, że w dniu 11 października 2002 r., pozorując działanie w ramach zwrotnego poszukiwania wezwał T. K. (1), jako indosanta do zapłaty kwoty 29.820 zł, wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej w kwocie 53.000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty,

8. w okresie od 30 września do 11 października 2002 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadził S. W. oraz reprezentowaną przez niego W (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 8.700 zł w ten sposób, że doprowadził pełnomocnika T. E. C. do zawarcia z (...) Sp. z o.o. dnia 30 września 2002 r. dwóch umów sprzedaży wierzytelności wynikających z dwóch weksli in blanco wystawionych przez H. D. (1) prezesa Zarządu PPHU (...) Spółki z o.o. dla S. W. oraz W (...) Sp. z o.o., nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie odpowiednio 3.400 zł i 5.300 zł oraz doprowadził do przeniesienia praw z tych weksli w drodze indosu na (...) Sp. z o.o., a następnie usiłował doprowadzić S. W. oraz reprezentowaną przez niego W (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8.700 zł w ten sposób, że w dniu 11 października 2002 r., pozorując działanie w ramach zwrotnego poszukiwania wezwał S. W., jako indosanta weksli do zapłaty kwot 3.400 zł i 5.300 zł, wynikających z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksli z sum wekslowych odpowiednio 6.800 zł i 10.600 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty,

9. w okresie od 13 grudnia 2002 r. do 2 stycznia 2003 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadził K. C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 17.000 zł w ten sposób, że doprowadził go do zawarcia z (...) Sp. z o.o. w dniu 13 grudnia 2002 r. umowy sprzedaży wierzytelności wynikającej z weksla in blanco wystawionego przez P. S. (1) nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 17.000 zł oraz nakłonił K. C. do wypełnienia przedmiotowego

weksla in blanco na kwotę 34.000 zł niezgodną z porozumieniem wekslowym i doprowadził do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu na (...) Sp. z o.o., a następnie usiłował doprowadzić K. C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 17.000 zł w ten sposób, że w dniu 2 stycznia 2003 r., pozorując działanie w ramach zwrotnego poszukiwania wezwał K. C., jako indosanta do zapłaty kwoty 17.000 zł, wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej w kwocie 34.000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty,

to jest czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. za art. 270 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1-3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) zł;

VI. oskarżonego **J. H.** uznaje za winnego tego, że w okresie od 22 lipca do sierpnia 2002 r. we W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Z. C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 104.000 zł w ten sposób, że doprowadził go do zawarcia z (...) Sp. z o.o. w dniu 22 lipca 2002 r. dwóch umów sprzedaży wierzytelności wynikających z dwóch weksli in blanco wystawionych przez J. J. (2), nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 104.000 zł oraz doprowadził do przeniesienia przez niego praw z weksli w drodze indosu na (...) Sp. z o.o., przy czym wprowadził Z. C. w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów”, a następnie doprowadził Z. C. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 12.000 zł, których zażądał w zamian za wycofanie w stosunku do niego pozwów skierowanych przeciwko Z. C. oraz J. J. (3) i poręczycielom wekslowym solidarnie o zapłatę sum wekslowych, wyzyskując błąd Z. C. dotyczący zasadności żądania pozwu w stosunku do niego, to jest czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1-3 k.k. wymierza mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) zł;

VII. oskarżonego **J. H.** uznaje za winnego tego, że w okresie od 12 września do 7 października 2002 r. we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w krótkich odstępach czasu, wprowadzając inne osoby błąd doprowadził je do rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 74.000 zł, a w tym:

1. w dniu 12 września 2002 r. doprowadził W. J. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 70.000 zł w ten sposób, że doprowadził go do zawarcia z (...) Sp. z o.o. w dniu 12 września 2002 r. umowy sprzedaży wierzytelności wynikającej z weksla in blanco wystawionego przez S. O., nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 70.000 zł oraz doprowadził do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu na (...) Sp. z o.o.,

2. w dniu 7 października 2002 r. doprowadził I. P. i F. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 4.000 zł w ten sposób, że doprowadził ich do zawarcia z (...) Sp. z o.o. umowy sprzedaży wierzytelności wynikającej z weksla in blanco wystawionego przez P. P., nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 4.000 zł oraz nakłonił ich do wypełnienia przedmiotowego weksla in blanco na kwotę 8.000 zł niezgodną z zawartym porozumieniem wekslowym i doprowadził do przeniesienia przez I. P. i F. P. praw z weksla w drodze indosu na (...) Sp. z o.o., przy czym wykorzystał pozostawanie przez nich w błędzie co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów”,

to jest czynów z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1-3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) zł;

VIII. oskarżonego **J. H.** uznaje za winnego tego, że w dniu 24 czerwca 2002 r. we W. doprowadził K. Z. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 3.400 zł w ten sposób, że doprowadził go do zawarcia z (...) Sp. z o.o. w dniu 24 czerwca 2002 r. umowy sprzedaży wierzytelności wynikającej z dwóch weksli in blanco wystawionych przez B. K. (1), nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży w kwocie 3.400 zł oraz nakłonił K. Z. (2) do wypełnienia posiadanych przez niego weksli in blanco wystawionych przez B. K. (1) na kwotę niezgodną z porozumieniem

wekslowym, to jest na kwotę 6.500 zł i doprowadził do przeniesienia praw z weksli w drodze indosu, przy czym wprowadził K. Z. (2) w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów”, to jest czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 1-3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) zł;

IX. oskarżonych **J. H.** i **R. S. (1)** uniewinnia od popełnienia czynów opisanych w punktach **I-IV, VI, XII, XVII, XXI, XXIII, XXIV, XXIX, XXXII, XXXIV-XXXVII** części wstępnej wyroku, a kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa;

X. oskarżonego **R. S. (1)** uniewinnia od popełnienia czynów opisanych w punktach **VII-XI, XIII, XV, XVI, XVIII-XX, XXII, XXXIII** części wstępnej wyroku, a kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa;

XI. oskarżonego **J. H.** uniewinnia od popełnienia czynów opisanych w punktach **XXXVIII-XLVIII** części wstępnej wyroku, a kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa;

XII. oskarżonych **H. D. (1)** i **W. P. (2)** uniewinnia od popełnienia zarzuconych im czynów, a kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa;

XIII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. oskarżonemu **J. H.** wymierza kary łączne **3 (trzech) lat pozbawienia wolności** oraz **grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydziestu) zł;**

XIV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. oskarżonemu **R. S. (1)** wymierza kary łączne **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** oraz **grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 (czterdziestu) zł;**

XV. na podstawie art. 69 § 1-3 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 73 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **R. S. (1)** kary łącznej pozbawienia wolności na okres **4 (czterech) lat** próby, oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego;

XVI. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonych **J. H. i R. S. (1)** solidarnie obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej czynami opisanymi w punktach **XVII, XXV, XXVII, XXVIII, XXXI** części wstępnej wyroku poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

1. M. B. (1) – kwoty 8.397 zł,
2. Z. M. – kwoty 31.000 zł,
3. M. J. (1) – kwoty 55.000 zł,
4. I. K. (1) i A. K. (2) – kwoty 8.000 zł,
5. M. T. i S. R. – kwoty 86.516 zł;

XVII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **J. H.** obowiązek naprawienia w części szkody wyrządzonej czynami opisanymi w punktach **VIII, IX, X, XI, XIII, XV, XVIII, XIX, XXII, XXXIII** części wstępnej wyroku poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

1. K. Z. (2) – kwoty 3.400 zł,
2. S. S. (1) – kwoty 6.000 zł,

3. Z. C. – kwoty 116.000 zł,
4. M. H. – kwoty 10.000 zł,
5. L. G. (1) – kwoty 4.000 zł,
6. A. K. (4) i K. K. (4) – kwoty 20.000 zł,
7. W. J. – kwoty 70.000 zł,
8. T. K. (1) – kwoty 23.180 zł,
9. I. P. i F. P. – kwoty 4.000 zł,
10. K. C. – kwoty 17.000 zł.

XVIII. zwalnia oskarżonych **J. H.** i **R. S. (1)** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt III K 191/07

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

(...) została utworzona na skutek zawarcia w dniu 11 września 2001 r. we W. w formie aktu notarialnego umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pomiędzy J. H. a R. S. (1). Zgodnie z postanowieniami umowy spółki, kapitał zakładowy wynosił 50.000 zł, który dzielił się na 100 równych i niepodzielnych udziałów po 500 zł każdy i został wniesiony aportem. Każdy ze współników objął po 50 udziałów o wartości 500 zł każdy o łącznej wartości 25.000 zł, które zostały pokryte weksłami własnymi z wystawienia J. H. i R. S. (1), którego remitentem była zawiązywana Spółka. Poręczycielem weksła własnego wystawionego przez J. H. był H. D. (1), natomiast weksła wystawionego przez R. J. (1) S..

dowody:

- akt notarialny z 11.09.2001 r. – umowa spółki t. LII k. 10519-10522

J. H. zawierał w imieniu (...) Sp. z o.o. umowy o współpracę w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych z tytułów egzekucyjnych i wykonawczych, której przedmiotem było pośrednictwo przy obsłudze wierzytelności. Umowy te zawierały postanowienie dotyczące obowiązku zapłaty przez Zleceniodawcę na rzecz (...) Sp. z o.o. wynagrodzenia prowizyjnego liczonego procentowo od każdej odzyskanej dla Zleceniodawcy kwoty. Następnie sporządzano zlecenie incasso. Należność była dochodzona przez (...) Sp. z o.o. od dłużników wekslowych.

dowody:

- kserokopia umowy o współpracę – t. XXXIX k. 7596
- kserokopie umowy o współpracę – t. XXX k. 5770-5773, k. 5830-5831, k. 5884, k. 5909-5910, k. 5938-5941;
- kserokopie umowy o współpracę – t. XXXII k. 6224-6225, k. 6258-6259, k. 6334;

Stałą obsługą prawną (...) Sp. z o.o. od dnia 6 listopada 2001 roku zajmowała się kancelaria prawna radcy prawnego S. A..

dowody:

- umowa dot. stałej obsługi prawnej wraz z załącznikami t. XCIX k. 19585-19591
- zeznania świadka S. A. – protokół rozprawy z dnia 19.06.2013 r.

(...) posiadała wykupioną polisę ubezpieczeniową na okoliczność rabunku gotówki lub innych wartości pieniężnych na kwotę 1.000.000 zł na okres od 16 lipca 2002 r. do 15 lipca 2003 r.

dowód:

- polisa ubezpieczeniowa (...) Sp. z o.o. – t. XCIX k. 19602

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego Z. G. (1)

W lecie 2000 roku Z. G. (1) zamieszkały w K. wykonywał usługi agrotechniczne dla S. B., polegające na użyciu kombajnu do zbioru zboża. Za usługę tę S. B. obiecał zapłatę kwoty 10.000 zł w terminie do 8 września 2000 r. W terminie tym S. B. nie dokonał zapłaty, wobec czego Z. G. (1) zaproponował mu podpisanie weksla in blanco. S. B. na blankiecie weksla dostarczonego mu przez Z. G. (1) własnoręcznie wpisał datę wystawienia „8.09.2000 r.”, kwotę „10.000 zł” oraz słownie „dziesięć tysięcy złotych”, a także słowa: „zapłacę bez protestu”. W rubryce (...) wpisał datę 8.10.2000r., którą następnie przekreślił. Weksel w takiej formie podpisał czytelnie imieniem i nazwiskiem oraz złożył podpis nieczytelny. Do weksla tego nie została sporządzona deklaracja wekslowa. Po podpisaniu weksla S. B. kilkakrotnie obiecywał Z. G. (1) dokonanie zapłaty, lecz nie czynił tego i zaprzestał reagowania na ponaglenia ze strony Z. G. (1).

dowody:

- zeznania świadka Z. G. (1) – t. II k. 163
- zeznania świadka S. B. – t. II k. 171-172 i protokół rozprawy z dnia 4.06. 2009 r.
- kserokopia weksla – t. II k. 139

Z. G. (1) rozpoczął poszukiwania firmy, która zajęłaby się windykacją jego należności od S. B.. W listopadzie 2001 r. znalazł w (...) ogłoszenie (...) sp. z o.o. we W.. Z. G. (1) zadzwonił na podany w ogłoszeniu numer telefonu i umówił się na spotkanie w siedzibie (...).

dowód:

- zeznania świadka Z. G. (1) – t. II k. 163

W dniu 27 listopada 2001 r. Z. G. (1) udał się do biura (...) przy ul. (...) we W.. Obecnie tam J. H. okazał weksel podpisany przez S. B.. J. H. oświadczył, że konieczne jest sprawdzenie, czy weksel ten został częściowo wypełniony i podpisany przez S. B., lecz jednocześnie zaproponował zawarcie umowy kupna-sprzedaży tego weksla. J. H. zapytał Z. G. (1) o sytuację finansową S. B.. Z. G. (1) powiedział, że S. B. jest właścicielem gospodarstwa rolnego, stolarni i piekarni. Następnie J. H. wypełnił druk umowy, wpisując imię i nazwisko, adres, numer telefonu Z. G. (1) oraz numer jego konta w Banku Spółdzielczym w K.. J. H. zaproponował Z. G. (1) cenę za weksel 8.000 zł, a termin jej płatności określił na 11 grudnia 2001 r. Z. G. (1) wyraził zgodę na taką cenę i termin jej zapłaty. Ustalona cena sprzedaży i termin zapłaty J. H. wpisał do umowy, którą podpisali: Z. G. (1), jako sprzedający i J. H. reprezentujący (...) Sp. z o.o. w organizacji, jako kupujący.

dowody:

- zeznania świadka Z. G. (1) – t. II k. 163-164
- kserokopia umowy – t. II k. 136

- zlecenie inkaso – t. II k. 137

Przed podpisaniem umowy Z. G. (1) zapoznał się z jej treścią. Nie znał znaczenia słów „indos” i „indosant”, nie zwracał się do J. H. o wyjaśnienie wyrazów zawartych w umowie. J. H. powiedział mu, że w związku z podpisaniem umowy nie będzie ponosił żadnych kosztów, gdyż koszty postępowania sądowego ponosi (...) we własnym zakresie.

dowód:

- zeznania świadka Z. G. (1) – t. II k. 164

Po podpisaniu umowy, na polecenie J. H. Z. G. (1) wpisał na wekslu: datę zapłaty „28 listopada 2001 r.”, swoje imię i nazwisko po słowach „na zlecenie”, a na odwrocie słowa „Ustępuję bez kosztów na rzecz (...) sp. z o.o. (...)”.

dowody:

- zeznania świadka Z. G. (1) – t. II k. 164
- kserokopia weksla – t. II k. 139

Pisząc słowa na odwrocie weksla, Z. G. (1) zapytał J. H. o ich znaczenie. J. H. odpowiedział, że zapis taki jest wymagany do skutecznego prowadzenia przez (...) windykacji w imieniu Z. G. (1). Następnie J. H. sporządził w dwóch egzemplarzach opis weksla, którego oryginał wręczył Z. G. (1).

dowody:

- zeznania świadka Z. G. (1) – t. II k. 164
- opis weksla – t. II k. 136v

W dniu 1 grudnia 2001 r. (...) sp. z o.o. zwróciła się do S. B. pismem (z dnia 29 listopada 2001 r.), w którym został on poinformowany o przeniesieniu przez Z. G. (1) własności weksla na (...). Podpisany za zarząd spółki J. H. zaproponował S. B. wpłatę na rzecz (...) do dnia 10 grudnia 2001 r. kwoty 2.000 zł, po czym możliwe będzie negocjowanie spłaty reszty sumy wekslowej w ratach.

dowody:

- zeznania świadka S. B. – t. II k. 171-172 i protokół rozprawy z dnia 4.06. 2009 r.
- pismo – t. II k. 140

Takie same informacje J. H. przekazał S. B. w rozmowie telefonicznej. S. B. udał się do biura (...) przy ul. (...), gdzie J. H. poinformował go, że w przypadku odmowy spłaty należności, skierowana zostanie sprawa do komornika. Uzgodnili, że S. B. będzie spłacał należność w ratach miesięcznych po 500 zł. Tego samego dnia S. B. dokonał wpłaty 1.000 zł. W późniejszym czasie S. B. wpłacił jeszcze 1.000 zł i 500 zł w siedzibie (...).

dowód:

- zeznania świadka S. B. – t. II k. 171-172 i protokół rozprawy z dnia 4.06. 2009 r.

Pismem z 3 grudnia 2001 r. J. H. w imieniu (...) poinformował Z. G. (1), że S. B. nie wykupił weksla w terminie, zasłonił się niewypłacalnością, a ponadto oświadczył, że część należności zapłacił Z. G. (1). Do Z. G. (1) zadzwonił przedstawiciel (...), który oświadczył, że musi on dokonać wpłaty 350 zł tytułem opłat sądowych. Z. G. (1) przelał na konto (...) sp. z o.o. kwotę 350 zł.

dowód:

- zeznania świadka Z. G. (1) – t. II k. 164
- pismo – t. II k. 168
- polecenie przelewu – t. II k. 169

W dniu 17 grudnia 2001 r. (...) sp. z o.o. wystąpiła do Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z pozwem przeciwko S. B. o zapłatę kwoty 10.000 zł z weksla wraz z ustawowymi odsetkami. Sąd Rejonowy w Oławie w dniu 23 stycznia 2002 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (sygn. akt I Nc 71/01), nakazujący S. B. zapłatę (...) sp. z o.o. kwoty 10.000 zł z ustawowymi odsetkami od 28 listopada 2001 r. oraz 4.230,30 zł tytułem kosztów procesu, w tym 4.000 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego. Na wniosek (...) w dniu 6 marca 2002 r. Sąd Rejonowy w Oławie nadał nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności, po czym (...) wystąpiła do Komornika przy Sądzie Rejonowym w Środzie Śląskiej z wnioskiem o egzekucję przeciwko S. B. z rachunku bankowego lub rzeczy ruchomych. Wniosek egzekucyjny został zwrócony (...) z powodu nie wniesienia opłaty. Z ponownym wnioskiem do komornika tej samej treści (...) wystąpiła w dniu 26 czerwca 2002 r. Również ten wniosek został zwrócony z powodu nie wniesienia opłaty. Trzeci wniosek o egzekucję przeciwko S. B. został złożony w dniu 23 września 2002 r. Komornik Sądowy Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Środzie Śląskiej przekazał sprawę Komornikowi Sądowemu Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Środzie Śląskiej, który wcześniej wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko S. B.. W dniu 21 lutego 2003 r. (...) złożyła do Komornika wniosek o wszczęcie egzekucji z wymienionej w nim nieruchomości, a do Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej, wystąpiła o nadanie nakazowi zapłaty z dnia 23 stycznia 2002 r. klauzuli wykonalności również przeciwko zonie S. B.. Polska Giełd Wekslowa sp. z o.o. została przyłączona, jako wierzyciel do egzekucji z nieruchomości S. B.. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Środzie Śląskiej wezwał S. B. do zapłaty należności głównej 10.000 zł, 2.328,77 zł zaległych odsetek, 4.230,30 zł kosztów procesu, 3.600 zł kosztów zastępstwa adwokackiego i 3.023,86 zł opłaty egzekucyjnej.

dowody:

- pozew – t. II k. 141
- nakaz zapłaty – t. II k. 145
- wnioski – t. II k. 146, 147, 152, 155, 157, 158
- zarządzenie – t. II k. 151, 154
- postanowienie – t. II k. 156
- zawiadomienie – t. II k. 159
- wezwanie do zapłaty – t. II k. 160

Z. G. (1) w 2002 r. przyszedł do biura (...) przy ul. (...), gdzie J. H. oświadczył mu, że nie mogą wyegzekwować pieniędzy od S. B..

dowód:

- zeznania świadka Z. G. (1) – t. II k. 164

S. B. w rozmowie ze Z. G. (1) powiedział, że zapłacił (...) część należności. Z. G. (1) nie otrzymał od (...) żadnych pieniędzy.

dowód:

- zeznania świadka Z. G. (1) – t. II k. 164

- zeznania świadka S. B. – t. II k. 171-172 i protokół rozprawy z dnia 4.06. 2009 r.

Ustalenia, dot. pokrzywdzonej O. S.

O. S. od 11 czerwca 2001r. prowadziła działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa kredytowego. Do jej obowiązków należało sprawdzenie zdolności kredytowej klienta. O. S. miała podpisane umowy o współpracę m. in. z (...) s. c. oraz (...) Sp. z o.o.

dowód:

- częściowo zeznania świadka O. S. – t. II k.266-270, t. III k.350-355, 358-360, t. IV k. 551-553 i protokół rozprawy z dnia 26.05.2009 r.
- zaświadczenia o prowadzeniu działalności gospodarczej i nadaniu nr REGON t. III k. 458-459
- umowy o współpracę – t. IV k. 508-512

E. Ż., chcąc uzyskać kredyt, złożyła w tym biurze wniosek o udzielenie kredytu, wpłaciła kwotę 150 zł tytułem opłaty manipulacyjnej. W dniu 10 października 2003r. podpisała w biurze prowadzonym przez O. S. umowę o kredyt, podpisała również weksel in blanco jako zabezpieczenie przedmiotowego kredytu. Do weksla nie została sporządzona deklaracja wekslowa. E. Ż. podpisała niewypełniony weksel oraz wpisała swój adres i numer PESEL. Na odwrotnej stronie jej mąż A. Ż. podpisał się i wpisał swój adres i numer PESEL. Następnie w dniu 12 października 2001r. E. Ż. zawarła umowę o kredyt w biurze Towarzystwa (...) w W., składając kolejny podpisany przez siebie weksel in blanco.

dowód:

- zeznania świadka E. Ż. – t. II k. 177-178, 289-290
- częściowo zeznania świadka O. S. – t. II k.266-270, t. III k.350-355, 358-360, t. IV k. 551-553 i protokół rozprawy z dnia 26.05.2009 r.
- kserokopia weksla wystawionego przez E. Ż. – t. II k. 180
- kserokopia umowy kredytu wraz z harmonogramem spłat t. II k. 291-293
- potwierdzenia wpłat t. II k. 294
- potwierdzenie uiszczenia opłaty t. II k. 295

A. B. (1) poszukując możliwości uzyskania kredytu, trafiła do biura pośrednictwa kredytowego prowadzonego przez O. S.. Złożyła w tym biurze wniosek o udzielenie kredytu, wpłaciła również kwotę 150 zł tytułem opłaty za pośrednictwo. O. S. dała A. B. (1) do podpisania weksel in blanco jako zabezpieczenie przedmiotowego kredytu. A. B. (1) złożyła swój podpis na niewypełnionym wekslu oraz wpisała swój adres i numer PESEL. Do weksla nie została sporządzona deklaracja wekslowa.

dowód:

- zeznania świadka A. B. (1) – t. II k. 260-261
- częściowo zeznania świadka O. S. – t. II k.266-270, t. III k.350-355, 358-360, t. IV k. 551-553 i protokół rozprawy z dnia 26.05.2009 r.
- kserokopia weksla wystawionego przez A. B. (1) – t. II k. 186

Na przełomie sierpnia i września 2001 roku K. Z. (1) poszukiwała możliwości uzyskania szybkiego kredytu gotówkowego. W gazecie znalazła kontakt do biura pośrednictwa kredytowego prowadzonego przez O. S.. Na początku września przyjechała do K. do biura O. S.. Złożyła wniosek o uzyskanie kredytu w kwocie 2.500 zł. O. S. dała K. Z. (1) do wypełnienia oświadczenia o zarobkach. O. S. pobrała od K. Z. (1) opłatę za pośrednictwo w kwocie 150 zł. Dała jej również do podpisania weksel in blanco. K. Z. (1) złożyła swój podpis na niewypełnionym wekslu oraz wpisała swój adres i numer PESEL. O. S. zapewniał K. Z. (1), że na pewno dostanie ten kredyt po trzech dniach od złożenia wniosku. Po upływie ustalonego terminu K. Z. (1) zadzwoniła do biura i uzyskała odpowiedź, że nie ma zdolności kredytowej do uzyskania kredytu. Wówczas K. Z. (1) zażądała zwrotu wpłaconej kwoty. K. Z. (1) kilkakrotnie przyjeżdżała do biura O. S., jednakże nikogo nie zastała.

dowód:

- zeznania świadka K. Z. (1) – t. II k. 462-464
- częściowo zeznania świadka O. S. – t. II k.266-270, t. III k.350-355, 358-360, t. IV k. 551-553 i protokół rozprawy z dnia 26.05.2009 r.
- kserokopia weksla wystawionego przez K. Z. (1) – t. II k. 201
- dowód wpłaty t. V k. 467

Jesienią 2001 roku B. Z., chcąc uzyskać kredyt, namówiła swoją koleżankę M. W., aby ta poręczyła jej kredyt. B. Z. w dniu 18 października 2001r. przyszła wraz z M. W. do biura, w którym pracowała O. S.. Złożyła wniosek o kredyt gotówkowy w kwocie 3.000 zł. Przy podpisaniu umowy O. S. dała B. Z. weksel do podpisania. Weksel ten był niewypełniony, co O. S. tłumaczyła brakiem czasu. B. Z. złożyła swój podpis na tym wekslu oraz wpisała swój adres i numer PESEL. M. W. napisała na odwrotnej stronie weksla wyraz „poręczam” oraz złożyła swój podpis, wpisując swój adres i numer PESEL. Do weksla nie została sporządzona deklaracja wekslowa. O. S. poinformowała B. Z., że uzyskuje pieniądze po upływie 5 dni od daty podpisania umowy. Ostatecznie B. Z. nie otrzymała kredytu.

dowód:

- zeznania świadka B. Z. – t. II k. 225-226, k. 433-434 i protokół rozprawy z dnia 26.05.2009 r.
- częściowo zeznania świadka O. S. – t. II k.266-270, t. III k.350-355, 358-360, t. IV k. 551-553 i protokół rozprawy z dnia 26.05.2009 r.
- zeznania świadka M. W. – t. II k. 221-222, t. V k. 445-446
- kserokopia weksla wystawionego przez B. Z. – t. II k. 211

W lipcu 2001 roku A. Z. (1) zgłosił się do Biura pośrednictwa kredytowego w K., w którym pracowała O. S., w celu uzyskania kredytu. A. Z. (1) przyniósł wszystkie wymagane przy zawieraniu umowy kredytu dokumenty. O. S. zażądała od A. Z. (1) kwoty 150 zł tytułem opłaty manipulacyjnej z tytułu zawarcia umowy, jednak nie wydała pokwitowania, tłumacząc to brakiem odpowiednich druków. Przy podpisaniu umowy O. S. dała A. Z. (2) weksel do podpisania. Weksel ten był niewypełniony. A. Z. (1) podpisał przedłożone przez O. S. dokumenty, nie czytając. A. Z. (1) złożył na niewypełnionym wekslu swój podpis, wpisując swój adres i numer PESEL. Do weksla nie została sporządzona deklaracja wekslowa. Ostatecznie A. Z. (1) nie otrzymał kredytu.

dowody:

- zeznania świadka A. Z. (1) – t. II k. 258-259, k. 298v-299, t. V k. 531;
- zeznania świadka O. S. – t. II k.266-270, t. III k.350-355, 358-360, t. IV k. 551-553 i protokół rozprawy;

- zeznania świadka M. W. – t. II k. 221-222
- kserokopia weksla wystawionego przez A. Z. (1) – t. II k. 304

W sierpniu 2001 roku T. K. (2) zgłosiła się do biura pośrednictwa kredytowego, które prowadziła O. S. w celu uzyskania kredytu. Za pośrednictwo w udzieleniu kredytu O. S. pobrała od T. K. (2) kwotę 150 zł. T. K. (2) wypełniła dokumenty, które dała jej O. S.. Poinformowała, że na załatwienie formalności należy czekać około trzech tygodni. Następnie poinformowała T. K. (2), że jest potrzebny poręczyciel do kredytu. T. K. (2) przyjechała do K. wraz E. K. (3), T. K. (2) wypełniła wówczas weksel in blanco, jako poręczyciel na odwrocie weksla podpisał się E. K. (3). T. K. (2) nigdy nie uzyskała tego kredytu.

dowód:

- zeznania świadka T. K. (2) – t. III k. 425-425v
- kserokopia weksla wystawionego przez T. K. (2) – t. III k. 427
- dowód wpłaty – t. III k. 429

O. S. na początku 2002 roku poszukiwała firmy zajmującej się windykacją należności, żeby uzyskać pieniądze od E. Ż., A. B. (1), B. Z., A. Z. (1), posługując się wystawionymi przez te osoby weksłami in blanco dla celów uzyskania kredytów, mimo iż w rzeczywistości osoby te nie posiadały wobec niej żadnych zobowiązań. O. S. przeczytała w (...) ogłoszenie (...) Sp. z o.o. i postanowiła się tam zwrócić. O. S. zadzwoniła pod podany w gazecie numer telefonu, skontaktowała się z J. H., który przedstawił się jako prezes (...) Sp. z o.o. (...) go, że posiada pięć weksli in blanco należących do jej dłużników. J. H. pytał ją w trakcie rozmowy, czy na wekslach nie ma wpisów oraz o wartość poszczególnych weksli. O. S. umówiła się z J. H. na spotkanie, J. H. miał przyjechać do jej biura przy ul. W. 7a w K.. W dniu spotkania J. H. przyjechał wraz z R. S. (1). W spotkaniu uczestniczył również P. S. (2) – mąż O. S.. J. H. zaproponował O. S., że wystawi weksel na kwotę 9.500 zł z datą płatności weksla po dniu 7 marca 2002 r. w terminie 7 dni i z miejscem płatności (...) Bank S.A. oddział we W.. J. H. wypełnił ten sposób pierwszą stronę weksla, podpisał się na wekslu. Podpis na wekslu złożył również R. S. (1). O. S. na odwrotnej stronie każdego z weksli dostarczonych przez nią napisała na polecenie J. H. zdanie o treści „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o. we W.”. Nie zapytała dodatkowo J. H. o znaczenie tego wyrazu. Umowa pisemna nie została sporządzona. J. H. poinformował O. S., że zwróci się do wystawców weksli nakazem płatniczym w celu doliczenia innych kosztów takich jak opłaty sądowe oraz wynagrodzenie (...) Sp. z o.o. (...) zapisał sobie wówczas poszczególne kwoty, na które opiewały weksle.

dowód:

- częściowo zeznania świadka O. S. – t. II k.266-270, t. III k.350-355, 358-360, t. IV k. 551-553 i protokół rozprawy z dnia 26.05.2009 r.
- zeznania świadka P. S. (2) – protokół rozprawy z dnia 26.05.2009 r.
- kserokopia weksla wystawionego przez E. Ż. – t. II k. 180
- kserokopia weksla wystawionego przez A. B. (1) – t. II k. 186
- kserokopia weksla wystawionego przez K. Z. (1) – t. II k. 201

Weksle wystawione przez A. B. (1), B. W., A. Z. (1), K. Z. (1), E. Ż. zostały wypełnione pismem maszynowym na stronie tytułowej, m.in. w zakresie sumy wekslowej, wpisanej liczbowo i słownie odpowiednio na kwoty: 11.000 zł, 12.000 zł, 16.000 zł, 11.000 zł, 16.000 zł.

dowody:

- częściowo zeznania świadka O. S. – t. II k.266-270, t. III k.350-355, 358-360, t. IV k. 551-553 i protokół rozprawy z dnia 26.05.2009 r.
- zeznania świadka M. C. – protokół rozprawy z dnia 22.02.2013 r.
- kserokopia weksla wystawionego przez E. Ż. – t. II k. 180
- kserokopia weksla wystawionego przez A. B. (1) – t. II k. 186
- kserokopia weksla wystawionego przez K. Z. (1) – t. II k. 201
- kserokopia weksla wystawionego przez B. W. – t. II k. 211
- kserokopia weksla wystawionego przez A. Z. (1) – t. II k. 231 i protokół rozprawy z dnia 27.05.2009 r.

W dniu 8 marca O. S. udała się wraz z mężem do banku (...) w celu wypłaty pieniędzy z weksla, pracownik banku oświadczył jednak, że nie realizują weksli. W rozmowie telefonicznej J. H. poinformował, że wypłata z weksla będzie mogła zostać zrealizowana po uzyskaniu przez (...) pieniędzy od dłużników i że może to potrwać.

dowody:

- częściowo zeznania świadka O. S. – t. II k.266-270, t. III k.350-355, 358-360, t. IV k. 551-553 i protokół rozprawy z dnia 26.05.2009 r.
- zeznania świadka P. S. (2) – protokół rozprawy z dnia 26.05.2009 r.

J. H. kontaktował się z E. Ż., informując, że jest w posiadaniu weksla opiewającego na kwotę 16.000 zł i wezwał ją do spłaty zobowiązania wynikającego z weksla. Pismem z dnia 4 marca 2002r. E. Ż. i A. Ż. zostali wezwani przez J. H. do zapłaty kwoty 16.000 zł. E. Ż. w piśmie skierowanym do (...) poinformowała, iż nie ma wobec O. S. żadnych zobowiązań.

dowody:

- zeznania świadka E. Ż. – t. II k. 177-178, k. 289v-290
- kserokopia wezwania do zapłaty – t. II k. 181
- pismo E. Ż. t. II k. 182
- wykaz sprawy – t. II k. 183

Pismem z dnia 4 marca 2002r. J. H. w imieniu (...) wezwał A. B. (1) do zapłaty kwoty 11.000 zł. W dniu 28 marca 2002r. w imieniu (...) został złożony pozew przeciwko O. S. i A. B. (1) o zapłatę kwoty 11.000 zł. W spisie kosztów wskazano honorarium pełnomocnika w kwocie 8.000 zł. Zarządzeniem z dnia 30 kwietnia 2002r. Sąd zarządził zwrot pozwu z uwagi na nieuiszczenie należnej opłaty.

dowód:

- zeznania świadka A. B. (1) – t. II k. 260-261
- kserokopia wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – t. II k. 187
- zlecenie inkaso t. II k. 185
- wykaz sprawy t. II k. 184

- pozew t. II k. 192
- spis kosztów t. II k. 196
- zarządzenie t. II k. 198

Pismem z dnia 4 marca 2002r. K. Z. (1) została wezwana przez J. H., działającego w imieniu (...) Sp. z o.o. do zapłaty kwoty 11.000 zł. W dniu 27 marca 2002r. w imieniu (...) został złożony pozew przeciwko O. S. i K. Z. (1) o zapłatę kwoty 11.000 zł. W spisie kosztów wskazano honorarium pełnomocnika w kwocie 8.000 zł. Zarządzeniem z dnia 30 kwietnia 2002r. Sąd zarządził zwrot pozwu z uwagi na nieziszczenie należnej opłaty.

dowody:

- zeznania świadka K. Z. (1) – k. 462-464
- zlecenie inkaso k. 200
- kserokopia wezwania do zapłaty – k. 202
- pozew k. 204
- spis kosztów k. 207
- zarządzenie k. 208

Pismem z dnia 4 marca 2002r. J. H. w imieniu (...) wezwał B. Z. do zapłaty kwoty 12.000 zł. J. H. kontaktował się również z M. W., twierdząc, że B. Z. ma zadłużenie z tytułu niespłaconego kredytu w kwocie 12.00 zł plus odsetki. W dniu 28 marca 2002r. w imieniu (...) został złożony pozew przeciwko O. S., B. Z. i M. W. o zapłatę kwoty 12.000 zł. W spisie kosztów wskazano honorarium pełnomocnika w kwocie 8.000 zł. Zarządzeniem z dnia 30 kwietnia 2002r. Sąd zarządził zwrot pozwu z uwagi na nieziszczenie należnej opłaty.

dowody:

- zeznania świadka B. Z. – k. 225-226, k. 433-434 i protokół rozprawy z dnia 26.05.2009 r.
- zeznania świadka M. W. – k. 221-222
- kserokopia wezwania do zapłaty B. Z. wraz z potwierdzeniem nadania – t. II k. 212
- kserokopia wezwania do zapłaty M. W. wraz z potwierdzeniem nadania – t. II k. 218
- spis kosztów t. II k. 219
- zlecenie inkaso t. II k. 210
- wykaz sprawy t. II k. 209
- zarządzenie k. 220

A. Z. (1) również został wezwany do zapłaty kwoty 16.000 zł.

dowód:

- kserokopia wezwania do zapłaty A. Z. (1) wraz z potwierdzeniem nadania – t. II k. 232

W dniu 8 marca 2002r. O. S. udała się wraz z mężem do banku (...) w celu wypłaty pieniędzy z weksła, pracownik banku oświadczył jednak, że nie realizują weksli. W rozmowie telefonicznej J. H. poinformował, że wypłata z weksła będzie mogła zostać zrealizowana po uzyskaniu przez (...) pieniędzy od dłużników i że może to potrwać.

dowód:

- zeznania świadka O. S. – t. II k.266-270, t. III k.350-355, 358-360, t. IV k. 551-553 i protokół rozprawy z dnia 26.05.2009 r.
- zeznania świadka P. S. (2) – protokół rozprawy z dnia 26.05.2009 r.

W dniu 18 marca 2002r. pełnomocnik O. S. wezwał (...) Sp. z o.o. do zapłaty na rzecz O. S. kwoty 9.500 zł tytułem należności z weksła.

dowód:

- kserokopia pisma z dnia 18.03.2002r. k. 188

Pismem z dnia 20 marca 2002 r. J. H. poinformował O. S., że E. Ż., A. Z. (1), B. Z., K. Z. (1) oraz A. B. (1) odmówiły zapłaty kwoty z weksli. Jednocześnie wezwał O. S. do zapłaty kwoty 52.500 zł, na którą składają się wszystkie sumy wekslowe po potrąceniu należnej O. S. kwoty 9.500 zł.

dowody:

- kserokopia pisma z dnia 20.03.2002r. wraz z potwierdzeniem nadania t. II k. 188
- kserokopia weksła wystawionego przez (...) Sp. z o.o.– t. II k. 190

Pozew (...) przeciwko A. B. (1) i O. S. został zwrócony powodowi z powodu nieziszczenia wpisu.

dowód:

- kserokopia zarządzenia t. III k. 335

O. S. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 9 października 2003r. została uznana za winną popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. m. in. na szkodę T. K. (2), K. Z. (1), B. Z.. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 10 lutego 2004r. (sygn. akt II K 1350/03) O. S. została skazana za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione na szkodę A. Z. (1) i E. Ż.. Wyrokiem z dnia 19 lutego 2008 r. Sąd Rejonowy w (...), sygn. akt II K 33/07 skazał O. S. za czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 §2 k.k. popełniony na szkodę A. B. (1) na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 2 lat próby.

dowód:

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w (...) z dnia 9.10.2003r. – t. II k. 272-273
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w (...) z dnia 10.02.2004r. – t. II k. 274-275
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w (...) z dnia 19.02.2008 r. t. LXXXIII k.16598

O. S. kilkakrotnie była karana za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. oraz za przestępstwa z art. 270 § 1 k.k.

dowód:

- dane o karalności – t. III k. 386

- odpisy wyroków skazujących O. S. – t. III k. 388, k. 391, 393-411

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego M. M. (2)

M. M. (2) prowadził w 2001-2002 roku działalność gospodarczą pod nazwą „R. (...)” M. M. (2) Usługi (...). W ramach prowadzonej działalności M. M. (2) w czerwcu i we wrześniu 2001 roku wykonał usługę na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.. Zostały wystawione cztery faktury VAT. Wysokość wynagrodzenia ustalona na kwotę 20.000 zł. Tytułem zabezpieczenia zapłaty należności M. M. (2) R. M. (2) – Prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. wystawił weksel in blanco. Do weksla została sporządzona deklaracja wekslowa datowana dniem 7 września 2002r., zgodnie z którą weksel mógł zostać wypełniony na kwotę do 20.000 zł. (...) Sp. z o.o. nie zapłaciła w całości należnego wynagrodzenia na podstawie faktur VAT: nr (...) z 18 października 2001 r. opiewającej na kwotę 4.880 zł i nr (...) z 18 października 2001 r. opiewającej na kwotę 4.880 zł. M. M. (2) postanowił więc odzyskać pozostałą do spłaty należność w kwocie 9.760 zł. W gazecie (...) M. M. (2) trafił na ogłoszenie (...) Sp. z o.o., która oferowała skupywanie weksli. Zadzwonił na podany w ogłoszeniu numer telefonu i umówił się z J. H. na spotkanie w biurze (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W..

dowód:

- kserokopie faktur VAT t. IV k. 591-592
- kserokopia protokołu odbioru t. IV k. 557
- kserokopia weksla t. IV k. 560
- kserokopie dowodów wpłaty t. IV k. 563-564
- kserokopia deklaracji wekslowej t. IV k. 558
- częściowo zeznania świadka M. M. (2) t. IV k. 607-614 i protokół rozprawy z dnia 22.01.2008r.
- zeznania świadka M. M. (4) t. IV k. 619-620, i protokół rozprawy

W dniu 6 marca 2002 r. M. M. (2) udał się do biura (...) Sp. z o.o. W biurze spotkał się z J. H.. Okazał mu weksel, wpis do ewidencji działalności gospodarczej oraz kserokopie faktur VAT oraz deklarację wekslową. J. H. po zapoznaniu się z tymi dokumentami zaproponował M. M. (2) sprzedaż weksla za kwotę 15.000 zł, zastrzegł, że prowizja należna (...) Sp. z o.o. wyniesie 5.000 zł. J. H. dał M. M. (2) druk umowy nazwanej umową kupna-sprzedaży weksla, na którym komputerowo wypełniono datę 6 marca 2002 r., cenę sprzedaży w wysokości 15.000 zł i termin zapłaty przelewem do dnia 28 marca 2002 r. Przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązującym prawem wekslowym. M. M. (2) przeczytał umowę przed jej podpisaniem, nie prosił J. H. o wyjaśnienie postanowień umowy. Nie posiadał on wiedzy w zakresie obrotu wekslami, nie znał znaczenia słowa „indos”. J. H. nie tłumaczył M. M. (2) znaczenia postanowień umowy. Następnie M. M. (2) pod dyktando J. H. wypełnił weksel, wpisując na awersie weksla m.in. sumę wekslową 20.000 zł, oraz datę płatności sumy wekslowej 7 marca 2002 r., zaś na rewersie – formuły „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” M. M. (2) złożył pod tą formułą czytelny podpis. Następnie J. H. wykonał kserokopię weksla oraz nakazał M. M. (2) podpisać się na kartce zawierającej kserokopię. W tym samym dniu M. M. (2) przekazał J. H. dodatkowe informacje odnośnie adresu dłużnika oraz sytuacji majątkowej R. M. (2). Na żądanie M. M. (2) J. H. wykonał kserokopię weksla, na którym podpisał się oraz przystawił okrągłą pieczęć (...) Sp. z o.o. tuszem koloru czerwonego.

dowód:

- kserokopia umowy t. IV k. 555
- kserokopia weksla t. IV k. 560

- częściowo zeznania świadka M. M. (2) t. IV k. 607-614 i protokół rozprawy z dnia 22.01.2008r.

M. M. (2) nie uzyskał zapłaty ceny ustalonej w umowie z dnia 6 marca 2002 r. nie otrzymał zapłaty za zbyty weksel. Pod koniec marca 2002 roku M. M. (2) zadzwonił do J. H., który usprawiedliwił brak zapłaty tym, że (...) Sp. z o.o. odmówiła zapłaty, dlatego (...) Sp. z o.o. musi wystąpić na drogę sądową w celu dochodzenia roszczeń, co w znaczny sposób wydłuży czas wyegzekwowania pieniędzy od wystawcy weksla. Wezwaniem z dnia 7 marca 2002 r. (...) Sp. z o.o. wezwała (...) Sp. z o.o. do zapłaty sumy wekslowej wynikającej z weksla nabytego od M. M. (2). Pismem z dnia 11 marca 2002r. R. M. (2) w imieniu (...) Sp. z o.o. poinformował (...) Sp. z o.o., że zadłużenie zostało uregulowane w zakresie kwoty 7.200 zł, wskazał, że Spółka ma zastrzeżenia do kwoty na fakturze nr (...). W dniu 19 marca 2002 r. (...) Sp. z o.o., reprezentowana przez radcę prawnego S. A. złożyła do Sądu Rejonowego w G. pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. o zapłatę kwoty 20.000 zł wynikającej z weksla. Do pozwu został dołączony oryginał weksla wystawionego przez R. M. (2). Zarządzeniem z dnia 12 września 2002 r. Sąd Rejonowy w G. Wydział VII Gospodarczy zwrócił ten pozew z powodu nieopłacenia wpisu sądowego, sygn. akt VII GNc 1370/02. J. H. zaproponował M. M. (5) zawarcie umowy o współpracy w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych. W dniu 3 kwietnia 2002 r. doszło do zawarcia umowy o współpracy w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych z tytułu nieuregulowanych przez (...) Sp. z o.o. należności wynikających faktur VAT. Zgodnie z § 6 umowy, zleceniodawcy należało się wynagrodzenie prowizyjne od każdej uzyskanej od dłużnika kwoty. Pozostałe po potrąceniu wynagrodzenia oraz kosztów sądowych kwoty miały zostać przekazane zleceniodawcy. W dniu 23 kwietnia 2002r. (...) Sp. z o.o., reprezentowana przez radcę prawnego S. A. złożyła do Sądu Rejonowego w G. w imieniu M. M. (2) pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. o zapłatę kwoty 9.760 zł, wynikającej z faktur nr 5/2201 i 6/2001. Zarządzeniem z dnia 11 września 2002 r. pozew ten został zwrócony z uwagi na brak uiszczenia wpisu sądowego. Kolejny pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. o zapłatę kwoty 9.760 zł, wynikającej z faktur nr (...) Sp. z o.o. złożyła w imieniu M. M. (2) w dniu 3 grudnia 2002r. W dniu 11 marca 2003 r. Sąd Rejonowy w G. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, zgodnie z żądaniem pozwu, sygn. akt VII GNc 6237/02. M. M. (2) w ramach zawartej umowy o współpracę zwrócił się do (...) Sp. z o.o. o dochodzenie należności w kwocie 2.999,99 zł przeciwko D. P. i M. M. (6). Na skutek pozwu wniesionego przez (...) Sp. z o.o. Sąd Rejonowy dla W. wydał w dniu 4 kwietnia 2003r. (sygn. akt I Nc 5431/02) nakaz zapłaty kwoty 2.999,99 zł.

dowód:

- kserokopia wezwania z dnia 7.03.2002 r. t. IV k. 561
- kserokopia pisma (...)T. t. IV k. 562
- kserokopia pozwu z dnia 19.03.2002r. t. IV, k. 565
- kserokopia zarządzenia o zwrocie (VII GNc 1370/02.) t. IV, k. 578
- kserokopia umowy t. IV k. 586
- kserokopie pozwu z dnia t. IV, k. 590
- kserokopia zarządzenia t. IV, k. 575
- kserokopia nakazu zapłaty, sygn. akt VII GNc 6237/02 t. IV k. 618
- kserokopia nakazu zapłaty, sygn. akt I Nc 5431/02 t. IV k. 619
- częściowo zeznania świadka M. M. (2) t. IV k. 607-614 i protokół rozprawy z dnia 22.01.2008r.
- zeznania świadka M. M. (4) t. IV k. 619-620, i protokół rozprawy

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego W. P. (1)

W. P. (1) w latach 2000-2002 prowadził działalność gospodarczą - sklep ze sprzętem (...) S. D. prowadził wówczas działalność gospodarczą pod nazwą (...)N. Mechanika Ogólna S. D. z siedzibą w D.. W. P. (1) był w posiadaniu weksla in blanco wystawionego przez S. D., do weksla nie została sporządzona deklaracja wekslowa. W. P. (1) znalazł w gazecie (...) zamieszczone przez (...) Sp. z o.o. ogłoszenie, z którego wynikało, że firma ta skupuje weksle. W. P. (1) zadzwonił na podany w ogłoszeniu numer telefonu i umówił się na spotkanie w biurze (...) Sp. z o.o. we W.. Uzyskał informację, że do dokonania transakcji musi przyjechać do W. z dowodem osobistym.

dowody:

- kserokopia weksla t. IV k. 624
- częściowo zeznania świadka W. P. (1) t. IV k. 639-643, 646-647
- zeznania świadka W. P. (3) t. IV kk. 635 i protokół rozprawy z dnia 27.05.2009 r.
- częściowo zeznania świadka K. W. (1) t. IV k. 644-645

W dniu 26 marca 2002 r. W. P. (1) udał się wraz z K. W. (1) do biura przez (...) Sp. z o.o. Weksel został wypełniony pismem maszynowym. Na awersie weksla jest wpisana miejsce wystawienia weksla – D., data wstawienia weksla – 15 września 2001r., suma wekslowa – 31.000 zł, data płatności – 27 marca 2002r., miejsce płatności – Ś.. Wówczas spotkał się z J. H.. W trakcie rozmowy był obecny również R. S., który nie uczestniczył w rozmowie. W. P. (1) okazał weksel in blanco J. H., który stwierdził, że (...) Sp. z o.o. musi sprawdzić dłużnika, zapytał o stan jego majątku. J. H. dał W. P. (1) do podpisania druk umowy nazwanej umową kupna-sprzedaży weksla, w umowie tej komputerowo wypełniono datę 26 marca 2002 r., cenę sprzedaży w wysokości 13.000 zł i termin zapłaty przelewem do dnia 11 kwietnia 2002 r. Zgodnie z § 2 umowy, przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązujący prawem wekslowym. W. P. (1) podpisał umowę, nie prosił J. H. o wyjaśnienie któregośkolwiek z jej postanowień. J. H. nie tłumaczył W. P. (1) znaczenia postanowień umowy. Na rewersie weksla W. P. (1) wpisał pod dyktando J. H. formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożył czytelny podpis.

dowód:

- kserokopia umowy t. IV k. 622-622v
- kserokopia weksla t. IV k. 560
- częściowo zeznania świadka W. P. (1) t. IV k. 639-643, 646-647
- częściowo zeznania świadka K. W. (1) t. IV k. 644-645

W. P. (1) nie otrzymał w terminie wskazanym w umowie z dnia 26 marca 2002r. ceny sprzedaży weksla. W prowadzonych w tej sprawie telefonicznych rozmowach W. P. (1) został poinformowany przez J. H., że zapłatę kwoty wskazanej w umowie jest uzależniona od sprawdzenia wiarygodności sprzedanego weksla oraz od wytoczenia przeciwko S. D. powództwa. Pismem z dnia 27 marca 2002 r. (...) Sp. z o.o. wezwała S. D. do zapłaty kwoty 31.000 zł na podstawie wystawionego przez niego weksla na zlecenie W. P. (1). W dniu 23 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego S. A. wniosła do Sądu Okręgowego w Ś. pozew przeciwko S. D. o zapłatę sumy wekslowej w wysokości 31.000 zł. W treści pozwu wskazano, że oryginał weksla znajduje się w depozycie sądowym pod sygn. sprawy VI Ng 265/02.

dowód:

- kserokopia wezwania t. IV k. 625

- kserokopie pozwu t. IV k. 626
- częściowo zeznania świadka W. P. (1) t. IV k. 639-643, 646-647
- częściowo zeznania świadka K. W. (1) t. IV k. 644-645 i protokół rozprawy

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o.

Spółka (...) Sp. z o.o. ma siedzibę w K., przedmiotem działalności tej Spółki był m.in. kolportaż materiałów reklamowych. Wspólnikami w tej spółce byli R. B. (1) i A. I.. Osoby te wchodzili również w skład zarządu Spółki – R. B. (1) był Prezesem Zarządu, zaś A. I. – Członkiem Zarządu.

dowody:

- zeznania świadka R. B. (1) t. V k. 742-744, 865, t. VII k. 1219-1221, t. VII k.1238-1241, t. VII k.1250-1252 i protokół rozprawy
- odpis z Rejestru Przedsiębiorców t. V k. 708-712

W dniach od 9 do 10 marca 2002 r. R. B. (1) uczestniczył w sympozjum, które odbyło się w R..

dowody:

- zeznania świadka R. B. (1) t. V k. 742-744, 865, t. VII k. 1219-1221, t. VII k.1238-1241, t. VII k.1250-1252 i protokół rozprawy z dnia 12.08.2011 r.
- zaproszenie t. V k. 788
- zaświadczenie t. V k. 789

Pod koniec marca 2002 r. z R. B. (1) skontaktował się telefonicznie przedstawiciel (...) Sp. z o.o. (...), który wyraził zainteresowanie kolportażem ulotek dla (...). R. B. (1) umówił się na spotkanie w dniu 4 kwietnia 2002 r. w siedzibie (...). W dniu 4 kwietnia 2002 r. R. B. (1) przyjechał do W. do biura (...) przy ul. (...). Z J. H. omówił warunki współpracy związanej z kolportażem przez (...) sp. z o.o. ulotek. Obaj umówili się, że J. H. skontaktuje się z R. B. (1) po podjęciu wiążącej decyzji. R. B. (1) został telefonicznie poinformowany, że (...) jest zainteresowana kolportażem w kilkunastu miastach. W dniu 9 kwietnia 2002 r. R. B. (1) ponownie przybył do biura (...).

dowód:

- zeznania świadka R. B. (1) t. V k. 742-744, 865, t. VII k. 1219-1221, t. VII k.1238-1241, t. VII k.1250-1252 i protokół rozprawy z dnia 12.08.2011 r.

W dniu 9 kwietnia 2002 r. (...) sp. z o.o. powierzyła (...) sp. z o.o. dystrybucję materiałów promocyjno-reklamowych. Zgodnie z tą umową płatność za kolportaż miała następować przelewem na wskazany rachunek bankowy w terminie do 21 dni po zakończeniu każdorazowego kolportażu. Do umowy został dodany załącznik nr 1 określający nakład i miejscowości, w których kolportaż miał być prowadzony.

dowody:

- zeznania świadka R. B. (1) t. V k. 742-744, 865, t. VII k. 1219-1221, t. VII k.1238-1241, t. VII k.1250-1252 i protokół rozprawy z dnia 12.08.2011 r.
- umowa k. 722-724

Tytułem zabezpieczenia ewentualnych roszczeń (...) sp. z o.o. (...) podpisał jeden weksel in blanco, opatrując go również pieczęcią firmową (...) sp. z o.o. Oddając do dyspozycji (...) ten weksel, R. B. (1) podpisał również deklarację wekslową, uprawniającą (...) do wypełnienia weksla wyłącznie w przypadku utraty materiałów reklamowych albo ustalenia kary umownej lub jej części w związku z nieprawidłowym wykonaniem zlecenia lub niedotrzymaniem warunków umowy.

dowody:

- zeznania świadka R. B. (1) t. V k. 742-744, 865, t. VII k. 1219-1221, t. VII k.1238-1241, t. VII k.1250-1252 i protokół rozprawy z dnia 12.08.2011 r.
- deklaracja k. 684

R. B. (1) podpisał również drugi weksel in blanco, który opatrzył pieczęcią spółki (...) Sp. z o.o. Oba weksle zostały wręczone J. H.. Transakcja z (...) była jedyną, zawieraną przez (...) Sp. z o.o., przy której, jako zabezpieczenie zastosowano weksel in blanco.

dowody:

- zeznania świadka R. B. (1) t. V k. 742-744, 865, t. VII k. 1219-1221, t. VII k.1238-1241, t. VII k.1250-1252 i protokół rozprawy z dnia 12.08.2011 r.
- weksel k. 1353

Po wykonaniu w dniach od 18 do 20 kwietnia 2002 r. zlecenia kolportażu materiałów reklamowych, w dniu 23 kwietnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT Nr (...) za kolportaż 1.304.800 ulotek na kwotę 74.817,23 zł z 14-dniowym terminem zapłaty. Fakturę tą przyjął w imieniu (...) J. H., po czym została ona odesłana bez zastrzeżeń do (...) sp. z o.o. W dniu 6 maja 2002 r. (...) sp. z o.o. wystawiła kolejną fakturę VAT Nr (...) za kolportaż 204.00 ulotek na kwotę 11.199,60 zł z terminem zapłaty do dnia 27 maja 2002 r. Również tą fakturę przyjął i podpisał J. H..

dowody:

- zeznania świadka R. B. (1) t. V k. 742-744, 865, t. VII k. 1219-1221, t. VII k.1238-1241, t. VII k.1250-1252 i protokół rozprawy z dnia 12.08.2011 r.
- zeznania świadka Ł. K. t. V k. 860
- faktura VAT t. V k. 685
- faktura VAT t. V k. 1279

W dniu 29 czerwca 2002 r. została przez (...) nadana przesyłka polecona o nr (...) do (...) Sp. z o.o. W kopercie było pismo (...) prezentujące najnowszą ofertę tej spółki. W dniu 2 lipca 2002 r. (...) Sp. z o.o. udzieliła (...) odpowiedzi, że nie jest zainteresowana współpracą.

dowody:

- zeznania świadka R. B. (1) t. V k. 742-744, 865, t. VII k. 1219-1221, t. VII k.1238-1241, t. VII k.1250-1252 i protokół rozprawy z dnia 12.08.2011 r.
- pismo t. V k. 799
- koperta t. V k. 800

- pismo t. V k. 801

Po upływie terminu zapłaty i po bezskutecznym wezwaniu (...) sp. z o.o. do zapłaty wynikającej z faktur kwoty, w dniu 29 lipca 2002 r. (...) Sp. z o.o. wystąpiła z pozwem do Sądu Okręgowego we W..

dowód:

- zeznania świadka R. B. (1) t. V k. 742-744, 865, t. VII k. 1219-1221, t. VII k.1238-1241, t. VII k.1250-1252 i protokół rozprawy z dnia 12.08.2011 r.
- pozew k. 1267

Nakazem zapłaty z 29 sierpnia 2002 r. Sąd Okręgowy we W. nakazał (...) sp. z o.o., aby zapłaciła na rzecz (...) sp. z o.o. kwotę 86.016,83 zł. (...) złożyła zarzuty do nakazu zapłaty, w których podnosiła, że przyczyną braku zapłaty za usługi (...) sp. z o.o., gdyż zakupiła wierzytelność wekslową w stosunku do tej spółki na kwotę 260.000 zł. Zarzuty te zostały przez Sąd Okręgowy we W. odrzucone z powodu nieuiszczenia w terminie wpisu od zarzutów.

dowód:

- zeznania świadka R. B. (1) t. V k. 742-744, 865, t. VII k. 1219-1221, t. VII k.1238-1241, t. VII k.1250-1252 i protokół rozprawy z dnia 12.08.2011 r.
- nakaz zapłaty t. V k. 672, t. VII k. 1286
- zarzuty do nakazu zapłaty t. VII k. 1290
- postanowienie t. VII k. 1320

W dniu 3 września 2002 r. (...) sp. z o.o. złożyła przeciwko (...) sp. z o.o. pozew o zapłatę w postępowaniu nakazowym kwoty 260.000 zł z weksla wraz z ustawowymi odsetkami od 29 czerwca 2002 r. Do pozwu dołączony został weksel, z którego wynikało, że w dniu 10 marca 2002 r. R. B. (1) podpisał weksel, którym spółka (...) Sp. z o.o. zobowiązywała się do zapłaty kwoty 260.000 zł na zlecenie K. B. (1). Do pozwu dołączone zostało m.in. pismo datowane na 29 czerwca 2002 r. kierowane do (...) Sp. z o.o. informujące, że w dniu 28 czerwca 2002 r. minął termin płatności weksla na kwotę 260.000 zł, który jest płatny w siedzibie (...). W piśmie tym zawarta była informacja, że w braku zapłaty w terminie trzech dni, sprawa zostanie skierowana do postępowania sądowego. Przedstawiony zostało potwierdzenie nadania przesyłki poleconej nr (...).

dowód:

- pozew t.
- zeznania świadka R. B. (1) t. V k. 742-744, 865, t. VII k. 1219-1221, t. VII k.1238-1241, t. VII k.1250-1252 i protokół rozprawy z dnia 12.08.2011 r.
- weksel k. 727
- pismo k. 761
- potwierdzenie nadania k. 877

Nakazem zapłaty z dnia 11 września 2002 r. Sąd Okręgowy we W. nakazał (...) sp. z o.o., aby zapłaciła (...) sp. z o.o. kwotę 260.000 zł wraz z odsetkami od 29 czerwca 2002 r.

dowód:

- nakaz zapłaty t. V k. 681, 1332

W dniu 30 września 2002 r. R. B. (1) i A. I., działając w imieniu (...) sp. z o.o., przez pełnomocnika złożyli zawiadomienie o popełnieniu przez K. B. (1) i J. H. przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. polegającego na sfalszowaniu weksla przez wypełnienie go niezgodnie z deklaracją wekslową oraz przez J. H. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

dowód:

- zawiadomienie t. V k. 704-706

W dniu 7 października 2002 r. (...) sp. z o.o. złożyła zarzuty od nakazu zapłaty z dnia 11 września 2002 r. z wnioskiem o wstrzymanie wykonania go. Postanowieniem z dnia 12 listopada 2002 r. Sąd Okręgowy we W. wstrzymał wykonanie nakazu zapłaty z dnia 11 września 2002 r.

dowody:

- zarzuty t. V k. 776-782, t. VII 1333-1339
- postanowienie SO we W. t. V k. 820-821

Wyrokiem z dnia 1 czerwca 2005 r. Sąd Okręgowy we W. utrzymał w mocy nakaz zapłaty wydany w dniu 11 września 2002 r., na podstawie którego (...) sp. z o.o. zobowiązana została do zapłaty na rzecz (...) sp. z o.o. kwoty 260.000 zł. Sąd Apelacyjny we W. wyrokiem z dnia 9 lutego 2006 r. zmienił ten wyrok Sądu Okręgowego we W. (sygn. akt X GC 238/02) w ten sposób, że nakaz zapłaty uchylił w całości i oddalił powództwo (...). Podstawą wyroku było uznanie przez Sąd Apelacyjny, że wystawienie weksla na kwotę 260.000 zł było czynnością nieważną, bowiem brak było uchwały wspólników o zaciągnięciu zobowiązania na kwotę dwukrotnie przewyższającą kapitał zakładowy.

dowód:

- odpis wyroku t. VII k. 1253-1264

Wydział Informatyki Komisariatu Policji Wrocław-Śródmieście ustalił, że na terenie Polski jest 85 osób o nazwisku K. B. (1).

dowód:

- pismo t. V k. 868

Przesłuchano 34 osoby o nazwisku B. i przynajmniej jednym imieniu K.. Zaprzeczyły one, by znały spółki (...) lub (...) oraz by wystawiały weksel własny na kwotę 260.000 zł.

dowód:

- dokumentacja t. V-VI k. 981- (...)

Podpisy (...) na przedniej stronie weksla datowanego na 10 marca 2002 r. i na przedniej stronie weksla in blanco zostały nakreślone przez R. B. (1), a pismo ręczne na pierwszej stronie i podpis (...) na odwrocie weksla datowanego na 10 marca 2002 r. nie zostały nakreślone przez R. B. (1), J. H., R. S. (1) ani też H. D. (1).

dowód:

- opinia z zakresu pisma i podpisów t. VII k. 1207-1215, t. XVIII k. 5405-5413

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego J. K.

J. K. w latach 1999-2002 prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w O., przedmiotem której był kolportaż ulotek reklamowych. Pełnomocnikiem firmy była jego żona M. K. (4). W kwietniu 2002 roku J. K. nawiązał kontakt z R. S. (1) który był przedstawicielem handlowym R.S. Serwis (...). W toku rozmowy ustalili warunki współpracy i kolportażu. R. S. (1) powiedział, że w celu zabezpieczenia wykonania przez J. K. kolportażu ulotek, potrzebne jest zabezpieczenie w postaci wystawienia przez niego weksla in blanco, który w wypadku niewykonania zobowiązania zostanie wypełniony do kwoty 18.000 zł. Pierwsze zlecenie miało dotyczyć rozprowadzenia na terenie województwa (...) i (...) ulotek reklamowych firmy (...). R. S. (1) poinformował również, że pełni kierowniczą funkcję w (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. oraz, która jest powiązana z R.S. Serwis (...). Tłumaczył, że z tego powodu wszelkie dokumenty dotyczące współpracy, w tym faktury VAT będą sygnowane przez (...) Sp. z o.o. J. K. trzymał faksem formularz umowy o współpracy. J. K. upoważnił M. K. (4) do wystawienia w jego imieniu weksla in blanco. M. K. (4) podpisała umowę o współpracę oraz wystawiła weksel in blanco oraz sporządziła deklarację wekslową, zgodnie z którą przedmiotowy weksel in blanco mógł zostać wypełniony w przypadku niewykonania zobowiązania do kwoty 18.000 zł. Następnie M. K. (4) wysłała te dokumenty wraz z upoważnieniem pocztą na adres przez (...) Sp. z o.o. Zgodnie z ustaleniami, umowa o współpracę została podpisana przez przedstawicieli (...) Sp. z o.o. J. K. oświadczył, że nie rozpocznie wykonywania umowy, dopóki nie otrzyma podpisanej umowy. Umowa o współpracę została przesłana J. K. faksem, nie otrzymał on natomiast oryginału umowy.

dowód:

- kserokopia zaświadczenia o wpisie do (...) t. IX k. 1582
- kserokopia weksla t. IX k. 1552
- kserokopia deklaracji wekslowej t. IX k. 1587
- kserokopia umowy o współpracy t. IX k. 1568-1571
- zeznania świadka J. K. t. IX k.1585-1586, 1609-1613 k. 1618-1621 i protokół rozprawy z dnia 16.11.2012 r.
- zeznania świadka M. K. (4) t. IX k.1600-1601,1615-1616 i protokół rozprawy z dnia 20.06.2012r.

J. K. wykonał w pełni pierwszy etap umowy i otrzymał następne zlecenie na kolportaż. (...) Sp. z o.o. nie regulowała należności z tytułu zawartej umowy, z tego powodu J. K. zakończył współpracę i w dniu 20 czerwca 2002r. wezwał (...) Sp. z o.o. do zapłaty kwoty 22.995,52 zł z tytułu wykonanych zleceń, w treści pisma zawarł wykaz faktur VAT, których dotyczyło wezwanie. Kolejnym pismem z dnia 19 lipca 2002r. J. K. wezwał (...) Sp. z o.o. do zapłaty kwoty 19.355,52 zł. W treści pisma zawarł wykaz faktur VAT, których dotyczyło wezwanie. (...) Sp. z o.o. przekazało przelewem na rachunek bankowy (...) J. K. łącznie kwotę 1600 zł. J. H. przekazał J. K. kwotę 2.000 zł w gotówce. podczas osobistej wizyty Wykonawcy we W.. Kolejne wezwanie do zapłaty kwoty 19.355,52 zł. J. K. wysłał do (...) Sp. z o.o. w dniu 31 lipca 2002 r. Pismem z dnia 30 września 2002 r. wezwał (...) Sp. z o.o. do zwrotu wystawionego przez siebie weksla in blanco. Weksel ten nie został u zwrócony. W dniu 10 października 2002 r. J. K. złożył do Sądu Rejonowego w O. pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. o zapłatę kwoty 19.355,52 zł. W dniu 25 listopada 2002 r. Sąd Rejonowy w O. Wydział I Cywilny wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu (sygn. akt I Nc 4062/02). W dniu 27 stycznia 2003 r. (...) Sp. z o.o. złożyła zarzuty od tego nakazu zapłaty wniosła pozwana spółka, która podnosiła, że brak uregulowania należności wskazanej w pozwie wynika z tego, że (...) Sp. z o.o. przysługuje wierzycielność wobec J. K. w kwocie 65.000 zł wynikająca z weksla nabytego w drodze indosu od A. N.. Zarzuty te zostały odrzucone z powodu nie wniesienia opłaty przez (...) Sp. z o.o. W dniu 30 września 2002 r. (...) Sp. z o.o. złożyła do Sądu Okręgowego w O. pozew przeciwko J. K. o zapłatę z weksla kwoty 65.000 zł. Do pozwu został dołączony oryginał weksla wystawiony przez M. K. (4). Weksel in blanco wystawiony przez M. K. (4) jako zabezpieczenie wykonania umowy o współpracę zawartej przez J. K. z (...) Sp. z o.o. został uzupełniony na kwotę 65.000 zł, wskazano w nim, że weksel został wystawiony na zlecenie A. N., miejsce wypełnienia – O., data wypełnienia – 9 lutego 2002 r., data płatności sumy wekslowej – 7 lipca 2002r. Na rewersie weksla zamieszczono formułę „ustępuję bez odpowiedzialności na zlecenie

okaziciela” i podpisano (...). Pismem z dnia 22 listopada 2002 r. (...) Sp. z o.o. cofnęła pozew. Sad Okręgowy w O. zarządzeniem z dnia 13 listopada 2002r. (V GC 363/02) zwrócił pozew (...) Sp. z o.o. z powodu nieziszczenia wpisu sądowego.

dowód:

- kserokopia weksla t. IX k. 1552
- kserokopie wezwań t. IX k. 1595-1597
- kserokopie faktur VAT t. IX k. 1572-1581
- kserokopia wezwania do zwrotu weksla t. IX k. 1584
- kserokopia pozwu J. K. t. IX k. 1530
- kserokopia nakazu zapłaty t. IX k. 1564
- kserokopia zarzutów t. IX k. 1550-1551
- kserokopia pozwu (...) Sp. z o.o. t. IX k. 1555-1556
- kserokopia oświadczenia o cofnięciu pozwu t. IX k. 1563
- kserokopia zawiadomienia o zwrocie pozwu t. IX k. 1565
- zeznania świadka J. K. t. IX k.1585-1586, 1609-1613 k. 1618-1621 i protokół rozprawy z dnia 16.11.2012 r.
- zeznania świadka M. K. (4) t. IX k.1600-1601,1615-1616 i protokół rozprawy z dnia 20.06.2012r.

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o.

W. R. jest wiceprezesem zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W.. Przedmiotem działalności Spółki jest produkcja i transport betonu towarowego. W okresie od sierpnia do października 2001 roku Spółka (...) Sp. z o.o. wykonała usługę dla PPHU (...), prowadzącej działalność gospodarczą w O. na łączną kwotę 33.193,97 zł. Z uwagi na brak zapłaty w terminie (...) Sp. z o.o. zażądała zabezpieczenia zapłaty, do którego doszło przez wystawienie trzech weksli in blanco. Zgodnie ze sporządzoną do tych weksli deklaracją, ustalono kwotę zapłaty w wysokości do 30.000 zł. Wskazano również, że (...) Sp. z o.o. może opatrzyć weksle klauzulą "bez protestu" i uzupełnić datę płatności weksli według uznania. (...) Sp. z o.o. odebrała weksle wraz z deklaracją w dniu 30 października 2001r. Mimo upływu terminu zapłaty należności z tytułu wykonanych przez (...) Sp. z o.o. nie została uiszczona. Na polecenie W. R. zlecono więc odzyskanie zaległości firmie windykacyjnej (...) we W., którą reprezentował J. I.. Z uwagi na bezskuteczną windykację (...) zaproponował W. R. zwrócić się w sprawie sprzedaży weksli do (...) Sp. z o.o.

dowody:

- kserokopia umowy t. X k. 1759
- kserokopie weksli t. XI k.
- deklaracja wekslowa t. X k.1758;
- zeznania świadka W. R. – t. IX k.1721-1726, t. X k.1902-1904, t. XI k.2103-2106,2107-2112 i protokół rozprawy z dnia 27.05.2011 r.
- zeznania świadka M. R. (1) t. X k. 1796 - (...)

- zeznania świadka J. I. t. X k. 1825- (...)

Na początku czerwca 2002 roku W. R. udał się wraz z J. I. do biura (...) przy ul. (...) we W.. Spotkali się wówczas z J. H.. W. R. poinformował J. H. o przysługującej mu wierzytelności wobec M. R. (1) i zabezpieczających tę wierzytelność wekslach, okazał mu również weksle in blanco i deklarację wekslową. W. R. poinformował również J. H., że PPHU (...) ma kłopoty finansowe i dochodzenie należności z weksla jest utrudnione. Wskazał również, że może pomóc w ustaleniu adresu M. R. (1). J. H. oznajmił wówczas, że podejmie decyzję w sprawie nabycia praw z weksla za kilka dni. J. H. skontaktował się z W. R. i ustalono datę kolejnego spotkania. W dniu 5 czerwca 2002 r. J. H. spotkał się z W. R. w siedzibie (...) Sp. z o.o. W spotkaniu tym uczestniczył również J. Z. (3) – wiceprezes Zarządu (...) Sp. z o.o. J. H. na tym spotkaniu złożył propozycję nabycia jednego weksla za kwotę 36.000 zł, okazał również umowę podpisaną in blanco przez R. S. (1). Zgodnie z postanowieniami umowy o nazwie „umowa kupna-sprzedaży” weksli, W. R. i J. Z. (3), działając w imieniu (...) Sp. z o.o. przenieśli prawa z weksla in blanco na Spółkę (...) Sp. z o.o. za cenę 36.000 zł. Kwota ta w ocenie przedstawicieli (...) Sp. z o.o. pokrywała w całości wierzytelność przysługującą Spółce wobec M. R. (1) wraz z odsetkami. Przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązującym prawem wekslowym. Zapłata ceny miała nastąpić przelewem w terminie do 19 czerwca 2002 r. Umowę tę podpisał J. H., reprezentujący (...) Sp. z o.o. oraz W. R. i J. Z. (3). Po podpisaniu umowy, W. R. pod dyktando J. H. wypełnił rewers weksla wpisując na nim między innymi sumę wekslową w wysokości 55.000 zł, a na rewersie wpisał treść indosu z klauzulą „bez kosztów”. Pod klauzulą tą złożyli podpisy W. R. i J. Z. (3). J. H. uzasadniał wysokość wskazanej sumy wekslowej koniecznością zapewnienia zapłaty kosztów, jakie poniesie (...) Sp. z o.o. w związku z dochodzeniem roszczenia oraz należnego zysku. W. R. konsultował treść umowy przed jej podpisaniem, a także i treść zapisów, które zaproponował J. H. na wekslu, z radcą prawnym, który stwierdził, że treść umowy i zapisów na wekslu jest prawidłowa i zgodna z prawem. W. R. zapytał J. H. przed dokonaniem zapisu na wekslu, czy proponowany zapis nie narazi spółki (...) Sp. z o.o. na jakiegokolwiek szkody czy komplikację, wówczas J. H. odparł, że nie ma czego się obawiać. Nie wytłumaczył W. R. znaczenia klauzuli „ustępuję bez kosztów”.

dowód:

- kserokopia weksla t. XI k. 1761;
- kserokopia umowy sprzedaży t. XI k. 1937;
- zeznania świadka W. R. – t. IX k.1721-1726, t. X k.1902-1904, t. XI k.2103-2106,2107-2112 i protokół rozprawy z dnia 27.05.2011 r.
- zeznania świadka J. Z. (3) t. XI k. 1791- 1793 i protokół rozprawy z dnia 4.06.2009 r.
- zeznania świadka D. B. (1) t. XI k. 2097-2098 i protokół rozprawy z dnia 4.06.2009 r.

W dniu 12 czerwca 2002r. W. R. otrzymał wezwanie do zapłaty kwoty 55.000 zł na rzecz (...) Sp. z o.o., datowane na dzień 10 czerwca 2002 r. W treści wezwania wskazano, że dłużnik wekslowy M. R. (1) nie prowadzi już działalności gospodarczej, co uniemożliwia skuteczne dochodzenie praw z weksla. W. R. skontaktował się telefonicznie z J. H., który zapewnił go, że wezwanie jest jedynie elementem standardowej procedury i nie spowoduje faktycznego dochodzenia roszczenia. (...) Sp. z o.o. nie otrzymała po upływie terminu zapłaty z tytułu zawartej z (...) Sp.z o.o. umowy sprzedaży. Pismem z dnia 28 czerwca 2002 r. W dniu 27 czerwca 2002r. (...) Sp. z o.o. złożyła pozew o zapłatę kwoty 33.193,97 zł przeciwko M. R. (1). W dniu 18 lipca 2002 r. Sąd Okręgowy we W. wydał nakaz zapłaty (sygn. akt XI GNC 252/02). (...) Sp. z o.o. skierowała do M. R. (1) wezwanie do zapłaty sumy wekslowej 55.000 zł. W dniu 10 lipca 2002 r. (...) Sp.z o.o. złożyła pozew o zapłatę kwoty 55.000 zł z weksla wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 czerwca 2002 r. przeciwko M. R. (1) prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) Spółce z o.o. Sąd Okręgowy we W. w dniu 14 sierpnia 2002 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (sygn. akt XGNc 1677/02) tylko przeciwko M. R. (1). Postanowieniem z dnia 10 października 2002 r. Sąd Okręgowy we W. Wydział X Gospodarczy odrzucił wniosek (...) o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzupełnienie nakazu zapłaty z dnia 14 czerwca

2002 r. poprzez orzeczenie, iż (...) Spółka z o.o. mają solidarnie zapłacić kwotę 55 000 zł. W wyniku tego (...) Spółka z o.o. wniosła w dniu 4 listopada 2002 roku pozew o zapłatę kwoty 55.000 zł z weksla wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 czerwca 2002 r. przeciwko (...) Spółce z o.o. W dniu 2 stycznia 2003 r. Sąd Okręgowy we W. Wydział X Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (sygn. akt X GNc 2694/02), zgodnie z którym (...) Sp. z o.o. została zobowiązana do zapłaty kwoty 55.000 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu.

dowód:

- kserokopia wezwania do zapłaty z 10.06.2002r. t. X k. 1762
- kserokopia wezwania do zapłaty 28.06.2002r. t. X k. 1763
- kserokopia pozwu o zapłatę 27.06. 2002r. t. XI k. 1996
- kserokopia nakazu zapłaty z 18.07.2002r. t. XI k. 2000
- kserokopia pozwu o zapłatę z 10.07.2002r. t. X k. 1800
- kserokopia nakazu zapłaty z 14.08.2002r., sygn. akty XGNc1677/02 t. X 1806)
- kserokopia postanowienia z 10.10.2002r. t. X k. 1811
- kserokopia pozwu o zapłatę z 4.11.2002r. t. X k. 1767
- kserokopia nakazu zapłaty t. IX k. 1769
- zeznania świadka W. R. – t. IX k.1721-1726, t. X k.1902-1904, t. XI k.2103-2106,2107-2112 i protokół rozprawy z dnia 27.05.2011 r.
- zeznania świadka D. B. (1) t. XI k. 2097-2098 i protokół rozprawy z dnia 4.06. 2009 r.
- zeznania świadka J. R. t. X k. 1808-1809

Na początku stycznia 2003 roku (...) Sp. z o.o. otrzymała nakaz zapłaty z dnia 2 stycznia 2003 r. W wyniku konsultacji z adwokatem E. S. i spotkania z J. H. i R. S. (1) W. R. złożył przedstawicielom (...) Sp. z o.o. pisemną propozycję zawarcia ugody wraz z jej pisemnym projektem. J. H. zgodził się na propozycję, zadeklarował, że udzieli pisemnej odpowiedzi do dnia 18 stycznia 2003r. W dniu 17 stycznia 2003 r. Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym dla W. wszczął na wniosek z dnia 10 stycznia 2003 r. (...) Sp. z o.o. postępowanie egzekucyjne (sygn. akt I KM 122/03) przeciwko (...) Sp. z o.o. na podstawie nakazu zapłaty z dnia 2 stycznia 2003 r. W dniu 21 stycznia 2003r. Komornik dokonał zajęcia rachunku bankowego (...) Spółka z o.o. w (...) Banku (...) S.A. Na spotkaniu w dniu 18 stycznia 2003r. z W. R. J. H. nie udzielił odpowiedzi na propozycję (...) Sp. z o.o., tłumacząc brak tej odpowiedzi tym, że nie doszło do uzgodnienia między osobami reprezentującymi (...) Sp. z o.o. W dniu 20 stycznia 2003 r. doszło w Kancelarii Adwokackiej (...) do kolejnego spotkania J. H. z W. R., podczas którego J. H. zobowiązał się do zawarcia ugody i cofnięcia wniosku egzekucyjnego. Po tych negocjacjach doszło do zwrotu W. R. weksla. (...) Sp. z o.o. wniosła zarzuty od nakazu zapłaty w dniu 23 stycznia 2003 r. (...) Sp. z o.o. pismem z dnia 24 stycznia 2003 r. wezwała (...) Sp. z o.o. do zapłaty ceny sprzedaży weksla. Pismem z dnia 28 stycznia 2003 r. J. H. oświadczył, że na skutek dokonania potrącenia kwoty 36.000 zł – ceny sprzedaży weksla z wierzytelnością wynikającą z nakazu zapłaty z dnia 2 stycznia 2003 r. zobowiązanie (...) Sp. z o.o. wynosi kwotę 19.000 zł. (...) Sp. z o.o. nie wyraziła zgody na dokonanie potrącenia. Pismem z dnia 7 lutego 2003 r. skierowanym do pełnomocnika (...) Spółki z o.o. J. H. ograniczył roszczenie (...) Sp. z o.o. do kwoty 19.000 zł. W dniu 3 lutego 2003 r. J. H. skierował do Komornika Sądowego Rewiru IV przy Sądzie Rejonowym dla W. wniosek o ograniczenie egzekucji do kwoty 19.000 zł. W dniu 18 lutego 2003 r. (...) Spółka z o.o. złożyła do Sądu Okręgowego we W. pozew przeciwko (...) o zapłatę kwoty 36.000 zł wynikającej z umowy sprzedaży weksla zawartej w dniu 5 czerwca 2002 r. W dniu 11 marca 2003 r. Sąd Okręgowy we W. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt X GNc 490/03), w którym nakazał (...) zapłatę kwoty 36.000 zł wraz z

ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. W wyniku złożenia w dniu 31 marca 2002 r. sprzeciwu przez (...) Spółkę z o.o. w dniu 1 czerwca 2004 r. Sąd Okręgowy we W. wydał wyrok w którym oddalił powództwo (...) Spółki z o.o., sygn. akt X Gc 432/03. Po uprawomocnieniu się przedmiotowego nakazu zapłaty, w postępowaniu egzekucyjnym doszło do zajęcia rachunku bankowego (...) Sp. z.o.o. na kwotę ok. 60.000 zł.

dowód:

- kserokopia propozycji zawarcia ugody t. X k. 1770-1771
- kserokopia zawiadomienia t. X k. 1772
- kserokopia postanowienia o zajęciu rachunku bankowego t. X k. 1773
- kserokopia zarzutów t. X k. 1776-1778
- kserokopia wezwania do zapłaty przez (...) Sp. z o.o. t. X k. 1779
- kserokopia pisma (...) Sp. z o.o. z 28.01.2003 r. t. X k. 1780
- kserokopia pisma (...) Sp. z o.o. t. X k. 1781
- oświadczenie t. X k. 1785,
- dokumentacja w post. egzekucyjnym t. X k. 1862, 1865
- kserokopia pozwu z 18.02.2003 r. t. X k. 1787-1788
- kserokopia nakazu zapłaty z 11.03.2003 r., sygn. X GNc 490/03 t. X k. 1873
- kserokopia wyroku w sprawie o sygn. akt X Gc 432/03 t. LXVIII k. 13653
- zeznania świadka W. R. – t. IX k.1721-1726, t. X k.1902-1904, t. XI k.2103-2106,2107-2112 i protokół rozprawy z dnia 27.05.2011 r.
- zeznania świadka A. R. t. X k 1794-1795

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego K. Z. (2)

B. K. (1) w dniu 14 grudnia 1999r. i w dniu 5 maja 2000r. pobrał dwa kredyty w Banku Spółdzielczym w W., których poręczycielem był K. Z. (2). Z uwagi na brak spłaty kredytów przez B. K. (1), Bank dokonał zajęcia trzody chlewnej do niego należącej. Do zapłaty pozostawała jednak kwota ok. 6.000 zł, którą musiał spłacać K. Z. (2). K. Z. (2) jesienią 2001 r. zapłacił 4.167,65 zł tytułem zobowiązania wynikającego z powyższych umów kredytu. Po dokonaniu zapłaty bank wydał K. Z. (2) w dniu 12 czerwca 2002r. dwa weksle in blanco, wystawione przez B. K. (1). Jako poręczyciele na wekslu podpisali się K. Z. (2) oraz T. D.. K. Z. (2) chcąc odzyskać zapłacone bankowi pieniądze od B. K. (1), poszukiwał firmy zajmującej się windykacją wierzytelności. W gazecie (...) trafił na ogłoszenie zamieszczone przez (...) Sp. z o.o. K. Z. (2) zadzwonił pod podany w ogłoszeniu numer i został poinformowany, że firma pobiera dla siebie koszty w wysokości 20% należności oraz należność jest płatna od ręki, co skłoniło go do skorzystania z usług (...) Sp. z o.o.

dowód:

- kserokopie weksli t. XI k. 2133-2135;
- informacja z BS w W. t. XII k. 2168;
- zeznania świadka K. Z. (2) – t. XII k.2153-2154,2170-2171 i protokół rozprawy z dnia 23.06.2009 r.

W dniu 24 czerwca 2002 r. doszło do spotkania K. Z. (2) z J. H.. J. H. poinformował K. Z. (2), że (...) Sp. z o.o. zatrzyma dla siebie 20 % windykowanej należności tytułem poniesionych kosztów, na co K. Z. (2) wyraził zgodę. J. H. poinformował go wówczas, że otrzyma on kwotę 3.400 zł z odzyskanej należności. Następnie J. H. nakazał K. Z. (2) napisać na odwrocie każdego weksla formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożyć czytelny podpis. K. Z. (2) nie znał znaczenia powyższego. Zapytał o nie J. H., ten jednak nie wytłumaczył mu znaczenia tego wyrazu, podając, że chodzi o nieobciążenie K. Z. (2) kosztami. J. H. nakazał K. Z. (2) wpisać na jednym wekslu sumę wekslową 5.000 zł, a na drugim 1.500 zł, mimo, że K. Z. (2) chciał wpisać rzeczywistą kwotę zadłużenia 4.167.65 zł. Tę zmianę J. H. uzasadnił ustaleniem wysokości kosztów, jakie będzie musiała ponieść Spółka w związku z windykacją przedmiotowych należności. Następnie J. H. sporządził umowę o nazwie „umowa kupna-sprzedaży” weksli. Zgodnie z jej treścią, K. Z. (2) przeniósł prawa z weksla na Spółkę (...) Sp. z o.o. za cenę 3.400 zł. Przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązującym prawem wekslowym. Zapłata ceny miała nastąpić przelewem w terminie do 17 lipca 2002 r. Na pytanie K. Z. (2), dlaczego cena nie zostaje wypłacona natychmiast, J. H. stwierdził, że w biurze nie posiadają kas i nie trzymają gotówki, zaś wszystkie operacje finansowe są dokonywane w drodze przelewu. Umowę tę podpisał J. H., reprezentujący (...) Sp. z o.o. oraz K. Z. (2).

dowód:

- kserokopie weksli t. XI k. 2133, 2134;
- kserokopia umowy sprzedaży t. XI k. 2132;
- zeznania świadka K. Z. (2) – t. XII k.2153-2154,2170-2171 i protokół rozprawy z dnia 23.06.2009 r.
- zeznania świadka B. K. (1) – t. XII k.2159-2160

K. Z. (2) nie otrzymał zapłaty kwoty wynikającej z umowy sprzedaży z dnia 24 czerwca 2002r. Trzykrotnie dzwonił on na znany mu numer telefonu biura (...) Sp. z o.o., z pytaniem, kiedy dostanie pieniądze, jednak nie uzyskał definitywnej odpowiedzi. Pismem z dnia 26 czerwca 2002 r. (...) Spółka z o.o. wezwała B. K. (1) do zapłaty sumy wekslowej w łącznej kwocie 6.500 zł. Indos dokonany na K. Z. (2) został skreślony. Pismem z dnia 25 czerwca 2002r., wysłanym do K. Z. (2) w dniu 27 czerwca 2002r., (...) Sp. z o.o. zwróciła się o udzielenie upoważnienia do skreślenia indosów dokonanych przez Bank S. w W..

dowód:

- kserokopie weksli t. XI k. 2133, 2134;
- pismo wraz z upoważnieniem t. XI k. 2137-2138;
- zeznania świadka K. Z. (2) – t. XII k.2153-2154,2170-2171 i protokół rozprawy z dnia 23.06.2009 r.
- zeznania świadka B. K. (1) – t. XII k.2159-2160

Po otrzymaniu wezwania B. K. (1) udał się do siedziby (...) Sp. z o.o., gdzie spotkał się z J. H.. B. K. (1) poinformował go, że rzeczywista kwota jego długu wobec K. Z. (2) jest mniejsza, niż wynikająca z wezwania, zaś weksle bank nie powinien wydawać K. Z. (2) bez jego wiedzy. J. H. odparł, że w opisanej sytuacji B. K. (1) powinien zgłosić tę okoliczność organom ścigania. Pismem z dnia 14 sierpnia 2002r., nadanym w tym samym dniu, (...) Sp. z o.o. powiadomiła K. Z. (2) o odmowie przez B. K. (1) zapłaty z weksli. W dniu 21 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. złożyła do Sądu Rejonowego w K. przeciwko B. K. (1) pozew o zapłatę sumy wekslowej – 6.500 zł. W dniu 13 września 2002 roku Sąd Rejonowy w K. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (sygn. akt I Nc 136/02), zgodnie z którym B. K. (1) został zobowiązany do zapłaty na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 6.500 zł wraz z kwotą 4.300 zł tytułem kosztów procesu. Nakazowi zapłaty w dniu 25 listopada 2002 r. została na wniosek pełnomocnika (...) Sp. z o.o. nadana klauzula

wykonalności. (...) Sp. z o.o. złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji wobec B. K. (1). K. Z. (2) nie uzyskał ceny sprzedaży przedmiotowych weksli, w wyniku indosu utracił prawa wynikające z tych weksli.

dowód:

- wezwanie do zapłaty t. XI k. 2139;
- kserokopia pozwu t. XI k. 2141;
- kserokopia nakazu zapłaty t. XI k. 2146;
- wniosek o nadanie klauzuli wykonalności t. XI k. 2147;
- wniosek o wszczęcie egzekucji t. XI k. 2150;
- zeznania świadka K. Z. (2) – t. XII k.2153-2154,2170-2171 i protokół rozprawy z dnia 23.06.2009 r.
- zeznania świadka B. K. (1) – t. XII k.2159-2160

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego S. S. (1)

K. G. (2) na przełomie 1999/2000 roku uzyskał pożyczkę w Banku (...) SA Oddział w W. kwocie 9.216,33 zł. S. S. (1) był poręczycielem tej pożyczki. K. G. (2) wystawił weksel in blanco celem zabezpieczenia spłaty przez niego kredytu. Z uwagi na brak spłaty należności wynikającej z umowy pożyczki, bank skierował żądanie zapłaty do S. S. (1). Komornik sądowy Rewiru VI przy Sądzie Rejonowym w S. prowadził postępowanie egzekucyjne z wynagrodzenia S. S. (1) za pracę. W wyniku postępowania egzekucyjnego należność banku została spłacona w całości. W tym czasie K. G. (2) na żądanie S. S. (1) wystawił weksel in blanco i przekazał go S. S. (1) tytułem zabezpieczenia jego roszczenia w kwocie 20.000 zł, wynikającego z spłaty za niego należności z umowy pożyczki.

dowód:

- informacja z banku t. XII k. 2193
- kserokopia postanowienia t. XII k. 2194
- zaświadczenie t. XII k. 2195
- oświadczenie t. XII k. 2174
- kserokopia weksla t. XII k. 2175
- zeznania świadka S. S. (1) t. XII k. 2188-2189

zeznania świadka K. G. (2), t. XII k. 2202-2203

Z uwagi na nieuregulowanie przez K. G. (2) zobowiązania z tytułu spłaty przez S. S. (1) należności z umowy pożyczki, S. S. (1) rozpoczął poszukiwania firmy zajmującej się windykacją wierzytelności. W gazecie (...) znalazł ogłoszenie zamieszczone przez (...) Sp. z o.o., z którego wynikało, że ta spółka skupuje wierzytelności. S. S. (1) zadzwonił pod podany w ogłoszeniu numer i rozmawiał z mężczyzną, któremu krótko opisał swoją sprawę i umówił się z nim w siedzibie (...) Sp. z o.o. W dniu 28 czerwca 2002r. S. S. (1) spotkał się z J. H. w biurze (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W.. S. S. (1) poinformował go o zobowiązaniu, pokazał weksel, po czym J. H. zaproponował sprzedaż weksla za kwotę 6.000 zł po wypełnieniu go sumą wekslową w wysokości 20.000 zł. Powiedział, że S. S. (1) nie poniesie żadnych kosztów w związku z windykacją należności z weksla. S. S. (1) poprzestał na te warunki. Przed podpisaniem umowy, J. H. polecił S. S. (1) na odwrocie weksla wpisać formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożyć czytelny podpis. S. S. (1) nie rozumiał znaczenia tego wyrazu. J. H. zapewnił S. S. (1), iż zapis ten oznacza, że S. S. (1)

nie będzie ponosił żadnych kosztów z tytułu transakcji. Następnie J. H. wypełnił formularz umowy nazwanej umową kupna-sprzedaży, przeniósł prawa z weksla na Spółkę (...) Sp. z o.o. za cenę 6.000 zł. Przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązującym prawem wekslowym. Zapłata ceny miała nastąpić przelewem w terminie do 10 lipca 2002 r. Umowa została podpisana w imieniu (...) przez J. H. i R. S. (1) oraz przez S. S. (1). Numer konta bankowego S. S. (1), zgodnie z ustaleniami dokonany z J. H. podał następnego dnia w rozmowie telefonicznej.

dowód:

- kserokopia umowy t. XII k. 2173
- kserokopia weksla t. XII k. 2175
- zeznania świadka S. S. (1) t. XII k. 2188-2189
- zeznania świadka K. G. (2), t. XII k. 2202-2203

S. S. (1) nie otrzymał we wskazanym w tej umowie terminie ani później kwoty 6.000 zł. S. S. (1) kilkakrotnie dzwonił na numer telefonu (...) Sp. z o.o., w celu wyjaśnienia przyczyny braku zapłaty, jednakże był każdorazowo informowany, że J. H. ani R. S. (1) nie ma w biurze, i zapewniany, iż przelew na pewno nastąpi. W sierpniu 2002 roku S. S. (1) otrzymał od (...) Sp. z o.o. wezwane do zapłaty kwoty 20.000 zł, datowane dniem 19 sierpnia 2002 r. W piśmie tym poinformowano S. S. (1), że (...) Sp. z o.o. wzywa go jako indosanta do zapłaty z powodu odmowy zapłaty sumy wekslowej przez dłużnika z weksla K. G. (2). Wezwanie to zostało nadane w dniu 21 sierpnia 2002r. Pismem datowanym dniem 16 lipca 2002 r. (...) Sp. z o.o. wezwała K. G. (2) do zapłaty sumy wekslowej 20.000 zł. W piśmie tym błędnie podano nazwisko wystawcy weksla jako K. G. (1). Wezwanie zostało nadane w dniu 16 lipca 2002r. K. G. (2) nie otrzymał przedmiotowego wezwania. W dniu 22 lipca 2002 r. (...) Sp. z o.o. wniosła pozew o zapłatę do Sądu Rejonowego w Świebodzinie przeciwko K. G. (2) o zapłatę sumy wekslowej wraz z odsetkami. W dniu 30 sierpnia 2002 r. w ślad za wniesionym pozwem do tego Sądu wpłynęło pismo procesowe (...) Sp. z o.o., w którym rozszerzyła ona żądanie pozwu, wskazując S. S. (1) w charakterze drugiego pozwanego. Zarządzeniem Sądu Rejonowego w Świebodzinie Wydział I Cywilny z dnia 6 września 2002r. pozew (...) Sp. z o.o. został zwrócony z powodu nie uiszczenia wpisu sądowego. Po otrzymaniu wezwania do zapłaty S. S. (1) przybył do W. wraz z ojcem. Spotkał się z J. H. w siedzibie (...) Sp. z o.o., który w odpowiedzi na pretensje S. S. (1) z powodu skierowania do niego wezwania, odparł, że osoba wekslami powinna znać przepisy prawa wekslowego i że S. S. (1) będzie musiał zapłacić wskazaną w wezwaniu kwotę wraz z odsetkami. S. S. (1) w dniu 23 lutego 2003 r. skierował do Sądu Rejonowego w Świebodzinie pozew przeciwko K. G. (2) o zapłatę kwoty 9.216,33 zł. Po wydaniu przez Sad nakazu zapłaty złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wobec pozwanego. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Wolsztynie dokonał zajęcia wynagrodzenia K. G. (2).

dowody:

- kserokopia wezwania do zapłaty S. S. wraz z potwierdzeniem nadania t.XII k. 2184
- kserokopia wezwania do zapłaty K. G. wraz z potwierdzeniem nadania t. XII k. 2182
- kserokopia pozwu t. XII k. 2177
- kserokopia oświadczenia o rozszerzeniu żądania t. XII k. 2185
- kserokopia zarządzenia o zwrocie pozwu t. XII k. 2187
- zeznania świadka S. S. (1) t. XII k. 2188-2189
- zeznania świadka K. G. (1), t. XII k. 2202-2203

- kserokopia pozwu skierowanego przez S. S. t. XII k. 2199-2200
- kserokopia wniosku o nadanie klauzuli t. XII k. 2205
- kserokopia zajęcia t. XII k. 2201

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego Z. C.

Z. C. był współnikiem (...) w W.. Jesienią 2001 roku Z. C. udzielił kilku (...), który działał w imieniu (...) J. J. (2), na łączną kwotę 130.000 zł. W celu zabezpieczenia udzielonych pożyczek J. J. (2) wystawiła dwa weksle in blanco, do każdego z nich sporządzono deklarację wekslową bez daty – jedna dotycząca zobowiązania w kwocie 80 000 zł, druga dotycząca kwoty 50 000 zł. Zgodnie z treścią deklaracji, jeden z weksli in blanco mógł być wypełniony do kwoty 50.000 zł, drugi zaś – do kwoty 80.000 zł. Jeden z weksli poręczyli R. J. (2), Ł. B. i P. M. (1), drugi – R. J. (2). Z uwagi na brak spłaty pożyczek przez J. J. (2), Z. C. rozpoczął poszukiwania firmy, która byłaby zainteresowana nabyciem obu weksli. W gazecie (...) Z. C. zobaczył ogłoszenie (...) Sp. z o.o. o nabywaniu wierzytelności. Z. C. postanowił skorzystać z możliwości odzyskania swojej wierzytelności za pośrednictwem tej Spółki i w dniu 22 lipca 2002 r. udał się do biura (...) Sp. z o.o. przy ul. (...).

dowód:

- kserokopia umowy pożyczki t. XII k. 2290
- kserokopie weksli t. XII k. 2260, 2293
- kserokopia deklaracji wekslowej t. XII k. 2239
- zeznania świadka Z. C. t. XII k. 2284-2287, 2320-2321 i protokół rozprawy
- zeznania świadka J. J. (3), t. XII k. 2305-2308 i protokół rozprawy
- zeznania świadka R. J. (3), t. XII 2311-2314 i protokół rozprawy

W biurze (...) Sp. z o.o. Z. C. spotkał się z J. H., z którym prowadził rozmowę w przedmiocie weksli. W pokoju siedział również R. S. (1), który nie uczestniczył w rozmowie. Z. C. poinformował J. H., że jest w posiadaniu dwóch weksli in blanco wystawionych na jego zlecenie przez J. J. (2) i poręczonych przez inne osoby i okazał je wraz z deklaracjami wekslowymi. Podkreślił, że zobowiązanie, zabezpieczone za pomocą obu weksli wynosi 130.000 zł. Na pytanie Z. C., czy (...) Sp. z o.o. nabywa weksle, J. H. potwierdził ten fakt. W trakcie rozmowy J. H. wyraził zadowolenie, że jeden z weksli in blanco jest poręczony przez trzy osoby. Następnie wyszedł z pokoju i wrócił z drukami umowy sprzedaży, na każdej z nich komputerowo była wpisana data 22 lipca 2002r. oraz cena nabycia wierzytelności – 64.000 zł oraz 40.000 zł, a także termin płatności do 7 sierpnia 2002 roku przelewem na konto bankowe. Przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązującym prawem wekslowym. Z. C. podpisał obie umowy, następnie J. H. przyłożył na każdej z nich pieczęć. Po podpisaniu umów J. H. podyktował Z. C. treść obu weksli: datę wystawienia: 15 lipca 2002 roku, miejsce wystawienia: W., sumy wekslowe 80 000 zł i 50 000 zł, datę zapłaty – 23 lipca 2002 roku. Następnie J. H. polecił Z. C. wpisać datę wypełnienia weksla 15 lipca 2002r., na odwrocie weksla zaś wpisać formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożyć czytelny podpis. Z. C. nie rozumiał znaczenia tego wyrazu. J. H. nie poinformował Z. C. o rzeczywistym znaczeniu tego wyrazu i jego skutkach prawnych, zapewnił, że na skutek tego zapisu Z. C. nie będzie ponosił żadnych kosztów z tytułu transakcji.

dowód:

- kserokopia umów sprzedaży t. XII k. 2288, 2289
- kserokopie weksli t. XII k. 2238, 2293

- kserokopia deklaracji wekslowej t. XII k. 2239
- zeznania świadka Z. C. t. XII k. 2284-2287,2320-2321 i protokół rozprawy

Pismem z dnia 23 lipca 2002 r. (...) Sp. z o.o. wezwała J. J. (3) do zapłaty sumy wekslowej z tytułu wystawionych na rzecz Z. C. dwóch weksli. Pismem z dnia 30 lipca 2002 r. (...) Sp. z o.o. poinformowała Z. C., że podjęte czynności w stosunku do J. J. (2) zmierzające do windykacji sumy wekslowej nie pozwoliły na zaspokojenie roszczeń indosatariusza z powodu odmowy zapłaty przez dłużniczkę zaznaczając, że nadal będą podejmowane czynności mające na celu skłonienie dłużniczki do zapłaty sumy wekslowej. Z. C. nie otrzymał ceny sprzedaży weksli w terminie określonym w umowie. Pismem datowanym na dzień 20 sierpnia 2002 r., a wysłanym w dniu 21 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. wezwała Z. C. do zapłaty w ciągu trzech dni sumy wekslowej w łącznej kwocie 130.000 zł, z uwagi na odmowę zapłaty przez J. J. (3). W dniu 22 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. wysłała za pośrednictwem poczty do Sądu Okręgowego we W. dwa pozwы datowane dniem 19 sierpnia 2002r.: przeciwko J. J. (2) i Z. C. o zapłatę solidarnie kwoty 50.000 zł oraz przeciwko J. J. (3), Z. C. oraz poręczycielom wekslowym: R. J. (3), P. M. (1) oraz Ł. B. o zapłatę solidarnie kwoty 80.000 zł. Do pozwów zostały dołączone oryginały weksli wysławionych przez J. J. (3). Z. C. kontaktował się telefonicznie z J. H., który tłumaczył mu, że brak zapłaty spowodowany jest przeciągającymi się procedurami związanymi z wyegzekwowaniem należności z obu weksli, nie informując przy tym że pozew został skierowany również przeciwko Z. C.. W dniu 10 września 2002 r. Sąd Okręgowy we W. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (sygn. akt XI Nc 386/02), w którym nakazał J. J. (3) i Z. C., aby solidarnie zapłacili sumę wekslową w wysokości 50.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu. W dniu 7 października 2002 r. Sąd Okręgowy we W. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (sygn. akt XI Nc 387/02), w którym nakazał J. J. (3), Z. C. i poręczycielom wekslowym, aby solidarnie zapłacili sumę wekslową w wysokości 80.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu.

dowód:

- kserokopia wezwania t. XII k. 2215
- kserokopia pisma z 30.07.2002r. t. XII k. 2216
- kserokopia wezwania t. XII k. 2246
- kserokopie pozwów t. XII k. 2213, k. 2267
- kserokopie nakazów zapłaty w sprawach o sygn. XI Nc 386/02, XI Nc 387/02 t. XII k. 2223, k. 2275
- zeznania świadka Z. C. t. XII k. 2284-2287,2320-2321 i protokół rozprawy

Po otrzymaniu przez Z. C. w grudniu 2002 r. nakazu zapłaty z dnia 10 września 2002 r. skontaktował się on telefonicznie z J. H., który poinformował go, że Z. C. jako indosant jest również zobowiązany wobec nabywcy weksla. Jednocześnie J. H. złożył mu propozycję wycofania pozwu przeciwko niemu pod warunkiem zapłaty przez niego kwoty 12.000 zł, która miała pokryć poniesione przez (...) Sp. z o.o. koszty i podpisania umowy w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych. Z. C. wpłacił wskazaną kwotę w dniu 24 lutego 2002 r. podczas spotkania w siedzibie (...) Sp. z o.o., w którym wzięli udział pełnomocnik Z. C. oraz J. H. i R. S. (1). Z. C. otrzymał pokwitowanie – dowód wpłaty druk KP nr 1/24/02/03 bez daty wpłaty oraz kopie pism procesowych zawierających oświadczenie o cofnięciu pozwów w stosunku do Z. C.. W dniu 24 lutego 2002 r. (...) Sp. z o.o. złożyła do Sądu Okręgowego we W. dwa pisma procesowe z oświadczeniem o cofnięciu pozwów w stosunku do Z. C. i wnioskiem o uchylenie nakazów zapłaty w stosunku do Z. C.. Sąd Okręgowy we W. w dniach 25 lutego 2003 r. i 26 lutego 2003 r. wydał postanowienia o uchyleniu nakazów zapłaty z dnia 10 września 2002 r. i z dnia 7 października 2002 r. w stosunku do Z. C. i umorzeniu w tym zakresie postępowania (sygn. akt XI GNc 386/02, XI GNc 387/02). W październiku 2002 roku R. J. (3) po otrzymaniu nakazów zapłaty skontaktował się z J. H. w celu zawarcia ugody w zakresie spłaty należności, deklarując, iż jest zdolny spłacić 50% sumy wekslowej. J. H. poinformował, że zapłacił Z. C. kwotę nie mniejszą od 50% sumy wekslowej, dlatego nie

może zaakceptować tej propozycji. J. H. poinformował R. J. (3), że przygotowują porozumienie płatnicze i skontaktują się z nim, jednakże więcej żadna osoba z (...) Sp. z o.o. nie nawiązała ze Z. C. kontaktu.

dowód:

- kserokopia dowodu wpłaty t. XII k. 2299
- kserokopie pism procesowych t. XII k. 2300, 2301
- kserokopie postanowień w sprawach o sygn. akt XI GNc 386/02, XI GNc 387/02 t. XII k. 2302, 2303
- zeznania świadka Z. C. t. XII k. 2284-2287, 2320-2321 i protokół rozprawy
- zeznania świadka R. J. (3), t. XII 2311-2314 i protokół rozprawy

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego M. H.

M. H. w dniu 8 stycznia 1997 r. jako jeden z dwóch poręczycieli poręczył kredyt gotówkowy, uzyskany przez jego kolegę M. Ł. (1) w (...) S.A. Po pewnym czasie Bank ten wezwał M. H. do zapłaty zaległych rat, z uwagi na zaprzestanie spłaty kredytu. Drugi poręczyciel udał się do M. Ł. (1) z propozycją aby ten wystawił na rzecz każdego z poręczycieli po wekslu in blanco, na co M. Ł. (1) się zgodził. Wystawił dwa weksle in blanco, każdy z których zabezpieczał wierzytelność w kwocie 10.000 zł. Do weksli nie zostały sporządzone deklaracje wekslowe. Na początku maja 2001 roku M. H. otrzymał oświadczenie Banku (...) S.A. o wypowiedzeniu umowy kredytu i wezwanie do spłaty kredytu. M. H. wniósł o rozłożenie kwoty kredytu na raty, na co Bank (...) S.A. wyraził zgodę. Po odmowie udzielenia M. H. udzielenia kredytu w (...) S.A. z powodu ciężącego na nim niespłaconego kredytu w innym banku, M. H. postanowił zbyć weksel in blanco, wystawiony przez M. Ł. (1) i z uzyskanych w ten sposób spłacić kredyt M. Ł. (1) w całości. Rozpoczął więc poszukiwania firmy, która zajmuje się odzyskiwaniem wierzytelności. W gazecie (...) M. H. trafił na ogłoszenie zamieszczone przez (...) Sp. z o.o., z którego wynikało, że firma ta skupuje weksle. M. H. zadzwonił na podany w ogłoszeniu numer telefonu. Odebrał mężczyzna, który się nie przedstawił. M. H. powiedział mu, że jest zainteresowany zbyciem weksla. Mężczyzna zaprosił go do biura z kompletem dokumentów.

dowód:

- kserokopia wezwania do zapłaty t. XII k. 2329
- kserokopia oświadczenia o wypowiedzeniu kredytu t. XII k. 2330
- kserokopia informacji o wysokości rat t. XII k. 2331
- kserokopia weksla t. XII k. 2333
- zeznania świadka M. H. t. XII k. 2322-2323, 2326-2328, t. XIII k. 2383-2384 i protokół rozprawy z dnia 10.10.2012 r.
- zeznania świadka M. Ł. (1), t. XIII k. 2371-2372, k. 2392-2394

W dniu 24 lipca 2002 r. M. H. udał się do biura (...) Sp. z o.o. przy ul. (...). W biurze został poproszony do gabinetu przez J. H.. M. H. poinformował go, że jest poręczycielem kredytu, który nie został spłacony i potrzebuje środków na jego spłatę. Poinformował J. H., że M. Ł. (1) posiada samochód marki T., komputer oraz sprzęt audio. Podał również adres aktualnego zamieszkania M. Ł. (1) oraz jego numer telefonu. Zapytany o cenę sprzedaży, M. H. odpowiedział, że chce go sprzedać za 10.000 zł, gdyż jest to kwota, która pozwoli mu na spłatę kredytu. J. H. wówczas oświadczył, że windykacja należności może potrwać bardzo długo i może być związana z dużymi kosztami (...) Sp. z o.o., dlatego zaproponował, aby M. H. wypełnił weksel na kwotę 50.000 zł. M. H. nie posiadał wiedzy w zakresie obrotu wekslami, (...) Sp. z o.o. wydawała mu się wiarygodna i kojarzyła się z instytucją państwową. J. H. wypełnił druk umowy na

komputerze i da M. H. do podpisania. Zgodnie z jej postanowieniami, miał on otrzymać cenę sprzedaży w wysokości 10.000 zł przelewem do dnia 7 sierpnia 2002 r. Przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązujący prawem wekslowym. Na umowie J. H. przyłożył czerwonym tuszem okrągłą pieczęć z logo (...) Sp. z o.o. M. H., zapoznając się z treścią z treścią umowy przed jej podpisaniem poprosił J. H. o wyjaśnienie znaczenia słów zawartych w paragrafie 2 tej umowy o treści: „sprzedający przenosi własność tego weksla na kupującego w drodze przeniesienia praw z weksla poprzez indos własnościowy z klauzula bez kosztów”, J. H. nie udzielił jednak odpowiedzi. M. H., dokonując samodzielnej analizy tego zapisu, zapytał J. H. czy jego treść jest związana jest z kosztami związanymi z wieloletnią windykacją długu, J. H. wówczas tylko skinął głową. Po podpisaniu umowy, M. H. pod dyktando J. H. wpisał na wekslu sumę wekslową w wysokości 50.000 zł, datę wystawienia weksla, a na rewersie wpisał formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożył czytelny podpis.

dowody:

- kserokopia weksla – t. XII k. 2333
- kserokopia umowy – t. XII k. 2332
- zeznania świadka M. H. – t. XII k.2322-2323,2326-2328, t. XIII k.2383-2384 i protokół rozprawy z dnia 10.10.2012 r.

Po podpisaniu umowy z (...) Sp. z o.o. M. H. udał się do radcy prawnego, aby skonsultować prawidłowość tej umowy. Radca prawny nie dopatrzył się w umowie nieprawidłowości, powiedział tylko, że trzeba czekać na pieniądze.

dowód:

- zeznania świadka M. H. – t. XII k.2322-2323,2326-2328, t. XIII k.2383-2384 i protokół rozprawy z dnia 10.10.2012 r.

(...) Sp. z o.o. nie zapłaciła M. H. kwoty 10.000 zł w terminie wskazanym w umowie sprzedaży weksla. M. H. kilkakrotnie kontaktował się telefonicznie z biurem (...) Sp. z o.o., próbował uzyskać informację w zakresie terminu zapłaty ceny, a także podał z własnej inicjatywy szczegółowe dane M. Ł. (1). W ostatniej rozmowie telefonicznej, którą odbył z J. H., został przez niego poinformowany, że z momentem indosowania weksla stał się dłużnikiem (...) Sp. z o.o. na kwotę 40.000 zł, która wynikała z różnicy pomiędzy sumą wekslową, a ceną sprzedaży weksla. W piśmie z dnia 22 sierpnia 2002 r. skierowanym do (...) Spółki z o.o. (...) złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy z (...) Sp. z o.o. i zażądał zwrotu weksla w terminie 3 dni. Po wysłaniu tego pisma M. H. skontaktował się telefonicznie z J. H., który oświadczył, że (...) Sp. z o.o. odstąpi od dochodzenia od niego należności pod warunkiem zapłaty 6.000 zł tytułem poniesionych przez Spółkę kosztów, kwotę tę następnie obniżył do 4.000 zł. Pismem – notyfikacją z dnia 27 sierpnia 2002 r. M. H. został poinformowany przez (...) Sp. z o.o., że na skutek czynności zmierzających do inkasa należności, dłużnik odmówił zapłaty kwoty wynikającej z weksla oraz wezwano M. H. jako indosanta do zapłaty sumy wekslowej w wysokości 50.000 zł. W rzeczywistości (...) Spółka z o.o. nie uzyskała jakiegokolwiek oświadczenia wystawcy weksla co do zamiaru zapłaty sum wekslowej. Pismem z dnia 2 września 2002 r., M. H. domagał się unieważnienia umowy sprzedaży weksla, jednocześnie podkreślając, że okoliczności zawarcia przedmiotowej umowy wskazywały na to, iż został on oszukany przez (...) Spółkę z o.o. (...) to zostało doręczone w dniu 3 września 2002r. W dniu 24 września 2002r. do Sądu Okręgowego we W. Wydział XI wpłynął pozew (...) przeciwko M. Ł. (2) i M. H. o zapłatę solidarnie kwoty 50.000 zł, datowany dniem 6 września 2002r. Sąd Okręgowy Wydział XI Cywilny wydał w dniu 15 października 2002r. nakaz zapłaty (sygn. akt XI Nc 466/02). M. H. wniósł zarzuty od tego nakazu wraz z wnioskiem o wstrzymanie jego wykonania. Postanowieniem z dnia 21 marca 2003 r. Sąd Okręgowy we W. wstrzymał wykonanie nakazu zapłaty wobec M. H.. Postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2003 r. Sad Okręgowy we W. zawiesił postępowanie w sprawie, a następnie postanowieniem z dnia 23 listopada 2006 r. postępowanie to umorzył.

dowód:

- kserokopia pisma z 27.08.2002r. t. XII k. 2335
- kserokopia pisma z 2.09.2002r. t. XII k. 2336
- kserokopia pozwu t. XII k. 2345
- kserokopia zarzutów od nakazu zapłaty t. XIII k. 2352-2356
- kserokopia nakazu zapłaty (sygn. akt XI GNc 466/02) t. XII k. 2343
- kserokopia postanowienia t. XIII k. 2357,
- zeznania świadka M. H. t. XII k.2322-2323,2326-2328, t. XIII k.2383-2384 i protokół rozprawy z dnia 10.10.2012 r.

Ustalenia, dot. pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o.

(...) Sp. z o.o. prowadzi działalność w zakresie hurtowego obrotu lekami i materiałami opatrunkowymi. Od 2001 roku (...) Sp. z o.o. współpracowała z G. K. (1), prowadzącymi działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą Apteka (...) s.c. oraz ze S. M., H. W. była radcą prawnym w (...) Sp. z o.o. Posiadała pełnomocnictwo do reprezentowania Spółki przed sądami.

dowód:

- zeznania świadka H. W. t. XVI k.3117-3120, t. XVII k. 3236-3239 i protokół rozprawy

G. K. (1) prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Apteka (...) s.c. w okresie od 2 października 2001r. do 16 lutego 2002r. nabyła od (...) Sp. z o.o. towar na łączną kwotę 82.500,63 zł. Apteka ta wraz z zadłużeniem została nabyta przez R. K. (2), R. K. (1) i R. Ł.-K.. Tytułem zabezpieczenia należności (...) Sp. z o.o. R. K. (2), R. K. (1) i R. K. (3) wystawili dwa weksle in blanco. Została sporządzona deklaracja wekslowa dotycząca wszystkich weksli. Z uwagi na trudności finansowe firmy, R. K. (1) rozpoczął poszukiwania firmy, która chciałaby przejąć udziały w spółce cywilnej. W gazecie (...) R. K. (1) przeczytał ogłoszenie (...) Sp. z o.o. o nabywaniu zadłużonych firm. R. K. (1) postanowił skorzystać z możliwości sprzedania zadłużonej firmy i zadzwonił na podany w ogłoszeniu numer telefonu. Umówił się na spotkanie w biurze (...) Sp. z o.o. przy ul. (...). W biurze rozmawiał z J. H., który wyraził zainteresowanie ofertą. W czerwcu 2002 roku doszło do podpisania umowy przedwstępnej między (...) Sp. z o.o. a R. K. (2), R. K. (1) i R. K.. Po sprawdzeniu stanu niektórych pozycji leków z wydrukami komputerowymi J. H. i R. S. (1) podpisali upoważnienie dla R. K. (2), R. K. (1) i R. K. (3) do wpisania na wekslach jako wyręczającego (...) Sp. z o.o. Pismem z dnia 19 lipca 2002 r. R. K. (2), R. K. (1) i R. K. (3) powiadomili (...) Sp. z o.o., że wystawione przez nich weksle zostaną wyręczone przez (...) Spółkę z o.o., która zobowiązała się do zapłaty za weksle do kwoty 88.079,81 zł. W dniu 24 lipca 2002r. R. K. (1) przesłał faksem do biura Polskiej Giełdy (...) Sp. z o.o. upoważnienie do wpisania na wekslach jako wyręczającego (...) Sp. z o.o.

dowód:

- kserokopie weksli t. XVI k. 3135, 3136
- kserokopia umowy przedwstępnej sprzedaży apteki t. XIV k. 2673
- kserokopia upoważnienia t. XVI k. 3086
- zeznania świadka H. W. t. XVI k.3117-3120, t. XVII k. 3236-3239 i protokół rozprawy
- zeznania świadka R. K. (1) t. XVII k. 3220-3223 i protokół rozprawy

- zeznania świadka R. K. (2) t. XVII k. 3216-3219 i protokół rozprawy
- zeznania świadka R. Ł.-K. t. XVII k. 3213-3215,

S. M. prowadziła działalność gospodarczą – aptekę (...) w O. oraz aptekę (...) w J.. Zadłużenie S. M. wobec (...) Sp. z o.o. wynosiło w 2002 roku 162.970,96 zł. S. M. wystawiła w celu zabezpieczenia należności (...) Sp. z o.o. sześć weksli in blanco. Została sporządzona deklaracja wekslowa obejmująca wszystkie weksle, zgodnie z jej treścią weksle mogły zostać wypełnione do kwoty 162.970,96 zł a nadto powiększona o kwotę tytułem odsetek ustawowych, prowizji i kosztów.

dowód:

- kserokopie weksli t. XIV k. 2739, 2740
- kserokopia deklaracji wekslowej t. XVI k. 3098
- kserokopia pisma z dnia 19.07.2002r. t. XVI k. 3087
- zeznania świadka H. W. t. XVI k.3117-3120, t. XVII k. 3236-3239 i protokół rozprawy
- zeznania świadka S. M., t. XVII k. 3225-3228 i protokół rozprawy z dnia 18 lipca 2011 r.
- zeznania świadka J. P. (1) t. XVI k.3150-3150, t. XVII k. 3208- 3210 i protokół rozprawy

W dniu 25 lipca 2002 roku J. H. i R. S. (1) przeprowadzili Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Wspólników (...) Sp. z o.o., w którym brali udział tylko we dwóch, podejmując uchwałę o wyrażeniu zgody na zakup od (...) (...) Sp. z o.o. weksli za łączną cenę 293.500 zł w terminie do 15 sierpnia 2002r. Doszło do spotkania J. P. (1) – prezesa zarządu (...) (...) Sp. z o.o. oraz B. G. – dyrektora D. ds. kredytów i windykacji z J. H. i R. S. (1), którzy przedstawili ogólny zakres działania (...) Sp. z o.o., akcentując, że Spółka ta jest prężnie działającym podmiotem, ma kontakty z różnymi bankami, które udzielają Spółce kredytów na preferencyjnych warunkach, świadczy usługi wielu podmiotom. Sprawiali wrażenie, że chcą nabyć jak największą ilość weksli. Po tym spotkaniu Zarząd (...) (...) Sp. z o.o. w wyniku konsultacji stwierdził, że możliwość zbycia weksli dłużników, którzy mają problemy ze spłacaniem zadłużenia, w szczególności S. M. oraz wspólników Apteki (...) s.c. – R. K. (2), R. K. (1) i R. K. (3) jest korzystna dla Spółki. Przeprowadzenie transakcji w imieniu (...) (...) Sp. z o.o. zostało powierzone radcy prawnemu H. W.. W dniu 5 sierpnia 2002 r. J. H. i R. S. (1) przyjechali do O. na spotkanie w siedzibie (...) Spółki z o.o., w którym uczestniczyły H. W. i B. G.. B. G. przygotowała dokumenty rozliczeniowe dłużników, mające służyć w szczególności wyliczeniu należności głównej oraz obliczeniu ustawowych odsetek i doliczeniu wskazanej przez J. H. prowizji dla (...) Spółki z o.o. (...) uzupełniła osiem weksli in blanco – sześć weksli wystawionych przez S. M. oraz dwa weksli wystawione przez R. K. (2), R. K. (1) i R. K. (3). Na wekslach wystawionych wpisała termin i miejsce płatności zgodnie z sugestią J. H.. Następnie wpisała pod dyktando J. H. sumy wekslowe: na wekslach wystawionych przez R. K. (2), R. K. (1) i R. K. (3) – kwoty 83.200 zł i 20.650 zł (łącznie na kwotę 103.850 zł), na wekslach wystawionych przez S. M. – 36.000 zł, 50.000 zł, 100.000 zł, 33.000 zł, 20.000 zł, 50.000 zł (łącznie na kwotę 289.000 zł). Kwoty wpisane na wekslach przekraczała rzeczywistą wartość zobowiązania S. M. oraz R. K. (2), R. K. (1) i R. K. (3) wobec (...) Sp. z o.o. H. W. zapytała J. H., w jaki sposób zamierza pozyskać pieniądze na zapłatę (...) Spółki z o.o. ceny nabycia weksli do dnia 12 sierpnia 2002r., mając na uwadze, że dłużnicy mają problemy finansowe. J. H. wówczas zapewnił ją, że Spółka dysponuje środkami finansowymi, ma dobry kredyt w banku, wskazując że od kilku lat są na rynku i radzą sobie z takimi sprawami. Na odwrocie każdego weksla H. W. wpisała na polecenie J. H. formułę „ustępuję bez kosztów (...) Sp. z o.o. ale nie na jej zlecenie”. Pod tym wyrazem na każdym wekslu złożyli podpisy członkowie zarządu (...) Spółki z o.o. – J. P. (1) i R. B. (2). J. P. (1) zauważył, że kwoty na wekslach są wyższe, niż rzeczywiste zadłużenie, zapytał o to H. W., która wytłumaczyła, że kwota ta opiewa na kwotę zadłużenia wraz z odsetkami i prowizją należną (...) Sp. z o.o. Następnie zostały podpisana umowa nazwana umową sprzedaży weksli. Zgodnie z postanowieniem § 2 tej umowy, przeniesienie własności tych weksli następowało w drodze przeniesienia praw z weksla poprzez indos o treści „ustępujemy bez

kosztów (...) ale nie na jej zlecenie” ze skutkami zgodnie z obowiązującym prawem wekslowym. Zgodnie z § 4 umowy, cena nabycia wierzytelności wynosiła łącznie 293.500 zł, zaś termin płatności został ustalony na dzień 12 sierpnia 2002 roku, sposób płatności – przelewem na konto bankowe. Umowa została podpisana przez członków zarządu (...) Sp. z o.o. – J. P. (1) i R. B. (2), oraz J. H. i R. S. (1). Wraz z zawarciem umowy indosatariuszowi zostały wydane weksle oraz sporządzone uprzednio przez wystawców weksli in blanco deklaracje wekslowe. Mimo porozumienia zawartego pomiędzy (...) Spółką z o.o. i (...), na wekslach wystawionych przez R. K. (2), R. K. (1) i R. K. (3) nie został zamieszczony zapis o wyręczeniu przez (...) Sp. z o.o. Jako zabezpieczenie zapłaty ceny sprzedaży weksli Zarząd (...) wystawił weksel własny, który przekazał H. W..

dowód:

- kserokopia protokołu WZ t. XVI k. 3116
- kserokopia umowy sprzedaży t. XVI k. 2995
- kserokopie weksli t. XIV k. 2739, 2740, t. XVI k. 3135, 3136
- kserokopia weksła własnego (...) Sp. z o.o. t. XVI k. 3126
- zeznania świadka H. W. t. XVI k.3117-3120, t. XVII k. 3236-3239
- zeznania świadka J. P. (1) t. XVI k.3150-3150, t. XVII k. 3208- 3210 i protokół rozprawy z dnia 14.11.2011 r.

(...) Sp. z o.o. nie otrzymała ceny sprzedaży weksli w terminie określonym w umowie. Pismem datowanym dniem 14 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. poinformowała (...) Sp. z o.o., że S. M. oraz R. K. (2), R. K. (1) i R. K. (3) odmówili zapłaty sumy wekslowej. Na piśmie znajduje się podpis: Kierownik D. Windykacji – (...). Osoba o takich danych nigdy nie pracowała w (...) Sp. z o.o. Pismem datowanym dniem 15 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. wezwała (...) Sp. z o.o., jako indosanta, do zapłaty sumy wekslowej wraz z ustawowymi odsetkami w terminie 3 dni. Pismo zostało wysłane w dniu 14 sierpnia 2002r. W dniu 8 sierpnia 2002 r. skierowała wezwania do S. M. oraz do wszystkich współników Apteki (...) s.c. W dniu 21 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego złożyła w Sądzie Okręgowym w Opolu dwa pozwy przeciwko S. M. i (...) Sp. z o.o.: o zapłatę solidarnie kwoty 33.000 zł i o zapłatę kwoty 36.000 zł. Do każdego z tych pozwów zostały dołączone oryginały weksli wystawionych przez S. M.. W dniu 22 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego złożyła w Sądzie Okręgowym w Opolu pozew przeciwko R. K. (2), R. K. (1), R. K. (3) i (...) Sp. z o.o. o zapłatę solidarnie kwoty 83.200 zł. Do pozwu dołączono oryginał weksła wystawionego przez R. K. (2), R. K. (1), R. Ł.-K.. W dniu 22 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego złożyła w Sądzie Okręgowym we W. trzy pozwy datowane dniem 21 sierpnia 2002r. przeciwko S. M. i (...) Sp. z o.o. o zapłatę solidarnie kwot: 100.000 zł, 50.000 zł, 50.000 zł. W dniu 22 sierpnia (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego złożyła Sądzie Rejonowym w Oławie pozew przeciwko S. M. i (...) Spółce z o.o. pozew datowany dniem 21 sierpnia 2002r. o zapłatę solidarnie kwoty 20.000 zł. Do każdego z tych pozwów zostały dołączone oryginały weksli wystawionych przez S. M.. W dniu 22 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego złożyła pozew w Sądzie Rejonowym w Ś. przeciwko R. K. (2), R. K. (1), R. K. (3) i (...) Sp. z o.o. o zapłatę kwoty 20.650 zł. Do pozwu dołączono oryginał weksła wystawionego przez R. K. (2), R. K. (1), R. Ł.-K..

dowód:

- kserokopia pisma (...) Sp. z o.o. t. XIV, k. 2698
- kserokopie wezwań t. XIV k. 2680, 2681, t. XV k. 2909-2911
- kserokopie pozwów t. XIV k 2731, 2725, 2726, 2727, 2728, 2731, 2676, 2729, 2730, 2732
- zeznania świadka H. W. t. XVI k.3117-3120, t. XVII k. 3236-3239

- zeznania świadka J. P. (1) t. XVI k.3150-3150, t. XVII k. 3208- 3210 i protokół rozprawy z dnia 14.11.2011 r.

Sąd Okręgowy we W. wydał w dniach 16 września 2002 r. i 18 września 2002 r. nakazy zapłaty w sprawach o sygn. akt XI Nc 381/02, XI Nc 382/03, XI Nc 383/03, zgodnie z żądaniem pozwu, nakazując (...) Sp. z o.o. oraz S. M. aby zapłacili solidarnie z weksła kwotę: 50.000 zł, 50.000 zł, 100.000 zł wraz z odsetkami oraz kosztami procesu. Na skutek zarzutów (...) Sp. z o.o. Sąd Okręgowy we W. wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2004 r. (sygn. akt XI C 3/03) utrzymał w całości w mocy nakazy zapłaty wydane w sprawach XI Nc 381/02, XI Nc 382/03, XI Nc 383/03. (...) Sp. z o.o. wniosła od tego wyroku apelację. Wyrokiem Sądu Apelacyjnego we W. Wydział I Cywilny z dnia 29 września 2004 r. (sygn. akt I A Ca 764/04), apelacja została oddalona. Od wyroku (...) Sp. z o.o. wniosła kasację, jednakże postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2005 roku sygn. akt V CK 153/05 odmówiono przyjęcia kasacji do rozpoznania. (...) Sp. z o.o. złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji do Komornika Sądowego Rewiru II w O.. Komornik ten dokonał zabezpieczenia 200.000 zł.

dowód:

- kserokopie nakazów zapłaty, sygn. akt XI Nc 381/02, XI Nc 382/03, XI Nc 383/03t. XVII k. 3240, 3241, 3242
- kserokopia wyroku SO, sygn. akt XI C 3/03, t. XVII, k. 3243-3256
- kserokopia wyroku SA z uzasadnieniem, sygn. akt I ACa 764/04 t. XVII, k. 3257-3270
- kserokopia postanowienia SN, sygn. akt V CK 153/05, t. XVII, k. 3271
- zeznania świadka H. W. t. XVI k.3117-3120, t. XVII k. 3236-3239
- zeznania świadka J. P. (1) t. XVI k.3150-3150, t. XVII k. 3208- 3210 i protokół rozprawy z dnia 14.11.2011 r.

W dniu 13 lutego 2003 r. Sąd Okręgowy we W. wydał dwa nakazy zapłaty w sprawach o sygn. akt XI Nc 63/03, XI Nc 64/03, nakazując pozwanym S. M. i (...) Sp. z o.o. zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. solidarnie odpowiednio kwot 36.000 zł i 33.000 zł wraz z odsetkami i kosztami zastępstwa procesowego. (...) Sp. z o.o. wniosła zarzuty od obu nakazów zapłaty. Sąd Okręgowy we W. wyrokiem z dnia 12 maja 2004r. (sygn. akt XI C 176/03) utrzymał w mocy przedmiotowe nakazy zapłaty. (...) Sp. z o.o. wniosła apelację od tego wyroku. Sąd Apelacyjny we W. wyrokiem z dnia 17 listopada 2004 r. (sygn. akt I ACa 107/04) oddalił apelację.

dowód:

- kserokopie nakazów zapłaty, sygn. akt XI Nc 63/03, XI Nc 64/03t. XVII k. 3272, 3273
- kserokopia wyroku SO z uzasadnieniem, sygn. akt XI C 176/03 t. XVII k. 3274-3283
- kserokopia wyroku SA z uzasadnieniem, sygn. akt I ACa 107/04 t. XVII, k. 3284-3296
- zeznania świadka H. W. t. XVI k.3117-3120, t. XVII k. 3236-3239
- zeznania świadka J. P. (1) t. XVI k.3150-3150, t. XVII k. 3208- 3210 i protokół rozprawy z dnia 14.11.2011 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej w dniu 30 kwietnia 2004 r. wydał nakaz zapłaty w sprawie o sygn. akt V GNc 1000/03, zobowiązując (...) Sp. z o.o. i S. M. zapłaty solidarnie kwoty 20.000 zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania na rzecz (...) Sp. z o.o. W wyniku zarzutów od nakazu zapłaty, Sad ten wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2006 r. uchylił przedmiotowy nakaz zapłaty (sygn. akt V Gc 836/04). W sprawie tej (...) Sp. z o.o. złożyła apelację od wyroku jednakże do czasu zakończenia niniejszego postępowania przygotowawczego nie nastąpiło rozstrzygnięcie.

dowód:

- kserokopia nakazu zapłaty, sygn. akt V GNc 1000/03 t. XVII, k. 3297
- kserokopia wyroku SO z uzasadnieniem, sygn. akt V GC 836/04, t. XVII, k. 3298-3306
- zeznania świadka H. W. t. XVI k.3117-3120, t. XVII k. 3236-3239
- zeznania świadka J. P. (1) t. XVI k.3150-3150, t. XVII k. 3208- 3210 i protokół rozprawy z dnia 14.11.2011 r.

Sąd Okręgowy we W. w sprawie o sygnaturze akt XI Nc 219/03 wydał w dniu 8 maja 2003 r. nakaz zapłaty, nakazując R. K. (2), R. K. (1), R. K. (3) i (...) Sp. z o.o. zapłatę solidarnie kwoty 83.200 zł. Od nakazu (...) Sp. z o.o. złożyła zarzuty od tego nakazu zapłaty. W dniu 19 kwietnia 2004 r. Sąd Okręgowy we W. wydał wyrok, w którym utrzymał w mocy przedmiotowy nakaz zapłaty (sygn. akt XI C 534/03). Na skutek apelacji (...) Sp. z o.o. od tego wyroku Sąd Apelacyjny we W. w wyroku z dnia 7 października 2004 r. (I ACa 881/04) zmienił wyrok z dnia 8 maja 2003 r. i uchylił nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy we W. wobec (...) Sp. z o.o. oraz oddalił powództwo wobec tej Spółki. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2005 r. odmówił przyjęcia do rozpoznania kasacji wniesionej przez (...) Sp. z o.o. (sygn. akt V CK 140/05).

dowód:

- kserokopia nakazu zapłaty, sygn. akt XI Nc 219/03 t. XVII, k. 3309
- kserokopia wyroku SO z uzasadnieniem, sygn. akt XI C 534/03, t. XVII, k. 3310-3319
- kserokopia wyroku SA z uzasadnieniem, sygn. akt I ACa 881/04, t. XVII, k. 3320-3330
- kserokopia postanowienia SN t. XVII, k. 3332
- zeznania świadka H. W. t. XVI k.3117-3120, t. XVII k. 3236-3239
- zeznania świadka J. P. (1) t. XVI k.3150-3150, t. XVII k. 3208- 3210 i protokół rozprawy z dnia 14.11.2011 r.

Sąd Rejonowy w Ś. w dniu 23 września 2002 roku wydał nakaz zapłaty, nakazując solidarnie (...) Sp. z o.o. oraz R. K. (2) R. K. (1) i R. K. (3) zapłatę kwoty 20.650 zł (sygn. akt I Nc 487/02). Kolejno w sprawie postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2003 r. Sąd Rejonowy w Ś. odrzucił zarzuty pozwanych R. K. (2) i R. K. (1) od nakazu zapłaty z dnia 23 września 2002 r. oraz wstrzymał wykonanie tego nakazu w stosunku do pozwanej (...) Spółki z o.o., sygn. akt I C 761/02. W dniu 14 stycznia 2004 r. Sąd zawiesił postępowanie w przedmiotowej sprawie. Po podjęciu postępowanie sądowe pozostaje w toku. (...) Sp. z o.o. w dniu złożyła do Sądu Okręgowego w Opolu pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. o zapłatę kwoty 291.246,39 zł. Do pozwu przedłożyła oryginał weksla wystawionego przez J. H. i R. S. (1) w imieniu (...) Sp. z o.o. Sąd Okręgowy w Opolu w dniu 21 sierpnia 2002r., sygn. akt VI GNc 949/02 wydał nakaz zapłaty, nakazujący (...) Sp. z o.o. zapłacić kwotę wskazaną w pozwie wraz z odsetkami i kosztami procesu. (...) Sp. z o.o. wniosła zarzuty od przedmiotowego nakazu zapłaty. W piśmie procesowym z dnia 9 listopada 2005r. (...) Sp. z o.o. uznała roszczenie (...) Sp. z o.o. do kwoty 190.703,00 zł, wskazując na dokonanie potrącenia ze swoją wierzytelnością.

dowód:

- kserokopia nakazu zapłaty, sygn. akt I Nc 487/02 t. XVII k. 3333
- kserokopia postanowienia SR z dnia 14.01.2004r. t. XVII k. 3335
- kserokopia nakazu zapłaty, sygn. akt VI GNc 949/02 t. XVI, k. 3148
- kserokopia zawiadomienia o wszczęciu egzekucji t. XVII k. 3337
- kserokopia pisma z 9.11.2005r. t. XVII k. 3338-3340

- zeznania świadka H. W. t. XVI k.3117-3120, t. XVII k. 3236-3239
- zeznania świadka J. P. (1) t. XVI k.3150-3150, t. XVII k. 3208- 3210 i protokół rozprawy z dnia 14.11.2011 r.

Ustalenia, dot. pokrzywdzonych A. i K. K. (4)

A. i K. K. (4) w 2001 roku kilkakrotnie udzielili A. K. (1) pożyczek na łączną kwotę 25.000 zł. Tytułem zabezpieczenia należności A. K. (1) wystawiła trzy weksle in blanco, każdy z których mógł być wypełniony na kwotę do 10.000 zł. Poręczycielem tych weksli był M. K. (5). Do weksli in blanco sporządzona została deklaracja wekslowa dotycząca wszystkich weksli. Deklaracja ta zawierała wskazanie na klauzulę „bez protestu”. Z uwagi na brak spłaty zobowiązania przez A. K. (1), A. i K. K. (4) postanowili sprzedać posiadane weksle in blanco i rozpoczęli poszukiwania firmy, która zajmuje się windykacją należności. W gazecie (...) przeczytali ogłoszenie (...) Sp. z o.o., która oferowała skupywanie weksli. K. K. (4) zadzwonił na numer telefonu podany w ogłoszeniu i umówił się na spotkanie w biurze (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W..

dowód:

- kserokopie weksli t. XVIII k. 3380
- kserokopia deklaracji wekslowej t. XVII k. 3553
- zeznania świadka A. K. (4) t. XVII k. 3341-3344, t. XVIII k. 3452-3451 i protokół rozprawy
- zeznania świadka K. K. (4) t. XVII k. 3347-3351, t. XVIII k. 3431-3433 i protokół rozprawy
- zeznania świadka A. K. (1), t. XVIII k. 3422-3425 i protokół rozprawy
- zeznania świadka M. K. (5), t. XVIII k. 3427-3430 i protokół rozprawy

W dniu 13 sierpnia 2002 r. A. K. (4) udała się do biura (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W.. W biurze pracowało kilka osób, A. K. (4) została zaproszona do gabinetu, w którym przebywali J. H. i R. S. (1). W rozmowie z nimi A. K. (4) została poinformowana, że przeniesienie praw z weksli wymaga również obecności K. K. (4). Tego samego dnia ok. godziny 16 A. i K. K. (4) udali się do siedziby (...) Sp. z o.o., gdzie spotkali się z J. H.. Okazali mu weksle oraz umowę pożyczki i deklarację wekslową, jednak J. H. zainteresowały tylko weksle. J. H. oznajmił, że wierzyciele mogą skorzystać z jednej z opcji odzyskania należnych pieniędzy. Jako pierwszą podał przeniesienie weksła przez indos, jednak zaznaczył, że pieniądze otrzymają dopiero po wyegzekwowaniu należności przez (...) Sp. z o.o. Jako inną możliwość wskazał zawarcie umowy sprzedaży weksli, zgodnie z którą wierzyciele otrzymają 50 % sumy wekslowej w terminie 14 dni od podpisania umowy. Zasugerował, aby na wekslu wpisać kwotę 40.000 zł, uzasadniając to potrzebą otrzymania zysku przez (...) Sp. z o.o. Wówczas K. K. (4) zapytał go, czy można taką kwotę wpisać, jeżeli rzeczywiste zobowiązanie, zabezpieczone wekslem wynosi 10.000 zł, na co J. H. odparł, że nie stanowi to żadnego problemu. A. i K. K. (4) zdecydowali się na zawarcie umowy sprzedaży weksła – J. H. wyraził chęć nabycia tylko jednego weksła, tłumacząc, że na znaczek dokleja się znaczek skarbowy na odpowiednią sumę wekslową. J. H. nakazał A. K. (4) wpisanie na awersie weksła kwoty 40.000 zł, daty 14 sierpnia 2002 r. i miejsca płatności, zaś na rewersie weksła – formuły „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożyć czytelny podpis. A. i K. K. (4) kilkakrotnie pytali J. H., czy poniosą w związku ze sprzedażą weksła jakiegokolwiek koszty dochodzenia tej należności. J. H. zapewnił wówczas, że ten zapis zwalnia ich od ponoszenia wszelkich kosztów związanych ze sprzedażą weksła. Kwota wpisana na wekslu przekraczała rzeczywistą wysokość zobowiązania A. K. (1) wobec A. i K. K. (4). Następnie J. H. dał im do podpisania umowę nazwaną umową kupna-sprzedaży weksła, komputerowo wypełniono w niej datę 13 sierpnia 2002 r., cenę sprzedaży w wysokości 20.000 zł i termin zapłaty przelewem do dnia 27 sierpnia 2002 r. Przeniesienie praw z weksła następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązującym prawem wekslowym.

dowód:

- kserokopia umowy t. XVIII k. 3355
- kserokopia weksla t. XVIII k. 3380
- zeznania świadka A. K. (4) t. XVII k. 3341-3344, t. XVIII k. 3452-3451 i protokół rozprawy
- zeznania świadka K. K. (4) t. XVII k. 3347-3351, t. XVIII k. 3431-3433 i protokół rozprawy

A. i K. K. (4) nie uzyskali zapłaty ceny ustalonej w umowie z dnia 13 sierpnia 2002 r. Pismem datowanym dniem 20 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. poinformowała A. i K. K. (4), że A. K. (1) odmówiła zapłaty sumy wynikającej z weksla, wzywając ich jednocześnie do zapłaty całej sumy wekslowej, to jest 40.000 zł. (...) Sp. z o.o. skierowała na adres A. K. (1) wezwanie do zapłaty kwoty 40.000 zł datowane dniem 15 sierpnia 2002 r., podając nazwisko K. zamiast K., opatrzone podpisem B. L. – kierownika działu windykacji Osoba podpisana na tym wezwaniu nigdy nie była zatrudniona w (...) Sp. z o.o.. Wezwanie zostało wysłane w dniu 14 sierpnia 2002r. W dniu 26 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. skierowała do A. i K. K. (4) kolejne wezwanie do zapłaty, opatrzone podpisem B. L. – kierownika działu windykacji. Pismem z dnia 26 sierpnia 2006 r. radca prawny reprezentujący A. i K. K. (4) skierował do (...) Sp. z o.o. pismo w którym podnosił, iż jego mocodawcy zostali wprowadzeni w błąd, proponując jednocześnie polubowne załatwienie sprawy. Pismem z dnia 28 sierpnia 2002 r. ten sam pełnomocnik A. i K. K. (4) wezwał (...) Sp. z o.o. do zapłaty do dnia 30 sierpnia 2002 r. kwoty 20.000 zł wynikającej z umowy kupna sprzedaży. Pismem z dnia 31 sierpnia 2002 r. pełnomocnik A. i K. K. (4) złożył w ich imieniu oświadczenie o odstąpieniu od umowy kupna –sprzedaży weksla, a następnie pismem z dnia 10 września 2002 r. wezwał (...) Sp. z o.o. do natychmiastowego zwrotu weksla. (...) Sp. z o.o. w dniu 3 września 2002 . złożyła w Sądzie Okręgowym we W. przeciwko A. K. (4), K. K. (4), A. K. (1), M. K. (5) pozew o zapłatę solidarnie kwoty 40.000 zł. Do pozwu został dołączony oryginał weksla wystawionego przez A. K. (1), który został wypełniony na kwotę 40.000 zł. W dniu 29 października 2002 r. Sąd Okręgowy we W. wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu (sygn. akt XI Nc 420/02). W dniu 10 grudnia 2002r. pełnomocnik pozwanych złożył zarzuty. Wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 28 października 2003 r. nakaz zapłaty z dnia 29 października 2002 r. został uchylony w stosunku do A. i K. K. (4), z jednoczesnym oddaleniem powództwa, sygn. akt XI C 133/03. Na skutek apelacji (...) Sp. z o.o. Sąd Apelacyjny we W. Wydział Cywilny wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2004 roku oddalił apelację (...) od wskazanego wyżej wyroku Sądu Okręgowego, sygn. akt I ACa 106/04. Od wyroku z dnia 8 kwietnia 2004 r. powód wniósł kasację do Sądu Najwyższego, który wyrokiem z dnia 12 maja 2005 r. ją oddalił.

dowód:

- kserokopia pisma t. XVIII k. 3357
- kserokopia wezwania t. XVIII k. 3371, 3372
- kserokopia wezwania t. XVIII k. 3358, 3360
- kserokopia pisma t. XVIII k. 3367
- kserokopia wezwania t. XVIII k. 3368
- kserokopia oświadczenia i wezwania do zwrotu weksla t. XVIII k 3395, 3369
- kserokopia pozwu t. XVIII k. 3370, 3383
- kserokopia nakazu zapłaty t. XVIII k. 3370, 3383
- kserokopia zarzutów t. XVIII k. 3387-3389
- kserokopia wyroku SO we W. z uzasadnieniem t. XVIII k. 3436-3441

- kserokopia wyroku SA we W. t. XVIII 3442
- kserokopia wyroku SN t. XVIII k. 3444-3448
- zeznania świadka A. K. (4) t. XVII k. 3341-3344, t. XVIII k. 3452-3451 i protokół rozprawy
- zeznania świadka K. K. (4) t. XVII k. 3347-3351, t. XVIII k. 3431-3433 i protokół rozprawy

Ustalenia, dot. pokrzywdzonych Z. S. i S. N.

S. N. i Z. S. w 2002 roku prowadzili działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą (...) s.c. z siedzibą w L.. W. Z. (1) w dniu 28 maja 2001r. kupił od S. N. i Z. S. piec piekarniczy za cenę 29.000 zł. Zgodnie z ustaleniami W. Z. (1) miał zapłacić cenę w sześciu miesięcznych ratach. W celu zabezpieczenia należności, W. Z. (1) wystawił weksel in blanco. Do tego weksla nie została sporządzona deklaracja wekslowa, natomiast zgodnie z ustnym porozumieniem weksel in blanco mógł być wypełniony do kwoty faktycznego zadłużenia W. Z. (1) z tytułu zawarcia umowy sprzedaży. W. Z. (1) nie zapłacił w całości ceny pieca, S. N. i Z. S. postanowili więc odzyskać pozostałą do spłaty należność w kwocie 20.000 zł. W gazecie (...) Z. S. trafił na ogłoszenie (...) Sp. z o.o., która oferowała skupywanie weksli. Zadzwonił na podany w ogłoszeniu numer telefonu i umówił się na spotkanie w biurze (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W..

dowód:

- kserokopia umowy sprzedaży t. XVIII k. 3492
- kserokopie dowodów wpłaty t. XVIII k. 3493
- kserokopia weksla t. XVIII k. 3522
- zeznania świadka Z. S. t. XIX k. 3552-3556 i protokół rozprawy
- zeznania świadka S. N. t. XVIII k. 3500-3502 i protokół rozprawy
- zeznania świadka W. Z. (1) t. XVIII k. 3489-3491 i protokół rozprawy
- zeznania świadka B. K. (2) t. XVIII k. 3517-3519, i protokół rozprawy

Z. S. na spotkaniu z J. H. przedstawił okoliczności wystawienia weksla i poinformował o wysokości zadłużenia W. Z. (1). J. H. poinformował go, że w trakcie podpisywania umowy sprzedaży powinien być obecny również drugi wspólnik. Na kolejne spotkanie w dniu 20 sierpnia 2002 r. w celu podpisania umowy sprzedaży weksla udali się S. N. i Z. S.. Na tym spotkaniu dodatkowo poinformowali J. H., że dłużnik ma ciężką sytuację materialną oraz, że posiada majątek w postaci domu w miejscowości K.. J. H. dał im do podpisania umowę nazwaną umową kupna-sprzedaży weksla, w której komputerowo była wpisana data 20 sierpnia 2002 r. oraz cena nabycia wierzytelności – 20.000 zł, zgodnie z ustaleniami, a także termin płatności do 3 września 2002 r. przelewem na konto bankowe. Przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązujący prawem wekslowym. S. N. i Z. S. nie rozumieli znaczenia klauzuli „bez kosztów”, zapytali więc J. H., co oznacza ten zapis. J. H. wówczas wytłumaczył im, że zapis ten oznacza, że zbywcy weksla nie będą ponosić żadnych kosztów w związku z dochodzeniem roszczenia od dłużnika, ewentualnie koszty korespondencyjne. Twierdził również, że z tego powodu weksel musi zostać wypełniony na kwotę 40.000 zł. S. N. i Z. S. po uzyskaniu tej informacji podpisali umowę, umowę podpisał również J. H.. Następnie Z. S. pod dyktando J. H. wpisał na awersie weksla kwotę 40.000 zł, na rewersie weksla – formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożył czytelny podpis. J. H. tłumaczył, że ten zapis skutkuje przeniesieniem własności weksla na (...) Sp. z o.o., co jest istotne, aby mogła ona dochodzić należności z weksla. Nie poinformował natomiast S. N. i Z. S. o rzeczywistym znaczeniu tego wyrazu i jego skutkach prawnych. Kwota wpisana na wekslu przekraczała rzeczywistą wartość zobowiązania W. Z. (1) wobec S. N. i Z. S..

dowód:

- kserokopia umowy t. XVIII k. 3458
- kserokopia weksła t. XVIII k. 3522
- zeznania świadka Z. S. t. XIX k. 3552-3556 i protokół rozprawy
- zeznania świadka S. N. t. XVIII k. 3500-3502, i protokół rozprawy

(...) Sp. z o.o. nie zapłaciła S. N. i Z. S. kwoty 20.000 zł wynikającej z zawartej w dniu 20 sierpnia 2002r. umowy. Pismem z dnia 4 września 2002 r. (datowanym dniem 1 września 2002r.) (...) Sp. z o.o. poinformowała S. N., że W. Z. (1) odmówił zapłaty kwoty wynikającej z weksła i jednocześnie wezwał go do zapłaty kwoty 40.000 zł jako indosanta weksła. Pismo o takiej samej treści zostało wysłane w dniu 4 września 2002r. do Z. S.. Pismem z dnia 21 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. wezwała W. Z. (1) do zapłaty kwoty 40.000 zł wynikającej z weksła. Na pismach tych znajdował się podpis B. L. Kierownik działu Windykacji. Osoba o takich danych osobowych nigdy nie była zatrudniona w (...) Sp. z o.o. W. Z. (1) pismem z dnia 22 sierpnia 2002 r. zakwestionował zasadność wezwania i zażądał przedstawienia pełnej informacji dotyczącej wypełnienia weksła. Po otrzymaniu wezwania do zapłaty Z. S. zadzwonił do biura (...) Sp. z o.o. J. H. w trakcie tej rozmowy poinformował go, że niezajomość prawa nie zwalania od odpowiedzialności na podstawie regulacji prawa wekslowego. W tym samym dniu w trakcie kolejnej rozmowy telefonicznej J. H. zaproponował Z. S. podpisanie, w drodze wyjątku, umowy o współpracy w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych z weksła. Doszło do spotkania Z. S. z J. H. w sprawie zawarcia tej umowy, S. N. udzielił Z. S. upoważnienia do jej zawarcia. Umowa o współpracy w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych z weksła została sporządzona z datą 20 sierpnia 2002 r. Zgodnie z § 6 ust. 1 umowy, zleceniodawcy należało się wynagrodzenie prowizyjne w wysokości 40 % od każdej uzyskanej od dłużnika kwoty plus 22 % VAT. Zgodnie z § 6 ust. 2, zleceniodawca miał wnieść bezzwrotną opłatę w kwocie 500 zł plus 22 % VAT za każde przekazane zlecenie, która ma pokrywać wydatki ponoszone przez zleceniobiorcę. Zgodnie zaś z § 6 ust. 3 umowy zleceniodawca zrzeka się na rzecz zleceniobiorcy zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego, klauzulowego i egzekucyjnego, a także kosztów sądowych i egzekucyjnych, w wypadku gdy pokrywał je zleceniobiorca. Zgodnie z § 6 ust. 5 umowy każdorazowa zapłata dłużnika na konto zleceniobiorcy, która nie stanowi pełnego zaspokojenia należności oraz wszystkich poniesionych kosztów, w pierwszej kolejności zaliczana będzie na pokrycie poniesionych przez zleceniodawcę kosztów (kosztu opłaty jednorazowej, ujętej w ust. 2, koszty zastępstw prawnych, koszty sądowe, koszty zaliczki komorniczej). Z. S. nie zwracał się do J. H. o wyjaśnienie znaczenia tych postanowień umowy. Z. S. czytelnie podpisał tę umowę, następnie umowę podpisał J. H.. J. H. poinformował, że umowa sprzedaży weksła w związku z zawarciem nowej umowy została unieważniona. J. H. wskazał, że (...) Sp. z o.o. wycofa pozwy wobec S. N. i Z. S. pod warunkiem uiszczenia kwoty 4.725 zł jako połowy kosztów zastępstwa procesowego i wpisu sądowego. W dniu 5 września 2002 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego S. A. wniosła do Sądu Okręgowego w Poznaniu z siedzibą w Lesznie pozew przeciwko W. Z., S. N. oraz Z. S. o zapłatę kwoty 40.000 zł wynikającej z weksła. W dniu 14 października 2002 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XIII Cywilny w L. wydał nakaz zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu (sygn. akt I Nc 98/02/04). Po otrzymaniu nakazu zapłaty Z. S. i S. N. zdecydował się na warunki stawiane przez J. H. i podczas spotkania siedzibie Spółki w dniu 22 października 2002 roku przekazał mu kwotę 4.725 zł, otrzymując dowód wpłaty nr 01/10/2002. Po wpłaceniu pieniędzy J. H. w dniu 22 października 2002r. sporządził oświadczenie, że roszczenie objęte tytułem egzekucyjnym wydanym przez Sąd Okręgowy w Poznaniu z siedzibą w Lesznie w stosunku do S. N. i Z. S. zostało w całości umorzono ze względu na fakt zamiany umowy kupna-sprzedaży na zlecenie inkaso. Jednocześnie Z. S. i S. N. zobowiązali się do zgody na wycofanie roszczeń, a także rezygnacji z roszczeń wobec (...) Sp. z o.o.

dowód:

- kserokopie wezwań t. XVIII k. 3468, 3469
- kserokopia wezwania z dnia 21.08.2002r. t. XVIII k. 3466

- kserokopia pisma t. XVIII k. 3467
- kserokopia pozwu t. XVIII k. 3470
- kserokopie umowy o współpracy i zlecenia inkaso t. XVIII 3462-3463, 3464
- kserokopia nakazu zapłaty t. XVIII k. 3477
- kserokopia dowodu wpłaty t. XIX k. 3561
- kserokopia oświadczenia t. XVIII 3478
- zeznania świadka Z. S. t. XIX k. 3552-3556 i protokół rozprawy
- zeznania świadka S. N. t. XVIII k. 3500-3502 i protokół rozprawy
- zeznania świadka W. Z. (1) t. XVIII k. 3489-3491 i protokół rozprawy
- zeznania świadka B. K. (2) t. XVIII k. 3517-3519, i protokół rozprawy

W. Z. (1) zwrócił Z. S. i S. N. piec.

dowód:

- zeznania świadka Z. S. t. XIX k. 3552-3556 i protokół rozprawy

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego M. B. (1)

M. B. (1) w latach 2001-2002 prowadził działalność gospodarczą pod nazwą Wytwórnia (...), następnie przekształconą w (...) Sp. z o.o. W okresie od lipca 2001 roku do maja 2002 roku PPHU (...) Sp. z o.o. dokonała zakupu towarów z Wytwórni (...) M. B. (1) na łączną kwotę 18.529,86 zł. Po dokonaniu częściowej zapłaty należności, dług PPHU (...) Sp. z o.o. wynosił kwotę 8.397 zł. P. C. był kierownikiem działu windykacji Wytwórni (...) M. B. (1). Został on poinformowany w rozmowie telefonicznej z przedstawicielem firmy PPHU (...) Sp. z o.o., że Spółka ta wystawiła weksel celem zabezpieczenia należności Wytwórni (...) M. B. (1) i w tej sprawie należy się skontaktować z prezesem (...) Sp. z o.o. P. C. zadzwonił wówczas na podany mu numer telefonu. J. H. w trakcie rozmowy potwierdził informacje o wystawieniu przez PPHU (...) Sp. z o.o. i zaproponował, że (...) Sp. z o.o. nabędzie przedmiotowy weksel od przeniesienie na Wytwórni (...) w drodze indosu. M. B. (1) upoważnił do przeprowadzenia negocjacji i zawarcia umowy przedstawiciela handlowego R. S. (2).

dowód:

- kserokopie faktur VAT t. XIX k. 3586-3589
- kserokopia pełnomocnictwa t. XIX k. 3565
- zeznania świadka P. C. t. XIX k. 3580-3581, k. 3597- 3598, k. 3603- 3605 i protokół rozprawy z dnia 24.08.2009 r.
- zeznania świadka R. S. (2) t. XIX k. 3582-3583, k. 3584-3585 i protokół rozprawy z dnia 18.07.2011 r.
- częściowo wyjaśnienia osk. H. D. t. LXXX k. 16125-16128, k. 16129-16132, k. 16136 v, k. 16147-16144, t. LXXXI k. 16214-16219, k. 16231-16233, t. XCVIII k. 19417v-19418

W dniu 20 sierpnia 2002 roku R. S. (2) udał się do biura (...) Sp. z o.o., gdzie spotkał się z J. H. i R. S. (1). Oświadczyli oni, że reprezentują zarząd (...) Sp. z o.o. R. S. (2) otrzymał od nich do podpisania umowę nazwaną umową kupna-sprzedaży. Na umowie była wpisana komputerowo data 20 sierpnia 2002r. oraz cena nabycia wierzytelności – 8.397 zł,

a także termin płatności do 27 sierpnia 2002 r. przelewem na konto bankowe. Przeniesienie praw z weksla następowalo w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązujący prawem wekslowym. R. S. (2) podpisał umowę, następnie J. H. i R. S. (1) podpisali się na umowie, po przyłożeniu pieczęci. Następnie R. S. (2) otrzymał do wypełnienia weksel, wystawiony przez H. D. (1) w imieniu PPHU (...) Sp. z o.o., na rewersie którego miał wpisać formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożyć czytelny podpis. R. S. (2) nie rozumiał znaczenia tego wyrazu. J. H. ani R. S. (1) nie poinformowali Z. C. o rzeczywistym znaczeniu tego wyrazu i jego skutkach prawnych. R. S. (2) nie uzyskał polecenia wypełnienia awersu weksla. Treść umowy oraz zapisu na wekslu R. S. (2) przed podpisaniem konsultował telefonicznie z P. C., który wydał mu polecenie podpisania umowy oraz weksla. R. S. (2) nie znał znaczenia słowa indos ani wiedzy na temat regulacji prawa wekslowego. Następnie R. S. (2) przekazał weksel J. H. i R. S. (1). Weksel został następnie wypełniony na maszynie do pisania na kwotę 31.000 zł. Kwota ta przekraczała wysokość zobowiązania PPHU (...) Sp. z o.o. wobec Wytwórni (...) M. B. (1).

dowód:

- kserokopia pełnomocnictwa t. XIX k.3565
- kserokopia umowy t. XIX k. 3564
- kserokopia weksla t. XIX k. 3575
- zeznania świadka R. S. (2) t. XIX k. 3582-3583, k. 3584-3585 i protokół rozprawy z dnia 18.07.2011 r.

(...) Sp. z o.o. nie zapłaciła M. B. (1) kwoty 8.397 zł wynikającej z zawartej w dniu 20 sierpnia 2002 r. umowy przeniesienia wierzytelności. W piśmie datowanym 28 sierpnia 2002r. H. D. (1) oświadczył, że PPHU (...) Sp. z o.o. nie posiada środków finansowych na zapłatę sumy wekslowej, nie kwestionując zawyżonej kwoty widniejącej na wekslu. Pismem datowanym dniem 30 sierpnia 2002 r., wysłanym w dniu 2 września 2002 r. (...) Sp. z o.o. poinformowała Wytwórnię (...) o odmowie PPHU (...) Sp. z o.o. zapłaty sumy wekslowej z powodu braku środków finansowych oraz wezwała ją do zapłaty w ciągu 3 dni sumy wekslowej w wysokości 31.000 zł. W dniu 9 września 2002 r. (...) Spółka z o.o. złożyła w Sądzie Okręgowym w Ś. pozew o zapłatę kwoty 31.000 zł przeciwko M. B. (1) prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Wytwórnia (...), który nie obejmował PPHU (...) Sp. z o.o. Do pozwu dołączono oryginał weksla wypełniony na kwotę 31.000 zł. Pismem procesowym z dnia 15 października 2002 r. (...) Sp. z o.o. cofnęła pozew z powodu braku środków finansowych na prowadzenie postępowania. W dniu 15 marca 2003 r. (...) Spółka z o.o. złożyła kolejny pozew o zapłatę 22.603 zł, z ograniczeniem roszczenia na skutek potrącenia. Wytwórnia (...) nie zapłaciła na rzecz (...) Sp. z o.o. żadnej kwoty.

dowód:

- kserokopia pisma H. D. t. XIX k. 3566
- kserokopia wezwania t. XIX k. 3576
- kserokopia pozwu t. XIX k. 3571
- kserokopia pisma procesowego t. XIX k. 3567
- kserokopia pozwu t. XIX k. 3596
- zeznania świadka P. C. t. XIX k. 3580-3581, k. 3597- 3598, k. 3603- 3605 i protokół rozprawy z dnia 24.08.2009 r.
- zeznania świadka R. S. (2) t. XIX k. 3582-3583, k. 3584-3585 i protokół rozprawy z dnia 18.07.2011 r.
- częściowo wyjaśnienia osk. H. D. t. LXXX k. 16125-16128, k. 16129-16132, k. 16136 v., k. 16147-16144, t. LXXXI k. 16214-16219, k. 16231-16233, t. XCVIII k. 19417v-19418

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego W. J.

W. J. w latach 2001-2002 prowadził działalność gospodarczą w zakresie usług elektrycznych i ogólnobudowlanych. W 2001 roku W. J. zawarł z S. O. umowę dotyczącą wykonania instalacji elektrycznej w budynku biurowym. W miesiącach październik-grudzień 2001 roku W. J. wystawił trzy faktury na łączną kwotę 130.000 zł. S. O. nie miała środków na zapłatę należności, w dniu 17 stycznia 2002 r. wystawiła więc na prośbę W. J. weksel in blanco w celu zabezpieczenia tej wierzytelności W. J.. Na awersie weksla widniał jedynie podpis S. O.. Weksel został poręczony przez K. O. (2). S. O. sporządziła również deklarację wekslową, zgodnie z którą weksel in blanco mógł być wypełniony do kwoty faktycznego zadłużenia powiększonego o odsetki. Termin zapłaty należności został ustalony na dzień 14 września 2002r.

dowód:

- kserokopia weksla t. XIX k. 3614
- kserokopia deklaracji wekslowej t. XIX k. 3630
- kserokopia oświadczenia poręczyciela t. XIX k. 3629
- zeznania świadka W. J. t. XIX k. 3621- 3622, k. 3632-3633 i protokół rozprawy z dnia 28.10.2009 r.
- zeznania świadka S. O. t. XIX k. 3582-3583, k. 3584-3585 i protokół rozprawy z dnia 27.11.2008 r.

Z uwagi na brak zapłaty należności przez S. O. w ustalonym terminie, W. J. rozpoczął poszukiwania firmy, która byłaby zainteresowana nabyciem weksla, gdyż dowiedział się od swojej ciotki o istnieniu takiej możliwości. Od D. J. W. J. dowiedział się o działalności (...) Sp. z o.o. i w dniu 12 września 2002 r. udał się do jej biura wraz z D. J.. W biurze (...) Sp. z o.o. W. J. spotkał się z J. H.. W. J. okazał mu weksle oraz deklarację i oświadczenie poręczyciela, poinformował również o sytuacji materialnej S. O., w szczególności, iż posiada ona dom w zabudowie szeregowej w L., podał także adres i telefon do S. O.. J. H. zaproponował W. J. 50.000 zł za weksel. W. J. nie chciał się zgodzić na tak niską cenę, w wyniku negocjacji ustalili cenę 70.000 zł. W. J. zapytał J. H., w jaki sposób (...) Sp. z o.o. zamierza odzyskać należność z weksla, na co J. H. powiedział, żeby się nie martwił i czekał na pieniądze, które zostaną przekazane w terminie 14 dni. Wówczas J. H. wydrukował umowę nazwaną umową kupna-sprzedaży, w której komputerowo była wpisana data 12 września 2002 r. oraz cena nabycia wierzytelności – 70.000 zł, a także termin płatności do 26 września 2002 r. przelewem na konto bankowe. Przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązujący prawem wekslowym. W. J. podpisał umowę. W. J. nie rozumiał znaczenia wyrazu „indosant”, zapytał więc J. H., czy może pokazać umowę adwokatowi. J. H. odparł, że dokumentów nie można wносить poza biuro (...) Sp. z o.o., oznajmił również, że W. J. powinien się pośpieszyć z decyzją, ponieważ weksel niedługo będzie nieważny. Po podpisaniu umów J. H. nakazał W. J. wpisać rewersie weksla formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożyć czytelny podpis. J. H. nie poinformował W. J. o rzeczywistym znaczeniu tego wyrazu i jego skutkach prawnych. Na pytanie W. J., co oznacza ten zapis, zapewnił, że na skutek tego zapisu W. J. nie będzie ponosił żadnych kosztów związanych z egzekucją należności z weksla. Weksel został następnie wypełniony pismem maszynowym na kwotę 130.000 zł.

dowód:

- kserokopia weksla t. XIX k. 3614
- kserokopia umowy t. XIX k. 3625
- zeznania świadka W. J. t. XIX k. 3621- 3622, k. 3632-3633 i protokół rozprawy z dnia 28.10.2009 r.

(...) Sp. z o.o. nie zapłaciła W. J. kwoty 70.000 zł wynikającej z umowy. W dniu 16 września 2002r. S. O. została zaproszona na rozmowę do (...) Sp. z o.o. w sprawie wykupu weksla. W trakcie tej rozmowy z J. H. S. O. oświadczyła, że

nie ma możliwości wykupu weksła. J. H. zaproponował jej pomoc w zaciągnięciu kredytu na spłatę należności, jednak S. O. nie zgodziła się. Pismem z dnia 18 września 2002 r. (...) Sp. z o.o. wezwała S. O. do zapłaty sumy wekslowej w kwocie 130.000 zł. Pismem z dnia 20 września 2002 r. (...) Sp. z o.o. poinformowała W. J., że S. O. odmówiła zapłaty kwoty wynikającej z weksła i jednocześnie wezwała go, jako indosanta weksła, do zapłaty w terminie 3 dni kwoty 130.000 zł. (...) Sp. z o.o. wniosła do Sądu Okręgowego w Legnicy pozew datowany dniem 20 września 2002r. przeciwko S. O. i W. J., który wpłynął do Sądu w dniu 26 września 2002 r. Do pozwu dołączono oryginał weksła wypełniony na kwotę 130.000 zł. W dniu 8 listopada 2002 r. Sąd Okręgowy w Legnicy zarządził zwrot tego pozwu z uwagi na nie uiszczenie przez powoda opłaty sądowej (sygn. akt I Nc 219/02). Po otrzymaniu wezwania do zapłaty sumy wekslowej wysokości 130.000 zł W. J. udał się do biura (...) Sp. z o.o. przy ul. (...). W rozmowie z nim J. H. oświadczył, że obowiązek zapłaty przez W. J. wynika z zawartej umowy. W. J. oświadczył, że skieruje zawiadomienie o przestępstwie do Prokuratury, wówczas J. H. zaproponował mu zamianę umowy sprzedaży na umowę zlecenia inkaso pod warunkiem pokrycia kosztów w wysokości 2.060 zł. W. J. zgodził się na tę propozycję i podpisał zlecenie inkaso, przekazując J. H. wskazaną kwotę. W wyniku zlecenia inkasa należności W. J. nie odzyskał należności od S. O..

dowód:

- kserokopia wezwania t. XIX k. 3615
- kserokopia wezwania t. XIX k. 3608
- kserokopia pozwu t. XIX k. 3613
- kserokopia zarządzenia t. XIX k. 3620
- zeznania świadka W. J. t. XIX k. 3621- 3622, k. 3632-3633 i protokół rozprawy z dnia 28.10.2009 r.
- zeznania świadka S. O. t. XIX k. 3582-3583, k. 3584-3585 i protokół rozprawy z dnia 27.11.2008 r.

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego G. Z.

G. Z. zawarł w dniu 2 lutego 2002r. z R. P. (2) Fundacji (...) dwie umowy dotyczące organizacji spektaklu oraz recitalu. Należność G. Z. wynikająca z obu umów wyniosła łącznie 8.400 zł. Tytułem zabezpieczenia należności R. M. (1) na żądanie G. Z. wystawił weksel in blanco. G. Z. wpisał na wekslu sumę wekslową 8.100 zł. Do weksła nie została sporządzona deklaracja wekslowa. R. M. (1) nie zapłacił należnej G. Z. kwoty. Na przełomie kwietnia i maja 2002 roku G. Z. przechodząc ul. (...) we W. zauważył szyld (...) Sp. z o.o. Postanowił odzyskać należność od R. M. (1), zbywając prawa z weksła. G. Z. zadzwonił na numer telefonu podany na szyldzie i umówił się na spotkanie.

dowód:

- kserokopia weksła t. IX k. 1682
- kserokopie umów t. IX k. 1685, 1686
- kserokopie rachunków t. IX k. 1659,1661
- zeznania świadka G. Z. t. IX k.1675-1679,1713-1716, 1719 i protokół rozprawy z dnia 6.06.2011 r.
- zeznania świadka R. M. (1) t. IX k.1693-1696 i protokół rozprawy z dnia 20.06.2012 r.

W dniu 20 maja 2002 r. G. Z. stawił się w biurze (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W.. J. H. zaproponował mu zawarcie umowy o współpracy w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych z weksła wystawionego przez R. M. (1). Po zapoznaniu się z przedstawionymi przez G. Z. informacjami, poinformował go, że na skutek zawarcia tej umowy G. Z. nie będzie ponosił żadnych kosztów, gdyż (...) Sp. z o.o. bierze je na siebie. Po tym spotkaniu G. Z. spotkał się z R. M. (1) i poinformował, że w przypadku braku zapłaty do dnia 15 maja 2002r., sprawa o zapłatę zostanie skierowana na drogę

sądową. G. Z. kolejny raz udał się do biura (...) Sp. z o.o., pytając, od kiedy spółka ta działa na rynku. J. H. zapewnił go, że firma działa od 5 lat, ma duże doświadczenie i jest jedną z pierwszych firm wekslowych. G. Z. oświadczył, że czeka do dnia 15 maja 2002 r., czy R. M. (1) spłaci zadłużenie. W dniu 20 maja 2002 r., z uwagi na brak zapłaty przez R. M. (1), G. Z. po raz kolejny udał się do biura (...) Sp. z o.o. w celu zawarcia umowy. J. H. zapewnił go, że zgodnie z umową G. Z. poniesie jedynie koszty prowizji w wysokości 10 % oraz 22 % podatku VAT od każdej wyegzekwowanej kwoty. G. Z. otrzymał do podpisania umowę o współpracy w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych. Zgodnie z § 6 ust. 1 umowy, zleceniodawcy należało się wynagrodzenie prowizyjne w wysokości 10 % od każdej uzyskanej od dłużnika kwoty. Pozostałe po potrąceniu wynagrodzenia oraz kosztów sądowych kwoty miały zostać przekazane zleceniodawcy. Zgodnie zaś z § 6 ust. 3 umowy zleceniodawca zrzeka się na rzecz zleceniobiorcy zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego, klauzulowego i egzekucyjnego, a także kosztów sądowych i egzekucyjnych, w wypadku gdy pokrywał je zleceniobiorca. Zgodnie z § 6 ust. 3 umowy każdorazowa zapłata dłużnika na konto zleceniobiorcy, która nie stanowi pełnego zaspokojenia należności oraz wszystkich poniesionych kosztów, w pierwszej kolejności zaliczana będzie na pokrycie poniesionych przez zleceniodawcę kosztów (kosztu opłaty jednorazowej, ujętej w ust. 2, koszty zastępstw prawnych, koszty sądowe, koszty zaliczki komorniczej). G. Z. nie zwracał się do J. H. o wyjaśnienie znaczenia tych postanowień umowy. G. Z. czytelnie podpisał tę umowę, następnie podpisał się J. H. i przyłożył czerwonym tuszem okrągłą pieczęć z logo (...) Sp. z o.o. J. H. wypisał zlecenie inkaso, które G. Z. również podpisał. Następnie G. Z. pod dyktando J. H. wypełnił awers weksła, wpisując miejsce i datę wypełnienia weksła oraz datę płatności weksła 15 maja 2002r. Na rewersie weksła G. Z. wpisał pod dyktando J. H. formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożył czytelny podpis. G. Z. był informowany przez (...) Sp. z o.o. o, że ustalono spotkanie z dłużnikiem, następnie – że ustalono harmonogram spłat. R. M. (1) został pismem datowanym dniem 17 maja 2002r. wezwany przez (...) Sp. z o.o. do zapłaty należności w kwocie 8.100 zł, wynikającej z weksła. R. M. (1) dokonał wpłaty pieniędzy w łącznej kwocie 4.400 zł na rzecz (...) Sp. z o.o. – w dniu 17 września 2002 r. przekazał gotówką 1.700 zł W. P. (2), działającemu jako przedstawiciel (...) Sp. z o.o., zaś kwotę 2.700 zł wpłacił przelewem na konto Spółki. R. M. (1) zapłacił bezpośrednio G. Z. kwotę 2.700 zł. Łącznie R. M. (1) zapłacił z tytułu ciążącego na nim zobowiązania kwotę 7.100 zł. W dniu 22 maja 2002 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego S. A. złożyła pozew do Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieście o zapłatę przez R. M. (1) kwoty 8.100 zł wynikającej z weksła.

dowód:

- kserokopia weksła t. IX k. 1647
- kserokopia umowy o współpracy t. IX k. 1568-1571
- zeznania świadka G. Z. t. IX k.1675-1679,1713-1716, 1719 i protokół rozprawy z dnia 6.06.2011 r.
- zeznania świadka R. M. (1) t. IX k.1693-1696 i protokół rozprawy z dnia 20.06.2012 r.

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego T. K. (1)

T. K. (1) od 1997 roku prowadzi w D. działalność gospodarczą pod nazwą Centrum (...) w zakresie sprzedaży hurtowej napojów alkoholowych. W okresie od 18 lipca 2002 r. do 5 sierpnia 2002 r. PPHU (...) Sp. z o.o. nabyła od T. K. (1) towar na łączną kwotę 22.582,99 zł. Zakup towarów został potwierdzony fakturami VAT. Mimo wielokrotnych prób M. K. (6), która zajmowała się odzyskiwaniem należności, nie nawiązała kontaktu ze Spółką (...). Na przełomie lipca i sierpnia 2002 roku M. K. (6) skontaktowała się z radcą prawnym E. C. (1) w kwestii skutków zmiany właściciela udziałów spółki dla wierzyciela. E. C. (1) na zlecenie M. K. (6) zadzwoniła do PPHU (...) Sp. z o.o. W wyniku kilku przeprowadzonych rozmów z H. D. (1) ustaliła, że udziały PPHU (...) Sp. z o.o. należą do (...) Sp. z o.o. Rozmówca poinformował ją, że PPHU (...) Sp. z o.o. nie ma środków na spłatę zobowiązania wobec T. K. (1), jest w trakcie ubiegania się o udzielenie kredytu, który pozwoli na spłatę zadłużenia, zaś za miesiąc będzie dokładnie wiadomo, czy kredyt zostanie udzielony. Po upływie miesiąca E. C. (1) skontaktowała się telefonicznie z H. D. (1), numer telefonu którego uzyskała od M. K. (6). H. D. (1) poinformował ją, że PPHU (...) Sp. z o.o. może wystawić weksel in blanco, który później wykupi (...) Sp. z o.o. Zaznaczył, że jest to forma dofinansowania Spółki (...) oraz, że należy śpieszyć się ze zgłoszeniem się w sprawie sprzedaży weksła, gdyż może nie starczyć środków dla wszystkich wierzycieli. E. C. (1)

przekazała tę informację M. K. (6), która stwierdziła, że jest zainteresowana dokonaniem transakcji sprzedaży weksla. E. C. (1) skontaktowała się telefonicznie z J. H., który w rozmowie sprawiał wrażenie osoby dobrze zorientowanej w sytuacji finansowej PPHU (...) Sp. z o.o. Oświadczył, że jest zainteresowany nabyciem weksla za 80 % jego wartości, to jest około 18.000 zł. E. C. (1) poinformowała o propozycji M. K. (6), która wyraziła zgodę na sprzedaż weksla za kwotę 18.000 zł. E. C. (1) po tej rozmowie ponownie skontaktowała się telefonicznie z J. H. i poinformowała go o zgodzie na sprzedaż weksla. Ustalono wówczas termin spotkania w biurze (...) Sp. z o.o. na dzień 30 września 2002r., J. H. poprosił o dostarczenie pełnomocnictwa do sprzedaży weksla i wyliczenie odsetek na dzień 30 września 2002r. T. K. (1) udzielił E. C. (1) pełnomocnictwo do dokonania czynności prawnej zbycia praw z weksla w jego imieniu.

dowód:

- kserokopia weksla t. XIX k. 3725
- kserokopie faktur VAT t. XIX k. 3711-3719
- zeznania świadka T. K. (1) t. XIX k. 3634-3635, t. XX k. 3816 i protokół rozprawy
- zeznania świadka M. K. (6) t. XX k 3754- 3757 i protokół rozprawy z dnia 24.08.2009 r.
- zeznania świadka E. C. (1) t. XIX k. 3695-3698 i protokół rozprawy z dnia 24.08.2009 r.

W dniu 30 września 2002r. E. C. (1) stawiała się w biurze (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W. i spotkała się z J. H.. E. C. (1) poinformowała J. H. o wysokości zadłużenia PPHU (...) Sp. z o.o. wobec T. K. (1). J. H. wypełnił druk umowy nazwanej umową kupna-sprzedaży i dał do podpisania E. C. (1). Na umowie wpisał komputerowo datę 30 września 2002r. oraz cenę nabycia wierzytelności – 23.180 zł, a także termin płatności do 14 października 2002 r. przelewem na konto bankowe. Przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązujący prawem wekslowym. E. C. (1) zapytała J. H., dlaczego wpisał on kwotę sprzedaży wyższą od ustalonej i na czym będzie polegał jego zysk. J. H. odparł, że dogadał się z właścicielem Spółki (...). E. C. (1) podpisała tę umowę. Następnie J. H. dał E. C. (1) czysty blankiet weksla, na polecenie J. H. E. C. (1) wpisała na rewersie weksla wyraz: „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożyła podpis. Nie dokonywała wpisów na awersie weksla. W trakcie rozmowy z J. H. ustaliła, że weksel zostanie wypełniony na kwotę nie większą od 23.180 zł. Na prośbę E. C. (1) J. H. skserował odwrotną stronę blankietu weksla. Blankiet weksla został w terminie późniejszym podpisany przez H. D. (3). Weksel został wypełniony na maszynie do pisania, na awersie weksla widnieje kwota 53.000 zł. Wysokość sumy wekslowej wskazana na wekslu przekraczała wysokość należności, zabezpieczonej wekslem.

dowód:

- kserokopia weksla t. XIX k. 3725
- kserokopie umowy t. XIX, k.
- zeznania świadka E. C. (1) t. XIX k. 3695-3698 i protokół rozprawy

(...) Sp. z o.o. nie zapłaciła T. K. (1) ceny wynikającej z zawartej w dniu 30 września 2002r. umowy sprzedaży. Pismem z dnia 11 października 2002 r., wysłanym w dniu 14 października 2002 r. (...) Sp. z o.o. poinformowała T. K. (1), że PPHU (...) Sp. z o.o. odmówiła zapłaty sumy wekslowe oraz wezwała T. K. (1) jako indosanta wezwała go do zapłaty w terminie 3 dni kwoty 29.820 zł, będącej wynikiem potrącenia sumy wekslowej z ceną sprzedaży weksla. W piśmie z dnia 18 października 2002 r. T. K. (1) odmówił zapłaty żądanej przez (...) Sp. z o.o. kwoty. W dniu 23 października 2002r. J. H. w imieniu (...) Sp. z o.o. złożył pozew przeciwko T. K. (1) oraz PPHU (...) Spółkę z o.o. o zapłatę kwoty 53.000 zł, z ograniczeniem powództwa w stosunku do T. K. (1) do kwoty 29.820 zł. W dniu 18 listopada 2002 r. Sąd Okręgowy w Ś. wydał w sprawie o sygn. akt VI Ng 896/02 nakaz zapłaty, w którym m.in. nakazał T. K. (1) zapłatę kwoty 29.820 zł. W dniu 2 grudnia 2002 r. Komornik Sądowy Rewiru III przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie wszczął na wniosek (...) Sp. z o.o. postępowanie egzekucyjne wobec T. K. (3) (sygn. akt III Km 609/02), dokonując

jednocześnie zajęcia rachunku bankowego T. K. (3). T. K. (1) w dniu 3 grudnia 2002 r. wniósł zarzuty od nakazu zapłaty z dnia 18 października 2002r. Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2003 r. Sąd Okręgowy w Ś. wstrzymał wykonanie nakazu zapłaty w stosunku do T. K. (1) (VI GC 446/02). Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2003 r. Sąd Okręgowy w Ś. zawiesił postępowanie (sygn. akt VI GC 446/02). Sąd Okręgowy w Ś. podjął zawieszony postępowanie w dniu 31 maja 2005 r. Wyrokiem z dnia 15 września 2005 r. w sprawie o sygn. akt VI Gc 90/05 Sąd Okręgowy w Ś. uchylił nakaz zapłaty wydany w dniu 18 listopada 2002 r. w stosunku do T. K. (1) i oddalił powództwo. Od wyroku tego (...) Sp. z o.o. wniosła apelację Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z dnia 20 czerwca 2006 r. (sygn. akt I Aca 312/06) oddalił apelację (...) Sp. z o.o.

dowód:

- kserokopie wezwań t. XIX k. 3653
- kserokopia pisma z t. XIX k. 3654
- kserokopia pozwu t. XIX k. 3705
- kserokopia nakazu zapłaty w sprawie o sygn. VI Ng 896/02 t. XIX 3706
- kserokopia dokumentacji w postępowaniu egzekucyjnym t. XIX k. 3731-3732, 3733
- kserokopia postanowienia SO w Ś. t. XX k. 3796
- kserokopia postanowienia SO w Ś. t. XIX k. 3750
- kserokopia wyroku SO w Ś. z 15.09.2005r. z uzasadnieniem, VI C 90/05 t. XX k. 3800-3807
- kserokopia wyroku SA we W. z 20.06.2006r. z uzasadnieniem I Aca 312/06 t. XX k. 3808
- zeznania świadka T. K. (1) t. XIX k. 3634-3635, t. XX k. 3816 i protokół rozprawy
- zeznania świadka M. K. (6) t. XX k 3754- 3757 i protokół rozprawy
- zeznania świadka E. C. (1) t. XIX k. 3695-3698 i protokół rozprawy

Ustalenia, dot. pokrzywdzonych W (...) Sp. z o.o. oraz S. W.

S. W. w 2002 roku był Prezesem Zarządu W (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W.. Przedmiotem działalności Spółki w 2002 roku było dostarczanie napojów i soków do odbiorców na terenie województwa (...). przedstawicielstwa Spółka ta współpracowała m.in. z (...) Sp. z o.o. W pierwszej połowie 2002 roku powstały zaległości w płatnościach (...) Sp. z o.o. za dostarczany towar na łączną kwotę 7.875,30 zł. W (...) Sp. z o.o. skierowała do (...) Sp. z o.o. wezwania do zapłaty tej kwoty. Jesienią 2002 roku S. W. dowiedział się, że prezesem zarządu (...) Sp. z o.o. jest H. D. (1), skontaktował się z nim telefonicznie. H. D. (1) w trakcie tej rozmowy poinformował S. W., że (...) udzieliła (...) Sp. z o.o. kredytowania na pokrycie zobowiązań wobec wierzycieli, nie podając konkretnej kwoty. W rzeczywistości (...) Sp. z o.o. nie uzyskała od (...) Sp. z o.o. żadnych środków pieniężnych. H. D. (1) skierował S. W. do biura (...) Sp. z o.o. S. W. zadzwonił na numer telefonu biura (...) Sp. z o.o. W rozmowie z J. H. ustalił termin wizyty w biurze (...) Sp. z o.o. Następnego dnia S. W. udał się do biura (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W..

dowód:

- zeznania świadka S. W. t. XX k.3912-3915,i protokół rozprawy z dnia 10.10.2012 r.
- częściowo wyjaśnienia osk. H. D. t. LXXX k. 16125-16128, k. 16129-16132, k. 16136 v, k. 16147-16144, t. LXXXI k. 16214-16219, k. 16231-16233

W biurze (...) Sp. z o.o. S. W. spotkał się z J. H., który prowadził z nim rozmowę. W gabinecie w tym czasie przebywał również R. S. (1), który nie uczestniczył w rozmowie. J. H. poinformował S. W., że (...) Sp. z o.o. udzieliła kredytu dla (...) Sp. z o.o., nie podał żadnej kwoty. S. W. okazał J. H. wezwania do zapłaty skierowane do (...) Sp. z o.o. J. H. wówczas poinformował, że przygotowuje dokumenty, które będą podstawą wypłacenia należności W (...) Sp. z o.o. umówili się na kolejne spotkanie po kilku dniach. W dniu 30 września 2002r. S. W. ponownie spotkał się z J. H., przy rozmowie był obecny, jak poprzednio, R. S. (1). Nie uczestniczył on w rozmowie. J. H. okazał S. W. dwa weksle in blanco, twierdząc, że zostały one wystawione przez prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. H. D. (1). Jeden z nich został wystawiony na zlecenie W (...) Sp. z o.o., drugi zaś na zlecenie S. W.. Następnie polecił S. W. wypełnienie rewersów obu weksli i wpisanie formuły: „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożyć podpis, twierdząc, że jest to warunkiem wypłacenia należnej mu kwoty. S. W. nie rozumiał znaczenia tego wyrazu. J. H. nie poinformował S. W. o rzeczywistym znaczeniu tego wyrazu i jego skutkach prawnych. S. W. nie wypełniał awersu obu weksli, pozostawił je w biurze (...) Sp. z o.o. Weksle zostały wypełnione na maszynie do pisania, na awersie jednego z weksli widnieje kwota 10.600 zł, na awersie drugiego weksla – kwota 6.800 zł. Wysokość sumy wekslowej wskazana na każdym z tych weksli przekraczała wysokość należności, zabezpieczonej wekslem. S. W. informował J. H. o wysokości przysługujących mu należności, przekazał mu również dokumentację, w której wyliczono należność wraz z odsetkami. Następnie J. H. dał S. W. do podpisania dwie umowy nazwane umowami kupna-sprzedaży. Na każdej z nich komputerowo była wpisana data 30 września 2002 r. oraz cena nabycia wierzytelności – 3.400 zł oraz 5.300 zł, a także termin płatności do 14 października 2002 r. przelewem na konto bankowe. Przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązującym prawem wekslowym. S. W. podpisał obie umowy po zapoznaniu się z nimi, następnie J. H. przyłożył na każdej z nich pieczęć. J. H. tłumaczył S. W., że zgodnie z zapisami tych umów otrzyma on pieniądze bez ponoszenia dodatkowych kosztów. J. H. w rozmowie ze S. W. uzasadniał wypełnienie każdego z weksli na wyższą kwotę niż wskazana w umowie tym, że (...) Sp. z o.o. w ten sposób uzyska dochód z windykacji należności.

dowód:

- kserokopie weksli t. XX k. 3875, 3896
- kserokopie umów t. XX, k. 3874 i 3893
- zeznania świadka S. W. t. XX k.3912-3915 i protokół rozprawy z dnia 10.10.2012 r.

Pomimo upływu terminu płatności ceny za nabycie weksli (...) Sp. z o.o. nie zapłaciła S. W. ceny ich sprzedaży. Przed upływem tego terminu (...) Sp. z o.o. wysłała do S. W. dwa pisma datowane dniem 11 października 2002 r., informujące o odmowie zapłaty sumy wekslowej przez PPHU (...) Sp. z o.o. oraz zawierające wezwanie S. W., jako indosanta weksla do zapłaty kwot 3.400 zł i 5.300 zł, pozostałych w wyniku potrącenia ceny sprzedaży z sumami wekslowymi. Pismem datowanym dniem 4 października 2002 r. (...) Sp. z o.o. wezwała do zapłaty PPHU (...) Sp. z o.o., które H. D. (1) – Prezes zarządu i jedyny wspólnik (...) Sp. z o.o. odebrał w dniu 4 października 2002 r. W dniu 29 października 2002 r. (...) Sp. z o.o. wniosła przeciwko W (...) Sp. z o.o. oraz PPHU (...) Sp. z o.o. do Sądu Rejonowego w Wałbrzychu Wydział Gospodarczy pozew o zapłatę kwoty 10.600 zł, ograniczając powództwo wobec W (...) Sp. z o.o. do kwoty 5.300 zł. Do pozwu dołączono weksel wypełniony na kwotę 10.600 zł. W dniu 4 grudnia 2002 r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wydał w tej sprawie (sygn. akt VI Ng 2985/02) nakaz zapłaty. Od nakazu W (...) Sp. z o.o. wniosła zarzuty. Na skutek wniesienia zarzutów Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w dniu 30 maja 2003 r. wydał w sprawie o sygn. akt VI C 2985/02 wyrok uchylający nakaz zapłaty oraz oddalił powództwo w stosunku do W (...) Sp. z o.o. W dniu 30 października 2002 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego wniosła do Sądu Rejonowego w Wałbrzychu Wydział Cywilny pozew przeciwko S. W. i PPHU (...) Sp. z o.o. o zapłatę sumy wekslowej w wysokości 6.800 zł z ograniczeniem powództwa wobec S. W. do kwoty 3.400 zł. Zarządzeniem z dnia 22 listopada 2002 r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zwrócił pozew z powodu nie uzupełnienia przez powoda braków formalnych pozwu (sygn. akt I Nc 757/02). Pismem z dnia 5 grudnia 2002 r. S. W. wezwał (...) Sp. z o.o. do uregulowania ceny sprzedaży weksli, a w piśmie z dnia 11

grudnia 2002 r. oświadczył, że odstępuje od umowy kupna sprzedaży weksla na sumę 5.300 zł podpisanej w imieniu W (...) Spółki z o.o. (...) Sp. z o.o. pozostaje w likwidacji.

dowód:

- kserokopie wezwań t. XX k. 3898, 3876
- kserokopia pisma z t. XX k. 3877
- kserokopia pozwów t. XX k. 3878, k. 3895
- kserokopia nakazu zapłaty w sprawie o sygn. VI Ng 2985/02, t. XX k.3883
- kserokopia zarządzenia t. XX k. 3900
- kserokopia pisma t. XX k. 3908
- kserokopia wyroku z 30.05.2003r., VI C 2985/02 t. XX k. 3924
- zeznania świadka S. W. t. XX k.3912-3915 i protokół rozprawy z dnia 10.10.2012 r.

Ustalenia, dot. pokrzywdzonych B. J., M. J. (1), J. Z. (1), Z. Ś.

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z. prowadziła działalność w zakresie wykonawstwa konstrukcji stalowych i antykorozyjnych. W tej Spółki byli B. J., M. J. (1), J. Z. (1), Z. Ś.. Członkami zarządu tej Spółki byli B. J. i M. J. (1). Na przełomie maja i czerwca 2002 roku (...) Sp. z o.o. ta miała problemy finansowe w związku z niewielką ilością zleceń oraz długimi terminami płatności zleceń realizowanych na budowie w P.. (...) Sp. z o.o. zaczęła poszukiwać inwestora, który mógłby doinwestować Spółkę, co umożliwiłoby realizację rozpoczętych kontraktów usługowych, która została wstrzymana z uwagi na brak środków finansowych. (...) Sp. z o.o. nie posiadała zdolności finansowej umożliwiającej zaciągnięcie kredytu. (...) Sp. z o.o. przygotowywała się do złożenia wniosku o upadłość z zawarciem układu. Wówczas B. J. znalazła ogłoszenie prasowe zamieszczone przez (...) Sp. z o.o. w którym oferował „zakup każdego długu lub zadłużonej Spółki”. Zarząd (...) Sp. z o.o. podjął decyzje o podjęciu rozmów z (...) SP. z o.o. w przedmiocie nabycia udziałów Spółki. W toku rozmowy telefonicznej przeprowadzonej przez M. J. (1) z R. S. (1) doszło do ustalenia terminu przyjazdu członków Zarządu (...) Sp. z o.o. do Z.. W trakcie kilku spotkań w okresie lipca-sierpnia 2002 roku, w którym wzięli udział J. H., R. S. (1) oraz B. J. i M. J. (1), J. H. i R. S. (1) zadeklarowali chęć nabycia udziałów (...) Sp. z o.o., jako warunek dofinansowania działalności tej Spółki. Złożyli deklarację, z której wynikało, że (...) Sp. z o.o. z własnego kapitału pokryje zobowiązania (...) Sp. z o.o. wobec ZUS, Urzędu Skarbowego i banku. W toku rozmowy ustalono, że dotychczasowi pracownicy nie stracą pracy, dyrektorem ds. technicznych zostanie J. Z. (1). Poinformowali przedstawicieli (...) Sp. z o.o. o podjęciu negocjacji z (...) Oddział w Z. w sprawie zakupu weksli gwarancyjnych, w rzeczywistości skierowali do banku tylko jedno pismo z zapytaniem w sprawie weksli. H. D. (1) nie uczestniczył w rozmowie.

dowód:

- zeznania świadka M. J. (1) t. XXII k. 4203-4207, t. XXIII k. 4528-4531, k. 4550-4556 i protokoły rozpraw z dnia 24.09.2009 r., 28.01.2010r.
- zeznania świadka J. Z. (1) t. XX k. 3936-3938, t. XXIII k. 4494-4500 i protokół rozprawy z dnia 10.10.2012 r.

W trakcie tych spotkań B. J. i M. J. (1) przekazali J. H. i R. S. (1) dane finansowe Spółki oraz ustalono, że zostanie dokonana analiza sytuacji finansowej. W trakcie kolejnego spotkania, które odbyło się we wrześniu 2002 roku, J. H. i R. S. (1) przybyli z główną księgową (...) Sp. z o.o. I. L.. J. H. i R. S. (1) oświadczyli, że chcą zapoznać się z dokumentacją księgową (...) Sp. z o.o. Do przeglądu przedmiotowej dokumentacji została upoważniona księgową (...) Sp. z o.o. I.

L.. J. H. w imieniu (...) Sp. z o.o. złożył w dniu 23 września 2002 r. list intencyjny, w którym wyraził zainteresowanie zakupem 100% procent udziałów (...) Spółki z o.o. wraz z wszelkimi obciążeniami.

dowody:

- zeznania świadka M. J. (1) t. XXII k. 4203-4207, t. XXIII k. 4528-4531, k. 4550-4556 i protokoły rozpraw z dnia 24.09.2009 r., 28.01.2010r.
- zeznania świadka J. Z. (1) t. XX k. 3936-3938, t. XXIII k. 4494-4500 i protokół rozprawy z dnia 03.06.2008 r.
- list intencyjny z dnia 21.08.2002r. t. XX k. 3928
- częściowo zeznania świadka B. J. t. XXII k. 4212-4215, t. XXIII k. 4471-4475, t. XXIII k.4544-4549 i protokół rozprawy z dnia 28.01.2010r.

Początkowo ustalono termin zawarcia umowy sprzedaży udziałów na pierwszą połowę września 2002 roku w Kancelarii Notarialnej we W.. Na podpisanie umów stawili się B. J., M. J. (1), J. Z. (1), Z. Ś. oraz J. H., R. S. (1) i H. D. (1). Na tym spotkaniu J. H. i R. S. (1) poinformowali współników (...) Sp. z o.o., że udziały tej Spółki nabydzie H. D. (1) działający w imieniu (...) Sp. z o.o. Zapewnili, że (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. są powiązane kapitałowo, co powoduje, że transakcją jest całkowicie bezpieczna dla (...) Spółki z o.o. Po uzyskaniu tej informacji wspólnicy (...) Sp. z o.o. wstrzymali się ze sprzedażą udziałów z powodu braku wcześniejszego uzgodnienia zmiany nabywcy. Po upływie trzech dni podjęto dalsze negocjacje w zakresie sprzedaży udziałów. W trakcie tych negocjacji R. S. (1) i J. H. zapewniali udziałowców między innymi, że reprezentowana przez nich (...) Sp. z o.o. udzieli pożyczki (...) Sp. z o.o. w kwocie 200.000 zł, aby Spółka ta mogła wywiązać się z zobowiązań finansowych wobec (...) Sp. z o.o. Jednocześnie J. H. i R. S. (1) zaproponowali Zarządowi (...) Sp. z o.o., aby Spółka ta wystawiła weksle in blanco w ilości odpowiadającej liczbie wierzycieli Spółki. Przekonywali, że będą wówczas mogli wypłacić należne środki wierzycielom (...) Sp. z o.o., gdyż weksle (...) Sp. z o.o. wykorzystywała do obrotu na giełdzie w celu pozyskania tych środków. (...) Sp. z o.o. postanowili wystawić weksle w celu zabezpieczenia roszczeń swoich wierzycieli. Nikt ze współników Spółki nie posiadał wiedzy w zakresie instytucji prawa wekslowego. W dniu 27 września 2002 r. w biurze (...) Sp. z o.o. doszło do przekazania J. H. 21 weksli in blanco, wystawionych przez B. J. i J. Z. (1) w imieniu (...) Sp. z o.o. wraz z listą wierzycieli tej Spółki. Do weksli nie została sporządzona deklaracja wekslowa. Na liście wierzycieli zostały natomiast wskazane kwoty zadłużenia.

dowody:

- kserokopie weksli t. XXIII k. 4482- 4487
- pokwitowanie odbioru weksli t. XXIII k. 4477
- zeznania świadka M. J. (1) t. XXII k. 4203-4207, t. XXIII k. 4528-4531, k. 4550-4556 i protokoły rozpraw z dnia 24.09.2009 r., 28.01.2010r.
- zeznania świadka J. Z. (1) t. XX k. 3936-3938, t. XXIII k. 4494-4500 i protokół rozprawy z dnia 03.06.2008 r.
- częściowo zeznania świadka B. J. t. XXII k. 4212-4215, t. XXIII k. 4471-4475, t. XXIII k.4544-4549 i protokół rozprawy z dnia 28.01.2010r.

W dniu 2 października 2002 r. doszło do zawarcia czterech umów sprzedaży 100% udziałów (...) Spółka z o.o. między Z. Ś., J. Z. (1), reprezentującym dodatkowo B. J. i M. J. (1) a (...) (...) Sp. z o.o. reprezentowanym przez prezesa Zarządu H. D. (1). Zgodnie z postanowieniami umów wspólnicy (...) Sp. z o.o. mieli uzyskać za 100 % udziałów w Spółce kwotę w łącznej wysokości 50.000 zł. Zgodnie z postanowieniami umów, B. J. miała otrzymać za sprzedaż należących do niej 20 udziałów o wartości po 500 zł każdy cenę 10.000 zł; J. Z. (1) miał otrzymać za sprzedaż należących do niego 20 udziałów o wartości po 500 zł każdy cenę 10.000 zł; M. J. (1) miał otrzymać za sprzedaż należących do niego 30

udziałów o wartości 500 zł każdy cenę 15.000 zł; Z. Ś. miał otrzymać za sprzedaż należących do niego 30 udziałów o wartości 500 zł każdy cenę 15.000 zł. W każdej z umów J. H. i R. S. (1) zawarli w § 3 postanowienie, że cena sprzedaży udziałów została zapłacona w chwili zawarcia umowy. W rzeczywistości jednak zgodnie z ustaleniami dokonanymi przez J. H., R. S. (1) i H. D. (1) z J. Z. (1) i B. J., zbycie udziałów nastąpić miało za „symboliczną złotówkę”.

dowód:

- kserokopie umów sprzedaży udziałów t. XX k. 3929,3930-3931,3932-3933
- zeznania świadka J. Z. (1) t. XX k. 3936-3938, t. XXIII k. 4494-4500 i protokół rozprawy z dnia 03.06.2008 r.
- częściowo zeznania świadka B. J. t. XXII k. 4212-4215, t. XXIII k. 4471-4475, t. XXIII k.4544-4549 i protokół rozprawy z dnia 28.01.2010r.
- częściowo wyjaśnienia osk. H. D. t. LXXX k. 16125-16128, k. 16129-16132, k. 16136 v., k. 16147-16144, t. LXXXI k. 16214-16219, k. 16231-16233, t. XCVIII k. 19417v-19418
- dokumentacja w sprawie o sygn. akt V Gc 52/04 SO w Jeleniej Górze – akta o sygn. V Gc 52/04

W dniu 4 października 2002 r. H. D. (1) upoważnił J. H. i R. S. (1) do wykonywania wszelkich czynności w imieniu (...) Spółki z o.o., w tym do podejmowania uchwał w imieniu Walnego Zgromadzenia Wspólników. W dniu 5 października 2002 roku H. D. (1), będący właścicielem 100 % udziałów przeprowadził Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) Sp. z o.o., na którym podjął uchwałę o odwołaniu dotychczasowego zarządu i przeniesieniu siedziby (...) Sp. z o.o. do O. pod adres ul. (...).

Całe wyposażenie biura (...) Sp. z o.o. zostało następnie przeniesione do lokalu w O..

dowód:

- kserokopia upoważnienia t. XXIII k.4478
- kserokopia protokołu z (...) t. XX k. 3942
- zeznania świadka J. Z. (1) t. XX k. 3936-3938, t. XXIII k. 4494-4500 i protokół rozprawy z dnia 03.06.2008 r.
- częściowo zeznania świadka B. J. t. XXII k. 4212-4215, t. XXIII k. 4471-4475, t. XXIII k.4544-4549 i protokół rozprawy z dnia 28.01.2010r.
- częściowo wyjaśnienia osk. H. D. t. LXXX k. 16125-16128, k. 16129-16132, k. 16136 v., k. 16147-16144, t. LXXXI k. 16214-16219, k. 16231-16233, t. XCVIII k. 19417v-19418

W dniu 20 listopada 2002 r. J. Z. (1) i B. J. wezwali (...) Fundusz Kapitałowy (...) Sp. z o.o. do zapłaty ceny nabycia udziałów. Odpowiedź na to pismo sporządzili J. H. i R. S., którzy dali pismo datowane dniem 26 listopada 2002r. do podpisu H. D. (1). W piśmie podniesiono, że zarzuty nie uregulowania ceny są bezpodstawne gdyż, jak wynika z umów zbycia udziałów, cena została zapłacona przed ich podpisaniem. Ostatecznie jednak nie doszło do przeniesienia przez B. J., M. J. (1), J. Z. (1) oraz Z. Ś. własności udziałów (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) Sp. z o.o.

dowody:

- wezwanie t. XXII k. 4518
- zeznania świadka J. Z. (1) t. XX k. 3936-3938, t. XXIII k. 4494-4500 i protokół rozprawy z dnia 03.06.2008 r.
- częściowo zeznania świadka B. J. t. XXII k. 4212-4215, t. XXIII k. 4471-4475, t. XXIII k.4544-4549 i protokół rozprawy z dnia 28.01.2010r.

- wypis z KRS nr (...) t. XCIX k. 19599-19601

Na przełomie listopada i grudnia 2002 roku B. J. kilkakrotnie przyjeżdżała do biura (...) Sp. z o.o. z żądaniem zwrotu wystawionych weksli in blanco. W dniu 17 grudnia 2002 r. przy udziale J. H., B. J. i H. D. (1) zostało anulowanych 16 weksli in blanco, które nie zostały jeszcze na ten moment wykupione i sporządzono protokół anulowania weksli. Pięć weksli zostało przeniesionych w drodze indosu przez podmioty: R. (...) M. J. (1), (...), Z. M., A., (...).

dowody:

- pismo z dnia 26.11.2002r. t. XXII k. 4520
- kserokopie protokołu anulowania oraz weksli t. XXII k. 4481, 4482-4487
- zeznania świadka J. Z. (1) t. XX k. 3936-3938, t. XXIII k. 4494-4500 i protokół rozprawy z dnia 03.06.2008 r.
- częściowo zeznania świadka B. J. t. XXII k. 4212-4215, t. XXIII k. 4471-4475, t. XXIII k.4544-4549 i protokół rozprawy z dnia 28.01.2010r.
- częściowo wyjaśnienia osk. H. D. t. LXXX k. 16125-16128, k. 16129-16132, k. 16136 v., k. 16147-16144, t. LXXXI k. 16214-16219, k. 16231-16233, t. XCVIII k. 19417v-19418

Obecnie udziały w (...) Sp. z o.o. posiadają B. J. – 80 udziałów o łącznej wartości 40.000 zł oraz J. Z. (1) – 20 udziałów o łącznej wartości 10.000 zł.

dowód:

- wypis z KRS nr (...) t. XCIX k. 19599-19601

Ustalenia, dot. pokrzywdzonych I. i F. P.

I. i F. P. w kwietniu 2001 roku pożyczyci P. P. kwotę 4.000 zł. Z uwagi na brak spłaty przez P. P. pożyczki w ustalonym terminie, celem zabezpieczenia wierzytelności I. i F. P. zażądali wystawienia przez P. P. weksla in blanco. Do weksla nie została sporządzona deklaracja wekslowa. I. i F. P. wypełnili jedynie nazwę miejsce wystawienia weksla – K.. Z uwagi na brak zapłaty całości należności P. P., I. i F. P. rozpoczęli poszukiwania firmy, która zajmuje się windykacją należności. W gazecie (...) trafili na zamieszczone przez (...) Sp. z o.o. ogłoszenie, z którego wynikało, że firma ta oferuje skupywanie weksli.

dowód:

- kserokopia weksla t. XXII k. 4290
- zeznania świadka I. P. t. XXII k. 4306-4307, k. 4319-4320 i protokół rozprawy z dnia 23.05.2011 r.
- zeznania świadka F. P. t. XXII k. 4312-4313 i protokół rozprawy z dnia 23.05.2011 r.
- zeznania świadka P. P. t. XXII k. 4316-4317, i protokół rozprawy z dnia 14.12.2012 r.

W dniu 7 października 2002 roku I. i F. P. udali się do biura (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W.. Spotkali się wówczas z J. H.. W pokoju była obecna również inna osoba. J. H. po uzyskaniu od I. i F. P. informacji o przysługującej im wierzytelności zaproponował zawarcie umowy nazwanej umową kupna-sprzedaży. komputerowo wypełniono datę 7 października 2002 r., cenę sprzedaży w wysokości 8.000 zł i termin zapłaty przelewem do dnia 17 października 2002 r. Przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązujący prawem wekslowym. I. i F. P. nie zadawali pytań dotyczących znaczenia wyrazów zawartych w umowie. J. H. nie tłumaczył I. i F. P. znaczenia postanowień umowy. J. H. zapewnił ich, że w terminie wskazanym w umowie

zapłaci kwotę 4.000 zł stanowiącej należność główną bez względu na to, czy wystawca weksla będzie wypłacalny. I. i F. P. po przeczytaniu podpisali umowę, podpisał ją również J. H. w imieniu (...) Sp. z o.o. Następnie I. P. wypełniła pod dyktando J. H. weksel, wpisując na nim sumę wekslową w wysokości 8.000 zł oraz termin płatności weksla to jest 10 października 2002 r. Na rewersie weksla został wpisany indos z klauzulą „bez kosztów”, a następnie podpisany przez I. P. i F. P.. Na rewersie weksla J. H. nakazał I. P. wpisanie formuły „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożyć czytelny podpis. Po kilku dniach do I. i F. P. zadzwoniła pracownica (...) Sp. z o.o., prosząc o podpisanie aneksu do umowy, zgodnie z którym cena miała wynosić 4.000 zł, tłumacząc, że kwota 8.000 zł została wpisana błędnie, gdyż nie został uwzględniony zysk (...) Sp. z o.o. W dniu 14 października 2002r. został podpisany aneks do umowy kupna-sprzedaży z dnia 7 października 2002r.

dowód:

- kserokopia weksla t. XXII k. 4290
- kserokopia umowy t. XXII k. 4287
- kserokopia aneksu z 14.10.2002r. t. XXII k. 4289
- zeznania świadka I. P. t. XXII k. 4306-4307, k. 4319-4320 i protokół rozprawy z dnia 23.05.2011 r.
- zeznania świadka F. P. t. XXII k. 4312-4313 i protokół rozprawy z dnia 23.05.2011 r.

I. i F. P. nie uzyskali zapłaty ceny ustalonej w umowie z dnia 7 października 2002r. W dniu 22 października 2002 r. (...) Sp. z o.o. wezwała I. i F. P. do zapłaty sumy wekslowej, dokonując jednocześnie potrącenia, informując, że P. P. odmówił zapłaty kwoty 8.000 zł wynikającej z weksla. Po otrzymaniu wezwania I. i F. P. w dniu 23 października 2002 r. udali się do biura (...) Sp. z o.o., chcąc odstąpić od zawartej umowy sprzedaży weksla. J. H. poinformował ich wówczas o faktycznych skutkach prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów”. J. H. zaproponował I. i F. P. zawarcie, w miejsce umowy kupna – sprzedaży weksla umowy o współpracy w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych z wierzytelności wekslowych, poinformował, że należy wpłacić kwotę 200 zł na poczet wpisu sądowego. Umowa o współpracy w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych została zawarta na tym spotkaniu, ale z datą 7 października 2002 r. Zgodnie z § 6 umowy, zleceniodawcy należało się wynagrodzenie prowizyjne od każdej uzyskanej od dłużnika kwoty. Pozostałe po potrąceniu wynagrodzenia oraz kosztów sądowych kwoty miały zostać przekazane zleceniodawcy. Natomiast umowa kupna-sprzedaży weksla została uznana za niebyłą, dwa egzemplarze tej umowy zostały zniszczone. W dniu 31 października 2002 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego wniosła przeciwko P. P. pozew do Sadu Rejonowego w Nysie o zapłatę kwoty 8.000 zł. Do pozwu został dołączony oryginał weksla wystawionego przez P. P.. Sad Rejonowy w Nysie w dniu 5 grudnia 2002 r. wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu (sygn. akt I Nc 774/02). W dniu 25 marca 2003 r. (...) Sp. z o.o. na podstawie nakazu zapłaty wniosła o wszczęcie egzekucji. Z tytułu zawartej umowy o współpracę I. i F. P. nie uzyskali żadnych środków.

dowód:

- kserokopie wezwań t. XXII k. k. 4291-4292
- kserokopia umowy o współpracę t. XXII k. 4310-4311
- kserokopie pozwu t. XXII k. 4293-4295
- kserokopia nakazu zapłaty t. XXII k. 4296
- kserokopia wniosku o wszczęcie egzekucji t. XXII k. 4303
- zeznania świadka I. P. t. XXII k. 4306-4307, k. 4319-4320 i protokół rozprawy z dnia 23.05.2011 r.

- zeznania świadka F. P. t. XXII k. 4312-4313 i protokół rozprawy z dnia 23.05.2011 r.
- zeznania świadka P. P. t. XXII k. 4316-4317, i protokół rozprawy z dnia 14.12.2012 r.

Ustalenia, dot. pokrzywdzonej M. K. (1)

M. K. (1) pozostawała w posiadaniu trzech weksli in blanco wystawionych przez P. T.. We wrześniu 2002 roku M. K. (1) trafiła na zamieszczone przez (...) Sp. z o.o. w gazecie (...) ogłoszenie, z którego wynikało, że firma ta skupuje wierzytelności.

dowody:

- kserokopia weksla t. XXII k. 4325
- częściowo zeznania świadka P. T. t. XXII k. 4345-4348, 4349-4351, 4352-4354 i protokół rozprawy z dnia 24.08.2012 r.
- częściowo zeznania świadka M. K. (1) t. XXII k. 4329-4333, 4349-4351, 4355-4356 i protokół rozprawy z dnia 13 sierpnia 2008 r.

W dniu 17 października 2002 r. M. K. (1) i G. K. (2) udali się do biura (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W.. Wówczas zostali zaprowadzeni do gabinetu, w którym przebywał J. H. oraz R. S. (1), który nie uczestniczył w rozmowie. Na pytanie o warunki nabywania weksli przez (...) Sp. z o.o. J. H. poinformował, że Spółka kupuje weksle za 50% ich wartości. Twierdził, że za te weksle Spółka może otrzymać w banku kredyt na dogodnych warunkach, lecz nie podał nazwy banku. M. K. (1) okazała J. H. dwa weksle in blanco. Powiedziała, że P. T. prowadził w 1996 roku hurtownię kosmetyków. W pierwszym półroczu 1996 roku M. K. (1) kilkakrotnie udzieliła mu pożyczki na łączną kwotę 45.000 zł. W celu zabezpieczenia tej pożyczki P. T. wystawił na zlecenie M. K. (1) trzy weksle in blanco. Do weksli nie została sporządzona deklaracja wekslowa, zgodnie jednak z ustnymi ustaleniami, każdy weksel opiewał na kwotę 15.000 zł. J. H. w trakcie tej rozmowy oznajmił, że jest zainteresowany nabyciem jednego weksla, który wystarczy na odzyskanie kwoty 30.000 zł, ustalono również cenę sprzedaży weksla w kwocie 15.000 zł.

dowody:

- częściowo zeznania świadka M. K. (1) t. XXII k. 4329-4333, 4349-4351, 4355-4356 i protokół rozprawy z dnia 13 sierpnia 2008 r.
- częściowo zeznania świadka G. K. (2) t. XXII k. 4342-4344, 4352-4354 i protokół rozprawy z dnia 29 września 2009 r.

J. H. wydrukował z laptopa druk umowy nazwanej umową kupna-sprzedaży weksla, na którym komputerowo wypełniono datę 17 października 2002 r., cenę sprzedaży w wysokości 15.000 zł i termin zapłaty przelewem do dnia 31 października 2002 r. Przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązujący prawem wekslowym. M. K. (1) przeczytał umowę przed jej podpisaniem i zapytała o znaczenie słowa „indos”. J. H. wówczas tłumaczył, że jest to przeniesienie praw z weksla na rzecz (...) Sp. z o.o. M. K. (1) nie miała wiedzy w zakresie instytucji prawa wekslowego. Po uzyskaniu tej informacji od J. H. M. K. (1) podpisała umowę. Następnie umowę podpisał J. H. oraz przebywający w pokoju R. S. (1). Następnie G. K. (2) pod dyktando J. H. wypełnił weksel, wpisując na awersie weksla datę wystawienia weksla – 4 października 2002r., sumę wekslową 30.000 zł, oraz datę płatności sumy wekslowej 18 października 2002 r., zaś na rewersie – formuły „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” M. K. (1) złożyła pod tą formułą czytelny podpis. Następnie J. H. wykonał kserokopię weksla oraz nakazał M. K. (1) podpisać się na kartce zawierającej kserokopię. Otrzymała ona pokwitowanie w postaci kserokopii weksla z podpisem J. H. i okrągłą pieczęcią (...) Sp. z o.o. odbitej tuszem koloru czerwonego.

dowody:

- kserokopia weksla t. XXII k. 4325, 4526
- kserokopia umowy t. XXII k. 4323
- częściowo zeznania świadka M. K. (1) t. XXII k. 4329-4333, 4349-4351, 4355-4356 i protokół rozprawy
- częściowo zeznania świadka G. K. (2) t. XXII k. 4342-4344, 4352-4354 i protokół rozprawy

M. K. (1) nie uzyskała od (...) Sp. z o.o. zapłaty ceny ustalonej w umowie z dnia 17 października 2002 r. M. K. (1) i G. K. (2) po upływie terminu zapłaty kilkakrotnie dzwonili do biura (...) Sp. z o.o., byli wówczas informowani przez pracowników, że J. H. jest nieobecny. Pismem datowanym dniem 31 października 2002 r., zatytułowanym „powtórne wezwanie do zapłaty” (...) Sp. z o.o. wezwała P. T. do zapłaty 30.000 zł z weksla wystawionego na zlecenie M. K. (1). Na piśmie znajduje się podpis: Kierownik D. Windykacji – (...). Osoba o takich danych nigdy nie pracowała w (...) Sp. z o.o. (...) Sp. z o.o. kontaktowali się z P. T. celem okazania mu weksla i wezwania do jego wykupu. W dniu 7 listopada 2002 r. (...) Sp. z o.o. wysłała do M. K. (1) oświadczenie o potrąceniu, w którym poinformowano ją, że P. T. odmówił zapłaty sumy wekslowej i jednocześnie wezwano do zapłaty sumy wekslowej jako indosanta, ze wskazaniem, że (...) Sp. z o.o. dokonała potrącenia sumy wekslowej z ceną sprzedaży weksla. M. K. (1) otrzymała to wezwanie w dniu 8 listopada 2002r. Po otrzymaniu przez M. K. (1) tego wezwania, G. K. (2) udał się do biura (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W. i spotkał się z J. H., który przekazał dwa druki umowy o współpracy w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych z weksla oraz druk zlecenia inkaso, sugerując zawarcie tej umowy w zamian za unieważnienie umowy kupna-sprzedaży weksla. M. K. (1) i G. K. (2) nie zdecydowali się na zawarcie kolejnej umowy, gdyż uzyskali informację od prawnika, że umowa ta jest równie niekorzystna, jak zawarta poprzednio. M. K. (1) pismem z dnia 21 listopada 2002 r. wezwała (...) Spółkę z o.o. do zapłaty ceny za nabyty weksel. W dniu 26 listopada 2002 r. doszło do spotkania M. K. (1) i G. K. (2) z J. H. i R. S. (1), którzy ostatecznie zgodzili się na rozwiązanie umowy z 17 października 2002 r. po otrzymaniu kwoty 3.000 zł, która zgodnie z ich twierdzeniami miał pokryć koszty poniesione przez (...) Sp. z o.o. kosztów w związku z nabyciem weksla. Na tym spotkaniu zostało sporządzone pisemne porozumienie skutkujące rozwiązaniem umowy kupna sprzedaży weksla. Po podpisaniu tego dokumentu M. K. (1) uiściła w biurze (...) Sp. z o.o. (...) kwotę 3.000 zł otrzymując dowód KP nr 1/26/11/02.

dowody:

- kserokopia pisma t. XXII k. 4327
- kserokopia wezwania t. XXII k. 4328
- kserokopia porozumienia t. XXII k. 4340
- kserokopia dowodu wpłaty t. XXII k. 4341
- zeznania świadka M. K. (1) t. XXII k. 4329-4333, 4349-4351, 4355-4356 i protokół rozprawy
- zeznania świadka G. K. (2) t. XXII k. 4342-4344, 4352-4354 i protokół rozprawy
- częściowo zeznania świadka P. T. t. XXII k. 4345-4348, 4349-4351, 4352-4354 i protokół rozprawy z dnia 24.08.2012 r.

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego G. G. (1)

Zgodnie z umową datowaną dniem 1 marca 1999 r. G. G. (1) pożyczył M. K. (2) kwotę 216.000 zł. Zgodnie z umową datowaną dniem 11 marca 1999 r., G. G. (1) pożyczył M. K. (2) kwotę 108.000 zł. Sporządzone umowy pożyczki zostały podpisane również przez A. C. (1), który został wymieniony w treści umowy jako gwarant zwrotu pożyczki. M. K. (2) otrzymał łącznie od G. G. (1) nie mniej niż 200.000 zł, miał spłacać tę kwotę z odsetkami. Pewną kwotę z pieniędzy wskazanych w umowie pożyczki jako pożyczka dla M. K. (2) otrzymał A. C. (1), miały być one przeznaczone

na prowadzenie prac remontowych, w tym działkę dla A. C. (1). M. K. (2) wystawił weksel in blanco na zlecenie G. G. (1). Do tego weksła nie została sporządzona deklaracja wekslowa. M. K. (2) spłacił zadłużenie wobec G. G. (1) w części, głównie za pośrednictwem A. C. (1). G. G. (1) w dniu 29.12.2000r. pokwitował odbiór od A. C. (1) pieniędzy w kwocie 153.500 DM przekazanych przez M. K. (2). G. G. (1) w dniu 24.07.2001r. pokwitował odbiór od A. C. (1) pieniędzy w kwocie 106.000 zł przekazanych przez M. K. (2). G. G. (1) w dniu 1.06.2002r. pokwitował odbiór od A. C. (1) pieniędzy w kwocie 130.000 zł przekazanych przez M. K. (2). Z pokwitowania z dnia 20.09.2001 r., wynika, że A. C. (1) nie jest dłużny G. G. (1) pieniędzy.

dowód:

- kserokopia umowy t. XXIII k. 4363-4365
- kserokopie weksła t. XXIII k. 4362
- pokwitowania t. XXIII k.4391-4392
- częściowo zeznania świadka G. G. (1), t. XXIII k. 4377-4378, 4393-4398, 4412-4413, 4418-4419 i protokół rozprawy z dnia 13.08.2008 r.
- częściowo zeznania świadka M. K. (2) tom XXIII k. 4381-4382, 4383-4386 i protokół rozprawy z dnia 10.10.2012 r.
- częściowo zeznania świadka A. C. (1) t. XXIII k. 4398-4390, k. 4410-4411, k. 4412-4413 i protokół rozprawy z dnia 14.12.2012 r.
- zeznania świadka M. M. (7) t. XXIII k. 4414-4415

G. G. (1) rozpoczął poszukiwania firmy, która zajmuje się windykacją należności. W gazecie (...) trafił na zamieszczone przez (...) Sp. z o.o. ogłoszenie, z którego wynikało, że firma ta oferuje skupywanie weksli. G. G. (1) zadzwonił na podany w ogłoszeniu numer telefonu. W rozmowie telefonicznej po przedstawieniu sprawy został poinformowany o konieczności przesłania faksem dokumentów dotyczących wierzytelności. G. G. (1) wysłał faksem żądane dokumenty. Po upływie tygodnia skontaktował się z nim mężczyzna, który przedstawił się jako pracownik (...) Sp. z o.o. i poinformował go, że są zainteresowani nabyciem weksła, zaproponował spotkanie w siedzibie (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W..

dowód:

- kserokopia umowy t. XXIII k. 4363-4365
- kserokopie weksła t. XXIII k. 4362
- częściowo zeznania świadka G. G. (1), t. XXIII k. 4377-4378, 4393-4398, 4412-4413, 4418-4419 i protokół rozprawy z dnia 13.08.2008 r.

W dniu 17 października 2002 r. G. G. (1) i L. G. (2) udali się wraz z oryginałem weksła oraz innymi dokumentami na spotkanie. W biurze (...) Sp. z o.o. przyjął go J. H.. G. G. (1) powiedział mu, że w dniu 1 marca 1999 r. pożyczył M. K. (2) kwotę 216.000 zł. Następnie w dniu 11 marca 1999 r. udzielił mu kolejnej pożyczki w kwocie 108.000 zł. M. K. (2) wystawił weksel in blanco tytułem zabezpieczenia tych pożyczek. Zgodnie z ustnymi ustaleniami, weksel mógł zostać wypełniony do kwoty 324.000 zł. Następnie J. H. dał mu do podpisania druk umowy nazwanej umową kupna-sprzedaży weksła, ręcznie wypełniono datę c oraz dane osobowe zbywcy, komputerowo zostały wpisane – cena sprzedaży w wysokości 324.000 zł oraz termin zapłaty przelewem do dnia 10 listopada 2002 r. Przeniesienie praw z weksła następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązujący prawem wekslowym. G. G. (1) przeczytał umowę przed jej podpisaniem, nie prosił o wyjaśnienie któregośkolwiek z jej postanowień. J. H. nie tłumaczył G. G. (1) znaczenia terminu „indos”. Na umowie J. H. przyłożył czerwonym tuszem

okrągłą pieczęć z logo (...) Sp. z o.o. Następnie G. G. (1) pod dyktando J. H. wpisał na awersie weksla kwotę 648.000 zł, na rewersie weksla – formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożył czytelny podpis. J. H. tłumaczył, że wysokość sumy wekslowej wynika z konieczności pokrycia przez (...) Sp. z o.o. kosztów, które zostaną poniesione w związku z dochodzeniem należności. Twierdził również, że G. G. (1) nie poniesie żadnych kosztów, związanych z zawarciem umowy. Nie poinformował natomiast G. G. (1) o rzeczywistym znaczeniu tego wyrazu „bez kosztów” i jego skutkach prawnych. Kwota wpisana na wekslu przekraczała rzeczywistą wartość zobowiązania M. K. (2) wobec G. G. (1). Wraz z wekslem G. G. (2) przekazał także oryginały umów pożyczek, jakie zawarł z M. K. (2).

dowód:

- kserokopie umowy t. XXIII k. 4371
- kserokopie weksla t. XXIII k. 4362
- częściowo zeznania świadka G. G. (1), t. XXIII k. 4377-4378, 4393-4398, 4412-4413, 4418-4419 i protokół rozprawy z dnia 13.08.2008 r.

(...) Sp. z o.o. nie zapłaciła G. G. (1) ceny wynikającej z zawartej w dniu 17 października 2002 r. umowy. Pismem z dnia 31 października 2002r., zatytułowanym „powtórne wezwanie do zapłaty” (...) Sp. z o.o. wezwała M. K. (2) do zapłaty kwoty 648.000 zł z weksla wystawionego na zlecenie G. G. (1). Po otrzymaniu tego wezwania M. K. (2) udał się do biura (...) Sp. z o.o. Wówczas spotkał się z J. H. i R. S. (1), którzy okazali mu kserokopię weksla, na żądanie M. K. (2) nie okazali mu oryginału, twierdząc, że nie pozwalają na to obowiązujące przepisy. M. K. (2) stwierdził, że jest to próba wyłudzenia pieniędzy o zwrócił się o pomoc w znalezieniu adwokata, który posiada wiedzę w zakresie podobnych spraw. J. H. i R. S. (1) odradzali mu jednak konsultację z adwokatem, zaproponowali natomiast podpisanie oświadczenia. Nie zadawali mu pytań odnośnie posiadanego majątku i możliwości finansowych spłaty zadłużenia. Więcej nikt nie kontaktował się w imieniu (...) Sp. z o.o. z M. K. (2). W dniu 7 listopada 2002 r. (...) Sp. z o.o. wysłała do G. G. (2) oświadczenie o potrąceniu, w którym poinformowano go, że M. K. (2) odmówił zapłaty sumy wekslowej i jednocześnie wezwano do zapłaty kwoty 434.000 zł, z uwagi na jego obowiązek jako indosanta zapłaty sumy wekslowej, ze wskazaniem, że (...) Sp. z o.o. dokonała potrącenia sumy wekslowej z ceną sprzedaży weksla. G. G. (1) otrzymał to wezwanie w dniu 10 listopada 2002r. Pismem z dnia 14 listopada 2002 r. G. G. (1) poinformował Spółkę, że odmawia zapłaty żądanej kwoty, żądając jednocześnie zwrotu weksla oraz umów pożyczek. G. G. (1) nie otrzymał odpowiedzi na to wezwanie, nie zwrócono mu również weksla.

dowód:

- kserokopia wezwania z dnia 31.10.2002r. t. XXIII k. 4366
- kserokopia oświadczenia t. XXIII k. 4369
- kserokopia pisma z dnia 7.11.2002r. t. XXIII k. 4367
- częściowo zeznania świadka G. G. (1), t. XXIII k. 4377-4378, 4393-4398, 4412-4413, 4418-4419 i protokół rozprawy z dnia 13.08.2008 r.
- częściowo zeznania świadka M. K. (2) tom XXIII k. 4381-4382, 4383-4386 i protokół rozprawy z dnia 10.10.2012 r.

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego Z. G. (3)

W latach 1996-2000 D. B. (2) prowadziła w centrum handlowym w L. stoisko z biżuterią, na stanowisku sprzedawczyni była zatrudniona K. S. (1). Z. G. (3) zaproponował D. B. (2), aby nakłoniła ona K. S. (1), do wystawienia trzech weksli in blanco tytułem zabezpieczenia przyszłych roszczeń z tytułu niedoboru. Na wekslach K. S. (1) złożyła swój podpis, nie

wpisała, na czyje zlecenie wystawiony jest weksel. Do weksli nie została sporządzona deklaracja wekslowa. W chwili wystawienia weksli nie istniał żaden dług K. S. (1) wobec D. B. (2).

dowód:

- dokumentacja z akt o sygn. 3Ds 123/01 t. XIII k. 2436-2522
- kserokopia weksli t. XIII k. 2453
- częściowo zeznania świadka Z. G. (3) t. XIII k. 2423-2426
- częściowo zeznania świadka D. B. (2) t. XIII k.2432-2433 i protokół rozprawy z dnia 14.12.2012 r.
- zeznania świadka K. S. (1) tom XIII k.2523-2524 i protokół rozprawy z dnia 11.07.2011 r.

D. B. (2) po zwolnieniu K. S. (1) domagała się od niej pieniędzy z tytułu rzekomego niedoboru towaru. W piśmie z dnia 29 grudnia 2000 r. D. B. (2) oświadczyła, iż dokonuje cesji wierzytelności istniejącej wobec K. S. (2) w kwocie 24.653,92 zł na (...) Sp. z o.o. W dniu 2 stycznia 2001 r. K. S. (1) została wezwana przez (...) Sp. z o.o. do zapłaty tej kwoty.

dowód:

- częściowo zeznania świadka D. B. (2) t. XIII k.2432-2433 i protokół rozprawy z dnia 14.12.2012 r.
- zeznania świadka K. S. (1) tom XIII k.2523-2524 i protokół rozprawy z dnia 11.07.2011 r.
- oświadczenie 29.12.2000 r. t. XIII k. 2525
- wezwanie z dnia 2.01.2001 r. t. XIII k. 2525

Prokuratura Rejonowa w Lubinie prowadziła dochodzenie w sprawie zawiadomienia przez K. S. (1) o popełnieniu przestępstwa oszustwa przez D. B. (2) (sygn. akt 3Ds 123/01), które zostało umorzone postanowieniem z dnia 25 czerwca 2001 r.

dowód:

- zeznania świadka K. S. (1) tom XIII k.2523-2524 i protokół rozprawy z dnia 11.07.2011 r.
- dokumentacja z akt o sygn. 3Ds 123/01 t. XIII k. 2436-2522

D. B. (2) przekazała jeden z weksli Z. G. (4), celem jego zbycia. Z. G. (3) rozpoczął poszukiwania firmy, która zajmuje się skupem wierzytelności. W gazecie (...) trafił na ogłoszenie zamieszczone przez (...) Sp. z o.o., z którego wynikało, że firma ta skupuje weksle. Z. G. (3) zadzwonił na podany w ogłoszeniu numer telefonu. Odebrał mężczyzna, który się nie przedstawił. Z. G. (3) powiedział mu, że jest zainteresowany zbyciem weksla. Mężczyzna zaprosił go do biura w godzinach popołudniowych.

dowód:

- dokumentacja z akt o sygn. 3Ds 123/01 t. XIII k. 2436-2522
- częściowo zeznania świadka Z. G. (3) t. XIII k. 2423-2426
- częściowo zeznania świadka D. B. (2) t. XIII k.2432-2433 i protokół rozprawy z dnia 14.12.2012 r.

W dniu 29 lipca 2002r. Z. G. (3) wraz z D. B. (2) udał się do biura (...) Sp. z o.o. przy ul. (...). W biurze został poproszony do gabinetu przez J. H., który przedstawił się jako Prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. W pokoju przebywał

również R. S. (1), który nie uczestniczył w rozmowie. Z. G. (3) okazał J. H. weksel, poinformował go również, że K. S. (1) posiada mieszkanie oraz samochód marki F. (...) oraz że jej mąż ma środki finansowe. Następnie J. H. wyraził chęć nabycia weksla, wypełnił na komputerze druk umowy nazwanej umową kupna-sprzedaży weksla, wpisując datę 29 lipca 2002r., cenę sprzedaży w wysokości 40.000 zł płatną przelewem do dnia 12 sierpnia 2002 r. Przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązującym prawem wekslowym. Z. G. (3) przeczytał umowę przed jej podpisaniem. Nie posiadał on wiedzy w zakresie obrotu weksłami. J. H. zapewniał go, że zgodnie z tą umową nie będzie on ponosił żadnych kosztów z tytułu dochodzenia należności z weksla. Następnie J. H. nakazał Z. G. (3) wpisać na awersie weksla sumę wekslową w wysokości 40.000 zł, datę wystawienia weksla, a na rewersie – formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożyć czytelny podpis. J. H. tłumaczył, że ten zapis zwalniała Z. G. (4) od ponoszenia wszelkich kosztów związanych ze sprzedażą weksla. Po zawarciu umowy J. H. zadzwonił do Z. G. (3), stwierdzając, iż pomylił się wpisując w umowie kupna sprzedaży weksla jego cenę wysokości 40.000 zł zamiast 20.000 zł. W dniu 10 sierpnia 2002 r. w siedzibie Spółki został podpisany aneks, który obniżał cenę sprzedaży do kwoty 20.000 zł oraz wydłużał termin jej zapłaty do dnia 20 sierpnia 2002 r. i sposób zapłaty – przekazem pocztowym.

dowód:

- kserokopia weksla – t. XIII k. 2411
- kserokopia umowy – t. XIII k. 2408
- kserokopia aneksu – t. XIII k. 2410
- częściowo zeznania świadka Z. G. (3) – t. XIII k. 2423-2426

Z. G. (3) nie uzyskał zapłaty ceny ustalonej w umowie z dnia 29 lipca 2002r., wielokrotnie kontaktował się w sprawie z pracownikami biura (...) Sp. z o.o., wówczas był informowany o nieobecności członków Zarządu w biurze. Wezwaniem z dnia 12 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. wezwała K. S. (1) do zapłaty sumy wekslowej 40.000 zł wynikającej z wystawionego na zlecenie Z. G. (3) weksla. Pismem z dnia 13 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. poinformowała Z. G. (3), iż K. S. (1) odmówiła zapłaty sumy wekslowej. (...) Sp. z o.o. z dnia 20 sierpnia 2002 r. Z. G. (3) został wezwany do zapłaty w ciągu 3 dni całości sumy wekslowej 40.000 zł. W dniu 24 sierpnia 2002 r. pełnomocnik (...) Sp. z o.o. wniósł w imieniu (...) Sp. z o.o. do Sądu Okręgowego w Legnicy pozew datowany dniem 19 sierpnia 2002 r. przeciwko K. S. (1) i Z. G. (3) o zapłatę solidarnie kwoty 40.000 zł. Do pozwu został dołączony oryginał weksla wystawionego przez K. S. (1), który został wypełniony na kwotę 40.000 zł. Zarządzeniem z dnia 29 października 2002 r. Sąd Okręgowy w Legnicy zwrócił ten pozew z uwagi na brak uiszczenia opłaty sądowej (sygn. akt I Nc 191/02). Z. G. (3) po otrzymaniu wezwania do zapłaty kwoty 40.000 zł udał się do siedziby (...) Sp. z o.o., chcąc zapytać J. H., dlaczego dostał takie wezwanie. J. H. poinformował go wówczas, że, z uwagi na fakt, że jest indosantem weksla, musi zapłacić całą kwotę wekslową, jednocześnie zapewnił Z. G. (3), że mimo iż pozew o zapłatę został skierowany także przeciwko niemu, należność będzie dochodzona tylko od K. S. (1). Jesienią 2002 roku J. H. zaprosił Z. G. (4) do biura (...) Sp. z o.o., wówczas zaproponował mu odstąpienie od umowy po zapłaceniu kosztów postępowania sądowego wobec K. S. (1), na co Z. G. (3) nie wyraził zgody.

dowód:

- kserokopia wezwania – t. XIII k. 2412
- kserokopia pisma – t. XIII k. 2413
- kserokopia wezwania – t. XIII k. 2414
- kserokopia pozwu – t. XIII k. 2415-2417
- kserokopia zarządzenia t. XIII k.2418

- częściowo zeznania świadka – Z. G. (3) t. XIII k. 2423-2426
- zeznania świadka K. S. (1) – t. XIII k.2523-2524 i protokół rozprawy z dnia 11.07.2011 r.

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego L. G. (1)

W dniu 27 maja 2002r. L. G. (1) zawarł z E. K. (2) umowę dotyczącą przeprowadzenia przez E. K. (2) prac remontowych i wyposażenia lokalu restauracji w P. w terminie do dnia 1 lipca 2002r. Prace zostały wycenione na kwotę 40.000 zł, L. G. (1) przekazał E. K. (2) przed wykonaniem umowy 20.000 zł na zakup materiałów. W dniu 4 czerwca 2002r. L. G. (1) oraz E. K. (2) podpisali aneks do przedmiotowej umowy, zgodnie z którym L. G. (1) przekazał dodatkowo 10.000 zł na zakup materiałów. Tytułem zabezpieczenia wykonania przedmiotowej umowy zostały wystawione dwa weksle in blanco – jeden z nich wystawiła T. F., poręczycielem został E. K. (2), drugi zaś wystawił E. K. (2), poręczyła T. F.. Do weksli nie została sporządzona deklaracja wekslowa. Następnie termin wykonania umowy został za zgodą L. G. (1) przesunięty na 2 sierpnia 2002r. Z uwagi na niewykonanie umowy oraz brak zwrotu zapłaconych pieniędzy L. G. (1), po bezskutecznych wezwaniach do zapłaty T. F. i E. K. (2), rozpoczął poszukiwania firmy, która zajmuje się windykacją należności. W gazecie (...) trafił na zamieszczone przez (...) Sp. z o.o. ogłoszenie, z którego wynikało, że firma ta oferuje skupywanie weksli. L. G. (1) zadzwonił na podany w ogłoszeniu numer telefonu i umówił się na spotkanie w biurze (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W..

dowód:

- kserokopia umowy – t. XIII k. 2533-2535
- kserokopie weksli – t. XIII k. 2541, 2554
- zeznania świadka L. G. (1) – t. XIII k. 2531-2532, t. XIV k. 2609-2610
- zeznania świadka E. K. (2) – t. XIII k.2536-2537
- zeznania świadka T. F. – t. XIV k.2570-2572

W dniu 1 sierpnia 2002 r. L. G. (1) udał się do biura (...) Sp. z o.o., towarzyszył mu M. Z.. W biurze (...) Sp. z o.o. pracowało kilka osób, L. G. (1) odniósł wrażenie, że zwrócił się do firmy wiarygodnej. J. H. zaprosił L. G. (1) oraz M. Z. do gabinetu, w którym przebywał również R. S. (1), jednak on nie uczestniczył w rozmowie. L. G. (1) okazał J. H. weksle oraz pozostałą dokumentację związaną z jego wiarygodnością. J. H. wyraził chęć nabycia obu weksli, dał L. G. (1) do podpisania dwa druki umowy nazwanej umową kupna-sprzedaży weksła, komputerowo wypełniono datę 1 sierpnia 2002 r., cenę sprzedaży w wysokości 25.000 zł i termin zapłaty przelewem do dnia 14 sierpnia 2002 r. Przeniesienie praw z weksła następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązujący prawem wekslowym. L. G. (1) przeczytał umowę przed jej podpisaniem. Nie posiadał on wiedzy w zakresie obrotu weksłami, nie znał znaczenia słowa „indos”, nie prosił o wyjaśnienie tego terminu. J. H. nie tłumaczył L. G. (1) znaczenia postanowień umowy. Na umowie J. H. przyłożył czerwonym tuszem okrągłą pieczęć z logo (...) Sp. z o.o. J. H. ustalił z L. G. (1), że każdy weksel zostanie wypełniony na kwotę 50.000 zł, uzasadniając to kosztami, które poniesie (...) Sp. z o.o. Na rewersie weksła J. H. nakazał L. G. (1) wpisanie formuły „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożyć czytelny podpis. Tłumaczył, że ten zapis zwalniała L. G. (1) od ponoszenia wszelkich kosztów związanych ze sprzedażą weksła. Kwota ta przekraczała wysokość zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z E. K. (2).

dowód:

- kserokopie umów t. XIII k. 2539, 2540
- kserokopie weksli t. XIII k. 2541, 2554
- zeznania świadka L. G. (1) t. XIII k. 2531-2532, t. XIV k. 2609-2610

L. G. (1) nie uzyskał zapłaty ceny ustalonej w umowie z dnia 1 sierpnia 2002 r. Wezwaniami z dnia 12 sierpnia 2002 r. i 14 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. wezwała E. K. (2) i poręczyciela – T. F. do zapłaty sumy wekslowej 50.000 zł. Pismem z dnia 14 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. poinformowała L. G. (1) o tym, iż E. K. (2) i T. F. odmówili zapłaty sumy wynikającej z weksla. L. G. (1) po otrzymaniu tego pisma zadzwonił do biura (...) Sp. z o.o. z pytaniem, dlaczego nie otrzymał pieniędzy zgodnie z zawartą umową sprzedaży weksli. Z uwagi na uzyskanie wymijającej odpowiedzi, udał się wraz z M. Z. do siedziby Spółki. Wówczas rozmawiał z J. H.. W trakcie rozmowy J. H. poinformował L. G. (1), że nie miał obowiązku informować go o skutkach prawnych przepisów prawa wekslowego. W dniu 26 sierpnia 2002 r. (...) Spółka z o.o. wezwała L. G. (1) jako indosanta do zapłaty w ciągu 3 dni sumy wekslowej w wysokości 100.000 zł. W dniu 4 września 2002 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego złożyła w Sądzie Okręgowym w Jeleniej Górze pozew przeciwko E. K. (2), T. F. oraz L. G. (1) o zapłatę solidarnie sumy wekslowej w kwocie 50.000 zł. Do pozwu został dołączony oryginał weksla wystawionego przez E. K. (2), który został wypełniony na kwotę 50.000 zł. Zarządzeniem Sądu z dnia 17 października 2002 r. (sygn. akt I Nc142 /02) pozew ten został zwrócony z uwagi na nie wniesienie wpisu sądowego. W dniu 9 września 2002 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego złożyła w Sądzie Okręgowym w Ś. pozew przeciwko L. G. (1), E. K. (2) i T. F. z pozwem o zapłatę solidarnie sumy wekslowej w wysokości 50.000 zł. Do pozwu został dołączony oryginał weksla wystawionego przez T. F., wypełniony na kwotę 50.000 zł. W dniu 25 września 2002 r. Sąd Okręgowy w Ś. Wydział I Cywilny (I Nc 190/02) wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

dowód:

- kserokopia pisma t. XIII k. 2545-2546
- kserokopia wezwania t. XIII k. k. 2555
- kserokopie pozwów t. XIII, k. 2543, t. XIV k. 2559
- kserokopia zarządzenia t. XIII, k. 2548
- kserokopia nakazu zapłaty t. XIV k. 2579
- kserokopia opinii z akt sprawy o sygn. akt I C 2620/04 t. XIV k. 2645-2655
- kasetę magnetofonową i protokół oględzin t. XIV k. 2614, 2556-2660
- zeznania świadka L. G. (1) t. XIII k. 2531-2532, t. XIV k. 2609-2610

Ustalenia, dot. pokrzywdzonych Z. M. i M. J. (1)

Z. M. prowadził działalność gospodarczą – zakład murarski. W latach 2001-2002 Z. M. na podstawie zawartej ze (...) Sp. z o.o. umowy wykonywał na rzecz tej spółki roboty budowlane w postaci przebudowy rozdzielni na stacji elektroenergetycznej. Roboty te zostały przez niego wykonane w części, z uwagi na brak zapłaty na już wykonane roboty. Z. M. wystawił z tytułu wykonanych robót dwie faktury VAT: nr (...) z dnia 29 października 2001 r. na kwotę 13.100 zł netto oraz nr (...) z dnia 2 października 2002r. na kwotę 50.000 zł netto. Niezapłacona należność z tytułu wykonanych robót na dzień 2 października 2001 r. wyniosła łącznie 31.124,92 zł netto.

dowody:

- umowa t. XXIII k. 4422;
- faktura VAT nr (...) t. XXIII k. 4423;
- zeznania świadka Z. M. t. XXIII k. 4428-4429, k. 4434-4436, k. 4455-4456 i protokół rozprawy z dnia 6.08.2008 r.

- rozliczenie zaliczek t. XXII k. 4432

M. J. (1) prowadził działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Usług (...). Był również współnikiem spółki cywilnej o nazwie (...) s.c. i prokurentem (...) tytułu udzielonych Spółce (...) Sp. z o.o. pożyczek M. J. (1), prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą R. S., miał wobec spółki (...) Sp. z o.o. wierzytelność w łącznej kwocie 55.000 zł. Spółka (...) była również winna kwotę 20.000 zł (...) s.c., współnikami której byli M. J. (1) i B. J..

dowody:

- rozliczenie t. XXIII k. 4513
- umowa pożyczki t. XXIII k. 4541-4542;
- zeznania świadka M. J. (1) t. XX k. 3936-3938 XXII k. 4203- (...), t. XXIII k. 4528-4531, k. 4550-4556 i protokoły rozprawy z dnia 24.09.2009r., 28.08.2010r.

Z uwagi na złą sytuację finansową Spółki (...) Sp. z o.o., M. J. (1) oraz członkowie zarządu Spółki postanowili, że należy znaleźć dla Spółki inwestora strategicznego, który ją dofinansuje. W Gazecie (...) w rubryce ogłoszenia M. J. (1) trafił na ogłoszenie zamieszczone przez (...), z którego treści wynikało, że jest zainteresowana w nabyciu udziałów zadłużonych spółek. M. J. (1) zadzwonił na numer wskazany w ogłoszeniu. W trakcie rozmowy R. S. (1) oświadczył, że są oni zainteresowani nabyciem udziałów zadłużonych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i bez znaczenia jest wysokość zadłużenia oraz fakt prowadzenia postępowania upadłościowego. W wyniku tej rozmowy M. J. (1) umówił się na spotkanie z przedstawicielami (...) Sp. z o.o. w siedzibie (...) Sp. z o.o., które odbyło się w sierpniu 2002 roku. Na tym spotkaniu miały być przedstawione propozycje kupna i dofinansowania spółki. W spotkaniu tym uczestniczyli J. H. i R. S. (1) jako przedstawiciele (...) Sp. z o.o., J. Z. (1) oraz B. J. i M. J. (1). J. H. i R. S. (1) zadeklarowali na tym spotkaniu chęć nabycia udziałów (...) Sp. z o.o., jako warunek dofinansowania działalności tej Spółki. Złożyli deklarację, z której wynikało, że (...) Sp. z o.o. z własnego kapitału pokryje zobowiązania (...) Sp. z o.o. wobec ZUS, Urzędu Skarbowego i banku. W toku rozmowy ustalono, że dotychczasowi pracownicy nie stracą pracy, dyrektorem ds. technicznych zostanie J. Z. (1). Poinformowali przedstawicieli (...) Sp. z o.o. o podjęciu negocjacji z (...) Oddział w Z. w sprawie zakupu weksli gwarancyjnych, w rzeczywistości J. H. skierował do banku tylko jedno pismo z zapytaniem w sprawie weksli.

dowód:

- zeznania świadka M. J. (1) t. XXII k. 4203-4207, t. XXIII k. 4528-4531, k. 4550-4556 i protokół rozprawy
- zeznania świadka J. Z. (1) t. XX k. 3936-3938, t. XXIII k. 4494-4500 i protokół rozprawy
- list intencyjny z dnia 23.09.2002r. t. XX k. 3940
- pismo (...) z dnia 4.10.2002r. t. XX k. 3941

W trakcie kolejnego spotkania, które odbyło się we wrześniu 2002 roku, J. H. i R. S. (1) przybyli z główną księgową (...) Sp. z o.o. I. L.. J. H. i R. S. (1) oświadczyli, że chcą zapoznać się z dokumentacją księgową (...) Sp. z o.o. Do przeglądu przedmiotowej dokumentacji została upoważniona księgową (...) Sp. z o.o. I. L.. Na początku października 2012 roku w godzinach popołudniowych doszło do spotkania Z. M. z J. H. i R. S. (1), w którym brali udział także J. Z. (1), B. J. oraz M. J. (1) w lokalu P. w J.. Na tym spotkaniu J. H. na pytanie M. J. (1) co do propozycji wykupu jego wierzytelności wobec (...) Sp. z o.o., okazał mu pusty druk umowy sprzedaży weksli. M. J. (1) zapytał J. H. o znaczenie zapisu umowy sprzedaży weksli dotyczącego przeniesienia praw z weksla w drodze indosu. J. H. wówczas oświadczył, że nabywca weksli czyli (...) Sp. z o.o. bierze na siebie całą odpowiedzialność za odzyskanie tych pieniędzy. Poinformował również, że na cele spłacenia weksli E., który został nabywcą (...) Sp. z o.o. dostanie pożyczkę w wysokości 200.000 zł pod zastaw domu H. D. (1). Z. M. nie zadawał wówczas żadnych pytań. Po kilku dniach do M. J. (1) zadzwonił R. S. (1). M. J. (1) zgodził się na sprzedaż swoich wierzytelności wobec (...) Spółki z o.o. Na kolejnym spotkaniu w dniu 23

października 2002 r. w Hotelu (...) we W. byli obecni Z. M., M. J. (1), B. J., J. Z. (1) oraz J. H. i R. S. (1). M. J. (1) zapytał wówczas, co oznacza słowo indos. J. H. odpowiedział, że oznacza to zarobek, który należy się (...) Sp. z o.o., nie uzasadniał tego szczegółowo. Następnie J. H. i R. S. (1) poprosili o opuszczenie miejsca transakcji M. J. (1) i jego żony w czasie zawarcia umowy i wypisania weksli przez Z. M.. Podczas podpisywania umowy i wypełnienia weksla przez M. J. (1) J. H. i R. S. (1) poprosili o wyjście z pokoju Z. M.. J. H. przekazał M. J. (1) niewypełniony druk umowy sprzedaży weksli, nakazał jego wypełnienie i wpisanie kwoty należności 75.000 zł oraz termin płatności należności – 29 października 2002r. M. J. (1) własnoręcznie wypełnił druk umowy kupna sprzedaży weksla in blanco, wpisując kwotę 75.000 zł odpowiadającą wysokości zobowiązania (...) Sp. z o.o. Zgodnie z umową miał uzyskać cenę sprzedaży do dnia 29 października 2002 r. Następnie M. J. (1) wypełnił weksel na kwotę 75.000 zł, lecz R. S. (1) nakazał mu zmianę tej kwoty na kwotę 95.000 zł. R. S. (1) poinformował M. J. (1), że ta różnica stanowić ma zarobek (...) Sp. z o.o. i bez zmiany tej kwoty umowa sprzedaży weksla będzie nieważna. Na przedmiotowym wekslu M. J. (1) pod dyktando uzupełnił także miejsce wystawienia – Z. oraz datę wystawienia – 25 września 2002 r. Na rewersie wpisał wyraz cyt. „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.”, podyktowany mu przez J. H.. Przed podpisaniem tej klauzuli M. J. (1) zapytał, jakie skutki dla niego ma ten zapis. J. H. stwierdził, że dzięki temu zapisowi M. J. (1) nie poniesie żadnych kosztów i konsekwencji finansowych z tytułu sprzedaży weksla.

dowód:

- kserokopia umowy sprzedaży t. XXII k. 4459
- kserokopia weksla t. XXII k.4461
- zeznania świadka M. J. (1) t. XXII k. 4203-4207, t. XXIII k. 4528-4531, k. 4550-4556 i protokół rozprawy
- zeznania świadka J. Z. (1) t. XXIII k. 4494-4500 i protokół rozprawy
- zeznania świadka Z. M. t. XXIII k. 4428-4429, k. 4434-4436, k. 4455-4456 i protokół rozprawy

Podobnie Z. M. pod dyktando J. H. wypełnił przekazany przez niego druk umowy sprzedaży weksli i wpisał cenę sprzedaży w kwocie 38.000 zł i oznaczył termin zapłaty ceny na 2 listopada 2002 r. Następnie R. S. (1) dał Z. M. do podpisania weksel in blanco wystawiony przez (...) Sp. z o.o. i zapytał, czy wraz z zgodą na podpisanie weksla na kwotę 65.000 zł. Z. M. wyraził taką zgodę i pod dyktando R. S. (1) wypełnił weksel. Na rewersie weksla wpisał formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.”, podyktowaną mu przez J. H.. J. H. uzasadnił zawyżenie sumy wekslowej, podobnie jak w przypadku weksla in blanco M. J. (1), tym, że różnica między należnością Z. M. a sumą wpisaną na wekslu stanowić będzie zysk (...)

dowód:

- zeznania świadka Z. M. t. XXIII k. 4428-4429, k. 4434-4436, k. 4455-4456 i protokół rozprawy;
- zeznania świadka M. J. (1) t. XXII k. 4203-4207, t. XXIII k. 4528-4531, k. 4550-4556 i protokół rozprawy;
- zeznania świadka J. Z. (1) t. XXIII k. 4494-4500 i protokół rozprawy;
- kserokopia umowy sprzedaży t. XXII k. 4441
- kserokopia weksla t. XXII k.4445

W dniu 12 listopada 2002 r. (...) Sp. z o.o. skierowała do Z. M. oświadczenie o potrąceniu datowane 12 listopada 2002 r., w którym poinformowany, iż wystawca weksla – (...) Spółka z o.o. odmówiła zapłaty sumy wekslowej, jednocześnie wzywając go do zapłaty zmniejszonej na skutek potrącenia kwoty 27.000 zł. W dniu 12 listopada 2002r. (...) Sp. z o.o. wysłała wezwanie do zapłaty na adres spółki (...), które zostało oznaczone jako ponowne do (...) Spółki z o.o. W dniu 13 listopada 2002 roku (...) Sp. z o.o. skierowała do (...) wezwanie do zapłaty oznaczone datą 12 listopada 2002r. W pozwie z dnia 14 listopada 2002 r. (...) Spółka z o.o. domagała się zapłaty sumy z weksla przeciwko (...) Sp.

z o.o. oraz Z. M., z ograniczeniem żądania zapłaty w stosunku do Z. M. do kwoty 27.000 zł. W dniu 5 grudnia 2002 r. pozew wpłynął do Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze. Zarządzeniem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze Wydział V Gospodarczy z dnia 31 grudnia 2002 r. pozew ten został zwrócony z uwagi brak wniesienia opłaty od pozwu.

dowód:

- zeznania świadka Z. M. t. XXIII k. 4428-4429, k. 4434-4436, k. 4455-4456 i protokół rozprawy;
- kserokopia oświadczenia o potrąceniu skierowane do Z. M. t. XXII k. 4447;
- kserokopie wezwań do zapłaty t. XXII k. 4446, k. 4451
- kserokopia pozwu t. XXII k.4448-4449,
- kserokopia zarządzenia o zwrocie t. XXII k. 4454

W listopadzie 2002 roku M. J. (1) otrzymał dwa pisma datowane dniem 7 listopada 2002r. i dniem 15 listopada 2002 roku, wysłane w dniu 13 listopada 2002 r., zgodnie z treścią których (...) Sp. z o.o. wzywała M. J. (1) do zapłaty kwoty wekslowej zmniejszonej o kwotę należną mu z tytułu sprzedaży weksla – 20.000 zł. i informowała o odmowie wykupu weksla przez (...) Spółkę z o.o. W dniu 12 listopada 2002 r. (...) Sp. z o.o. wezwała do zapłaty z weksla (...) Sp. z o.o. W dniu 11 marca 2003 r. (...) Sp. z o.o. złożyła do Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze pozew przeciwko M. J. (1) pozew o zapłatę kwoty 20 000 zł. Pozew ten został zwrócony z powodu nie wniesienia opłaty od pozwu.

dowód:

- zeznania świadka M. J. (1) t. XXII k. 4203-4207, t. XXIII k. 4528-4531, k. 4550-4556 i protokół rozprawy;
- kserokopia oświadczenia o potrąceniu skierowane do M. J. t. XXII k. 4462,4536;
- kserokopia wezwania do zapłaty t. XXII k. 4463
- kserokopia pozwu t. XXII 4465-4466;
- kserokopia zarządzenia o zwrocie t. XXII k. 4454

Ustalenia, dot. pokrzywdzonych A. K. (2) i I. K. (1)

A. K. (2) oraz jego żona I. K. (1) prowadzą działalność gospodarczą pod firmą (...) A.I. K. s.j., obecnie spółka jest w stanie likwidacji. W pierwszej połowie 2002 roku (...) A.I. K. s.j. współpracowała z (...) Sp. z o.o. w Z.. W dniach 29 maja 2002 r. oraz 4 lipca 2002 r. (...) Sp. z o.o. nabyła u (...) A.I. K. s.j. wyroby lakiernicze na łączną kwotę 8.176,61 zł. Spółka (...) Sp. z o.o. nie zapłaciła należności w terminie. Od B. J. A. K. (2) dowiedział się, że spółka ta ma problemy finansowe. B. J. zaoferowała A. K. (2) zadośćuczynienie jego roszczeniu w ten sposób, że nabędzie on od (...) Sp. z o.o. weksel wystawiony przez (...) Sp. z o.o., który będzie mógł nabyć za kwotę o 5 % mniejszą niż jego wartość.

dowód:

- zeznania świadka A. K. (2) t. XXIV k. 4566-4567, k. 4569-4571, k. 4644-4645

W dniu 24 października 2002 r. A. K. (2) wraz z żoną I. K. (1) stawili się w siedzibie (...) przy ul. (...) we W.. Spotkali się wówczas z J. H. i R. S. (1), którzy okazali mu weksel in blanco, na którym widniał podpis B. J. i J. Z. (1). A. K. (2) wpisał na żądanie J. H. i R. S. (1) kwotę 16.000 zł i datę – 5 lipca 2002r. oraz miejsce wystawienia weksla – Z.. J. H. i R. S. (1) sugerowali, że nie odkupią weksla w przypadku niezastosowania się do ich wskazówek w zakresie kwoty. A. K. (2) zapytał ich, jakie będą konsekwencje wpisania wyższej kwoty i takiej daty i miejsca wystawienia weksla. Odparli, że nie będzie on ponosił żadnych konsekwencji prawnych z tego tytułu. J. H. i R. S. (1) mieli informację o rzeczywistej kwocie zadłużenia (...) Sp. z o.o. wobec (...) A.I. K. s.j. W przekonaniu A. K. (2), J. H. i R. S. (1) byli fachowcami

w obrocie wekslami, wypełnił więc weksel według ich wskazówek. Na rewersie weksla na polecenie J. H. i R. S. (1) napisał „ustępujemy bez kosztów na zlecenie (...) (...) Sp. z o.o. we W.” i podpisał się. I. K. (1) również podpisała się pod tym oświadczeniem. Na wekslu A. K. (2) przystawił pieczęć (...) A.I. K. s.j. Po wypełnieniu weksla została zawarta między J. H. i R. S. (1), reprezentującymi (...) Sp. z o.o. a A. i I. K. (1) umowa nazwana umową sprzedaży weksla, na mocy której przeniesienie praw z weksla nastąpić miało „poprzez indos własnościowy z klauzulą „bez kosztów”, zgodnie z obowiązującym prawem wekslowym”. A. K. (2) ani I. K. (1) nie pytali o znaczenie tego zapisu, J. H. i R. S. (1) nie tłumaczyli im, co oznacza powyższy zapis. Zgodnie z umową (...) Spółka z o.o. miała im zapłacić do dnia 6 listopada 2002 r. kwotę 8.000 zł. Podpisy na umowie złożyli J. H. i R. S. (1) oraz A. K. (2) i I. K. (1).

dowód:

- kserokopia weksla z dnia 5 lipca 2002r. – t. XXIV k. 4563;
- umowa sprzedaży weksla t. XXIV k. 4640;
- zeznania świadka A. K. (2) t. XXIV k. 4566-4567, k. 4569-4571, k. 4644-4645
- zeznania świadka I. K. (1) t. XXIV k. 4577-4579;
- notatka t. XXIV k. 4580

Pismem datowanym dniem 6 listopada 2002r., nadanym w dniu 7 listopada 2002r. (...) wezwała (...) Sp. z o.o. do zapłaty kwoty 16.000 zł jako sumy wekslowej. Pismem datowanym dniem 7 listopada 2002r., nadanym w dniu 7 listopada 2002r. (...) wezwała (...) A.I. K. s.j. do zapłaty kwoty 16.000 zł z uwagi na odmowę przez dłużnika zapłaty sumy wekslowej, jednocześnie składając oświadczenie o dokonaniu potrącenia w kwocie 8.000 zł z uwagi na należność (...) A.I. K. s.j. z tytułu sprzedaży weksla. Pełnomocnik A. K. (2) w jego imieniu pismem z dnia 16 listopada 2002r. złożył oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych umowy sprzedaży weksla dnia 24 października 2002r.

dowód:

- kserokopia wezwania do zapłaty (...) Sp. z o.o. wraz z dowodem nadania t. XXIV k. 4574
- kserokopia wezwania do zapłaty i oświadczenia o potrąceniu wraz z dowodem nadania t. XXIV k. 4573
- oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych t. XXIV k. 4575-4576

W dniu 8 listopada 2002 r. (...) Spółka z o.o. złożyła pozew przeciwko (...) Spółki z o.o. oraz (...) (...). (...) Spółka Jawna o zapłatę sumy wekslowej do Sądu Rejonowego w Zgorzelcu Wydział Gospodarczy ograniczając żądanie w stosunku do (...) (...). (...) Spółka Jawna do kwoty 8.000 zł. W dniu 23 grudnia 2002 r. Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wydał w sprawie sygn. akt I NC 114/02 nakaz zapłaty uwzględniając żądanie pozwu. W dniu 7 stycznia 2003 r. (...) skierowała wnioski o zajęcie nieruchomości i rachunku bankowego A. (...) (...) Spółki Jawnej do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zduńskiej Woli. W dniu 3 lutego 2003 r. Komornik dokonał zajęcia rachunku bankowego A. A.I. K. s.j., sygn. akt KM 27/03. Na skutek sprzeciwu A. i I. K. (1) z dnia 23 grudnia 2002 r. Sąd zawiesił postępowanie w sprawie do czasu ustalenie w postępowaniu karnym, czy weksel będący dowodem istnienia roszczenia został uzyskany za pomocą przestępstwa. Wyrokiem z dnia 27 czerwca 2006 r. Sąd Rejonowy w Sieradzu w sprawie o sygn. akt VGC 187/05 uchylił w całości nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Zgorzelcu z dnia 23 grudnia 2002 r., sygn. akt I NC 114/02, oddalając w tym zakresie powództwo. Wyrok ten jest już prawomocny.

dowód:

- kserokopia pozwu t. XXIV k. 4584-4586;
- kserokopia nakazu zapłaty t. XXIV k. 4588;

- wniosek o zabezpieczenie roszczenia t. XXIV k. 4587;
- zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego t. XXIV k. 4591-4592;
- sprzeciw od nakazu zapłaty t. XXIV k. 4594-4595
- zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa k. 4599-4605;
- wyrok SR w Sieradzu, sygn. akt VGC 187/05 t. XXIV k. 4581, 4646

Ustalenia, dot. pokrzywdzonej J. D. (2)

J. D. (2) prowadziła do 2003 roku działalność pod nazwą (...), w której był zatrudniony M. D. (3). M. M. (3) został zmuszony przez M. D. (3) – syna J. D. (2) i jego znajomego J. P. (2) do wystawienia dwóch weksli in blanco. M. M. (3) wystawił dwa weksle in blanco, na których przystawił pieczęć PPHU (...) i złożył czytelny podpis. Do weksli nie zostały sporządzone deklaracje wekslowe. J. D. (2) nie wzywała M. M. (3) do zapłaty na podstawie tych weksli. M. D. (1) znalazła w gazecie regionalnej ogłoszenie (...) Sp. z o.o. dotyczące windykacji należności. M. D. (1) w połowie października 2002 roku zadzwoniła na numer podany w ogłoszeniu i połączono ją z osobą przedstawiającą się jako prezes firmy. M. D. (1) kilkakrotnie kontaktowała się z tą osobą telefonicznie, ostatecznie został ustalony termin spotkania.

dowód:

- wykaz połączeń t. XXIV k. 4697-4699
- kserokopia weksla z dnia 18.06.2002r. – t. XXIV k. 4650
- zeznania świadka M. M. (3) t. XXIV k. 4746-4747, 4757-4759
- zeznania świadka J. D. (2) t. XXIV k. 4686-4688
- częściowo zeznania świadka M. D. (1) t. XXIV k. 4690-4691, k. 4751-4752, k. 4760 i protokół rozprawy z dnia 19.12.2011r.
- częściowo zeznania świadka M. D. (3), k. 4694-4695, k. 4755-4756 i protokół rozprawy z dnia 19.12.2011r.
- zeznania świadka A. O. t. XXIV k. 4757-4759

W dniu 25 października 2002r. M. D. (1) wraz z mężem – M. D. (3) udała się do W. na spotkanie w siedzibie (...) Sp. z o.o. (...) udzieliła M. D. (1) pełnomocnictwa do dokonywania w jej imieniu czynności prawnych. Tam spotkali się z J. H.. Podała, że weksle wystawione na zabezpieczenie należności wynikającej z nabycia przez M. M. (3) sprzętu komputerowego w firmie (...) na kwotę 40.000 zł. Następnie ustalili kwotę sprzedaży obu weksli na 20.000 zł, to jest po 10.000 zł za jeden weksel. M. D. (1) wypełniła obydwa weksle, wpisując kwotę 20.000 zł na każdym z weksli oraz datę i miejsce wystawienia weksla według wskazówek udzielonych przez J. H.. Na rewersie wpisała formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożyła czytelny podpis. J. H. dał im do podpisania druk umowy sprzedaży weksli. Na mocy tej umowy przeniesienie praw z weksla nastąpić miało „poprzez indos własnościowy z klauzulą „bez kosztów”, zgodnie z obowiązującym prawem wekslowym”. M. D. (1) po przeczytaniu tekstu umowy nie zrozumiała znaczenia wyrazów „indos” i „klauzuli „bez kosztów”, nie знаła też procedury obrotu weksłami. Nie pytała o ich znaczenie. Zapytała J. H. przed podpisaniem umowy, czy dostaną pieniądze od (...) Sp. z o.o. niezależnie od spieniężenia weksla przez (...) Sp. z o.o. i czy nie będą narażeni na inne koszty. J. H. zapewnił, że nie muszą się o nic martwić. M. D. (3) również nie znał znaczenia wyrazów „indos” i „klauzuli „bez kosztów”, nie znał też procedury obrotu weksłami. Umowę w imieniu J. D. (2) podpisała M. D. (1). Zgodnie z postanowieniami umowy (...) Spółka z

o.o. zobowiązała się do zapłaty J. D. (2) za zakupione dwa weksle in blanco kwotę 20 000 zł, po 10 000 zł za każdy weksel w terminie do 9 listopada 2002 r.

dowód:

- pełnomocnictwo dla M. D. (1) t. XXIV k. 4649,
- kserokopia weksla z dnia 18.06.2002r. – t. XXIV k. 4650, 4679;
- umowa sprzedaży weksla t. XXIV k.;
- zeznania świadka J. D. (2) t. XXIV k. 4686-4688;
- częściowo zeznania świadka M. D. (1) t. XXIV k. 4690-4691, k. 4751-4752, k. 4760 i protokół rozprawy z dnia 19.12.2011r.
- częściowo zeznania świadka M. D. (3), k. 4694-4695, k. 4755-4756 i protokół rozprawy z dnia 19.12.2011r.
- zeznania świadka M. M. (3) t. XXIV k. 4746-4747, 4757-4759

(...) Spółka z o.o. nie zapłaciła J. D. (2) umówionej ceny sprzedaży. Dwoma pismami datowanymi dniem 6 listopada 2002 r. (...) wezwała M. M. (3) do zapłaty sum wekslowych wynikających z obu weksli przekazanych przez M. D. (1) w kwocie po 20.000 zł. Obydwa pisma zostały wysłane w dniu 14 listopada 2002r. Dwoma pismami datowanymi dniem 15 listopada 2002 r., wysłanymi w dniu 14 listopada 2002 r. (...) Spółka z o.o. wezwała (...) do zapłaty kwot wynikających z weksli, jednocześnie informując o dokonaniu potrącenia należności (...) w kwocie 20.000 zł wynikającej z umowy sprzedaży weksla, w związku z czym należność od (...) wynosi po 10.000 zł za każdy weksel. Poinformowała, że wystawca weksli M. M. (3) odmówił zapłaty sum wekslowych.

dowód:

- wezwania do zapłaty M. M. t. XXIV k. 4651, k. 4702
- oświadczenia o potrąceniu t. XXIV k. 4652, k. 4703
- częściowo zeznania świadka M. D. (1) t. XXIV k. 4690-4691, k. 4751-4752, k. 4760 i protokół rozprawy z dnia 19.12.2011r.

(...) w dniach 3 grudnia 2002 r. i 5 grudnia 2002 r. złożyła dwa pozwy datowane dniem 15 listopada 2002r. do Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim, skierowane przeciwko M. M. (3) prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą PPUH (...) prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...), o zapłatę sum wekslowych po 20.000 zł ograniczając żądanie wobec (...) J. D. (2) do kwot po 10.000 zł. Prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 22 lipca 2003r. Sąd Rejonowy w Poznaniu w sprawie o sygn. akt XII GNc 2801/03 zobowiązał J. D. (2) do zapłaty na rzecz (...) kwoty 10.000 zł.

dowód:

- pozwy t. XXIV k. 4653-4654, k. 4671-4672
- nakaz zapłaty t. XXIV k. 4743;
- częściowo zeznania świadka M. D. (1) t. XXIV k. 4690-4691, k. 4751-4752, k. 4760 i protokół rozprawy z dnia 19.12.2011r.

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego (...) S.A.

W 2002 roku W. W. (3) pełnił w (...) S.A. funkcję wiceprezesa Zarządu. W 2002 roku firma ta nawiązała współpracę z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z., reprezentowaną przez M. J. (1). Spółka ta realizowała prace budowlane na obiekcie stacji energetycznej w P. koło P. jako podwykonawca Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. W okresie od dnia 20 maja 2002r. do dnia 9 września 2002 r., w ramach tej współpracy (...) S.A. sprzedawała (...) Sp. z o.o. farby na łączną kwotę 118.889 zł, które zostały dostarczone na teren stacji energetycznej w P.. Wystawiła z tytułu sprzedaży faktury nr: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) oraz faktura (...). M. B. (2) – kierownik działu marketingu w (...) S.A. zaproponowała zawarcie porozumienia trójstronnego między (...) Sp. z o.o., (...) S.A. i (...) Sp. z o.o., zgodnie z którym za zapłatę z tytułu sprzedanego towaru miałyby odpowiadać również (...) Sp. z o.o., na co jednak ta spółka nie wyraziła zgody. (...) Sp. z o.o. nie uiściła należnej kwoty z tytułu nabytego towaru, mimo wielokrotnych wezwań do zapłaty przez (...) Fabrykę (...). W połowie 2002 roku W. W. (3) uzyskał wiadomość, iż (...) Sp. z o.o. jest niewypłacalna. W pierwszej połowie października 2002 roku M. B. (2) udała się na teren stacji energetycznej w P., gdzie miało dojść do spotkania z M. J. (1). M. B. (2) otrzymała protokół wykonania robót z kwotami należnymi (...) Sp. z o.o. od (...) Sp. z o.o. z tytułu robót antykorozyjnych. Następnie M. B. (2) udała się do siedziby (...) Sp. z o.o., gdzie spotkała się z K. W. (2) – prezesem zarządu a także z wiceprezesem zarządu. Została poinformowana, że wszelkie wierzytelności Spółki (...) w spółce (...) zostały zajęte przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.. Pismem z dnia 21 października 2002r. (...) S.A. wezwała (...) Sp. z o.o. do zapłaty kwoty 118.889 zł. W odpowiedzi na to pismo z dnia 22 2002r. (...) Sp. z o.o. odmówiła zapłaty, wskazując jednocześnie, że wierzytelności Spółki (...) w spółce (...) zostały zajęte przez (...) Oddział w K.. M. J. (1) w rozmowie telefonicznej z M. B. (2) poinformował, że pojawiła się firma, która przejmie spółkę (...) i spłaci długi, jednak nie chciał ujawnić jej nazwy. Po tej rozmowie M. B. (2) kontaktowała się z J. Z. (4) – wiceprezesem w A.- (...) Oddział w Z., który informował ją, że wszystko jest na dobrej drodze i dojdzie do sprzedaży firmy. W kolejnej rozmowie J. Z. (5) poinformował Marę B., że nie jest już wiceprezesem, gdyż został odwołany przez nowych właścicieli firmy. Pod koniec października 2002 roku do W. W. (3) zadzwoniła osoba ze Spółki (...), która zaproponowała sposób odzyskania pieniędzy, należnych Fabryce (...). Powiedziała, że (...) Sp. z o.o. złożyła w siedzibie (...) przy ul. (...) listę wierzycieli i weksle in blanco, które mają zabezpieczać wskazane wierzytelności. W. W. (3) zadzwonił do (...) Sp. z o.o., w toku rozmowy z R. S. (3) uzyskał informację, że Spółka (...) w październiku 2002 roku złożyła w biurze (...) Sp. z o.o. weksel in blanco wystawiony dla (...) Fabryki (...). Podjęto więc decyzję o przeniesieniu weksla na (...) Sp. z o.o.

dowody:

- kserokopia faktur VAT – k. 4779-4789
- kserokopia umowy z dnia 29.05.2002 – k. 4791
- kserokopia protokołu odbioru robót – k. 4792-4794
- kserokopia wezwania do zapłaty – k. 4795
- pismo (...) Sp. z o.o. – k. 4796
- odpis z KRS – k. 4797-4799
- potwierdzenie salda należności – k. 4829
- zeznania świadka W. W. (3) – k. 4773-4774 i protokół rozprawy z dnia 10.10.2012 r.
- zeznania świadka M. B. (2) – k. 4775-4778 i protokół rozprawy z dnia 15.02.2012 r.

Pod koniec października 2002 roku M. B. (2) została upoważniona przez W. W. (3) do podpisania w imieniu (...) S.A. umowy sprzedaży i indosowania weksla własnego wystawionego przez Spółkę (...) na rzecz (...). (...) umowy, przesłany przez (...) we W. został wypełniony przez sekretarkę E. P.. W druku została zawarta data podpisania umowy - 4 listopada 2002r., cena sprzedaży weksla w kwocie 124.600 zł i termin płatności przez (...) S.A. do dnia 12 listopada 2002r. Zgodnie z ustaleniami poczynionymi z W. W. (3), M. B. (2) miała podpisać umowę sprzedaży

o takiej treści, jak wypełniony druk po okazaniu pełnomocnictwa. Na odwrocie weksla M. B. (2) miała wpisać oświadczenie o przeniesieniu praw z weksla z klauzulą „bez kosztów”. Po dokonaniu tych czynności M. B. (2) miała przywieźć jeden egzemplarz umowy sprzedaży i kserokopię weksla. M. B. (2) w dniu spotkania udała się w godzinach przedpołudniowych samochodem służbowym do W. do biura (...) przy ul. (...). Przed wejściem do budynku znajdował się duży szyld, który wzbudził u M. B. (2) przekonanie, iż (...) jest podmiotem wiarygodnym. W biurze spotkała się z J. H. oraz R. S. (1), którzy przedstawili się jej jako zarząd (...). J. H. wręczył M. B. (2) wizytówkę, z której wynikało, że jest on prezesem zarządu, o czym wcześniej M. B. (2) informował W. W. (3). M. B. (2) przekazała J. H. i R. S. (1) oryginał pełnomocnictwa oraz wypełniony druk umowy. Była przekonana, że dane z druku zostaną przepisane do umowy właściwej, jednak oskarżeni poinformowali ją, iż nie ma takiej potrzeby. M. B. (2) nie знаła znaczenia słów „indos” i „indosant”, mimo to zdecydowała się na podpisanie umowy. M. B. (2) podpisała się czytelnie na wypełnionym druku umowy sprzedaży pod pozycją oznaczoną „sprzedający”, zaś obaj oskarżeni złożyli podpisy pod pozycją oznaczoną „kupujący”, następnie przystawiając pieczęć okrągłą. Pieczęć okrągła zawierała wizerunek orła w koronie, co dodatkowo utwierdziło M. B. (2) w przekonaniu, iż (...) jest wiarygodnym kontrahentem. M. B. (2) otrzymała jeden egzemplarz umowy. Następnie J. H. podał jej weksel in blanco wystawiony przez (...) Sp. z o.o., opatrzony podpisami B. J. i J. Z. (1) – członków zarządu spółki i pieczęcią firmową (...) Sp. z o.o. M. B. (2) poprosiła J. H. o wypełnienie weksla w jej obecności. J. H. oświadczył wówczas, że (...) pobiera prowizję w wysokości 2-3% wyłącznie z tytułu ponoszonych przez nią kosztów odzyskania należności, nie pobierają natomiast wynagrodzenia za dokonane czynności. Gdy M. B. (2) zaproponowała wyliczenie tej kwoty, J. H. odparł, że kwota ta została wcześniej ustalona z zarządem (...) Sp. z o.o., podając nazwisko, której M. B. (2) nie znała i tłumacząc, że w tej chwili osoba ta jest nieobecna. M. B. (2) zadzwoniła do W. W. (3) z zapytaniem, jak ma wypełnić weksel in blanco i opisała całą sytuację podawaną przez J. H.. J. H. w trakcie tej rozmowy zaproponował R. S. (1), aby włączył się do rozmowy z W. W. (3), M. B. (2) na prośbę R. S. (1) przekazała mu słuchawkę. Po tej rozmowie W. W. (3) polecił M. B. (2), aby wpisała na wekslu in blanco treść podyktowaną przez R. S. (1). Pod dyktando R. S. (1) M. B. (2) wpisała na rewersie weksla formułę: „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o. we W. M. B. (2) pełnomocnik (...) Fabryki (...) w R.”. Nie pytała go o prawne znaczenie tego sformułowania. Strona tytułowa weksla pozostała niewypełniona. Następnie zwróciła się o wydanie jej kserokopii weksla. R. S. (1) przekazał M. B. (2) kserokopię odwrotnej strony weksla. Na jej pytanie, dlaczego nie skserował również tytułowej strony weksla, odpowiedział, że z uwagi na to, iż strona tytułowa nie jest wypełniona, nie ma ona większego znaczenia dla firmy reprezentowanej przez M. B. (2). Mimo to M. B. (2) domagała się wydania ksera strony tytułowej weksla, jednak oskarżeni J. H. i R. S. (1) odmówili jej, twierdząc, że śpieszą się na spotkanie i nie mają więcej czasu. M. B. (2) opuściła zatem biuro (...) Sp. z o.o. Po powrocie do firmy, przekazała kserokopie umowy i odwrotnej strony weksla W. W. (3).

dowody:

- zeznania świadka W. W. (3) – t. XXV k. 4773-4774 i protokół rozprawy z dnia 10.10.2012 r.
- zeznania świadka M. B. (2) – t. XXV k. 4775-4778 i protokół rozprawy z dnia 15.02.2012 r.
- kserokopia pełnomocnictwa – t. XXV k. 4800
- kserokopia umowy sprzedaży weksla – t. XXV k. 4801
- kserokopia odwrotnej strony weksla – t. XXV k. 4802

W dniu 13 listopada 2002r. nie doszło do zapłaty przez (...) zgodnie z ustalonym terminem kwoty z weksla, do (...) Fabryki (...) doręczono natomiast wezwanie (...) Fabryki (...) przez (...) do zapłaty kwoty 249.200 zł datowane 4 listopada 2002r. oraz oświadczenie (...) datowane 7 listopada 2002r. o dokonaniu potrącenia należności (...) Fabryki (...) w kwocie 124.600 zł ze swoją należnością wynikającą z weksla i wezwanie do zapłaty pozostałej kwoty 124.600 zł. W piśmie tym wskazano, że (...) Sp. z o.o. odmówiła zapłaty z weksla. Próby skontaktowania się z członkami zarządu (...) się nie powiodły – nie odpowiadali oni na wezwania telefoniczne, ani pisemne. Weksel został wypełniony na maszynie do pisania niezgodnie z porozumieniem wekslowym między (...) Sp. z o.o. a (...) S.A. Strona tytułowa weksla posiadała maszynowe wpisy: daty wypełnienia 28 września 2002 r., miejsca wypełnienia – Z., sumy podanej

słownie – 249.200 zł, daty wykupienia weksla – 6 listopada 2002r., podmiotu, na czyje zlecenie jest wystawiony weksel – (...) S.A. w R.. W piśmie z dnia 14 listopada 2002r. skierowanym do (...) zarząd (...) S.A. oświadczył, że uchyla się od skutków prawnych oświadczeń woli zawartych w umowie sprzedaży weksla. (...) nie ustosunkowała się do tego pisma. W dniu 20 grudnia 2002r. do (...) Fabryki (...) wpłynął nakaz zapłaty z dnia 16 grudnia 2002r., zgodnie z treścią którego (...) Sp. z o.o. i (...) S.A. zostały zobowiązane solidarnie do zapłaty na rzecz (...) kwoty 124.000 zł (sygn. akt V GNc 427/02). W dniu 23 grudnia 2002r. Fabryka (...) wniosła zarzuty od tego nakazu zapłaty. W dniu 31 grudnia 2002r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze na skutek wniosku powoda o uzupełnienie wydał nakaz zapłaty przez w/w pozwanych odsetek na rzecz (...). Na wniosek (...) zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne tylko wobec (...) Fabryki (...). W dniu 7 stycznia 2003r. na podstawie przedmiotowego nakazu zapłaty został zajęty rachunek bankowy Fabryki (...). Na skutek wniesienia zarzutów przez Fabrykę (...) Sąd wydał w dniu 8 stycznia 2003 r. postanowienie o wstrzymaniu natychmiastowej wykonalności nakazu zapłaty. Postępowanie egzekucyjne zostało zawieszono. (...) Fabryka (...) nie otrzymała od (...) Sp. z o.o. należnej z tytułu sprzedanego towaru kwoty. W dniu 17 grudnia 2002r. (...) Fabryka (...) złożyła zawiadomienie o popełnieniu przez (...) przestępstwa czynu z art. 310 k.k. W dniu 17 marca 2003r. J. H., działając w imieniu (...) złożył zawiadomienie o popełnieniu przez osoby reprezentujące (...) Fabrykę (...) czynu z art. 238 k.k.

dowody:

- kserokopia koperty z adnotacją t. XXV k. 4790
- kserokopia tytułowej strony weksla t. XXV k. 4803
- kserokopia wezwania do zapłaty i oświadczenia o potrąceniu wraz z dowodem nadania – t. XXV k. 4804-4805
- kserokopia pozwu – t. XXV k. 4869-4870
- kserokopia pism (...) z dnia 13.11.2002r. i 14.11.2002r. wraz z potwierdzeniem nadania – t. XXV k. 4807-4810
- kserokopia zawiadomienia przez (...) o popełnieniu przestępstwa t. XXV k. 4811-4813
- kserokopia nakazu zapłaty z dnia 16.12.2002r. t. XXV k. 4830
- kserokopia nakazu zapłaty z dnia 31.12.2002r. t. XXV k. 4845
- kserokopia zarzutów – t. XXV k. 4838-4843;
- kserokopia zawiadomienia o zajęciu rachunku bankowego t. XXV k. 4847
- kserokopia wniosku o uzupełnienie wniosku o zabezpieczenie t. XXV k. 4895
- kserokopia postanowienia z dnia 8.01.2003r. t. XXV k. 4851-4853;
- kserokopia postanowienia o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego t. XXV k. 4898
- kserokopia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności t. XXV k. 4900-4901
- kserokopia odpowiedzi na zarzuty t. XXV k. 4908-4910
- kserokopia zawiadomienia przez (...) o popełnieniu przestępstwa wraz z dowodem nadania t. XXV 4911-4913
- zeznania świadka W. W. (3) t. XXV k. 4773-4774 i protokół rozprawy z dnia 10.10.2012 r.
- zeznania świadka M. B. (2) t. XXV k. 4775-4778 i protokół rozprawy z dnia 15.02.2012r.

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego (...) Sp. j.

Przedsiębiorstwo (...) Sp. j. prowadzi działalność w zakresie sprzedaży wyrobów hutniczych. M. T. i S. R. są współnikami tej spółki. Spółka współpracowała m. in. z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z.. Z tytułu zawartych umów (...) Sp. z o.o. od 16 czerwca 2001r. jest winna (...) Sp. j. kwotę 57.344,47 zł. Kwota wraz z odsetkami i kosztami zastępstwa procesowego na dzień 6 listopada 2002r. wynosiła 86.516 zł. W dniu 28 stycznia 2003r. Sąd Okręgowy we W. wydał nakaz zapłaty w/w kwoty przez (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) Sp. j. Nakaz nie został skierowany do egzekucji, gdyż zarząd (...) Sp. z o.o. przekonywał, że należność zostanie zapłacona bez potrzeby wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Na początku listopada 2002 roku J. Z. (1) zadzwonił do M. T. i poinformował go, że udziały firmy (...) Sp. z o.o. zostaną sprzedane (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W.. Poinformował również, że nowy właściciel firmy skontaktuje się z M. T. telefonicznie, podając nazwisko J. H.. Podał, że wszystkie należności wobec (...) Sp. j. zostaną uregulowane przez nowego właściciela. Poinformował również, że przekazał (...) Sp. z o.o. weksle in blanco, które mają zabezpieczać należność (...) Sp. j.

dowód:

- zeznania świadka M. T. k. 4919-4921 i protokół rozprawy
- zeznania świadka J. Z. (1) k. XXXIII k. 4491- 4500 i protokół rozprawy
- kserokopia faktur VAT k. 4948-4952;

W dniu 5 listopada 2002 r. do M. T. zadzwonił mężczyzna, który się przedstawił nazwiskiem K. i oświadczył, że dzwoni w imieniu (...) i jest prezesem nowego zarządu (...) Sp. z o.o. Podał mu numer (...) do J. H. i oświadczył, że (...) zapłaci należność (...) Sp. z o.o. M. T. zadzwonił pod podany numer i rozmawiał z J. H.. J. H. w rozmowie telefonicznej poinformował M. T., że należy zawrzeć umowę sprzedaży weksla. Ostatecznie umówili się na spotkanie w siedzibie (...) we W. przy ul. (...). W dniu 6 listopada 2002r. o godzinie 14:30 M. T. udał się pod wskazany adres i spotkał się z R. S. (1), który przedstawił się jako wiceprezes (...). Zaproponował podpisanie umowy sprzedaży weksla wystawionego przez (...) Sp. z o.o. Twierdził, że pieniądze na spłatę weksla Spółka (...) pozyska z kredytu. Na tym spotkaniu doszło do podpisania przez M. T. umowy sprzedaży weksla in blanco wystawionego przez (...) Sp. z o.o. Przed podpisaniem M. T. zapoznał się z treścią umowy. Zgodnie z treścią proponowanej umowy termin zapłaty kwoty 86.516 zł został ustalony na dzień 13 listopada 2002r. M. T. nie znał znaczenia wymienionych w umowie słów „indos” i „indosant”, „bez kosztów” mimo to zdecydował się na podpisanie umowy, gdyż J. H. zapewniał go, że w związku z podpisaniem umowy firma nie poniesie żadnych kosztów, gdyż koszty postępowania sądowego ponosi (...) we własnym zakresie. M. T. podpisał również weksel in blanco wystawiony przez (...) Sp. z o.o., opatrzony podpisami B. J. i J. Z. (1) – członków zarządu spółki i pieczęcią firmową (...) Sp. z o.o. M. T. nie wypełnił strony tytułowej weksla in blanco. Na odwrocie weksla wpisał cyt. „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W.” i podpisał się oraz przystawił pieczęć firmową.

dowód:

- zeznania świadka M. T. – k. 4919-4921 i protokół rozprawy
- kserokopia weksla – k. 4939
- umowa sprzedaży weksla – k. 4937;

Weksel został następnie wypełniony pismem maszynowym na sumę 173.000 zł, podaną numerycznie i słownie, opatrzony datą 24 września 2002r., ze wskazaniem miejsca wypełnienia – Z., daty wykupienia weksla – 9 listopada 2002r., podmiotu, na czyje zlecenie jest wystawiony weksel – (...) Sp. j. S. R., M. T.. Weksel został wypełniony niezgodnie z porozumieniem wekslowym między (...) Sp. z o.o. a M. T..

dowód:

- kserokopia weksla – k. 4956;

Wezwaniem datowanym dniem 12 listopada 2002 r. J. H. wezwał (...) Spółkę z o.o. do zapłaty sumy wekslowej. (...) Sp. j. nie otrzymała w wyznaczonym terminie od (...) Sp. z o.o. należnej z tytułu przeniesienia praw z weksla kwoty. W dniu 14 listopada 2002 r. (...) z o.o. skierowała do (...) Spółki Jawnej oświadczenie o potrąceniu opatrzone datą 15 listopada 2002 r., w którym poinformowała o odmowie zapłaty sumy wekslowej w wysokości 173.000 zł, wzywając jednocześnie do zapłaty w ciągu 3 dni sumy wekslowej, pomniejszonej w wyniku potrącenia z ceną sprzedaży weksla do sumy 86.484 zł. M. T. w dniu 15 listopada 2002r. udał się do siedziby (...) Sp. z o.o. w celu uzyskania informacji w tym zakresie. J. H. powiedział mu, że z uwagi na brak spłaty przez (...) Sp. z o.o. należności z weksla (...) Sp. j. stała się gwarantem uzyskania należnej sumy. Poinformował go również, że weksel został wypełniony na kwotę 173.000 zł, w związku z czym (...) dokonuje potrącenia należności (...) Sp. j. wynikającej z umowy sprzedaży weksla. Podał, że (...) Sp. j. jest winna zapłacić pozostałą kwotę 86.484 zł. M. T. zaprzeczył, jakoby był winien (...) pieniądze. M. T. bardzo się przejął powstałą sytuacją, zapytał J. H., czy może w jakiś sposób rozwiązać ten problem. J. H. odparł, że jeżeli M. T. zapłaci kwotę 40.000 zł, (...) odstąpi od dochodzenia kwoty z weksla. M. T. się nie zgodził. Pozwem datowanym dniem 15 listopada 2002r. (...) z o.o. domagała się zapłaty przez (...) Spółce z o.o. i (...) s.j. o sumy wekslowej ograniczonej w stosunku do (...) s.j. do kwoty 86.486 zł. W dniu 3 grudnia 2002 r. pozew został złożony do Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze. W dniu 20 grudnia 2002 r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział V Gospodarczy wydał w tej sprawie (sygn. akt V GNc 452/02) nakaz zapłaty. M. T. w imieniu (...) s.j. złożył w dniu 3 stycznia 2003 r. zarzuty od tego nakazu zapłaty. Po uzyskaniu klauzuli wykonalności w dniu 23 stycznia 2003 r. Komornik Sądowy Rewiru III przy Sądzie Rejonowym w Ś. (III KM 26/03) dokonał na wniosek wierzyciela (...) Sp. z o.o. zajęcia rachunku bankowego (...) s.j. w celu zabezpieczenia należności. Wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2004 r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze (sygn. akt V GC 52/04) uchylił nakaz zapłaty z dnia 20 grudnia 2002 r. w stosunku do (...) Spółka Jawna oraz oddalił w tym zakresie powództwo, Od wyroku tego (...) S p.z o.o. wniosła apelację, która postanowieniem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 3 lutego 2005 r. została odrzucona z powodu nieuiszczenia opłaty sądowej..

dowód:

- kserokopia nakazu zapłaty z dnia 28.01.2003r.– k. 4928
- pismo – k. 4929
- kserokopia odpisu z KRS – k. 4930-4935
- pokwitowanie – k. 4936
- kserokopia oświadczenia o potrąceniu – t. XXV k. 4940
- kserokopia nakazu zapłaty z dnia 20.12.2002r.– k. 4928
- wycinek ogłoszenia z gazety – k. 4942
- kserokopia formularza – k. 4954
- kserokopia wezwania do zapłaty – k. 4957
- kserokopia pozwu o zapłatę w postępowaniu nakazowym – k. 4959-4960
- kserokopia zawiadomienia o dokonanie cesji – k. 4965
- zażalenie – k. 4967
- kserokopia wniosku o zabezpieczenie – t. XXVI k. 4968

- kserokopia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności – t. XXVI k. 4970
- kserokopia wniosku o zabezpieczenie – t. XXVI k. 4971
- zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego i zakazie wypłat – t. XXVI k. 4972-4975
- dokumentacja w sprawie o sygn. V GC 52/04 – t. XXVI k. 4996-5147
- prośba o anulowanie umowy sprzedaży weksla – t. XXVI k. 5150
- wezwanie – t. XXVI k. 5154
- zeznania świadka M. T. – k. 4919-4921, k. 4943-4946 i protokół rozprawy

W dniu 28 listopada 2002r. M. T. złożył zawiadomienie o popełnieniu przez (...) Sp. z o.o. przestępstwa oszustwa.

dowód:

- zawiadomienie przez M. T. o popełnieniu przestępstwa – k. 4924-4926

J. H. złożył zawiadomienie o popełnieniu przez M. T. przestępstwa z art. 191 § 1 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

dowód:

- zawiadomienie przez (...) Sp. z o.o. o popełnieniu przestępstwa – k. 5045-5049

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego W. W. (1)

W. W. (1) od 1999 roku prowadził we W. działalność gospodarczą w zakresie handlu metalami instalacyjnymi pod nazwą PPHU (...). W okresie od 4 grudnia 2001r. do 23 maja 2002 r. W. W. (1) sprzedał H. K., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) materiały instalacyjne na łączną kwotę 104.426,69 zł, wystawił siedem faktur VAT z odroczonym terminem płatności. Wobec nie uregulowania zobowiązania przez H. K. i żądania zapłaty przez producentów materiałów sprzedanych H. K., W. W. (1) postanowił odzyskać swoją należność. Po przeczytaniu ogłoszenia (...) Sp. z o.o. w (...) Giełdzie (...) oferującej skup wierzytelności i telefonicznym umówieniu się na spotkanie z J. H., udał się w dniu 2 października 2002 r. do siedziby (...) Sp. z o.o. przy ul. (...).

dowód:

- zeznania świadka W. W. (1) t. XXII k. k. 4269-4272, k. 4282-4284, t. XXIII k. 4544-4549 i protokół rozprawy z dnia 01.06.2011 r.

W biurze (...) Sp. z o.o. W. W. (1) spotkał się z J. H.. Poinformował go, że H. K. jest mu winny 104.426,69 zł oraz, że chce sprzedać tę wierzytelność za 90.000 zł i uzyskać pieniądze w terminie 14 dni, okazał mu również dokumenty dotyczące tej wierzytelności. J. H. przejrzał faktury i wyraził chęć nabycia wierzytelności od W. W. (1). Pytał, jakie są możliwości wyegzekwowania długu od H. K.. Wówczas W. W. (1) poinformował go, że H. K. posiada majątek, w szczególności dwie koparki i bazę sprzętową. Umówili się na spotkanie w dniu 4 października 2002 r. w celu zawarcia umowy cesji wierzytelności. J. H. dał W. W. (1) do podpisania umowę cesji wierzytelności. Na podstawie § 2 tej umowy (...) z o.o. zobowiązała się zapłacić W. W. (1) przelewem kwotę 90.000 zł w terminie 14 dni. Zgodnie zaś z § 4 umowy: „spłata zobowiązania wynikającego ze sprzedanej wierzytelności obciąża dłużnika. Cedent ponosi odpowiedzialność za wypłacalność dłużnika”. J. H. nie wyjaśniał W. W. (1) znaczenia tego zapisu. Przed podpisaniem umowy cesji wierzytelności W. W. (1) otrzymał natomiast od J. H. zapewnienie zapłaty ceny w terminie wskazanym w umowie. Po podpisaniu umowy J. H. otrzymał od W. W. (1) faktury VAT potwierdzające istnienie wierzytelności oraz potwierdzenie salda.

dowód:

- kserokopia umowy cesji t. XXII k. 4275
- zeznania świadka W. W. (1) t. XXII k. k. 4269-4272, k. 4282-4284, t. XXIII k. 4544-4549 i protokół rozprawy z dnia 01.06.2011 r.

W. W. (1) nie uzyskał zapłaty ceny ustalonej w umowie z dnia 4 października 2002 r. Po upływie tego terminu zadzwonił do biura (...) z o.o., z pytaniem, dlaczego nie uzyskał zapłaty. J. H. wówczas tłumaczył mu, że Spółka nie zdążyła jeszcze sprawdzić H. K.. Kolejne próby nawiązania kontaktu telefonicznego z J. H. nie przyniosły rezultatu. Pod koniec października 2002 roku W. W. (1) otrzymał od (...) Sp. z o.o. wezwanie do zapłaty kwoty 14.426,96 zł na podstawie §4 umowy cesji kwoty wierzytelności, w którym wskazano jednocześnie, że (...) Sp. z o.o. dokonała potrącenia swojej wierzytelności z ceną zbycia wierzytelności W. W. (1). Po otrzymaniu tego wezwania W. W. (1) udał się do siedziby (...) z o.o., został wówczas poinformowany przez J. H., że ten nie może mu zapłacić ceny z tytułu cesji wierzytelności z uwagi na to, że H. K. nie posiada majątku. W. W. (1) w trakcie tej rozmowy wskazał, że dłużnik jest właścicielem koparko-ładowarki C.. W dniu 23 października 2002r. (...) Sp. z o.o. zawarła z H. K. porozumienie w sprawie przewłaszczenia koparko-ładowarki w celu zabezpieczenia wierzytelności (...) Sp. z o.o. w kwocie 104.426,69 zł. Mimo zawarcia tego porozumienia (...) Sp. z o.o. nie zapłaciła W. W. (1) kwoty 90.000 zł. W. W. (1) po usłyszeniu po raz kolejny, że nie dostanie należnemu ceny oświadczył J. H., że wypowiada zawartą z (...) Sp. z o.o. umowę cesji wierzytelności. W październiku 2002 roku W. W. (1) złożył w Sądzie Okręgowym we W. pozew przeciwko H. K. o zapłatę kwoty 104.426,69 zł. Pismem z dnia 30 grudnia 2002 r. W. W. (1) poinformował (...) Sp. z o.o. o unieważnieniu umowy cesji z dnia 4 października 2002 r. W wysłanym do W. W. (1) faksem piśmie datowanym dniem 9 stycznia 2003. (...) Sp. z o.o. wzywała go do wyjaśnienia przyczyn podjętych przez niego działań sprowadzających się do skierowania pozwu przeciwko H. K. mimo zawartej umowy cesji. W. W. (1) w piśmie datowanym dniem 16 stycznia 2003r. oświadczył, iż nieważność umowy wynika z nieuregulowania przez (...) Sp. z o.o. ceny za dokonaną cesję wierzytelności. Po otrzymaniu tego pisma (...) Sp. z o.o. nie nawiązała więcej jakiegokolwiek kontaktu z W. W. (1).

dowód:

- kserokopia porozumienia t. XXII k. 4276
- kserokopia oświadczenia W. W. o unieważnieniu umowy t. XXII k. 4277
- kserokopia pisma (...) Sp. z o.o. z 9.01.2003r. t. XXII k. 4278
- kserokopia pisma W. W. z 16.01.2003r. t. XXII k. 4279
- zeznania świadka W. W. (1) t. XXII k. k. 4269-4272, k. 4282-4284, t. XXIII k. 4544-4549 i protokół rozprawy z dnia 01.06.2011 r.

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego R. F.

Na przełomie czerwca i lipca 2002 roku D. G. (1) pożyczyła od M. P. (1) łącznie kwotę 7.500 zł, kwota 1.500 zł pochodziła od R. F., zaś kwota 6.000 zł od innych osób, które trudniły się pożyczaniem na wysoki procent. Z uwagi na poważną operację serca męża D. G. (1) przebywała w (...) Kontaktował się z nią M. P. (1), który poinformował ją, że jest ścigany przez osoby, które dały mu pieniądze na jej pożyczkę. Następnie M. P. (1) poinformował ją, że spłacił zadłużenie wobec tych osób za pomocą pożyczki udzielonej mu przez R. F., powiedział, że D. G. (1) powinna rozliczyć się bezpośrednio z R. F.. Zgodnie z ustaleniami poczynionymi z R. F., D. G. (1) miała zapłacić mu kwotę 15.000 zł.

dowody:

- częściowo zeznania świadka R. F. – t. XXVII k. 5179-5180, k. 5190-5191 i protokół rozprawy z dnia 21.01.2011 r.

- zeznania świadka D. G. (1) – t. XXVII k. 5171-5173
- kserokopia weksła – k. 5167;
- zeznania świadka M. P. (1) t. XXVII k.5186-5188
- oświadczenie z dnia 06.02.2003 r. k. 5176

R. F. posiadał weksel in blanco wystawiony przez D. G. (1). Do weksła nie została wystawiona deklaracja wekslowa. Na wekslu zostało zapisane zdanie: „bez protestu”. R. F. chcąc sprzedać weksel, znalazł w ogłoszeniu prasowym informację o (...) Sp. z o.o. i umówił się na spotkanie w siedzibie (...)

dowody:

- częściowo zeznania świadka R. F. – t. XXVII k. 5179-5180, k. 5190-5191 i protokół rozprawy z dnia 21.01.2011 r.
- zeznania świadka D. G. (1) – t. XXVII k. 5171-5173
- kserokopia weksła – k. 5167;

R. F. nie posiadał dochodów pozwalających na zgromadzenie kwoty 200.000 zł.

dowód:

- informacja z Urzędów Skarbowych t. XCV k. 18875, 18906, 18914, 18924 oraz informacja objęta tajemnicą skarbową

W dniu 18 listopada 2002 r. R. F. przyszedł do biura (...) Sp. z o.o. (...), że chce zbyć weksel in blanco wystawiony przez D. G. (1) jako zabezpieczenie spłaty przez nią pożyczki w kwocie 400.000 zł, jakiej miał jej udzielić R. F., pożyczka ta nie została spłacona. J. H. dał R. F. do podpisania umowę sprzedaży weksła, zgodnie z którą (...) Spółka z o.o. miała zapłacić sprzedającemu za zakupiony weksel kwotę 200.000 zł, stanowiącym według niego 50 % procent faktycznego zobowiązania wystawcy weksła, w terminie do 2 grudnia 2002 roku. Po podpisaniu umowy (...) pod dyktando J. H. wypełnił treść weksła in blanco wpisując na nim w szczególności sumę wekslową w wysokości 400.000 zł, a na rewersie weksła wpisał formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W.”, pod którą się czytelnie podpisał. Nie pytał, co oznacza ten wpis. J. H. i R. S. (1) jako zabezpieczenie uregulowania ceny sprzedaży weksła wystawili na zlecenie R. F. weksel zupełny wypełniony na sumę wekslową w wysokości 200.000 zł. Mimo upływu terminu płatności ceny sprzedaży weksła R. F. nie uzyskał tej kwoty, a jego próby nawiązania jakiegokolwiek kontaktu telefonicznego z Zarządem (...) Sp. z o.o. nie przyniosły żadnego rezultatu.

dowód:

- częściowo zeznania świadka R. F. – t. XXVII k. 5179-5180, k. 5190-5191 i protokół rozprawy z dnia 21.01.2011 r.
- kserokopia weksła – k. 5167;
- umowa kupna sprzedaży weksła z dnia 18.11.2002 r. – k. 5161, k. 5183,
- zlecenie inkaso – k. 5162;
- kserokopia weksła - k. 5163, 5185,

Przedstawiciel (...) skontaktował się z D. G. (1), informując ją, że (...) Sp. z o.o. jest nabywcą weksła, wystawionego przez nią, wypełnionego na kwotę 400.000 zł. D. G. (1) zaprzeczyła, jakoby pożyczła od R. F. taką kwotę. W dniu 22 listopada 2002 r. udała się również osobiście do biura (...) Sp. z o.o., gdzie rozmawiała z Prezesem (...) Sp. z o.o., który powiedział, że R. F. sprzedał wystawiony przez nią weksel za połowę wartości deklarowanego przez niego zadłużenia,

tj za 200.000 zł. Poinformował ich, że D. G. (1) ma majątek, jest udziałowcem w firmie produkującej toalety. D. G. (1) wówczas oświadczyła, że to jest nieprawda, jej mąż jest na zasiłku dla bezrobotnych, ona sama już nie prowadzi działalności gospodarczej a jej nieruchomości w G. jest zajęta przez komornika. Uzgodniła z rozmówcą, że zapłaci kwotę 15.000 zł do końca roku, otrzymała numer konta bankowego. Kilkakrotnie po tym spotkaniem przedstawiciel (...) Sp. z o.o. kontaktował się z nią, pytając, kiedy będzie ona w stanie zapłacić pieniądze. D. G. (1) była wówczas w szpitalu. Na początku 2003 roku D. G. (2) uzbierała kwotę 15.000 zł, zamierzała ją przekazać na podany numer rachunku bankowego. Uzyskała wówczas informację, że przeciwko przedstawicielom (...) toczy się postępowanie karne. Na spotkaniu z Prokuratorem, poinformował on ją, że powinna kwotę 15.000 zł zapłacić i dopilnować, by weksle zostały jej zwrócone. D. G. (1) skierowała do (...) Sp. z o.o. oświadczenie, że weksel będący w posiadaniu (...) Sp. z o.o. został wystawiony pod przymusem, a rzeczywista wysokość zobowiązania wobec R. F. wynosi kwotę 15.000 zł i zobowiązała się ją zapłacić do dnia 12 grudnia 2002 r.

dowód:

- zeznania świadka D. G. (1) – t. XXVII k. 5171-5173
- oświadczenie z dnia 22.11.2002 r. t. XXVII k. 5175

Oświadczenie datowane 15 maja 2003 r. o zobowiązaniu do zapłaty kwoty 7.500 zł wraz z umówionymi odsetkami pod warunkiem zwrotu weksli D. G. (1) wysłała do R. F., zostało ono odebrane przez M. P. (2). R. F. nie ustosunkował się do tego pisma.

dowody:

- zeznania świadka D. G. (1) – t. XXVII k. 5171-5173
- zeznania świadka M. F. – protokół rozprawy z dnia 21.01.2011r.
- kserokopia oświadczenia z dnia 15.05.2003 r. oraz potwierdzenie odbioru t. XXVII k. 5177-5178

Pismem z dnia 28 grudnia 2002 r. R. F. został wezwany przez (...) Sp. z o.o. do zapłaty sumy wekslowej, która po dokonaniu potrąceniu z jego wierzytelnością wyniosła 200.000 zł. W dniu 7 stycznia 2003 r. (...) Spółka z o.o. złożyła w Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim pozew o zapłatę sumy wekslowej w wysokości 400 000 zł przeciwko D. G. (1) oraz R. F., ograniczając żadaną kwotę w stosunku do R. F. do sumy 200 000 zł. Zarządzeniem z dnia 24 lutego 2003 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim Wydział I Cywilny zwrócił pozew z uwagi na nie uiszczenie wpisu przez powoda.

dowód:

- częściowo zeznania świadka R. F. – t. XXVII k. 5179-5180, k. 5190-5191 i protokół rozprawy z dnia 21.01.2011r.
- kserokopia weksla – k. 5167;
- kserokopia umowy sprzedaży weksla – k. 5155;
- kserokopia oświadczenia o potrąceniu – k. 5156;
- kserokopia pozwu o zapłatę w postępowaniu nakazowym – k.5157-5158;
- notatka – k. 5160;
- umowa kupna sprzedaży weksla z dnia 18.11.2002 r. – k. 5161, k. 5183,
- zlecenie inkaso – k. 5162;

- kserokopia weksla - k. 5163, 5185,
- oświadczenie o potrąceniu z 27.12.2002 r. – k. 5164
- kserokopia pozwu o zapłatę w postępowaniu nakazowym – k. 5165-5166,

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego K. C.

K. C. udzielił swojemu znajomemu P. S. (1) pożyczki w kwocie 17.000 zł. Tytułem zabezpieczenia spłaty pożyczki P. S. (1) wystawił dwa weksle in blanco. Do weksli nie została sporządzona deklaracja wekslowa, jednak z ustnych ustaleń wynikało, że każdy weksel może zostać wypełniony na kwotę do 10.000 zł. Z uwagi na brak spłaty przez P. S. (1) pożyczki w terminie ustalonym na koniec grudnia 2002 roku, K. C. rozpoczął poszukiwania firmy zajmującej się windykacją należności. W gazecie (...) trafił na zamieszczone przez (...) Sp. z o.o. ogłoszenie, z którego wynikało, że firma ta oferuje skupywanie weksli. K. C. zadzwonił na podany w ogłoszeniu numer telefonu i umówił się na spotkanie w biurze (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W..

dowody:

- kserokopia weksla t. XXVII k. 5198
- zeznania świadka K. C. t. XXVII k. 5192-5193, 5213-5214, 5290-5293 i protokół rozprawy
- zeznania świadka P. S. (1) t. XXVII k. 5240-5241 i protokół rozprawy

W dniu 13 grudnia 2002 r. K. C. udał się do biura (...) Sp. z o.o., gdzie spotkał się z J. H.. K. C. na podstawie wyglądu biura i jego pracowników odniósł wrażenie, że zwrócił się do firmy rzetelnej i wiarygodnej. J. H. zaprosił K. C. do swojego gabinetu. W trakcie rozmowy J. H. zapewniał K. C., że odzyska od P. S. (1) należność. K. C. okazał J. H. weksle, J. H. wyraził chęć nabycia jednego z tych weksli. Dał K. C. do podpisania umowę nazwaną umową kupna-sprzedaży weksla. J. H. w umowie nazwanej umową kupna-sprzedaży weksla komputerowo wypełnił datę 13 grudnia 2002r., cenę sprzedaży w wysokości 17.000 zł i termin zapłaty ceny przelewem do dnia 23 grudnia 2002r. Przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązującym prawem wekslowym. K. C. przeczytał umowę przed jej podpisaniem. Nie posiadał on wiedzy w zakresie obrotu weksłami, nie znał znaczenia słowa „indos”, nie prosił o wyjaśnienie tego terminu. J. H. nie tłumaczył K. C. znaczenia postanowień umowy. Na umowie podpisał się również J. H. i przyłożył pieczęć firmową (...) Sp. z o.o. Następnie J. H. nakazał mu wpisanie na awersie weksla daty wypełnienia weksla oraz kwoty 34.000 zł. Tłumaczył, że z tej kwoty 17.000 zł zostanie K. C., natomiast pozostała kwota będzie stanowiła wynagrodzenie dla (...) Sp. z o.o. tytułem poniesionych kosztów związanych z dochodzeniem długu. Na rewersie weksla J. H. nakazał K. C. wpisanie formuły „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożyć czytelny podpis. Kwota ta przekraczała wysokość zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z P. S. (1). Na żądanie K. C. J. H. wydał mu kserokopię weksla z podpisem. W tym samym dniu K. C. podpisał umowę o współpracy w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych z weksla w zakresie długu J. S.. Zgodnie z § 6 ust. 1 umowy o współpracy w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych z dnia 13 grudnia 2002r. zleceniodawcy należało się wynagrodzenie prowizyjne w wysokości 10 % od każdej uzyskanej od dłużnika kwoty plus 22 % VAT. Zgodnie z § 6 ust. 5 umowy każdorazowa zapłata dłużnika na konto zleceniobiorcy, która nie stanowi pełnego zaspokojenia należności oraz wszystkich poniesionych kosztów, w pierwszej kolejności zaliczana będzie na pokrycie poniesionych przez zleceniodawcę kosztów.

dowody:

- kserokopie umowy o współpracy oraz zlecenie inkaso t. XXVII k. 5195-5196, k. 5279
- kserokopie umowy sprzedaży t. XXVII k. 5197
- kserokopia weksla t. XXVII k. 5238

- zeznania świadka K. C. t. XXVII k. 5192-5193, 5213-5214, 5290-5293 i protokół rozprawy

K. C. nie uzyskał zapłaty ceny ustalonej w umowie z dnia 13 grudnia 2002 r. Po upływie terminu ceny K. C. udał się do siedziby (...) Sp. z o.o. Został wówczas poinformowany przez J. H., że nie otrzymał pieniędzy, gdyż P. S. (1) kwestionuje autentyczność swojego podpisu na wekslu i konieczne jest uzyskanie nakazu zapłaty. W rzeczywistości nikt z (...) Sp. z o.o. nie kontaktował się z P. S. (1), który w okresie od 17 dnia grudnia 2002 r. do dnia 17 marca 2003 r. przebywał w Areszcie Śledczym we W.. Pismem z dnia 2 stycznia 2003 r. (...) Sp. z o.o. poinformowała K. C., że P. S. (1) odmówił zapłaty kwoty wynikającej z weksla i jednocześnie wezwał go do zapłaty kwoty 17.000 zł jako indosanta weksla, ze wskazaniem, że (...) Sp. z o.o. dokonała potrącenia sumy wekslowej z cena sprzedaży weksla. W dniu 10 stycznia 2003 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego złożyła w Sądzie Okręgowym we W. pozew przeciwko K. C. i P. S. (1) o zapłatę solidarnie sumy wekslowej w kwocie 34.000 zł. Do pozwu został dołączony oryginał weksla wystawionego przez P. S. (1), z ograniczeniem żądania pozwu wobec indosanta do kwoty 17 000 zł. Po otrzymaniu wezwania do zapłaty K. C., zaniepokojony jego niezrozumiała dla niego treścią, udał się ponownie do siedziby (...) Sp. z o.o., gdzie J. H. zapewnił go, iż przedmiotowe wezwane jest tylko formą zabezpieczenia i nie musi on dokonywać jakiegokolwiek wpłaty. Sąd Okręgowy we W. Wydział XI Cywilny wydał w dniu 29 stycznia 2003 r. (sygn. akt XI Nc 8/03) nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

dowody:

- informacja t. XXVII k. 5239,
- zeznania świadka P. S. (1) t. XXVII k. 5240-5241 i protokół rozprawy
- kserokopia wezwania t. XXVII k. 5208
- kserokopie pozwu t. XXVII k. 5209-5210
- kserokopia nakazu zapłaty t. XXVII k. k. 5211
- zeznania świadka K. C. t. XXVII k. 5192-5193, 5213-5214, 5290-5293 i protokół rozprawy

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego K. O. (1)

K. O. (1) był w posiadaniu dwóch weksli in blanco, z których jeden został wystawiony przez jego synową U. O. (wcześniej M.), podpisany (...) oraz deklaracji wekslowej – sporządzonej na maszynie i wypełnionej pismem ręcznym przez R. O. a podpisanej przez nieznaną osobę, zgodnie z którymi każdy z weksli mógł zostać wypełniony na kwotę do 10.000 zł.

dowód:

- kserokopia weksla t. XXVII k. 5334
- kserokopia deklaracji wekslowej z dnia 1.05.1997r. t. XXVII k. 5333
- opinia z zakresu pisma i podpisów t. XVIII k. 5405-5413
- częściowo zeznania świadka K. O. (1) t. XXVII k. 5326-5329, t. XXVIII k. 5374-5376 k. 5425 i protokół przesłuchania w sprawie II Ko 649/11
- częściowo zeznania świadka R. O. t. XXVII k. 5336-5338, t. XXVIII k. 5379-5380, i protokół rozprawy z dnia 29 czerwca 2011 r.

W połowie lat 90-ch U. O. (wówczas M.) poręczyła weksel in blanco, wystawiony przez K. O. (1) dla (...) S.A. tytułem zabezpieczenia zapłaty za dostawę spirytusu. Weksel ten został anulowany i zwrócony K. O. (1). Po zawarciu związku

małżeńskiego z synem K. O. (1) – R. O. U. M. dokonała zmiany nazwiska na O.. W 2002 roku U. O. pozostawała w separacji z R. O.. We wzajemnych relacjach między U. O. i K. O. (1) było praktykowane podpisywanie przez nią blankietów wekslowych. Miało to służyć, według pomysłu K. O. (1), uniknięciu zlicytowania gruntów rolnych należących do U. O., stanowiących zabezpieczenie kredytu bankowego.

dowód:

- zeznania świadka U. O. t. XXVII k. 5339-5341, t. XXVIII k. 5366-5367 i protokół przesłuchania w sprawie II Ko 649/11

W imieniu K. O. (1) radca prawny wezwał U. O. do zapłaty kwoty 42.192 zł wynikającej z weksli. Powiadomił K. O. (1), że U. O. kwestionuje istnienie należności i nie zapłaci wskazanej kwoty. K. O. (1) rozpoczął więc poszukiwania firmy, która zajmuje się windykacją należności. W gazecie (...) trafił na zamieszczone przez (...) Sp. z o.o. ogłoszenie, z którego wynikało, że firma ta oferuje skupywanie weksli. K. O. (1) zadzwonił na podany w ogłoszeniu numer telefonu i umówił się na spotkanie w biurze (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W..

dowód:

- kserokopia weksla t. XXVII k. 5334
- kserokopia deklaracji wekslowej z dnia 1.05.1997r. t. XXVII k. 5333
- opinia z zakresu pisma i podpisów t. XVIII k. 5405-5413
- częściowo zeznania świadka K. O. (1) t. XXVII k. 5326-5329, t. XXVIII k. 5374-5376 k. 5425 i protokół przesłuchania w sprawie II Ko 649/11
- częściowo zeznania świadka R. O. t. XXVII k. 5336-5338, t. XXVIII k. 5379-5380, i protokół rozprawy z dnia 29 czerwca 2011 r.
- zeznania świadka U. O. t. XXVII k. 5339-5341, t. XXVIII k. 5366-5367 i protokół przesłuchania w sprawie II Ko 649/11

W dniu 13 grudnia 2002 r. K. O. (1) wraz z R. O. udał się do biura (...) Sp. z o.o., gdzie spotkał J. H.. Na podstawie wyglądu biura, jego wyposażenia K. O. (1) powziął przekonanie, że zwrócił się do firmy rzetelnej i wiarygodnej. J. H. zaprosił ich do gabinetu, gdzie okazał J. H. dwa weksle oraz deklarację wekslową. J. H. wyraził chęć nabycia weksli za 10.000 zł, na tę propozycję zgodził się K. O. (1). J. H. pytał K. O. (1), jaka jest sytuacja finansowa U. O.. K. O. (1) poinformował go wówczas, że posiada ona dwa sklepy, samochód ciężarowy, oraz gospodarstwo rolne o powierzchni 10 hektarów. K. O. (1) uzgodnił z J. H., że w razie trudności z odzyskaniem od U. O. należności, zwrócił mu weksle w stanie nieuszkodzonym. Z tego powodu, data płatności z weksla została ustalona na dzień 27 grudnia 2002r. J. H. dał K. O. (1) do podpisania druk umowy nazwanej umową kupna-sprzedaży weksla, komputerowo wypełniono datę 13 grudnia 2002 r., cenę sprzedaży w wysokości 10.000 zł i termin zapłaty przelewem do dnia 27 grudnia 2002 r. Przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązujący prawem wekslowym. K. O. (1) przeczytał umowę przed jej podpisaniem. Nie posiadał on wiedzy w zakresie obrotu wekslami, nie znał znaczenia słowa „indos”. Prosił J. H. o wyjaśnienie poszczególnych postanowień umowy, J. H. wówczas stwierdził, że umowa nie zawiera żadnych postanowień niekorzystnych dla K. O. (1). Na umowie podpisał się również J. H. i przyłożył pieczęć firmową (...) Sp. z o.o. Następnie K. O. (1) pod dyktando J. H. wpisał na rewersie weksla formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożył czytelny podpis. Nie poinformował natomiast K. O. (1) o rzeczywistym znaczeniu tego wyrazu i jego skutkach prawnych. K. O. (1) przekazał J. H. wypełnione weksle oraz deklarację wekslową, poprosił go jedynie o kserokopie tych dokumentów. J. H. wykonał kserokopie dokumentów i przekazał K. O. (1). Obydwa weksle zostały wypełnione na maszynie do pisania. Na awersie jednego z weksli jest wpisana miejsce wystawienia weksla – S., data wstawienia weksla – 1 maja 1997r., suma wekslowa

– 107.000 zł, data płatności – 16 grudnia 2002r., miejsce płatności – K.. Drugi weksel został wypełniony na kwotę 113.000 zł.

dowód:

- kserokopie umowy t. XXVII k. 5332
- kserokopia weksla t. XXVII k. 5334, 5348
- częściowo zeznania świadka K. O. (1) t. XXVII k. 5326-5329, t. XXVIII k. 5374-5376 k. 5425 i protokół przesłuchania w sprawie II Ko 649/11
- częściowo zeznania świadka R. O. t. XXVII k. 5336-5338, t. XXVIII k. 5379-5380, i protokół rozprawy z dnia 29 czerwca 2011 r.

K. O. (1) nie uzyskał zapłaty ceny ustalonej w umowie z dnia 13 grudnia 2002 r. J. H. kontaktował się telefonicznie z U. O., żądając wykupu dwóch weksli o wartości 107.000 zł i 113.000 zł. U. O. zaprzeczyła autentyczności zarówno weksli jak i deklaracji wekslowej. Poprosiła go natomiast o wysłanie kserokopii weksli w celu złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa. W styczniu 2003 roku otrzymała wezwanie (...) Sp. z o.o. datowane dniem 18 grudnia 2002 r., którym wezwano U. O. do zapłaty kwoty 107.000 zł wynikającej z weksla. Do pisma dołączono kserokopię weksla.

dowody:

- częściowo zeznania świadka K. O. (1) t. XXVII k. 5326-5329, t. XXVIII k. 5374-5376 k. 5425 i protokół przesłuchania w sprawie II Ko 649/11
- częściowo zeznania świadka R. O. t. XXVII k. 5336-5338, t. XXVIII k. 5379-5380, i protokół rozprawy z dnia 29 czerwca 2011 r.
- zeznania świadka U. O. t. XXVII k. 5339-5341, t. XXVIII k. 5366-5367 i protokół przesłuchania w sprawie II Ko 649/11

Podczas rozmowy telefonicznej z J. H., który proponował U. O., aby wykupiła weksle wystawione przez nią dla K. O. (1) za 107.000 zł i za 113.000 zł, U. O. odmówiła zapłaty z weksli, powiedziała, że weksle są fałszywe.

dowód:

- zeznania świadka U. O. t. XXVII k. 5339-5341, t. XXVIII k. 5366-5367 i protokół rozprawy

Pismem z dnia 2 stycznia 2003 r. (...) Sp. z o.o. poinformowała K. O. (1), że U. O. odmówiła zapłaty kwoty wynikającej z weksla i jednocześnie wezwał go do zapłaty kwoty 97.000 zł jako indosanta weksla, zmniejszonej o 10.000 zł w wyniku dokonanego potrącenia. Po otrzymaniu przedmiotowego pisma K. O. (1) niezwłocznie zadzwonił do J. H., który poinformował go, iż musi zapłacić te pieniądze w ciągu 3 dni, gdyż J. H. nie może ściągnąć tych pieniędzy od U. O.. K. O. (1) zdenerwował się podczas rozmowy, J. H. zaś odłożył słuchawkę. Kolejne próby nawiązania przez niego kontaktu z J. H. nie przyniosły rezultatu. Pismami z dnia 12 i 13 stycznia 2003 r. K. O. (1) wezwał do (...) Sp. z o.o. do zapłaty, jednak nie przynosiły one skutku. W dniu 9 stycznia 2003 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego S. A. wniosła do Sądu Okręgowego w Poznaniu Wydział Zamiejscowy w L. pozew o zapłatę kwoty 107.000 zł wynikającej z weksla przeciwko, U. O. i K. O. (1), ograniczając żądanie pozwu wobec K. O. (1) do kwoty 97.000 zł. Postanowieniem z dnia 27 września 2005 r. do odrębnego prowadzenia zakończonych zostały materiały dotyczące działania przez K. O. (1) i R. O. na szkodę U. O.. Ostatecznie został skierowany aktu oskarżenia przeciwko K. O. (1) i R. O. o popełnienie przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na szkodę U. O. oraz ponadto przeciwko R. O. o czyn z art. 270§1 k.k. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 30 maja 2007r. (sygn. akt II K 283/06) K. O. (1) i R. O. zostali skazani za wypełnienie weksla in blanco podpisanego przez U. O. na kwotę 107.000 zł, wiedząc, że zobowiązanie w takiej

kwocie nie istnieje, to jest za czyn z art. 270 § 2 k.k. R. O. został nadto skazany za podrobienie deklaracji wekslowej do dwóch weksli in blanco na szkodę U. O., to jest za czyn z art. 270 § 1 k.k.

dowody:

- kserokopie wezwań t. XXVII k. 5344, 5350
- kserokopia pism t. XXVII k. k. 5307-5308
- kserokopia pozwu t. XXVII k. 5352-5353
- kserokopia nakazu zapłaty t. XVIII k. 3477
- kserokopia wyroku SR o sygn. akt II K 283/06 wraz z uzasadnieniem t. XCII k. 18237-18247
- częściowo zeznania świadka K. O. (1) t. XXVII k. 5326-5329, t. XXVIII k. 5374-5376 k. 5425 i protokół przesłuchania w sprawie II Ko 649/11
- częściowo zeznania świadka R. O. t. XXVII k. 5336-5338, t. XXVIII k. 5379-5380, i protokół rozprawy z dnia 29 czerwca 2011 r.
- zeznania świadka U. O. t. XXVII k. 5339-5341, t. XXVIII k. 5366-5367 i protokół przesłuchania w sprawie II Ko 649/11

Ustalenia, dot. pokrzywdzonego Z. G. (5)

Z. G. (5) w 1999 roku prowadził lombard we W.. W lecie 1999 roku udzielił on pożyczki M. K.-K., który deklarował przeznaczenie pieniędzy na leczenie dziecka, kwota pożyczki nie przekraczała 1.000 zł. Tytułem zabezpieczenia wykonania przedmiotowej umowy M. K. (7) na żądanie Z. G. (5) wystawił weksel in blanco. Do weksla nie została sporządzona deklaracja wekslowa. Zgodnie z ustnymi ustaleniami wekslem mógł zostać wypełniony na kwotę nie wyższą niż kwota pożyczki. Na wekslu zostały wpisane dane osobowe M. K. (7), adres i nr karty stałego pobytu. Z. G. (5) zatrzymał u siebie kserokopię dyplomu doktorskiego M. K. (7). Z. G. (5) w listopadzie 2002 roku rozpoczął poszukiwania firmy, która zajmuje się windykacją należności. W gazecie (...) trafił na zamieszczone przez (...) Sp. z o.o. ogłoszenie, z którego wynikało, że firma ta oferuje skupywanie weksli.

dowody:

- kserokopia weksla t. XXVIII k. 5434
- częściowo zeznania świadka Z. G. (5) t. XXVIII k. 5430-5431, k. 5471-5474, k. 5480-5482 i protokoły rozpraw z dnia 27.02.2008r. i 08.10.2014
- częściowo zeznania świadka M. K. (3) t. XXVIII k. 5437-5439 i protokół rozprawy z dnia 08.07.2008 r.

Pod koniec listopada 2002 roku Z. G. (5) udał się do biura (...) Sp. z o.o., gdzie spotkał się z J. H. i R. S. (1), którzy przedstawili się odpowiednio jako prezes i wiceprezes Spółki. Poinformował ich, że posiada weksel in blanco wystawiony tytułem zabezpieczenia pożyczki w kwocie 30.000 zł, która nie została zwrócona, i jest zainteresowany jego sprzedażą. Ustalono termin kolejnego spotkania, na którym miało dojść do omówienia warunków sprzedaży. W dniu 16 grudnia 2002 r. Z. G. (5) zjawił się w biurze (...) Sp. z o.o. w celu podpisania umowy. Rozmowa była nagrywana. Z. G. (5) okazał wówczas weksel in blanco, informując jednocześnie, że weksel został wystawiony tytułem zabezpieczenia pożyczki w kwocie 30.000 zł oraz, że dłużnik nie spłacił zadłużenia, mimo wezwania do zapłaty pismem. J. H. powiedział Z. G. (5), że suma wekslowa powinna wynosić 60.000 zł, gdyż (...) Sp. z o.o. płaci 50% kwoty należnej z weksla. Z. G. (5) podpisał przygotowaną przez J. H. umowę kupna – sprzedaży weksla Umowa została wypełniona komputerowa w zakresie daty – 16 grudnia 2002 r., ceny sprzedaży – 30.000 zł i terminu zapłaty

przelewem – 30 grudnia 2002 r. Przeniesienie praw z weksła następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązującym prawem wekslowym. Z. G. (5) przeczytał umowę przed jej podpisaniem. Nie prosił o wyjaśnienie wyrazów „indos” oraz „bez kosztów”. J. H. ani R. S. (1) nie tłumaczyli Z. G. (5) znaczenia postanowień umowy. Na umowie podpisał się J. H. i przyłożył pieczęć firmową (...) Sp. z o.o. Następnie Z. G. (5) pod dyktando J. H. wpisał na awersie weksła datę wystawienia i wypełnienia weksła oraz kwotę 60.000 zł. J. H. tłumaczył mu, że wysokość sumy wekslowej pokrywa również koszty, które poniesie (...) Sp. z o.o. w związku z dochodzeniem należności. Kwota ta przekraczała wysokość zobowiązania wynikającego z umowy pożyczki zawartej z M. K.-K.. Na rewersie weksła Z. G. (5) pod dyktando J. H. wpisał formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożył czytelny podpis. J. H. nie informował Z. G. (5) o rzeczywistym znaczeniu tego wyrazu i jego skutkach prawnych. Podczas rozmowy ze Z. G. (5) na pytanie o termin wypłaty pieniędzy J. H. powiedział, że jeżeli będą podstawy do wcześniejszej wypłaty ceny z zawartej umowy, to (...) Sp. z o.o. ma jego dane.

dowód:

- kserokopia umowy oraz zlecenie inkaso t. XXVIII k. 5441, 5442
- kserokopia weksła t. XXVIII k. 5434
- częściowo zeznania świadka Z. G. (5) t. XXVIII k. 5430-5431, k. 5471-5474, k. 5480-5482 i protokoły rozpraw z dnia 27.02.2008r. i 08.10.2014
- płyta CD ścieżka A. (...) od stanu 10:50 (drugie nagranie) t. XCVIII k. 19552
- opinia fonoskopijna t. XCVIII k. 19496-19539

Z. G. (5) nie uzyskał zapłaty ceny ustalonej w umowie z dnia 16 grudnia 2002 r. Po upływie terminu zapłaty Z. G. (5) wielokrotnie bezskutecznie próbował skontaktować się telefonicznie z J. H. czy R. S. (1), był wówczas informowany, że są oni zajęci. Na początku stycznia 2003 roku Z. G. (5) przeprowadził rozmowę z J. H., który poinformował go, że M. K. (3) odmówił zapłaty kwoty z weksła. Kilka dni później Z. G. (5) otrzymał pismo (...) Sp. z o.o. datowane na dzień 2 stycznia 2003 r. zatytułowane jako oświadczenie o potrąceniu, Pismem z dnia 14 sierpnia 2002 r. (...) Sp. z o.o. poinformowała Z. G. (5) o tym, że M. K. (3) odmówił zapłaty sumy wynikającej z weksła. W dniu 16 stycznia 2003 r. Z. G. (5) udał się do siedziby (...) i spotkał się z J. H. w sprawie otrzymanego pisma. J. H. przekonywał go, aby nie przejmował się wezwaniem do zapłaty stanowiącym tylko formalny wymóg dla dochodzenia roszczeń wobec M. K. (3), jednocześnie poinformował go o skutkach prawnych indosu. Tego samego dnia Z. G. (5) chciał rozwiązania zawartej z (...) Sp. z o.o. umowy sprzedaży, na co J. H. nie wyraził zgody. Z. G. (5) pismem z dnia 16 stycznia 2003 r. wezwał (...) Sp. z o.o. do zapłaty ceny, w tym piśmie którym podważył oświadczenie J. H. co do odmowy zapłaty przez M. K. (3). W dniu 9 stycznia 2003 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego złożyła w Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim pozew przeciwko M. K.-K. i Z. G. (5) o zapłatę solidarnie sumy wekslowej w kwocie 60.000 zł, z tym że kwotę roszczenia w stosunku do Z. G. (5) ograniczono do sumy 30.000 zł. Do pozwu został dołączony oryginał weksła wystawionego przez K.-K.. W dniu 16 czerwca 2004 r. Sąd Okręgowy we W. Wydział XI Cywilny wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu (sygn. akt XI Nc 792/03). Na skutek złożenia przez Z. G. (5) sprzeciwu od nakazu zapłaty Sąd Okręgowy we W. wyrokiem z dnia 7 grudnia 2004 r. (sygn. akt XI C 785/04) uchylił wobec niego nakaz zapłaty oddalając w tym zakresie powództwo. Od tego wyroku wniosła apelację (...) Sp. z o.o. Wyrokiem z dnia 6 października 2005 r. Sąd Apelacyjny we W. Wydział I Cywilny zmienił zaskarżony wyrok utrzymując w mocy uchylony nakaz zapłaty z 16 czerwca 2004 r. (sygn. akt I ACa 814/05). Postanowieniem z dnia 26 października 2005r., wyrokowi temu nadano klauzulę wykonalności. (...) Sp. z o.o. złożyła wniosek do Komornika Sądowego Rewiru IV przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Krzyków, który wszczął egzekucję, dokonując potrącenia świadczeń z emerytury Z. G. (5), sygn. akt IV KM 3564/04. W dniu 1 czerwca 2005r. J. H. i R. S. (1), jako przedstawiciele (...) Sp. z o.o. zawarli umowę cesji wierzytelności z (...) Sp. z o.o. reprezentowaną przez pełnomocnika R. S. (1) m.in. co do wierzytelności wynikającej z wyroku IX Nz 792/03.

dowód:

- kserokopia pisma t. XXVIII k. 5435
- kserokopia wezwania t. XIII k. k. 2555
- kserokopie pozwu t. XXVIII k. 5445-5446
- kserokopia nakazu zapłaty sygn. akt XI Nc 792/03 t. XXVIII k. 5453
- kserokopia wyroku SO sygn. akt XI C 785/04 t. XXVIII k. 5453
- kserokopia wyroku SA k. 5460-5463
- kserokopia postanowienia SA t. XXVIII k. 5463
- dokumentacja komornicza t. XXVIII k. 5464-5468
- kserokopia umowy cesji wierzytelności t. XXVIII k. 5470
- częściowo zeznania świadka Z. G. (5) t. XXVIII k. 5430-5431, k. 5471-5474, k. 5480-5482 i protokoły rozpraw z dnia 27.02.2008r. i 08.10.2014

Ustalenia, dot. pokrzywdzonej I. S. (2)

I. S. (1) była w posiadaniu dwóch weksli in blanco, wystawionych przez R. P. (3). Do weksli tych nie została sporządzona deklaracja wekslowa. R. P. (3) w drugiej połowie 2002 roku przebywał za granicą, I. S. (1) o tym wiedziała. W grudniu 2002 roku I. S. (1) trafiła w gazecie (...) na zamieszczone przez (...) Sp. z o.o. ogłoszenie, z którego wynikało, że firma ta oferuje skupywanie weksli.

dowody:

- kserokopie weksli t. XXVIII k. 5502
- częściowo zeznania świadka I. S. (2) t. XXVIII k. 5510-5513, k. 5519-5521 i protokoły rozprawy z dnia 13.01.2010r. i z dnia 18.10.2014r.

I. S. (1) w dniu 18 grudnia 2002r. udała się do biura (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W.. W biurze spotkała się z J. H., któremu okazała weksle oraz powiedziała, że wysokość zobowiązania zabezpieczonych weksłami wynosi 26.000 zł, oświadczyła, że nie jest w stanie polubownie odzyskać należności, że dłużnik nie odbiera od niej telefonów. J. H. powiedział, że (...) Sp. z o.o. płaci za weksle 50 % sumy wekslowej. Oznajmił, że nie wie, jak wyglądała umowa I. S. (2) z dłużnikiem, w szczególności, czy weksle mogą zostać wypełnione tylko na kwotę pożyczki, czy obejmują też odsetki i inne koszty. Zapytał, czy I. S. (1) ma deklarację do weksli, na co ona odpowiedziała, że były ustalenia ustne, nie wykluczały kosztów związanych z dochodzeniem należności. Podała, że dłużnik mieszka we W., ma udziały w firmie holenderskiej. Odpowiadając na pytania J. H. dotyczące możliwości spłaty zadłużenia przez dłużnika zapewniła, że dłużnik nie mieszka na dworcu, ma nieruchomość i prowadzi w Polsce działalność gospodarczą. J. H. powiedział I. S. (2), że ona decyduje, jaką kwotę wskazać na wekslu, (...) Sp. z o.o. zapłaci nie więcej niż 50 % sumy wekslowej. I. S. (1) pytała go wówczas, jakimi innymi środkami dłużnik może udowodnić, że weksle zostały wypełnione niezgodnie z jego wolą. Podczas kolejnego spotkania w dniu następnym przed wypełnieniem weksli J. H. powiedział I. S. (2), że nie może uzupełnić weksel na kwotę wyższą, niż się umówiłam z wystawcą weksła. Następnie I. S. (1) wypełniła pod dyktando J. H. obydwa weksle, wpisując na awersie jednego z weksli weksła datę wystawienia weksła – 19 lipca 2002r., sumę wekslową 30.000 zł, oraz datę płatności sumy wekslowej 18 grudnia 2002 r., zaś na rewersie – formuły „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i podpisała się czytelnie. W ten sam sposób wypełniła drugi weksel, z tym że wpisała sumę wekslową 40.000 zł. Następnie J. H. dał I. S. (2) do podpisania druk umowy nazwanej umową kupna-

sprzedaży, z komputerowo wypełnioną datą 18 grudnia 2002 r., ceną sprzedaży w wysokości 35.000 zł i terminem zapłaty przelewem do dnia 2 stycznia 2003 r. Przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązujący prawem wekslowym. Następnie J. H. pytał I. S. (1) o numery kontaktowe dłużnika, i miejsce jego zamieszkania, pytał również o siedzibę i nazwę spółki, w której dłużnik posiada udziały. I. S. (1) odparła, że nie zna nazwy tej spółki, podała, że chyba ma siedzibę we W., a R. P. (3) czasem jeździ do W., Ł. czy W.. I. S. (1) chciała zapłaty pieniędzy gotówką. I. S. (1) nie pytała J. H. o znaczenie słowa „indos” oraz wyrazu „bez kosztów”.

dowody:

- kserokopie weksli t. XXVIII k. 5502
- kserokopie umowy oraz zlecenia inkaso t. XXVIII k. 5483-5484
- częściowo zeznania świadka I. S. (2) t. XXVIII k. 5510-5513, k. 5519-5521 i protokoły rozprawy z dnia 13.01.2010r. i z dnia 18.10.2014r.
- płyta CD ścieżka A. (...) od stanu 10:50 (piąte nagranie) t. XCVIII k. 19552
- opinia fonoskopijna t. XCVIII k. 19496-19539

(...) Sp. z o.o. nie zapłaciła I. S. (2) kwoty 35.000 zł wynikającej z zawartej w dniu 18 grudnia 2002 r. umowy. Pismem datowanym dniem 19 grudnia 2002r. (...) Sp. z o.o. wezwała R. P. (3) do zapłaty sumy wekslowej. W dniu 20 grudnia 2002r. pismo zostało nadane w placówce pocztowej. Na początku stycznia 2003 roku I. S. (1) otrzymała pismo (...) Sp. z o.o. datowane dniem 2 stycznia 2003 r. zatytułowane jako oświadczenie o potrąceniu którym poinformowano ją, że R. P. (3) odmówił zapłaty sumy wynikającej z weksla. Jednocześnie wezwano ją jako indosanta do zapłaty w ciągu 3 dni sumy wekslowej, zmniejszonej w wyniku potrącenia do wysokości 35.000 zł. Po otrzymaniu tego pisma I. S. (1) udała się do siedziby (...) Sp. z o.o. w celu wyjaśnienia treści pisma. W rozmowie z J. H. została zapewniona, że pismo to jest tylko formalnością i że I. S. (1) nie jest zobligowana do zapłaty jakiegokolwiek kwoty. Jednocześnie powiedział jej, że cena zostanie zapłacona dopiero po wyegzekwowaniu należności od R. P. (3). W dniu 6 stycznia 2003 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego złożyła w Sądzie Rejonowym dla W. pozew przeciwko R. P. (3) i I. S. (2) o zapłatę solidarnie sumy wekslowej w kwocie 30.000 zł, z tym że roszczenie w stosunku do I. S. (2) ograniczono do kwoty 15.000 zł. Do pozwu został dołączony oryginał weksla wystawionego przez R. P. (3). Sąd Rejonowy dla Wrocławia Krzyków wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu (sygn. akt I Nc 184/03), który na skutek wniesienia zarzutów przez I. S. (1) został utrzymany w mocy. W dniu 19 marca 2002 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego złożyła w Sądzie Okręgowym we W. pozew przeciwko R. P. (3) i I. S. (2) o zapłatę solidarnie sumy wekslowej w kwocie 40.000 zł, z tym że roszczenie w stosunku do I. S. (2) ograniczono do kwoty 20.000 zł. Do pozwu został dołączony oryginał weksla wystawionego przez R. P. (3). Zarządzeniem z dnia 4 marca 2003 r. (sygn. akt XI Nc 15/03) Sąd Okręgowy we W. zarządził zwrot pozwu z uwagi na niezuzpełnienie braków formalnych. (...) Sp. z o.o. ponownie wniosła pozew, na podstawie którego Sąd Okręgowy we W. wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu (sygn. akt XI Nc 174/03), który na skutek wniesienia zarzutów przez I. S. (1) został utrzymany w mocy. Ostatecznie doszło do zawarcia ugody między I. S. (1) a (...) Sp. z o.o., z treści której wynikało, że I. S. (1) zapłaci na rzecz (...) Sp. z o.o. kwotę 35.000 zł. Z tytułu zawartej ugody I. S. (1) zapłaciła (...) Sp. z o.o. kwotę 18.750 zł. Następnie J. H. stwierdził, że ugoda powinna obejmować kwotę 35.000 zł a nadto odsetki.

dowód:

- kserokopia oświadczenia t. XXVIII k. 5488
- kserokopia wezwania t. XXVIII k. 5503
- kserokopia pozwu t. XXVIII k. 5498-5500
- kserokopia pozwu z dnia 19.03.2002 r. t. XXVIII k. k. 5489- 5490

- kserokopia zarządzenia, sygn. akt XI Nc 15/03 t. XXVIII k.5492
- częściowo zeznania świadka I. S. (2) t. XXVIII k. 5510-5513, k. 5519-5521 i protokoły rozprawy z dnia 13.01.2010r. i z dnia 18.10.2014r.

Ustalenia, dot. pokrzywdzonych A. M. (1) oraz M. D. (2)

A. M. (1) w 2002 roku postanowiła nabyć samochód osobowy. Nawiązała kontakt z W. S., który według relacji trudnił się sprowadzaniem samochodów z N.. A. M. (1) początkowo przekazała mu w dniu 4 września 2002r. zaliczkę w kwocie 4.000 zł, na tę okoliczność sporządzono oświadczenie, które zostało podpisane przez A. M. (1) i W. S.. Poczyniono ustne ustalenia, że W. S. sprzeda A. M. (1) V. (...) rocznik produkcji 1995, za kwotę do 24.000 zł. W dniu 16 września 2002 r. W. S. przyszedł do mieszkania A. M. (1), prosząc o dopłacenie kwoty 5.000 zł w celu wykupienia samochodu, który został przez nią zamówiony. Na sporządzonym wcześniej oświadczeniu dopisał wówczas, że otrzymał drugą zaliczkę w kwocie 5.000 zł. Ostatecznie W. S. nie sprowadził samochodu, za który otrzymał zaliczkę. W dniu 27 listopada 2002r., na żądanie A. M. (1) W. S. na piśmie zobowiązał się do zwrotu A. M. (1) kwoty 9.000 zł, tytułem zabezpieczenia wystawił weksel in blanco, wpisując w rubryce zapłać. klauzulę „bez protestu”. Do weksla nie została sporządzona deklaracja wekslowa. Z uwagi na brak zwrotu pieniędzy przez W. S. w ustalonym terminie 6 grudnia 2002r. oraz unikanie przez niego kontaktu, A. M. (1) rozpoczęła poszukiwania firmy, która zajmuje się windykacją należności. W gazecie (...) trafiła na zamieszczone przez (...) Sp. z o.o. ogłoszenie, z którego wynikało, że firma ta oferuje skupywanie weksli. A. M. (1) zadzwoniła na podany w ogłoszeniu numer telefonu i umówiła się na spotkanie w biurze (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W.. M. D. (2) chciała nabyć od W. S. przyczepę towarową, sprowadzoną z N., wcześniej nabyła od niego samochód marki F. (...). Zgodnie z ustaleniami, zapłaciła mu kwotę 2.200 zł na sprowadzenie przyczepy oraz opłat rejestracyjnych. Kwota ta została przekazana w ramach umowy pożyczki z dnia 27 października 2002r. Zgodnie z postanowieniami tej umowy W. S. miał zwrócić przedmiotową pożyczkę do dnia 20 listopada 2002 r. bądź przekazać zamówioną przyczepę. Tytułem zabezpieczenia wykonania przedmiotowej umowy W. S. wystawił weksel in blanco, wpisując w rubryce zapłać. klauzulę „bez protestu”. Do weksla nie została sporządzona deklaracja wekslowa. M. D. (2) nie otrzymała zamówionej przyczepy ani niw odzyskała przekazanych W. S. pieniędzy, z tego powodu M. D. (2) rozpoczęła poszukiwania firmy, która zajmuje się windykacją należności. J. W. – partner M. D. (2) przeczytał w gazecie (...) zamieszczone przez (...) Sp. z o.o. ogłoszenie, z którego wynikało, że firma ta oferuje skupywanie długów za dobrą cenę. J. W. zadzwonił na podany w ogłoszeniu numer telefonu i umówił się na spotkanie w biurze (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W..

dowód:

- kserokopia umowy z dnia 27.10.2002r. t. XXVIII k. 5556
- kserokopia umowy z dnia 7.09.2002r. t. XXVIII k. 5528-5529
- kserokopie weksli t. XXVIII k. 5536, 5564
- zeznania świadka A. M. (1) t. XXVIII k. 5522-5525, k. 5547- 5548 i protokół rozprawy
- zeznania świadka M. D. (2) t. XXVIII k. 5549-5551, k. 5587-5589 i protokół rozprawy
- zeznania świadka J. W. t. XXIX k. 5582-5583 i protokół rozprawy
- częściowo zeznania świadka W. S. t. XXIX k. 5584-5585

J. W., M. D. (2) wraz z A. M. (1) udały się do siedziby (...) Sp. z o.o. W biurze (...) Sp. z o.o. pracowało kilka osób. W biurze przyjął ich S. Ł. (1) – pracownik (...) Sp. z o.o., któremu oni oświadczyli, że są zainteresowani zbyciem weksli i okazali dokumenty potwierdzające istnienie zobowiązania. J. W. dodatkowo poinformował o majątku posiadanym przez W. S.. S. Ł. (1) wykonał kserokopie dokumentów i polecił zadzwonić za kilka dni, gdyż sprawa zostanie przedstawiona szefowi, który podejmie decyzję. W dniu 22 stycznia 2003 r. po uprzednim kontakcie telefonicznym z J.

H. J. W., M. D. (2) oraz A. M. (1) ponownie udali się do biura (...) Sp. z o.o. W biurze zostali przyjęci przez S. Ł. (1). J. W. przedstawił okoliczności wystawienia weksli i poinformował o wysokości zadłużenia W. S.. Zostali poinformowani, że (...) Sp. z o.o. w razie zawarcia umowy wypłaca „zbywcy” weksli 50 % sumy wekslowej. M. D. (2) oraz A. M. (1) wyraziły chęć zbycia weksli na wskazanych warunkach. Wówczas S. Ł. (1) przekazał M. D. (2) oraz A. M. (1) odpowiednie druki umów, nazwanych umowami kupna-sprzedaży, które zostały częściowo wypełnione komputerowo w zakresie daty oraz danych osobowych. Zgodnie z treścią obu umów przeniesienie praw z weksła następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązującym prawem wekslowym. M. D. (2) i A. M. (1) przeczytały umowę przed jej podpisaniem. Nie posiadały one wiedzy w zakresie obrotu weksłami, nie znały znaczenia słowa „indos”, nie prosiły o wyjaśnienie tego terminu. W § 4 każdej z umów wskazano, że (...) Sp. z o.o. zapłaci A. M. (1) za nabycie weksli kwotę 4.500 zł, zaś M. D. (2) – kwotę 1.100 zł w terminie do 10 lutego 2003 r. S. Ł. (1) poinformował, iż wyniku zawarcia umów nie będą ponosić żadnych dodatkowych kosztów. Umowy zostały przez S. Ł. (1) zanesione do innego pokoju, gdzie zostały podpisane przez J. H.. Po podpisaniu umowy A. M. (1) i M. D. (2) zgodnie z poleceniem S. Ł. (1) uzupełniły weksle in blanco. A. M. (1) wpisała na awersie weksła sumę wekslową w wysokości 9.000 zł, na rewersie weksła – formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożyła czytelny podpis. M. D. (2) wpisała na awersie weksła sumę wekslową w wysokości 2.200 zł, na rewersie weksła – formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożyła czytelny podpis.

dowód:

- kserokopie umowy t. XXVIII k. 5530, 5554
- kserokopie weksli t. XXVIII k. 5536, 5564
- zeznania świadka A. M. (1) t. XXVIII k. 5522-5525, k. 5547- 5548 i protokół rozprawy z dnia 13.01.2010 r.
- zeznania świadka M. D. (2) t. XXVIII k. 5549-5551, k. 5587-5589 i protokół rozprawy z dnia 03.09.2012 r.
- zeznania świadka J. W. t. XXIX k. 5582-5583 i protokół rozprawy
- zeznania świadka S. Ł. (1) t. LXXIV k. 14926-14930, 14933-14934 i protokół rozprawy z dnia 15.12.2010 r.

A. M. (1) i M. D. (2) nie uzyskały zapłaty ceny ustalonej zawartych w dniu 22 stycznia 2003 r. umowach. W marcu 2003 roku A. M. (1) i M. D. (2) otrzymały od (...) Sp. z o.o. datowane na dzień 11 marca 2003 r. oświadczenia o potrąceniu sum wekslowych z cenami sprzedaży weksli, w którym zostały poinformowane, że W. S. odmówił zapłaty sumy wynikającej z weksła. Otrzymały również datowane na dzień 13 marca 2003 r. wezwania do zapłaty. Po otrzymaniu wezwań przez A. M. (1) i M. D. (2) J. W. próbował uzyskać wyjaśnienie sprawy telefonicznie, jednak był zbywany tłumaczeniami, że w biurze jest remont, zaś radca prawny jest bardzo zajęty i nie miał czasu sprawdzić dłużnika, a jest to czynność niezbędna dla wypłacenia środków. Następnie A. M. (1) kilkakrotnie bez skutku próbowała się skontaktować z osobą, która udzieliłaby wyjaśnień odnośnie otrzymanych wezwań, następnie udała się do siedziby (...) Sp. z o.o., spotkała się wówczas z J. H. i R. S. (1). Poinformowali ją wówczas, że prawo wekslowe obowiązuje od dłuższego czasu i powinna ona była zapoznać się z istotą instytucji indosu, odpierając podnoszone przez A. M. (1) zarzuty oszustwa stwierdzili, że zwróciła się do nich dobrowolnie i zgodnie z zawartą umową kupna-sprzedaży weksła musi zapłacić kwotę 4.500 zł. Jednocześnie zaproponowali jej, że sprawę można także załatwić polubownie po uregulowaniu przez A. M. (1) kosztów w wysokości około 3.500 zł. W dniu 20 marca 2003 r. doszło do kolejnego spotkania w czasie którego A. M. (1) napisała podyktowaną jej przez J. H. treść oświadczenia o zrzeczeniu się praw do weksła stanowiącego przedmiot umowy. Następnie na tym dokumencie J. H. złożył w imieniu Spółki oświadczenie o zrzeczeniu się roszczeń wobec A. M. (1) jako indosanta. W dniu 19 marca 2003r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego złożyła w Sądzie Rejonowego dla W. pozew przeciwko A. M. (1) oraz W. S. o zapłatę solidarnie sumy wekslowej w kwocie 9.000 zł ograniczając żądanie wobec A. M. (1) do kwoty 4.500 zł. Do pozwu został dołączony oryginał weksła wystawionego przez W. S.. A. M. (1) skierowała do (...) Sp. z o.o. dwa pisma z dnia 20 marca 2003 r., w tym wezwanie do zapłaty kwoty 1.100 zł, nie uzyskała jednak żadnej odpowiedzi. W dniu 14 marca 2003r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego złożyła w Sądzie Rejonowego dla W. pozew przeciwko M. D. (2) oraz

W. S. o zapłatę solidarnie sumy wekslowej w kwocie 2.200 zł ograniczając żądanie wobec M. D. (2) do kwoty 1.100 zł. Do pozwu został dołączony oryginał weksla wystawionego przez W. S.. Nie doszło do zasądzenia roszczenia od M. D. (2) na rzecz (...) Sp. z o.o.

dowód:

- kserokopie weksli t. IX k. 1552
- kserokopie oświadczeń t. XXVIII k. 5532, 5557
- kserokopie wezwań t. XXVIII k. 5539, 5558
- kserokopia oświadczenia A. M. t. XXVIII k. 5533
- kserokopia pozwów t. XXVIII k. 5540-5541, t. XXIX k. 5572-5575
- kserokopie pism t. XXVIII k. 5561, 5562

Ustalenia, dot. pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o.

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. zajmowało się przerobem drewna. A. K. (3) zajmował stanowisko dyrektora przedsiębiorstwa. W okresie do 2002 roku J. B. (1) był współnikiem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O.. W 2001 roku (...) Sp. z o.o. nabyła od (...) Sp. z o.o. towar na łączną kwotę 8.000 zł z odroczonym terminem płatności. W 2002 roku udziały w Spółce (...) zostały nabyte przez (...) Sp. z o.o., zaś nieruchomości i wyposażenie biura – przez (...) Sp. z o.o. (...) Sp. z o.o. złożyła pozew o zapłatę kwoty 8.000 zł przeciwko (...) Sp. z o.o., w wyniku postępowania został wydany nakaz zapłaty. Komornik Sądowy w L. na wniosek (...) Sp. z o.o. wszczął postępowanie egzekucyjne. Po ogłoszeniu upadłości (...) Sp. z o.o. i przejściu mienia Spółki przez (...) Sp. z o.o. J. B. (1) został zatrudniony w (...) Sp. z o.o. i faktycznie dalej prowadził (...) Sp. z o.o. J. B. (1) rozmawiał z J. H. na temat zadłużenia (...) Sp. z o.o., J. H. zaproponował mu, aby wystawił weksel dla (...), zapewniając, że należność z weksla zostanie wówczas uregulowana przez (...) Sp. z o.o., będzie ona stopniowo potrącana z wynagrodzenia J. B. (1).

dowód:

- zeznania świadka J. B. (1) t. XXIX k. 5626-5527, k. 5744-5746 i protokół rozprawy

W dniu 13 lutego 2003 r. doszło do spotkania w siedzibie (...) Sp. z o.o. w R. J. B. (1), W. P. (2), który działał jako przedstawiciel (...) Sp. z o.o. oraz A. K. (3) i A. B. (2). W trakcie tego spotkania W. P. (4) zaproponował wystawienie przez J. B. (1) weksla na kwotę 12.500 zł, która to kwota miała obejmować kwotę długu wraz z kosztami postępowania w zamian za odstąpienie od wszczęcia postępowania karnego. W. P. (4) oznajmił, że (...) Sp. z o.o. zapłaci za ten weksel w terminie dwóch tygodni, gdyż J. B. (1) jest pracownikiem tej Spółki. A. K. (3) w imieniu (...) Sp. z o.o. zgodził się na przyjęcie weksla. J. B. (1) wystawił wówczas weksel zupełny na kwotę 12.500 zł na zlecenie Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z terminem płatności do dnia 27 lutego 2002 r. Na rewersie weksla W. P. (4) nakazał A. K. (3) wpisanie formuły „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożyć czytelny podpis. A. K. (3) nie posiadał wiedzy w zakresie obrotu wekslami, nie znał znaczenia tego wyrazu. W. P. (4) nie mówił A. K. (3) o skutkach prawnych indosu weksla. W tym dniu A. K. (3) nie otrzymał zapłaty należności w całości bądź w części.

dowód:

- kserokopia weksla t. XXIX k. 5609-5610
- zeznania świadka J. B. (1) t. XXIX k. 5626-5527, k. 5744-5746 i protokół rozprawy
- zeznania świadka A. K. (3) t. XXIX k. 5598-5600, k. 5607-5608, k. 5633-5635, k. 5636-5638 i protokół rozprawy

- zeznania świadka A. B. (2) t. XXIX k. 5642-5643 i protokół rozprawy z dnia 14.11.2011 r.

W dniu 27 lutego 2003 r. J. B. (1) złożył pisemne oświadczenie, iż przedstawiono mu wystawiony przez niego weksel do wykupu, jednakże odmawia on zapłaty z powodu braku środków. Mimo upływu terminu zapłaty ustalonego w chwili wystawienia weksla (...) Sp. z o.o. nie zapłaciła (...) Sp. z o.o. kwoty 12.500 zł. A. K. (3) wielokrotnie dzwonił do W. P. (2) w celu uzyskania informacji, kiedy pieniądze zostaną zapłacone. W marcu 2004 roku W. P. (4) oświadczył, że szefowie firmy zostali aresztowani i uregulowanie zobowiązania nastąpi po ich powrocie. W dniu 26 lutego 2004 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego złożyła w Sądzie Okręgowym w Lubaniu pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. i J. B. (1) o zapłatę solidarnie sumy wekslowej w wysokości 12.500 zł. Do pozwu został dołączony oryginał weksla wystawionego przez J. B. (1), wypełniony na kwotę 12.500 zł. Sąd Rejonowy w Lubaniu w dniu 18 maja 2004 r. wydał nakaz zapłaty w sprawie o sygn. akt Nc 66/04 zgodnie z żądaniem pozwu. (...) Sp. z o.o. wniosła w dniu 3 czerwca zarzuty od nakazu zapłaty. Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział I Cywilny wyrokiem z dnia 23 listopada 2004r. utrzymał w mocy nakaz zapłaty, sygn. akt IC 72/04. (...) Sp. z o.o. wniosła od tego wyroku apelację. Wyrokiem z dnia 17 lutego 2005 r., sygn. akt II Ca 31/05 Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze oddalił apelację. W wyniku wszczęcia postępowania egzekucyjnego na wniosek ramach przeprowadzonego na wniosek (...) Sp. z o.o. Komornik Sądowy Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Zgorzlecu dokonał w dniu 6 lipca 2004r. zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego. (...) Sp. z o.o. w wyniku postępowania egzekucyjnego straciło ok. 23.000 zł.

dowody:

- kserokopia oświadczenia t. XXIX k. 5610
- kserokopie pozwu t. XXIX, k. 5617
- kserokopia nakazu zapłaty t. XXIX, k. 5619
- kserokopia wyroku SR w Lubaniu z uzasadnieniem, sygn. akt IC 72/04 t. XXIX k. 5721-5727
- kserokopia wyroku SO w Lubaniu z uzasadnieniem, sygn. akt II Ca 31/05 t. XXIX k. 5736-5739
- zeznania świadka J. B. (1) t. XXIX k. 5626-5527, k. 5744-5746 i protokół rozprawy
- zeznania świadka A. K. (3) t. XXIX k. 5598-5600, k. 5607-5608, k. 5633-5635, k. 5636-5638 i protokół rozprawy
- zeznania świadka A. B. (2) t. XXIX k. 5642-5643 i protokół rozprawy

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2001 r. (sygn. akt II K 1168/00) Sąd Rejonowy dla W. umorzył postępowanie karne w sprawie przeciwko J. H. z zawiadomienia zarządcy Zakładów (...) o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., uznając, że pełnomocnik zarządcy J. T. nie mogła się powołać na nieznanomość prawa co do czynności zrzeczenia się praw do weksla. Wskazał, że skoro J. T. nie posiadała wiedzy podstawowej z zakresu prawa wekslowego, powinna była się zwrócić do fachowych doradców w zakresie prawa. Postanowieniem Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla W. z dnia 28 grudnia 2001 r. (sygn. akt Ds. 6201/01) postępowanie karne w sprawie przeciwko J. H. z zawiadomienia M. G. (1) o czyn z art. 286 § 1 k.k. zostało umorzone. W uzasadnieniu Prokurator wskazał, że M. G. (1) przysługiwała wobec E. C. (2) wierzytelność w kwocie 67.030 zł, cena umowy sprzedaży została ustalona na kwotę 20.000 zł. Po zawarciu umowy przenoszącej prawa z weksla oraz indosie weksla na firmę (...) reprezentowanej przez J. H., J. H. udał się do dłużniczki E. C. (2) i domagał się zapłaty z weksla, dłużniczka jednak odmówiła zapłaty. Stwierdził, że opisane zachowanie J. H. nie nosi znamion czynu z art. 286 § 1 k.k.

dowody:

- postanowienie SR dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 23.04.2001 r. t. XCVI k. 19024
- postanowienie Prokuratury Rejonowej dla W. z dnia 28.12.2001 r. t. XCVI k. 19025-19026

J. H. (...) jest żonaty, ma (...). Ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest (...). Oskarżony nie pracuje. Oskarżony był już wcześniej dwukrotnie karany za czyny z art. 286 § 1 k.k. i z art. 230 § 1 k.k.

dowody:

- dane osobopoznawcze t. LXXX k. 16010-16011;
- dane o karalności t. XCIX k. 19649

R. S. (1) ma (...), jest bezdzietnym kawalerem. Ma on wykształcenie średnie, z zawodu (...). Oskarżony był już kilkakrotnie wcześniej karany za czyny z art. 191 § 2 k.k., z art. 56 i inne k.k.s., z art. 286 § 1 k.k.

dowód:

- dane osobopoznawcze t. LXXX k. 16010-16011;
- dane o karalności t. XCIX k. 19646-19647
- odpis wyroku t. LXXXIII k. 16475-16476

H. D. (1) ma (...), jest bezdzietnym kawalerem. Oskarżony ma wykształcenie wyższe, z zawodu (...). Nie ma nikogo na utrzymaniu. Uzyskuje dochód z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Oskarżony nie był dotychczas karany.

dowód:

- dane osobopoznawcze t. LXXX k. 16010-16011;
- dane o karalności t. XCIX k. 19642

W. P. (4) ma (...), jest bezdzietnym kawalerem. Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest (...). Oskarżony był już wcześniej karany za czyn z art. 178a §1 k.k. Oskarżony nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. W czasie krytycznym nie miał on z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności zrozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Jest zdolny do udziału w postępowaniu karnym.

dowód:

- dane osobopoznawcze t. LXXXI k. 16256-16257;
- dane o karalności t. XCIX k. 19644
- opinia sądowo-psychiatryczna t. LXXXI k. 16266-16268

Oskarżony J. H. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że (...) prowadziła działalność zgodną z prawem. Podał, że w wielu przypadkach wysłane do sądów oryginały weksli mogły pozostać w aktach sprawy. Podczas kolejnych przesłuchań opisał zasady zawierania umów o współpracę m.in. w zakresie należnego (...) Sp. z o.o. wynagrodzenia oraz współpracy z G. Z., O. S. oraz pozostałymi osobami. Oskarżony podał, że weksle dostarczone przez O. S. były już wypełnione. Podał również, że O. S. mogła złożyć protest w przypadku odmowy banku realizacji czeku. Zaprzeczył, jakoby dyktował O. S. treść klauzuli indosu. Wyjaśniając w zakresie okoliczności współpracy z firmą (...) oskarżony podał, że nie pamięta jak wyglądała osoba, która przeniosła na (...) Sp. z o.o. prawa z weksla, nie wie, czy był to faktycznie A. N.. Wyjaśniając w zakresie okoliczności współpracy z (...) Sp. z o.o. oskarżony zaprzeczył, jakoby brał udział w zakupie weksła wystawionego przez J. B. (1), podając, że osobą upoważnioną do prowadzenia tej transakcji był W. P. (4). Opisał swoją wersję nabycia weksła od J. B. (1) weksla i dochodzenia należności przeciwko (...) Sp. z o.o. Oskarżony wskazał, że A. M. (1) i M. D. (2) nie zawierały umowy sprzedaży weksła z oskarżonym, nie zna on okoliczności przedstawionych przez nie pracownikowi (...) Sp. z o.o.

W postępowaniu przed Sądem oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i podtrzymał dotychczas złożone wyjaśnienia. Dodatkowo wyjaśnił, że w przypadku spółki (...) zaproponował D. zakup udziałów od udziałowców, którzy chcą sprzedać udziały ale nie chcą za to pieniędzy, bo są zadłużeni a jeden z członków zarządu chce utrzymać stanowisko. Podał, że nie uważa, by zachęcał H. D. (1) do zakupu udziałów. Oskarżony wskazał, że z ponad 400 osób, które zdecydowały się zbyć weksle na rzecz (...) Sp. z o.o. tylko kilka osób zapytały o znaczenie wyrazów zawartych w umowie oraz na wekslach. Podczas uzupełniającego przesłuchania wyjaśnił, że przed czasem chronologicznie pierwszego z czynów objętych aktem oskarżenia w niniejszej sprawie prokurator Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia - Krzyków we W. wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie o przestępstwo na szkodę M. G. (1) z uwagi na brak znamion czynu zabronionego, sprawa nie została wszczęta przeciwko osobie. W uzasadnieniu prokurator wskazał, że M. G. (1) powinien był znać przepisy prawa wekslowego, że wynika to z zasady ignorantia iuris nocet i że właściwą drogą do rozpoznania tej sprawy jest droga cywilna. Po tej sytuacji oskarżony miał prawo pozostawać w przekonaniu, że działalność, którą prowadzi spółka (...) Sp. z o.o. jest zgodna z prawem. Wskazał, że dochodzenie w tej sprawie, co prawda, zostało podjęte na nowo, ale doszło do tego po czasie ostatniego z czynów objętych aktem oskarżenia w niniejszej sprawie. Podkreślił, że zdecydowana większość z tych czynów miała dokładnie taki sam przebieg, jak sytuacja związana z osobą M. G. (1). Dodał, że w sprawie z zawiadomienia Zakładów (...) we W. z dnia 11 kwietnia 2000 r., czyli również sprzed daty każdego z czynów objętych aktem oskarżenia w tej sprawie, Sąd Rejonowy dla W., prawomocnym postanowieniem z 23 kwietnia 2001r. umorzył postępowanie, stwierdzając, że nie można mówić o przestępstwie, ponieważ rzekomo wprowadzony przez oskarżonego w błąd co do treści i rozumienia prawa wekslowego jeśli go nie znał, to powinien był zwrócić się o stosowną poradę do prawnika. Zdaniem oskarżonego, nie powinien on ponosić negatywnych skutków pozostawania w usprawiedliwionym błędzie, który wynikał z prawomocnego postanowienia prokuratora i prawomocnego postanowienia Sądu. Wyjaśnił, że klienci (...), podpisując umowy oraz wcześniej, przed ich podpisaniem, nie pytali o szczegóły, w szczególności nie pytali o znaczenie klauzuli "bez kosztów" oraz o znaczenie indosu. Nie dziwiło go to, bo wiele z tych osób przychodziło z deklaracjami wekslowymi, w których widniała klauzula „bez protestu”, a to jest przecież inna nazwa klauzuli „bez kosztów”. Poza tym oskarżony uważał, że nie miał prawnego obowiązku wyjaśniania treści umowy w sytuacji, w której klient nie pytał o tę treść, nie domagał się wyjaśnienia wątpliwości. Wskazał, że klienci nie mogli uznać, że klauzula bez kosztów oznacza nieponoszenie przez nich kosztów związanych z indosowaniem weksła, ponieważ jeden z punktów każdej umowy sprzedaży wprost wskazywał na to, że to właśnie klient ponosi wszystkie te koszty. Wzory umów, którymi posługiwała się (...), były przygotowane przez radcę prawnego A., który również udzielił oskarżonemu takiej porady. Oskarżony oświadczył, że gdy np. w banku podpisuje się umowę kredytu, to pracownik banku również nie ma prawnego obowiązku wyjaśniania poszczególnych jej punktów i bez pytania o konkretne z nich tego nie czyni. Podał, że w umowie sprzedaży była mowa o skutkach wynikających z prawa wekslowego. Nie były one zatem w jakikolwiek sposób ukryte. Podał, że klient nie musiał podpisywać umowy w danej chwili. Mógł się zastanowić, a nawet skonsultować treść umowy z prawnikiem, co niektórzy klienci czynili, np. Ustronianka, (...) i (...) Grupa (...). Klient w dowolnym czasie mógł się skonsultować z osobą mającą wiedzę specjalistyczną. Oznajmił, że niemała część klientów (...) to były osoby, które już wcześniej obracały weksłami. Czasami byli też tacy, którzy dysponowali deklaracją wekslową. W takiej sytuacji już w ogóle nie miał jakichkolwiek podstaw do zakładania, że miał do czynienia z klientem nie znającym prawa wekslowego, czy też po prostu nie znającym się na wekslach, a zwłaszcza nie miał podstaw do tego, aby wypytywać klienta o to, czy zna się na wekslach. Podał, że wszędzie tam, gdzie klient nie miał deklaracji wekslowej lub jej nie okazał, oskarżony nie miał realnych możliwości zweryfikowania sumy wekslowej. Oznacza to, że musiał zaufać klientowi, gdy podawał określoną sumę wekslową. Wskazał, że miał wiedzę o odpowiedzialności za niezgodne z prawdą wypełnienie blankietu wekslowego i nigdy by takiego blankietu świadomie niezgodnie z prawdą nie wypełnił ani nikomu nie wskazałby na zasadność takiego postępowania. Wskazał, że klienci (...) często chcieli nieuczciwie zarobić i wykorzystując opisany brak możliwości weryfikacji podanej przez nich sumy wekslowej oraz weryfikacji tego, co się na nią składa, podawali jej zawyżoną wysokość, co potwierdził świadek S. Ł. (1). Dodał, że klienci (...) często podawali nieprawdę w jeszcze jednym, bardzo ważnym aspekcie - zakresie opisu sytuacji finansowej ich dłużnika, czyli wystawcy weksła. Gdy klient przychodził do (...) to przecież oskarżony nie miał możliwości sprawdzenia tej sytuacji majątkowej jego dłużnika, musiał polegać wyłącznie na zapewnieniach klienta. Klienci natomiast często mijali się z prawdą, przykładowo podawali, że dłużnik ma nieruchomości, gdy potem okazywało się, że nie należy

ona do niego. Mówili, że ma samochód, że pracuje, gdy potem okazywało się, że jest to nieprawdą. W takiej sytuacji pojawiający się w (...) klienci od samego początku wiedzieli, że odzyskanie przez (...) pieniędzy od ich dłużnika będzie niemożliwe. Niestety takich informacji nie przedstawiali, tylko mówili zupełnie co innego, narażając (...) Sp. z o.o. w ten sposób na koszty związane z próbą windykacji, którą (...) Sp. z o.o. przecież zawsze podejmowała. Podkreślił, że pieczęć (...) zawsze była przystawiana na dokumentach dopiero po ich podpisaniu przez strony. Nigdy więc nie mogło być tak, że treść lub wygląd tej pieczętki mógł kogoś zasugerować przed podpisaniem umowy. Nazwa firmy zawsze była podawana z oznaczeniem formy prawnej, brak jest zatem podstaw do stwierdzenia, iż działali w celu wprowadzenia kogokolwiek w błąd w tym zakresie. Podał, że Z. G. (1) sam przed Sądem zeznał, że wcześniej, przed wizytą w (...), wiedział, iż w wekslu wpisuje się klauzulę "bez protestu", a wręcz podkreślił, że fakt jej tam wpisania był dla niego oczywisty. Oskarżony nie mógł mieć wiedzy domyślać się, jak on rozumie znaczenie tej klauzuli. Wskazał, że z przesłuchania świadka M. C. – policjanta – wynika niezbicie, że O. S. sama wypełniała przekazane jej blankiety wekslowe. Wskazał, że M. M. (2) sam potwierdził, że zapoznał się z treścią umowy i nie pytał o jakiegokolwiek elementy jej treści. Wskazał, że z zeznań M. P. (3) poprzednio K. wynikało, że przed podpisaniem kwestionowanej umowy i nakreśleniem kwestionowanego indosu przez J. K. nie miał on kontaktu z J. H.. Wskazał, że świadek J. Z. (3) przyznał, iż przed podpisaniem umowy w (...) rozmawiano na temat klauzuli "bez protestu" (czyli "bez kosztów") i nawet uzyskano pozytywną opinię na ten temat od mec. B., pokrzywdzony do początku więc wszystko wiedział, rozumiał i się na to godził. Bezsprzecznie (...) przed pojawieniem się ich przedstawicieli w siedzibie (...) dysponowało deklaracją wekslową wystawioną do spornych weksli. Podał, że L. G. (1) nagrał rozmowę przeprowadzoną z którymś z oskarżonych, a nagranie to znajduje się w aktach sprawy i z niego jednoznacznie wynika, że L. G. (1) nie oponował, gdy rozmówca powiedział, że nie miał prawa udzielać mu porady prawnej i informować o całym prawie wekslowym. Podał, że z zeznań świadka H. W. wynika, że znaczenie klauzuli "bez kosztów" było przez nią konsultowane z prawnikiem w banku, ona sama jest i była radcą prawnym. Wskazał, że z zeznań przesłuchanego przed Sądem świadka R. S. (2) wynika, że wszelkie czynności, które podjął on w siedzibie (...) na bieżąco konsultował telefonicznie, a także, że od firmy, dla której pracował usłyszał, że w wekslu indosowanym na (...) miała się znaleźć klauzula „bez mojego obligu”, co wskazuje, iż pokrzywdzony znał instytucję zwrotnego poszukiwania. Wskazał, że w wekslu, który zbywał W. J., z którym pojawił się w (...), była klauzula „bez protestu”, była ona umieszczona również na deklaracji wekslowej, którą, zgodnie z zeznaniami świadka S. O., przygotował właśnie W. J.. Wskazał, że mimo iż W. J. wiedział o zupełnej niewypłacalności swojej dłużniczki, czyli S. O. oraz o tym, że ta niewypłacalność wynikała z jej ciężkiej choroby, nie uprzedził o tym (...) Sp. z o.o. Podał, że małżonkowie K. przygotowali deklarację wekslową, która znajduje się w aktach sprawy i wprost jest w niej mowa o klauzuli „bez protestu”. Podał, że E. C. (1), reprezentująca pokrzywdzonego K., była radcą prawnym, zakładać więc mógł, że posiada ona wiedzę prawniczą niezbędną dla obrotu wekslem. Wskazał, że S. W. już podczas śledztwa nie wskazywał na to, że miał mieć jakiegokolwiek pytania odnoszące się do podpisanej umowy lub do podpisanych weksli i zawartej w nich klauzuli.

W toku postępowania przygotowawczego **oskarżony R. S. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Podniósł, że działanie osób, które sprzedały weksle polegające na złożeniu zawiadomień o popełnieniu przestępstw ma na celu wymuszenie na zarządzie (...) Sp. z o.o. korzystnych dla siebie ustępstw. Zaprzeczył, jakoby uczestniczył w wyłudzeniu pieniędzy od klientów (...) Sp. z o.o. Odnośnie zdarzeń związanych ze spółką (...) podkreślił, że ostatecznie nie doszło do porozumienia między zarządem tej Spółki a (...) Sp. z o.o., gdyż zarząd (...) Sp. z o.o. zaniepokoił stan dokumentów finansowych przedsiębiorstwa podlegającego zbyciu. Podkreślił, że H. D. (1) uczestniczył w sporze sądowym przeciwko (...) Sp. z o.o., jego twierdzenia odnośnie działalności (...) Sp. z o.o. nie sposób zatem uznać za prawdziwe. Podał, że B. J. zaproponowała, że zarząd (...) wystawi weksle celem zabezpieczenia spłaty należności swoich wierzycieli – wówczas zadłużenie (...)u sięgało 2.000.000 zł. Zgodnie z ustaleniami, suma wekslowa nie mogła być większa, niż dwukrotność zadłużenia. Do zadań (...) Sp. z o.o. należało negocjacje z wierzycielami i ustalenie terminów płatności. Zarząd (...) zobowiązał się wykupić weksle w terminie. B. J. podała, że z otrzymanych przez nią informacji wynika, że wkrótce spółka otrzyma pieniądze w kwocie 1.600.000 zł tytułem zadłużenia innych firm wobec (...)u. Twierdziła, że nie może dopuścić, aby wierzyciele złożyli wniosek o upadłość (...), gdyż może ona zostać posądzona o niegospodarność, m.in. z powodu tego, że jej mąż M. J. (1) prowadzi konkurencyjną firmę i przejmuje lepsze kontrakty. Opisał okoliczności związane z nabyciem weksli od wierzycieli (...). Podał, że zarząd (...)u ostatecznie nie zapłacił za weksle, które nabyła (...) Sp. z o.o. Zaprzeczył jakoby brał udział

w podpisaniu umowy z K. C., K. O. (1). Podał, iż Z. G. (5) przychodził do (...) Sp. z o.o. z 20 razy, twierdził, że jest w posiadaniu wielu weksli, które chciałby zbyć na rzecz (...) Sp. z o.o. Podał, że Z. G. (5) twierdził, że skonsultował warunki umowy przedstawionej mu przez (...) Sp. z o.o. w Okręgowej Izbie Radców Prawnych. Oskarżony szczegółowo opisał strukturę i zasady funkcjonowania Spółki (...) Sp. z o.o., jak również podział zadań w tej Spółce. Opisał okoliczności nabycia weksla wystawionego przez H. D. (1), jego funkcję w strukturze (...) Sp. o.o., wskazał, że przy podpisywaniu przez H. D. (1) umowy o sprzedaży udziałów (...)u nie był obecny żaden z członków zarządu (...) Sp. z o.o. Wskazał, że kontakt z klientami Spółki w ostatecznej fazie negocjacji o nabyciu weksli przeprowadzał J. H.. Zaprzeczył jakoby podpisywał umowy z klientami (...) Sp. z o.o., jego podpis mógł się znaleźć na umowach później, gdyż jako członek zarządu miał obowiązek podpisywać niektóre dokumenty.

W postępowaniu przed Sądem oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i podtrzymał dotychczas złożone wyjaśnienia i początkowo odmówił składania wyjaśnień, podtrzymując wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym. Następnie w wyjaśnieniach uzupełniających podał, że Spółka (...), w której jest wiceprezesem, powstała z inicjatywy A. S., który prowadził bieżącą obsługę prawną jego ówczesnej działalności gospodarczej pod nazwą R.S. Serwis (...). A. S. poznał go ze swoim znajomym J. H.. (...) Sp. z o.o. miała polegać na szeroko pojmowanej obsłudze prawnej, w tym windykacji. R. S. (1) nie znał się na tej branży, dlatego jego rola była ograniczona do finansowania prowadzonej działalności – w praktyce oznaczało to pokrycie udziałów oraz koordynowanie działalności Spółki w aspekcie administracyjno- technicznym. Podał, że obsługą prawną prowadzonych przez Spółkę spraw zajmował się J. H., któremu za pracę było przyznane wynagrodzenie od Spółki. Miały miejsce sytuacje, w których S. Ł. (1), S. A., czy J. H. relacjonowali mu swoje podejmowane działania w imieniu Spółki, niemniej jednak niewiele z tego przyswajał, ponieważ do końca nie rozumiał zagadnień, poza tym nie leżało to w jego kompetencji. W Spółce zostały stworzone wyspecjalizowane działy zajmujące się obsługą prawną i windykacją oraz pozyskiwaniem klientów. W działach tych były zatrudnione osoby najczęściej z wykształceniem prawniczym, była też zatrudniona osoba po aplikacji prokuratorskiej. Zasadniczo koszty prowadzonych postępowań, wywołanych na zlecenie klientów były finansowane przez (...), zaliczki pobierane były wyjątkowo, w przypadkach określonych w umowie. Spółka miała bardzo dobrą kondycję finansową. Swoje środki inwestowała poza działalnością typowo windykacyjną w udzielanie pożyczek pieniężnych dla osób trzecich. Podał, że z tego co mu wiadomo, przy transakcjach zakupu weksla z indosem własnościowym, termin zapłaty za weksel dla indosanta przypadał po terminie wykupu weksla przez wystawcę, a weksle były nabywane z dyskontem, mającym stanowić potencjalny zarobek (...). Osoby oferujące weksel do zbycia, ręczyły słownie za wypłacalność wystawcy zapewniając, iż nie jest im nic wiadomo, na temat okoliczności uniemożliwiających zapłatę za weksel. W przeciwnym wypadku Spółka nie byłaby zainteresowana zakupem weksla, którego nie byłby można zrealizować. Spółka nigdy nie zakupywała weksli niepełnych lub weksli z indosem in blanco. Zaprzeczył jakoby kontaktowała się z osobami zbywającymi weksle, wskazując, że z zeznań tych osób wynika, że rozmowę w przedmiocie zbycia weksli przeprowadzali oni z J. H., on też uczestniczył w sporządzeniu umów sprzedaży weksli. Podał, że mógł być tak, że był obecny w gabinecie podczas takich rozmów, natomiast z całą pewnością nie zawierał jakkolwiek umowy związanej ze sprzedażą weksli ani nie zobowiązywał się do zapłaty ceny sprzedaży. Podniósł też, że większość osób sprzedających weksle nie zwracała się do osób, z którymi zawierały umowy o wyjaśnienie klauzul wekslowych zamieszczonych na indosowanym wekslu. Podał, że jeżeli chodzi o Spółkę (...) Sp. z o.o., wie on jedynie, że Spółka ta zabezpieczyła umowę współpracy z (...) wekslem in blanco, natomiast szczegółów nabycia drugiego weksla nie zna, ponieważ nie brał udziału w umowie sprzedaży weksla przez K. B. (2), podkreślił także, że z opinii grafologicznej wynika, że ani on ani J. H. nie wypełnili tego weksla. Odnośnie umowy z zawartej z (...), wskazał, iż nie przeczy, że formalnie jego podpis znalazł się na tej umowie, z czego wynika, iż mógł brać udział w rozmowie dotyczącej zakupu weksli od (...), niemniej jednak ze względu na upływ czasu nie kojarzy takiego faktu. Nie przypomina sobie, żeby zobowiązywał się do zapłaty za weksel zakupiony od (...), co potwierdza w zeznaniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym r.pr. (...), wskazując na P.(...)W. Podał, że z zeznań r.pr. (...) wynika, że wypełniła ona weksle samodzielnie doliczając kwotę prowizji (...). (...) nie mogła więc zostać wprowadzona w błąd co do klauzuli „bez kosztów”, bowiem korzystała z fachowej pomocy prawnika i to ewentualnie do niego (...) powinna kierować swoje pretensje, gdyż tylko klauzula „bez obliiga” lub równoznaczna mogła wyłączyć odpowiedzialność (...) za skutki indosowania weksla, na co zresztą słusznie wskazała Prokuratura Rejonowa w Opolu w postanowieniu z dnia 28.10.2002 r., sygn. akt 4Ds 385/02. Oskarżony wskazał, że J. H. początkowo chciał nabyć od

wspólników (...) Przedsiębiorstwa (...) – (...) sp. z o.o. udziały, jednak po zapoznaniu się z sytuacją majątkową spółki, w szczególności wątpliwościami, co do deklaracji zarządu A- (...) dotyczących wpłat od kontrahentów, J. H. wycofał się z zakupu tych udziałów. Oświadczył, że nie składał udziałowcom tej Spółki żadnych deklaracji, ani zapewnień. Dodał, że wystawione przez (...) weksle zostały komisyjnie anulowane, co wynika nie tylko z załączonych dokumentów, ale i zeznań pokrzywdzonej B. J., złożonych w postępowaniu przygotowawczym. Dodał, że z zeznań B. J. złożonych przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze Wydział V Gospodarczy w sprawie o sygn. akt Vgc 52/04 prowadzonej z powództwa (...) przeciwko (...) sp. z o.o. w Ś. wynika, że udziały miały być faktycznie zbyte za przysłowiową złotówkę w zamian za zaspokojenie wierzycieli spółki (...), jednak do ich zbycia nawet nie doszło. Wskazał, że z zeznań B. B. (4) wynika, że przed zawarciem umowy (...) wysłała formularz umowy reprezentantowi (...) S.A., stwarzając tym samym możliwość pokrzywdzonemu zapoznania się z treścią umowy, a także, że była możliwość skonsultowania umowy z zatrudnionym w Spółce prawnikiem. Podał, że w przypadku (...) sp.j. prawdą jest, że jego podpis formalnie znalazł się na umowie, jednak nigdy nie kierował do pokrzywdzonego żądania wykupu weksła czy oświadczenia o potrąceniu. Spotkanie zostało zaaranżowane przez J. Z. (1) lub J. H., zaś oskarżony działał na jego polecenie, było tylko przypadkiem, że względu na nieobecność prezesa (...) w biurze, że to oskarżony podpisywał tę umowę. Podał, że całość dokumentów przekazał radcy prawnemu S. A., który wspólnie z prezesem (...) osobiście kontaktował się ze współnikami pokrzywdzonego. Zawarcie umowy poprzedzały zaś konsultacje z J. H. i S. A.. Podał, że nie zawierałem umowy ze Z. G. (5), podniósł, iż z zeznań wystawcy weksła wynika, że Z. G. (5) nie miał podstaw prawnych do wypełnienia weksła wystawionego przez M. K. (7), podkreślił także, że z uwagi na charakter działalności Z. G. (5) powinien on posiadać wiedzę w zakresie finansów oraz zagadnień prawa wekslowego.

W toku postępowania przygotowawczego **oskarżony H. D. (1)** początkowo przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że na początku 2002 roku J. H. zaproponował mu zarobienie pieniędzy. H. D. (1) miał nabyć 178 udziałów w Spółce (...). Oskarżony H. D. (1) zaakceptował tę propozycję. (...) Sp. z o.o. zajmowała się pośrednictwem finansowym, wcześniej wśród udziałowców tej Spółki była żona J. H.. Na początku 2002 roku oskarżony H. D. (1) złożył wniosek o restrukturyzację długów, od tego czasu Spółka zawiesiła prowadzenie działalności gospodarczej na czas nieokreślony. W lipcu 2002 roku J. H. i R. S. (1) zaproponowali mu nabycie w imieniu (...) Sp. z o.o. udziałów w spółkach (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. H. D. (1) nie badał kondycji finansowej tych firm ani nie prowadził negocjacji, jego rolą było jedynie złożenie podpisu pod umową sprzedaży udziałów. Oskarżony opisał również szczegółowo okoliczności nabycia udziałów w (...) Sp. z o.o. Wskazał, że o tym, że nabywa w imieniu (...) Sp. z o.o. udziały w (...) Sp. z o.o. dowiedział się parę dni przed zawarciem tej umowy, J. H. obiecał, że H. D. (1) dobrze zarobi na tej transakcji. H. D. (1) stawił się u notariusza. Umowę zbycia udziałów wypełnił R. S. (1). Podał, że prawdopodobnie J. H. nie uczestniczył w zawarciu tej umowy przed notariuszem. Oskarżony podał, że R. S. (1) obiecał J. Z. (1), iż pieniądze za udziały zostaną zapłacone w terminie tygodniowym. Następnie oskarżony H. D. (1) wydał J. H. i R. S. (1) pisemne upoważnienie do reprezentowania Spółki (...). Gdy J. Z. (1) i B. J. wezwali H. D. (1) do zapłaty kwoty 50.000 tytułem ceny udziałów, J. H. i R. S. (1) bez udziału H. D. (1) sporządzili odpowiedź na to pismo, H. D. (1) miał jedynie złożyć podpis na tym piśmie. Ostatecznie H. D. (1) nigdy nie uzyskał obiecanego mu wynagrodzenia, jako prezes zarządu Spółki (...). H. D. (1) po nabyciu udziałów Spółki (...) nie prowadził żadnej faktycznej działalności. Podał, że J. H. i R. S. (1) zabrali z biura (...) Sp. z o.o. znajdujący się tam sprzęt biurowy. W swoich dalszych wyjaśnieniach oskarżony podał, że J. H. i R. S. (1) działali niezgodnie z treścią udzielonego im pisemnego upoważnienia w zakresie czynności prawnych i (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. Oskarżony wyjaśnił również szczegółowo, jaki był zakres upoważnienia, jakie udzielił on J. H. i R. S. (1). Zostali oni upoważnieni do dokonywania czynności prawnych i faktycznych w imieniu (...) Sp. z o.o. Oskarżony oświadczył, że nie wiedział o 21 wekslu, które zostały przekazane J. H. przez członków dotychczasowego zarządu (...) Sp. z o.o. J. H. przekazał następnie jemu 16 weksli w dniu 17 grudnia 2002r. w obecności B. J.. Oskarżony podał, że rozmawiał z członkami zarządu po nabyciu udziałów w sprawie wypłaty wynagrodzenia pracownikom – H. D. (1) wskazywał wówczas, że tym zajmuje się nowy prezes zarządu W. P. (4). Oskarżony podał również, że na przełomie kwietnia i maja 2002 r. oskarżony J. H. zaproponował mu odkupienie od (...) Sp. z o.o. bazy danych zawierającej informacje na temat podmiotów gospodarczych, które współpracowały ze Spółką (...) w czasie prowadzenia przez nią działalności gospodarczej. J. H. twierdził, że faktycznie posiadał tę bazę już wcześniej, od czasu gdy pełnił w tej Spółce funkcję prezesa zarządu. Zadaniem H. D. (1) było wystawienie faktury VAT. H. D. (1) nie uzyskał fizycznie tej bazy, gdy został prezesem zarządu

Spółki (...), jednak wiedział o jej istnieniu we wcześniejszym okresie. H. D. (1) wystawił wówczas dwie faktury VAT – na kwotę 206.000 zł i na kwotę 430.000 zł z terminem płatności 60 dni. Nie została sporządzona umowa na piśmie. W dniu 20 września 2003 r. H. D. (1) wystawił również fakturę z tytułu sprzedaży kolejnej bazy danych Spółki (...) na kwotę 403.000 zł, której również nie przejął, obejmując stanowisko prezesa zarządu w tej Spółce. W toku kolejnego przesłuchania oskarżony oświadczył, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Złożył wyjaśnienia, w których oświadczył, że zapłata za udziały (...) Sp. z o.o. nie miała miejsca z powodu uzgodnień między zarządem tej Spółki a J. H. i R. S. (1) – wie to ze słów tych oskarżonych. Kwota nabycia udziałów przypuszczalnie była równa wysokości kapitału zakładowego Spółki. Podał, że rzeczy z biura (...) Sp. z o.o. zostały przekazane przez J. Z. (1) z powodu ustania umowy najmu pomieszczeń przy ul. (...) w Z., rzeczy te zostały przewiezione do siedziby Spółki (...). Zaprzeczył prawdziwości swoich wcześniejszych wyjaśnień w tym zakresie. W zakresie nabycia udziałów spółki (...) wskazał, że według wcześniejszych uzgodnień z dotychczasowym zarządem zapłata wskazanej w umowie kwoty miała nigdy nie nastąpić. Oskarżony złożył również wyjaśnienia w zakresie dotyczącym bazy danych Spółki (...). Podał, że gdy został prezesem zarządu tej Spółki, była ona w posiadaniu tej bazy danych w postaci kilkudziesięciu płyt CD. Bazę tę przekazał w siedzibie (...) Sp. z o.o. J. H.. Celem sprzedaży było nabycie przez Spółkę (...) w W., zaprzeczając w tym zakresie swoim wcześniejszym wyjaśnieniom. Oskarżony zaprzeczył jakoby wystawił weksel na zlecenie L. B. na kwotę 1.200.000 zł, twierdząc, że podpis został sfalszowany. W toku kolejnego przesłuchania oskarżony oświadczył, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

W postępowaniu przed Sądem oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i podtrzymał dotychczas złożone wyjaśnienia. Dodatkowo wyjaśnił, że działając jako prezes zarządu spółki M. udzielił pełnomocnictwa panu J. H. do prowadzenia rozmów z wierzycielami spółki oraz do ustalania sposobu rozliczeń z wierzycielami. W szczególności J. H. miał uprawnienie do uzupełnienia weksli „in blanco” wystawionych przez spółkę (...) i wręczonych J. H. do dyspozycji dla wierzycieli a także miał prawo ustalać z wierzycielami kwotę zadłużenia. Miał też prawo ustalić dla wierzycieli w dowolny sposób terminy płatności oraz sumę wekslową z zastrzeżeniem, aby wpisana suma wekslowa nie przekraczała dwukrotności całkowitej kwoty zadłużenia spółki (...) względem danego wierzyciela, ale pod warunkiem, że wierzyciele zechcą tak wystawione weksle przyjąć w ramach rozliczenia zadłużenia celem umorzenia należności fakturowych oraz łącznie przy drugim warunku, że wierzyciele zechcą taki weksel zbyć (...) sp. z o.o. na warunkach ustalonych pomiędzy wierzycielem a (...). Z powyższych zadań J. H. wywiązał się całkowicie. Z tej opcji rozliczenia skorzystało trzy firmy z kilkunastu, którym taką ofertę przedstawiono a pozostałe weksle zostały zwrócone oskarżonemu. Ani wówczas, ani w chwili obecnej, ani spółka ani bezpośrednio ja reprezentujący jedynego udziałowca spółki (...), ani jako ówczesny prezes zarządu tej spółki nie miał żadnych pretensji i zastrzeżeń, co do sposobu wykonania wskazanych powyżej czynności wekslowych. Oskarżony oświadczył, że w jego ocenie ani Spółka ani osobiście oskarżony nigdy tymi działaniami nie zostali w żaden sposób pokrzywdzeni czy narażeni na jakikolwiek straty. Wręcz przeciwnie, takie działania porządkowały sprawę zadłużenia spółki (...) redukując ilość jej wierzycieli. W wyniku tej operacji M. stawał się dłużnikiem (...), z którą oskarżony ten zamierzał współpracować zakładając, że zobowiązania wobec tej spółki będzie mógł rozłożyć na długoterminowe raty i je spłacić kontynuując działalność gospodarczą firmy (...).

- Oskarżony W. P. (4) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dokonał ustaleń w zakresie okoliczności faktycznych sprawy w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, na który – oprócz wyjaśnień oskarżonych i zeznań świadków – składały się również inne dowody, w szczególności oryginały i kserokopie weksli, dokumentacja z (...) Sp. z o.o. dotycząca nabytych weksli, opinie z zakresu badań grafologicznych, opinia z zakresu fonoskopie, nagrania rozmów przeprowadzonych w siedzibie (...) Sp. z o.o., odpisy wyroków skazujących oraz informacja z Krajowego Rejestru Karnego.

W opinii z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego, podpisów i odcisków pieczętek z dnia 5 lipca 2004 r. biegły stwierdził, że podpisy (...) na przedniej stronie weksla datowanego na 10 marca 2002 r. i na przedniej stronie weksla

in blanco zostały nakreślone przez R. B. (1), a pismo ręczne na pierwszej stronie i podpis (...) na odwrocie weksła datowanego na 10 marca 2002 r. nie zostały nakreślone przez R. B. (1), J. H., R. S. (1) ani też H. D. (1).

W opinii z dnia z zakresu badań graficzno-porównawczych z dnia 3 czerwca 2004 r. poddano badaniom m.in. pismo ręczne oraz czytelne podpisy (...) i (...) na wekslu z dnia 10 marca 2002 r. wystawionym na zlecenie K. B. (1), pismo ręczne oraz czytelny podpis (...) na deklaracji do weksła in blanco z dnia 1 maja 1997 r. W wyniku badań materiału porównawczego biegły stwierdził, że pismo ręczne oraz czytelne podpisy (...) i (...) na wekslu z dnia 10 marca 2002 r. wystawionym na zlecenie K. B. (1) nie kwalifikują się do badań porównawczych z powodu braku możliwości oceny cech identyfikacyjnych pisma. Natomiast w stosunku do pisma ręcznego oraz czytelnego podpisu (...) na deklaracji do weksła in blanco z dnia 1 maja 1997 r., stwierdził, że wyodrębnione cechy indywidualne pisma dają podstawę do identyfikacji. Wskazał, w oparciu o wzory grafizmu R. O., że pismo ręczne na deklaracji do weksła in blanco z dnia 1 maja 1997 r. zostało nakreślone przez R. O.. Natomiast co do czytelnego podpisu (...) na deklaracji do weksła in blanco z dnia 1 maja 1997 r., stwierdził, że nie został on nakreślony przez U. O. ani przez R. O. czy K. O. (1).

Z opinii grafologicznej z dnia 17 stycznia 2007 r. sporządzonej w sprawie o sygn. akt II K 283/06 Sądu Rejonowego w Kościanie biegły wskazał, że czytelny podpis (...) oraz czytelny podpis (...) na wekslu in blanco z dnia 1 maja 1997 r. zostały nakreślone przez U. O..

W opinii z dnia 31 lipca 2014 r. z zakresu badań fonoskopijnych biegły poddał badaniom zapis magnetofonowy rozmów bezpośrednich prowadzonych w biurze (...) Sp. z o.o., stwierdzając, że rozmowy te nadają się do odtworzenia, jak również, że nagrania zawarte na taśmach stanowią autentyczny zapis przedmiotowych rozmów, który nie został poddany żadnym modyfikacjom.

Opinie tych biegłych zostały przez Sąd ocenione pod względem wszechstronności analizy materiału dowodowego, jasności i logiczności wniosków opinii, a także szczegółowości i czytelności argumentacji zawartej w uzasadnieniu opinii. Sąd w wyniku dokonanej analizy pod względem wymienionych kryteriów stwierdził, że spełniają one powyższe warunki i mogą służyć źródłem wiadomości specjalnych niezbędnych przy rozpoznaniu danej sprawy.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków **Z. G. (1) i S. B.** Świadek Z. G. (1) sposób bardzo spójny i szczegółowy zrelacjonował okoliczności powstania zobowiązania S. B. wobec niego, wysokości zobowiązania, a także okoliczności wystawienia przez dłużnika weksła. Zrelacjonował on także przebieg nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. i przebiegu spotkania z J. H. oraz wydarzenia, które miały miejsce po zawarciu umowy sprzedaży weksła. Z. te korelują one również z zeznaniami świadka S. B.. Świadek S. B. w swoich zeznaniach podał, że tak że (...) Sp. z o.o. była tą firmą, która miała od niego ściągnąć wierzytelność Z. G. (1), miał spotkania w biurze (...) Sp. z o.o. Sąd natomiast nie traktował wypowiedzi świadka Z. G. (1) co do jego odczuć, dotyczących zamiaru zapłaty przez (...) Sp. z o.o. kwoty wynikającej z umowy sprzedaży weksła, jako relacji o faktach, gdyż dotyczą one przemyśleń świadka po upływie długiego czasu od zdarzeń, będących przedmiotem analizy, jak również w aspekcie toczącego się postępowania karnego.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków **A. B. (1), B. W., A. Z. (1), K. Z. (1), E. Ż. oraz T. K. (2)**. Świadców ci szczegółowo i konsekwentnie opisali okoliczności nawiązania kontaktu z O. S. i ubiegania się o udzielenie kredytu, a także wystawienia weksli in blanco, które zostały przez tych świadków przekazane O. S.. Świadców ci podali, że nigdy nie uzyskali kredytów, o które się ubiegali, a także, że poinformowali w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty z weksła (...) Sp. z o.o., iż nie mają wobec O. S. żadnych zobowiązań. Z. tych świadków potwierdzają wyniki postępowań karnych prowadzonych przez Sąd Rejonowy w (...), w wyniku których O. S. została uznana za winną przestępstw oszustwa na szkodę T. K. (2), K. Z. (1), B. Z., A. Z. (1) i E. Ż..

Sąd uznał **zeznania O. S.** za wiarygodne jedynie w części. Sąd mianowicie nie dał wiary zeznaniom tego świadka w zakresie wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego, dotyczących zrelacjonowania okoliczności uzyskania weksli wystawionych przez A. B. (1), B. W., A. Z. (1), K. Z. (1), E. Ż.. Z. świadka w szczególności w zakresie otrzymania przez wymienionych świadków pożyczek nie znajdują potwierdzenia w stosownej dokumentacji finansowej i pozostają w sprzeczności z zeznaniami wymienionych świadków, a także zeznaniami świadka P. S. (2),

złożonymi na rozprawie. Nadto na rozprawie świadek O. S. przyznała, że część weksli, które nie zostały zwrócone klientom sprzedała (...), do czego nie miała prawa. Przyznała, że chciała oszukać wymienionych świadków, dlatego to zrobiła. Świadek O. S. zrelacjonowała również przebieg spotkania w biurze (...) Sp. z o.o., podała, że oskarżony R. S. (1) nie zadawał jej pytań skąd posiada weksle i nie zadawał pytań na temat osób, które je wystawiły. Wskazała, że J. H. podczas spotkania siedział przy biurku, a R. S. (1) stał obok. Nie powiedziała im wówczas, że osoby, które są podpisane na wekslach nie są w rzeczywistości jej dłużnikami. Podała też, że w (...) Sp. z o.o. powiedziano jej odnośnie weksla, który otrzymała od tej Spółki, że dopóki nie ściągną pieniędzy od tych 5 osób, nie dostanie ona pieniędzy. Sąd nie dał oskarżonej wiary, iż nie wypełniła ona przedmiotowych weksli. W ocenie Sądu, bardzo prawdopodobnym jest, że po rozmowie z przedstawicielem (...) Sp. z o.o. O. S. wypełniła weksle, wskazując dowolne kwoty. Kwoty te w żaden sposób bowiem nie korelowały z kwotami pożyczek, o które ubiegali się A. B. (1), B. W., A. Z. (1), K. Z. (1) i E. Ż.. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka P. S. (2), który potwierdził zeznania swojej żony O. S., złożone na rozprawie, w szczególności fakt, iż posłużyła się ona weksłami in blanco, będącymi częścią dokumentacji kredytowej w celu uzyskania korzyści majątkowej kosztem osób, które żadnych kredytów nie otrzymały, ani nie posiadały zobowiązań wobec O. S.. Istotną jest również dla oceny zeznań świadka O. S. okoliczność, iż świadek O. S. została skazana prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w (...) za przestępstwa oszustwa popełnione na szkodę T. K. (2), K. Z. (1), B. Z., A. Z. (1) i E. Ż.. Z. **świadka M. C.** Sąd uznał za wiarygodne w całości. Świadek – funkcjonariusz Policji, który prowadził postępowanie w sprawie przeciwko O. S. opisał okoliczności prowadzenia dochodzenia w sprawie o czyn z art. 286 § 1 k.k. przeciwko O. S., podał, że co najmniej na jednym wekslu O. S. wypisała jakąś kwotę, która była niewielka. W ocenie Sądu, nie zasługuje na wiarę twierdzenie O. S., że weksle przekazane J. H. były weksłami in blanco. W ocenie Sądu, mając na uwadze, iż zgodnie z przyjętą praktyką weksle przyjmowane przez (...) Sp. z o.o. miały zostać wypełnione przez indosanta, jak również zeznania świadka M. C., wysoce prawdopodobnym jest, iż przedmiotowe weksle zostały wypełnione weksle przez O. S..

Z. **świadka M. M. (2)** Sąd uznał za wiarygodne w części. Sąd mianowicie nie dał wiary twierdzeniom tego świadka, iż pytał on J. H. co to jest indos, i że mówił mu, że nie zna prawa wekslowego. Z. tego świadka pozostają w sprzeczności w szczególności z treścią zeznań świadka R. M. (2) – dłużnika M. M. (2), który wskazał, że ten zaproponował mu wystawienie weksla, dobrze się orientował w prawie wekslowym. Sąd dał wiarę natomiast zeznaniom tego świadka w pozostałym zakresie, w szczególności co do przebiegu współpracy z (...) Sp. z o.o. Z. tego świadka R. M. (2) Sąd uznał zaś za wiarygodne w całości, zeznał on konsekwentnie i spójnie zarówno co do okoliczności powstania jego zobowiązania wobec M. M. (2) jak również w zakresie okoliczności w jakich doszło do wystawienia przez niego weksla. Brak jest podstaw aby uznać zeznania tego świadka za nieobiektywne.

Sąd uznał zeznania **świadka W. P. (1)** za wiarygodne jedynie w części. W ocenie Sądu, twierdzenia tego świadka o istnieniu zobowiązania S. D. nie znajdują uzasadnienia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Okoliczność udzielenia pożyczki przez świadka S. D., jak również jej wysokość nie znajduje pokrycia w pozostałym materiale dowodowym. W ocenie Sądu, przedstawiany przez świadka W. P. (1) przebieg zdarzeń, mianowicie, iż udzielił on pożyczki S. D. w kwocie 13.000 zł, która to kwota w latach 2000-2002 – według danych GUS – stanowiła niemal siedmiokrotność przeciętnego wynagrodzenia, nie spisując umowy pożyczki, osobie, z którą nie pozostawał w szczególnie zażyłych relacjach, a następnie, przyjmując weksel in blanco od S. D. nie zażądał wypełnienia deklaracji wekslowej, jest sprzeczny z logiką i zasadami doświadczenia życiowego, dlatego również powyższe twierdzenia nie zasługują na wiarę. W ocenie Sądu, zeznania **świadka K. W. (1)** zasługują na wiarę również częściowo. W szczególności, w ocenie Sądu zasługują na wiarę twierdzenia tego świadka, że weksel był już wypełniony przez W. P. (1) zanim udał się on do biura (...) Sp. z o.o., w tym zakresie zeznania świadka należy uznać za obiektywny przekaz dotyczący rzeczywistości. W pozostałym zakresie zaś zeznania tego świadka Sąd uznał za niewiarygodne, w szczególności mając na uwadze, że twierdzenia tego świadka o istnieniu zobowiązania S. D. wynikały jedynie z relacji W. Z. (2) świadka W. P. (3) zasługiwały w ocenie Sądu na wiarę, świadek ta podała w szczególności, że W. P. (1) został deportowany ze Szwajcarii, następnie wyjechał do USA i tam przebywa. Podała, że nie słyszała nazwiska D., nie słyszała też nic o wekslach ani o firmach (...) czy (...).

Sąd dał wiarę w pełni zeznaniom **świadka K. Z. (2)**. Świadek ten w sposób bardzo szczegółowy zrelacjonował okoliczności powstania zobowiązania B. K. (1) wobec niego z tytułu zapłaty poręczonego przez K. Z. (2) kredytu, wysokości zobowiązania, a także okoliczności wystawienia przez dłużnika weksla. Z. tego świadka w tym znajdują poparcie w zgromadzonej w toku postępowania dokumentacji. Zrelacjonował on także przebieg nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. i przebiegu spotkania z J. H. oraz wydarzenia, które miały miejsce po zawarciu umowy. W ocenie Sądu, zeznania tego świadka cechują się spójnością i konsekwencją, prezentują one obiektywne odbicie rzeczywistości. W toku postępowania przygotowawczego świadek ten podał, że zapytał o nie J. H., ten jednak nie wytłumaczył mu znaczenia tego wyrazu, podając, że chodzi o nieobciążenie K. Z. (2) kosztami. Tę okoliczność świadek również potwierdził na rozprawie – w ocenie Sądu, chwilowe wątpliwości świadka co do tej okoliczności podczas składania zeznań na rozprawie wynikają prawdopodobnie z upływu znacznego okresu czasu od daty zdarzenia. Świadek wskazał, że nie zna prawa wekslowego. Z. świadka K. Z. (2) korelują również z zeznaniami świadka B. K. (1), który również złożył szczegółowe zeznania dotyczące przebiegu wydarzeń po otrzymaniu przez niego zawiadomienia o wezwaniu do zapłaty kwoty wpisanej na wystawionym przez niego wekslu. Wskazał on, że kwota ta przekraczała rzeczywistą wysokość zobowiązania.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom **świadków S. S. (1) i K. G. (1)**. Świadek S. S. (1) opisał szczegółowo i konsekwentnie, w jaki sposób doszło do powstania zobowiązania wobec niego K. G. (1) oraz określił wysokość zobowiązania, a także opisał okoliczności wystawienia przez dłużnika weksla. Z. tego świadka korelują z zeznaniami świadka K. G. (1). Zrelacjonował on także przebieg nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. i przebiegu spotkania z J. H.. Wskazał, że J. H. na pytanie co do znaczenia wpisywanej przez niego klauzuli „bez kosztów” zapewnił, iż zapis ten oznacza, że S. S. (1) nie będzie ponosił żadnych kosztów z tytułu transakcji. Świadek wskazał, że nie zna prawa wekslowego. Świadek również opisał wydarzenia, które miały miejsce po dacie zawarcia umowy sprzedaży. Z. świadków S. S. (1) i K. G. (1) – jako spójnym, konsekwentnym i znajdującym oparcie w materiale dowodowym należało dać w pełni wiarę.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania **świadków I. P., F. P. i P. P.** Świadkowie **F. P. i I. P.** opisali bardzo szczegółowo okoliczności powstania i wysokości zobowiązania **P. P.** wobec **I. P.**, jak również przebieg nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. i przebiegu spotkania z oskarżonym J. H., prowadzącego do przeniesienia praw z weksla. Opisali również wydarzenia, które miały miejsce po upływie terminu zapłaty ceny sprzedaży wierzytelności. Świadek I. P. w szczególności podała, że J. H. zapewnił ich, że w terminie wskazanym w umowie zapłaci kwotę 4.000 zł stanowiącej należność główną bez względu na to, czy wystawca weksla będzie wypłacalny. Wskazała, że o wekslu wiedziała tyle, że stanowi on zabezpieczenie spłaty długu, z zeznań obu świadków wynika, że nie zadawali oni pytań, dotyczących znaczenia wyrazów zawartych w umowie. Podali oni, że początkowo w umowie wskazano, iż cena z tytułu przeniesienia praw z weksla wynosi 8.000 zł. W ocenie Sądu, zeznania tych świadków zasługują w pełni na wiarę, nie zawierają one sprzeczności, stanowią konsekwentny i spójny przekaz informacji.

W zakresie istnienia wierzytelności zeznania świadków znajdują pełne potwierdzenie w treści zeznań świadka **P. P.**, którego zeznania w tym zakresie Sąd uznał za spójne i konsekwentne. Rozbieżności w twierdzeniach świadków I. P. i F. P. oraz P. P. na rozprawie co do wysokości zadłużenia – mianowicie I. P. wskazała, iż zadłużenie wynosiło 5.000 zł. Wynikły w ocenie Sądu z okoliczności upływu znacznego okresu czasu od momentu zdarzenia, Sąd miał na uwadze, że w toku postępowania przygotowawczego świadek I. P. podawała, że wysokość zadłużenia P. P. wynosiła 4.000 zł. Świadek podał, iż nie pamięta, czy porozumienie ustne co do sumy wekslowej obejmowało również odsetki czy inne koszty. Świadek podał, że w jego odczuciu I. P. mieli obeznanie w zakresie weksli.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania **świadków Z. S. i S. N.** Świadkowie ci opisali bardzo szczegółowo okoliczności powstania i wysokości zobowiązania W. Z. (1), jak również przebieg nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. i przebiegu spotkania z oskarżonym J. H., prowadzącego do przeniesienia praw z weksla. Opisali również wydarzenia, które miały miejsce po upływie terminu zapłaty ceny sprzedaży wierzytelności. Z. te korelują z zeznaniami **świadka W. Z. (1)**, które także należy uznać za wiarygodne.

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadków **I. K. (1), A. K. (2), Z. M., M. J. (1), M. B. (2) M. T., S. R.** Świadkowie ci opisali okoliczności nawiązania współpracy ze Spółką (...) Sp. z o.o. oraz powstania i wysokości zobowiązania tej spółki wynikającego z zakupu towaru. Świadkowie ci opisali również bardzo rzetelnie przebieg nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. i przebiegu spotkania z oskarżonymi J. H. i R. S. (1) oraz wydarzenia, które miały miejsce po upływie terminu zapłaty ceny sprzedaży wierzytelności. Świadkowie M. B. (2), M. T. podali, że przekazali do dyspozycji (...) Sp. z o.o. niewypełnione weksle. W zakresie istnienia wierzytelności oraz okoliczności powzięcia decyzji o wystawieniu weksli przez osoby reprezentujące (...) Sp. z o.o. zeznania świadków znajdują potwierdzenie w treści zeznań świadka B. J., której zeznania w tym zakresie Sąd uznał za wiarygodne. W wyniku wnikliwej i wszechstronnej oceny materiału dowodowego Sąd stwierdził, że zeznania tych świadków są konsekwentne, spójne i zgodne z logiką, z całą pewnością nie są one dotknięte subiektywnym zniekształceniem rzeczywistości. Świadkowie ci opisali wyłącznie zdarzenia, w których sami uczestniczyli.

Z. świadka B. J. Sąd dał wiarę w części.

Sąd nie uznał za wiarygodne zeznania tego świadka mianowicie w zakresie twierdzeń, iż zgodnie z rzeczywistymi ustaleniami poczynionymi z oskarżonymi J. H. i R. S. (1) miało dojść do sprzedaży udziałów za łączną kwotę 50.000 zł – B. J. miała otrzymać za sprzedaż należących do niej 20 udziałów o wartości po 500 zł każdy cenę 10.000 zł, J. Z. (1) miał otrzymać za sprzedaż należących do niego 20 udziałów o wartości po 500 zł każdy cenę 10.000 zł, M. J. (1) miał otrzymać za sprzedaż należących do niego 30 udziałów o wartości 500 zł każdy cenę 15.000 zł, Z. Ś. miał otrzymać za sprzedaż należących do niego 30 udziałów o wartości 500 zł każdy cenę 15.000 zł. Z. tego świadka pozostają w sprzeczności z twierdzeniami w toku innego postępowania w sprawie o sygn. akt V Gc 52/04 przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze, świadek nie potrafiła na rozprawie wyjaśnić tej sprzeczności w swoich twierdzeniach. Argumentacja świadka, że protokół rozprawy w sprawie o sygn. akt V Gc 52/04 zawiera niewłaściwą interpretację jej wypowiedzi nie jest przekonująca. W toku tego postępowania świadek nie wносиła o sprostowanie protokołu z powodu niewłaściwego odzwierciedlenia jej wypowiedzi, konsekwencją czego jest przyjęcie, iż zawarta w protokole rozprawy wypowiedź pochodzi od osoby przesłuchiwanej. Z. tego świadka zawierały inne jeszcze rozbieżności – m.in. w toku postępowania przygotowawczego świadek podała, że oskarżonego H. D. (1) widziała na spotkaniu, na którym byli obecni oskarżeni J. H. i R. S. (1) w sprawie anulowania weksli, wówczas H. D. (1) zaproponował jej po cichu, aby się spotkali pod Operą we W., wówczas przekaże jej oryginały umów sprzedaży udziałów. Następnie doszło do tego spotkania. Na rozprawie zaś świadek podała, że z oskarżonym H. D. (1) spotkała się dwukrotnie – jeden raz pod Operą – nie wiedziała wówczas kim jest, stamtąd pojechała razem z nim do mecenasa J.. O tym pan H. i S. nie wiedzieli. Wtedy nie były kasowane weksle. Drugi raz spotkała się z H. D., jak przyjechała do (...), wówczas H. D. (1) tam już był i wtedy anulowane te weksle. Podała, że w postępowaniu przygotowawczym prawdopodobnie się pogubiła, nie była w stanie w sposób przekonujący wyjaśnić tej sprzeczności. Z. tego świadka zasługują natomiast na wiarę w zakresie, w jakim opisała ona funkcjonowanie firmy (...) Sp. z o.o., okoliczności powstania zobowiązań Spółki wobec R. (...) M. J. (1), (...), Z. M., firm (...). Wbrew twierdzeniom świadka, że (...) Sp. z o.o. była w okresie objętym zarzutem w nie najlepszej kondycji finansowej, zarówno z zeznań świadka J. Z. (1), jak również dokumentacji finansowej wynika, iż finansowa kondycja Spółki była zła.

Z. świadka J. Z. (1) Sąd uznał za wiarygodne jedynie w części. Świadek ten podawał, że miał on wraz z innymi udziałowcami Spółki (...) Sp. z o.o. otrzymać zapłatę z tytułu sprzedaży udziałów Spółki, tymczasem zeznania te pozostają w sprzeczności z twierdzeniami B. J. w sprawie V Gc 52/04, logicznym jest przyjęcie, że świadek B. J. jako prezes zarządu Spółki posiada z pewnością najbardziej pełne informacje co do decyzji podejmowanych w sprawach Spółki.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania **świadka W. W. (1)** za wiarygodne. Świadek ten opisał szczegółowo okoliczności powstania wobec niego zobowiązania H. K., jak również wysokości zobowiązania, a także okoliczności wystawienia weksla przez H. K.. Zrelacjonował on również okoliczności nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. i opisał przebieg spotkania z J. H. i zawarcia umowy o współpracy w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych, jak również wydarzenia, które miały miejsce po dacie zawarcia tej umowy, w szczególności na rozprawie podał, że był informowany

przez (...) Sp. z o.o. o, że ustalono spotkanie z dłużnikiem, następnie – że ustalono harmonogram spłat. Wskazał również, że kwotę należności na wekslu wpisał jeszcze przed zawarciem przedmiotowej umowy. W wyniku wnikliwej i wszechstronnej oceny materiału dowodowego Sąd stwierdził, że zeznania tego świadka są konsekwentne, spójne i zgodne z logiką, z całą pewnością nie są one dotknięte subiektywnym zniekształceniem rzeczywistości, korelują one również z zeznaniami świadka H. K., które Sąd uznał za wiarygodne w całości.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka **K. C.** Świadek ten w sposób bardzo szczegółowy zrelacjonował okoliczności powstania zobowiązania P. S. (1) wobec niego, wysokości zobowiązania, a także okoliczności wystawienia przez dłużnika weksla. Zrelacjonował on także przebieg nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. i przebiegu spotkania z J. H. oraz wydarzenia, które miały miejsce po upływie terminu zapłaty ceny sprzedaży wierzytelności. W wyniku wnikliwej i wszechstronnej oceny materiału dowodowego Sąd stwierdził, że zeznania tego świadka są konsekwentne, spójne i zgodne z logiką, z całą pewnością nie są one dotknięte subiektywnym zniekształceniem rzeczywistości, korelują one również z zeznaniami świadka P. S. (1), które Sąd uznał za wiarygodne w całości.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania **świadków P. C. i R. S. (2)** – pracowników firmy (...). Świadców ci w toku postępowania przedstawili szczegółowo przebieg zdarzeń, w szczególności okoliczności powstania zobowiązania (...) Sp. z o.o. wobec Wytwórni (...), wysokości zobowiązania, a także okoliczności wystawienia weksla przez H. D. (1). Świadek R. S. (2) zrelacjonował także okoliczności nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o., przebieg spotkania z J. H. i R. S. (1), jak również wydarzenia, które miały miejsce po upływie terminu zapłaty ceny sprzedaży wierzytelności. Świadek A. C. (2) podał na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2009r., że według jego odczucia R. S. (2) miał jedynie podstawową wiedzę na temat weksli. Z zeznań obu świadków nie wynika, czy weksel w chwili przekazania był już wypełniony. W wyniku wnikliwej i wszechstronnej oceny materiału dowodowego Sąd stwierdził, że zeznania tych świadków są spójne, logiczne oraz konsekwentne, z całą pewnością nie są one dotknięte subiektywnym zniekształceniem rzeczywistości. Korelują one również z wyjaśnieniami oskarżonego H. D. (1), którym Sąd częściowo dał wiarę.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania **świadków R. B. (1)**. Z tego świadka – prezesa zarządu Spółki (...) Sp. z o.o. korelują ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami świadka Ł. K. oraz wnioskami opinii biegłego z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego. Z opinii z zakresu badań porównawczych pisma ręcznego, podpisów i odcisków pieczętek z dnia 5 lipca 2004 r. wynika, że podpisy (...) na przedniej stronie weksla datowanego na 10 marca 2002 r. i na przedniej stronie weksla in blanco zostały nakreślone przez R. B. (1), a pismo ręczne na pierwszej stronie i podpis (...) na odwrocie weksla datowanego na 10 marca 2002 r. nie zostały nakreślone przez R. B. (1), J. H., R. S. (1) ani też H. D. (1). W dalszych opiniach nie ustalono, do kogo należało pismo ręczne na pierwszej stronie i podpis (...) na powyższym wekslu, z uwagi na brak materiału porównawczego. Świadek R. B. (1) w toku postępowania przygotowawczego i na rozprawie szczegółowo oraz konsekwentnie zrelacjonował okoliczności nawiązania współpracy z (...) Sp. z o.o. w zakresie kolportażu materiałów reklamowych, okoliczności podpisania na spotkaniu z J. H. weksla zabezpieczającego prawidłowe wykonanie usługi kolportażu, a także wskazał, że w dniu rzekomego wystawienia przez niego weksla był na szkoleniu w K., przedstawił na tę okoliczność dowody. Podał, że usługa kolportażu była wykonywana prawidłowo, o czym świadczy w szczególności przyjmowanie bez zastrzeżeń wystawionych przez (...) S.A. faktur VAT z tytułu wykonania tej usługi. Świadek wskazał też, że nie zna osoby o nazwisku B. K. (3), podał, że nigdy nie wystawił na zlecenie osoby o takich danych weksla. Wskazał, że Spółki (...) Sp. z o.o. nigdy nie otrzymała wezwania do zapłaty kwoty 260.000 zł z weksla, jednak pewnego razu do Spółki dostarczono przesyłkę poleconą od (...) Sp. z o.o., w której znajdowało się pismo (...) prezentujące najnowszą ofertę tej spółki. W wyniku wnikliwej i wszechstronnej oceny materiału dowodowego Sąd stwierdził, że zeznania tego świadka są konsekwentne, spójne i zgodne z logiką, znajdują one poparcie w przeprowadzonych w toku postępowania dowodach. W szczególności należy mieć na uwadze fakt, iż przedstawiciele (...) Sp. z o.o. nie udowodnili w toku postępowania twierdzeń, iż wypełniony weksel wystawiony przez K. B. (1) nie został uzyskany od niego w drodze podstępu, lecz na skutek nabycia weksla przez (...) Sp. z o.o. od niejakiego K. B. (1). Twierdzenia te nie opierają się na żadnych dowodach, w szczególności brak jest wśród dokumentacji (...) Sp. z o.o. dokumentacji dotyczącej nabycia przedmiotowego weksla, w szczególności identyfikującej zbywcę weksla i potwierdzającej zawarcie tzw. „umowy sprzedaży” weksla. Osoby o

danych osobowych K. B. (1), przesłuchane w toku niniejszego postępowania, wskazały, że nie znają R. B. (1) i nigdy nie otrzymały od niego weksla w okolicznościach wskazywanych przez oskarżonych J. H. i R. S. (1).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka **J. K.** w całej rozciągłości. Świadek ten opisał w swoich zeznaniach w sposób konsekwentny i skrupulatny okoliczności nawiązania współpracy z (...) Sp. z o.o. oraz wystawienia przez świadka weksla zabezpieczającego prawidłowe wykonanie usługi kolportażu. Opisał również okoliczności zaprzestania współpracy z (...) Sp. z o.o. i wystąpienia przeciwko tej Spółce o zapłatę z tytułu wykonanej usługi kolportażu, podał, że w trakcie trwania postępowania przed sądem pojawili się prawnicy z W., którzy przedstawili weksel podpisany wystawiony przez tego świadka na kwotę około 60.000 zł na nazwisko N.. Wskazał, że (...) Sp. z o.o. spłaciła w części należność z faktur VAT, podał, że pewnego razu udali się wraz z żoną do siedziby (...) Sp. z o.o., rozmawiali tam z panem H., który dał mu 2.000 zł, tytułem częściowej zapłaty, mówił, że kontrahenci im nie płacą. Świadek podał, że nikt nie występował do sądu o zapłatę weksla wystawionego przez J. K., na którym widnieje jako przyjmujący weksel niejaki A. N.. Z. tego świadka korelują z zeznaniami świadka M. K. (4), która szczegółowo opisała okoliczności podjęcia współpracy z (...) Sp. z o.o. i dokonywane przez nią czynności. Świadek podała, iż nie zna osoby o nazwisku A. N.. Z. tego świadka są w ocenie Sądu logiczne i spójne, nie pozostają w sprzeczności z pozostałymi dowodami w sprawie, a zatem należało dać im wiarę.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania **świadków W. R., J. I., D. B. (1) oraz J. Z. (3)**. Świadek W. R. szczegółowo zrelacjonował okoliczności powstania zobowiązania M. R. (1) wobec (...) Sp. z o.o., wysokości zobowiązania, jak również okoliczności wystawienia przez nią weksla oraz sporządzenia do niego deklaracji wekslowej. Z. świadka znajdują potwierdzenie w treści zeznań świadków **M. R. (1) i J. R.**, które w pełni potwierdzają podane przez tych świadków okoliczności powstania zadłużenia M. R. (1) wobec (...) Sp. z o.o. W wyniku wnikliwej i wszechstronnej oceny materiału dowodowego Sąd stwierdził, że zeznania tego świadka są konsekwentne, spójne i zgodne z logiką, z całą pewnością nie są one dotknięte subiektywnym zniekształceniem rzeczywistości. Nadto świadek W. R. opisał przebieg nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. i przebieg spotkania z J. H., jak również wydarzenia, które miały miejsce po upływie terminu zapłaty ceny sprzedaży wierzytelności. W szczególności, wskazał on, że treść wpisu na odwrocie weksla została podyktowana mu przez H., wskazał, że J. H. znał treść deklaracji wekslowej do weksla wystawionego przez M. R. (1). Podał on, że umowę odczytał prawnikowi w obecności J. H., na umowie kupna-sprzedaży weksla był już podpis innej osoby z (...) Sp. z o.o. – R. S. (1). Z zeznań świadka J. Z. (3) i D. B. (1) wynika zaś, że podczas konsultacji z D. B. (1) prawdopodobnie nie padło pytanie o możliwości wypełnienia weksla na kwotę wyższą niż wskazana w deklaracji wekslowej. Z. świadka korelują z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami świadków J. I., J. Z. (3) oraz D. B. (1) – radcy prawnego. Świadek W. R. wskazał, że po wniesieniu pozwu przez (...) Sp. z o.o. przeciwko (...) Sp. z o.o. i zapadnięciu wyroku zasądającego, dążył przede wszystkim do wyeliminowania tego wyroku z obrotu prawnego, anulowania umowy i odzyskania weksla, chciał odzyskany weksel zniszczyć. Nie rozważał wraz z pełnomocnikiem E. S. możliwości wykorzystania odzyskanego weksla, potwierdził on, że weksel został zwrócony. W ocenie Sądu, drobne rozbieżności w zeznaniach świadków złożonych w toku postępowania przygotowawczego a sądowego nie umożliwiają prawidłowej oceny materiału dowodowego, prawdopodobnie mogą one wynikać z upływu znacznego okresu czasu od momentu opisywanych zdarzeń. Z zeznań świadków M. R. (1) i J. R. wynika, że o zbyciu weksla dowiedzieli się oni dopiero po wniesieniu pozwu do sądu o zapłatę.

Z. świadka **M. K. (1) i G. K. (2)** Sąd dał wiarę jedynie w części. Świadek ta podała, że P. T. prowadził w 1996 roku hurtownię kosmetyków. W pierwszym półroczu 1996 roku M. K. (1) kilkakrotnie udzieliła mu pożyczki na łączną kwotę 45.000 zł. W celu zabezpieczenia tej pożyczki P. T. wystawił na zlecenie M. K. (1) trzy weksle in blanko. Do weksli nie została sporządzona deklaracja wekslowa, zgodnie jednak z ustnymi ustaleniami, każdy weksel opiewał na kwotę 15.000 zł. Z. te pozostają jednak w sprzeczności z twierdzeniami świadka **P. T.**, który zaprzeczył twierdzeniu M. K. (1), iż weksle te zostały przez niego wystawione tytułem zabezpieczenia udzielonej pożyczki. Wskazał, że owe weksle zostały wniesione do spółki tytułem pokrycia udziałów w spółce cywilnej, którą prowadził wraz z G. K. (2) przy ul. (...) we W.. Spółka zajmowała się sprowadzaniem pasty do zębów z N.. Świadek podał, że w 2002 r. przyjechało do niego do firmy 3 lub 4 mężczyzn, powiedzieli, że mają wypełniony weksel na 30.000 zł i chcą od niego te pieniądze jako od wystawcy. Nie okazali mu tego weksla. Wówczas P. T. zaprzeczył, że jest winny G. K. (2) czy M. K. (1) pieniądze.

Podał, że rozmowa odbyła się na osobności. Z. tego świadka są spójne, konsekwentne i bardzo szczegółowe. Brak jest podstaw do odmówienia wiary zeznaniom tego świadka. W ocenie Sądu, w świetle zasad doświadczenia życiowego budzi wątpliwości twierdzenie świadka M. K. (1), iż udzieliła ona pożyczki w kwocie 45.000 zł, która to kwota w roku 1996 – według danych GUS – stanowiła ponad pięćdziesięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia – nie spisując umowy pożyczki, a następnie, przyjmując weksel in blanco od P. T. nie zażądała wypełnienia deklaracji wekslowej. Sąd dał natomiast wiarę świadkom M. K. (1) i G. K. (2) w pozostałym zakresie. Świadcowie ci opisali przebieg rozmowy z J. H. w biurze (...). Wskazali też, że ich pytania dotyczyły znaczenia słowa „indos”, na które to pytanie J. H. udzielił odpowiedzi.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom **świadka G. Z.** Świadek ten opisał szczegółowo okoliczności powstania wobec niego zobowiązania R. M. (1), jak również wysokości zobowiązania, a także okoliczności wystawienia przez R. M. (1) weksla. Zrelacjonował on również okoliczności nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. i opisał przebieg spotkania z J. H. i zawarcia umowy o współpracy w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych, jak również wydarzenia, które miały miejsce po dacie zawarcia tej umowy, w szczególności na rozprawie podał, że był informowany przez (...) Sp. z o.o. o, że ustalono spotkanie z dłużnikiem, następnie – że ustalono harmonogram spłat. Wskazał również, że kwotę należności na wekslu wpisał jeszcze przed zawarciem przedmiotowej umowy. W wyniku wnikliwej i wszechstronnej oceny materiału dowodowego Sąd stwierdził, że zeznania tego świadka są konsekwentne, spójne i zgodne z logiką, z całą pewnością nie są one dotknięte subiektywnym zniekształceniem rzeczywistości, korelują one również z zeznaniami świadka R. M. (1), które Sąd uznał za wiarygodne w całości.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania **świadków Z. C., J. J. (2) i R. J. (2)**. Świadek Z. C. opisał w sposób szczegółowy okoliczności powstania wobec niego zobowiązania J. J. (2) z tytułu pożyczek, jak również wysokości zobowiązania, a także okoliczności wystawienia przez J. J. (2) dwóch weksli oraz poręczenia weksli m.in. przez R. J. (2). Z. te w pełni korelują z zeznaniami świadków J. J. (2) i R. J. (2), jak również z posiadaną dokumentacją. Świadek opisał także okoliczności nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. oraz przebieg spotkania z J. H. i zawarcia umowy sprzedaży weksla, jak również wydarzenia, które miały miejsce po dacie zawarcia tej umowy. Podał, że oskarżony R. S. (1) podczas spotkania siedział w pokoju, ale nie włączał się do rozmowy. Świadek wskazał, że nie rozumiał znaczenia tego wyrazu. J. H. nie poinformował go zaś o rzeczywistym znaczeniu wyrazu „bez kosztów” i jego skutkach prawnych, zapewnił jedynie, że na skutek tego zapisu Z. C. nie będzie ponosił żadnych kosztów z tytułu transakcji. Świadek również opisał wydarzenia, które miały miejsce po dacie zawarcia umowy sprzedaży. Z. świadków Z. C., J. J. (2) i R. J. (2) Sąd są spójne, znajdują one oparcia w pozostałym materiale dowodowym, co przemawiało za uznaniem ich za wiarygodne.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania **świadków M. H. i M. Ł. (1)**. Świadek M. H. szczegółowo przedstawił okoliczności powstania wobec niego zobowiązania M. Ł. (1), wysokości tego zobowiązania, jak również okoliczności wystawienia przez M. Ł. (1) dwóch weksli. Z. te w pełni korelują z zeznaniami świadka M. Ł. (1), potwierdza je również posiadana dokumentacja. Świadek opisał także okoliczności nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. oraz przebieg spotkania z J. H. i zawarcia umowy sprzedaży weksla, jak również wydarzenia, które miały miejsce po dacie zawarcia tej umowy. Podał, że oskarżony R. S. (1) podczas spotkania siedział w pokoju, ale nie włączał się do rozmowy. Świadek wskazał, że nie rozumiał znaczenia tego wyrazu. J. H. nie poinformował go zaś o rzeczywistym znaczeniu wyrazu „bez kosztów” i jego skutkach prawnych, zapewnił jedynie, że M. H. na skutek tego zapisu nie poniesie żadnych kosztów z tytułu transakcji. Świadek opisał nadto wydarzenia, które miały miejsce po dacie zawarcia umowy sprzedaży. Wskazał, że po podpisaniu umowy z (...) Sp. z o.o. mając wątpliwości co do prawidłowości umowy, udał się do radcy prawnego, aby się skonsultować. Radca prawny nie dopatrywał się w umowie nieprawidłowości, powiedział tylko, że trzeba czekać na pieniądze. Świadek M. Ł. (1) wskazał, że nie został wezwany do zapłaty sumy wekslowej. Z. świadków M. H. i M. Ł. (1) jako spójne, konsekwentne należało uznać za wiarygodne.

Z. świadka Z. G. (3) Sąd uznał za wiarygodne jedynie w części. Twierdzenia tego świadka są niespójne, nie znajdują one oparcia w materiale dowodowym, w szczególności pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadka K. S. (1).

Świadek Z. G. (3) twierdził mianowicie, że dług K. S. (1) zabezpieczony trzema wekslami in blanco powstał na skutek spowodowania niedoboru w towarze na stoisku z biżuterią podczas czteroletniego zatrudnienia w sklepie

prowadzonym przez D. B. (2) – wówczas O.. Podał, że wysokość niedoboru wyniosła około 30.000 zł. Opisał następnie okoliczności nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. oraz spotkania z J. H.. Podał, że był na tym spotkaniu sam. Z. Z. G. (3) należy uznać za wiarygodne w części. Sąd mianowicie nie dał wiary twierdzeniom tego świadka, że K. S. (1) spowodowała powstanie niedoboru w kwocie 30.000 zł. W ocenie Sądu, twierdzenia te nie znajdują oparcia w materiale dowodowym, pozostają również w sprzeczności z twierdzeniami świadka D. B. (2), która wskazała, iż kwota rzekomego niedoboru wyniosła 25.000 zł. Nadmienić należy, że świadek Z. G. (3) nie posiada w tym zakresie bezpośredniej wiedzy, pochodzi ona bowiem od D. B. (2).

Z zeznań świadka D. B. (2) wynika natomiast, że K. S. (1) wystawiła łącznie dwa weksle in blanco, następnie wskazała, że wystawiono jednak trzy weksle. Świadek podała, że nie pamięta kwoty niedoboru, choć podała, że wynikała ona z przeprowadzonej inwentaryzacji. Podała, że była wraz z Z. G. (3) na spotkaniu w (...) Sp. z o.o. Podała również, że spotkanie w sprawie sprzedaży weksle było z R. S. (1). W ocenie Sądu, zeznaniom tego świadka nie sposób dać wiary w całości. Zawierają one wiele sprzeczności w zakresie przebiegu zdarzeń z zeznaniami świadka Z. G. (3), istotne jest przy tym, że to D. B. (2) prowadziła stoisko z biżuterią, u niej była zatrudniona K. S. (1), zgodne zatem z zasadami logicznego rozumowania, jej wiedza na temat zdarzeń związanych z tym stoiskiem, w szczególności na temat wysokości niedoboru powinna być większa niż u Z. G. (3). Tymczasem już podczas przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego świadek powołała się na niepamięć, jeżeli chodzi o wysokość niedoboru spowodowanego rzekomo przez K. S. (1). Na rozprawie świadek podała, że K. S. (1) wystawiła dwa weksle in blanco, wskazała, że kwota jakiej domagali się od K. S. (1) z powodu niedoboru to 25.000 zł.

Świadek K. S. (1) w swoich zeznaniach natomiast stanowczo zaprzeczyła, jakoby weksle zostały przez nią wystawione w okolicznościach podawanych przez Z. G. (3) i D. B. (2). Podała, że pracowała u D. B. (2) – wówczas O. w sklepie. Pewnego razu D. O. powiedziała jej, że wyjeżdża za granicę i musi zabezpieczyć towar i namówiła K. S. (1) do podpisania blankietu wekslowego, nie pamięta, żeby było ich więcej. D. O. powiedziała, że w razie braków w towarze K. S. (1) będzie obciążona i że to jest zabezpieczenie, bo ona nie ma średniego wykształcenia. Podała, że D. O. prosiła ją, żebym nie wszystko nabijała na kasę fiskalną, ale zapisywała w zeszycie, tak też robiła, nie wiedziała, że to jest nieprawidłowe. Wskazała, że D. O. zarzucał jej spowodowanie niedoboru, ale nie udowodniono jej tego. Zaprzeczyła, jakoby istniały podstawy do wypełnienia weksli. Podała, że przed zwolnieniem jej z pracy z powodu likwidacji sklepu najpierw D. O. wskazała, iż powstał niedobór na kasie fiskalnej w kwocie 150 zł oraz zniknęły dwa biurka. Następnie kontaktował się z nią mężczyzna, który okazał jej trzy podpisane przez nią weksle i żądał zapłaty kwoty 10.000 zł, podał, że może je spłacić w ratach. Po pewnym czasie w 2002 roku Z. G. (3), przyjaciel pani O. też żądał od niej pieniędzy w kwocie 40.000 zł, wskazując, że kwota ta obejmuje odsetki. W ocenie Sądu zeznaniom tego świadka należy dać wiary. Brak jest jakiegokolwiek dowodu, iż K. S. (1) rzeczywiście spowodowała niedobór towaru w jakiegokolwiek wysokości.

Dla oceny zeznań świadków nie była obojętna okoliczność, iż na skutek zawiadomienia K. S. (1) Prokuratura Rejonowa w Lubinie prowadziła dochodzenie w sprawie popełnienia przez D. B. (2) przestępstwa oszustwa o sygn. akt 3Ds 123/01. Istotnym jest również, że D. B. (2) dokonała cesji wierzytelności w kwocie 24.653,92 zł, która – jak twierdziła D. B. (2) przysługiwała jej wobec K. S. (1) na rzecz (...) Sp. z o.o.

Sąd dał w pełni wiary zeznaniom **świadka L. G. (1)**. Świadek ten w sposób bardzo szczegółowy zrelacjonował okoliczności powstania zobowiązania E. K. (2) wobec niego, wysokości tego zobowiązania, a także okoliczności wystawienia przez E. K. (2) i T. F. ośmiu weksli in blanco. Zrelacjonował on także przebieg nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. i przebiegu spotkania z J. H. oraz wydarzenia, które miały miejsce po upływie terminu zapłaty ceny sprzedaży wierzytelności. Wskazał on, że w pokoju podczas spotkania przebywał również oskarżony R. S. (1), ale nie uczestniczył on w rozmowie, nie wykazywał zainteresowania tą rozmową. W wyniku wnikliwej i wszechstronnej oceny materiału dowodowego Sąd stwierdził, że zeznania tego świadka są konsekwentne, spójne i zgodne z logiką, z całą pewnością nie są one dotknięte subiektywnym zniekształceniem rzeczywistości, korelują one również z zeznaniami **świadków T. F. i E. K. (2)**.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania **świadków H. W., R. K. (1), R. K. (2), R. Ł.-K., S. M. oraz J. P. (1)**. Świadców J. P. (1) – członek zarządu (...) Sp. z o.o. opisał bardzo szczegółowo okoliczności powstania zobowiązania

wobec (...) Sp. z o.o. zobowiązań **R. K. (1) i R. K. (2)** – jako nabywców apteki po G. K. (1), **S. M.**, wysokości tego zobowiązania, a także okoliczności wystawienia przez dłużników weksli in blanco. Z tego świadka znajdują potwierdzenie w dokumentacji oraz treści zeznań dłużników – świadków R. K. (1), R. K. (2) i S. M., które Sąd uznał za wiarygodne, jak również świadka H. W.. Zrelacjonował on także okoliczności nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o., przebieg spotkań z J. H. i R. S. (1) we W. oraz w siedzibie (...) Spółki z o.o. w O. – na którym doszło do zawarcia umów w przedmiocie zbycia wierzytelności oraz wypełnienia i indosu weksli przez H. W. w imieniu (...) Sp. z o.o. Podał, że zauważywszy, iż kwoty na wekslach są wyższe od kwot zadłużenia, zapytał o to H. W., która wytłumaczyła mu, że kwoty te opiewają na kwotę zadłużenia wraz z odsetkami i prowizją należną (...) Sp. z o.o. Świadek opisał również wydarzenia, które miały miejsce po upływie terminu zapłaty ceny sprzedaży wierzytelności. W wyniku wnikliwej i wszechstronnej oceny materiału dowodowego Sąd stwierdził, że zeznania tego świadka są konsekwentne, spójne i zgodne z logiką, jak również obiektywne. Sąd uznał również za wiarygodne zeznania świadka H. W. – radcy prawnego zatrudnionego w (...) Sp. z o.o. Z tego świadka zawierają szczegółową relację dotyczącą przebiegu spotkania z oskarżonymi J. H. i R. S. (1) w siedzibie (...) Spółki z o.o. w O., zawarcia umów w przedmiocie zbycia wierzytelności oraz wypełnienia i indosu weksli przez H. W. w imieniu (...) Sp. z o.o. jak również zdarzeń, które miały miejsce po upływie terminu zapłaty z umów.

Sąd uznał zeznania świadka **T. K. (1), E. C. (1) oraz M. K. (6)** za wiarygodne. Świadców T. K. (1) i M. K. (6) w sposób bardzo szczegółowy zrelacjonował okoliczności powstania zobowiązania (...) Sp. z o.o. wobec T. K. (1), wysokości zobowiązania, a także okoliczności wystawienia weksla przez przedstawiciela (...) Sp. z o.o. Zrelacjonowali także przebieg nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. (...) podała, że radca prawny E. C. (1), która została upoważniona przez T. K. (1) do zbycia weksla, informowała ich w trakcie spotkania z J. H. o przebiegu rozmów. Sąd stwierdził, że zeznania tego świadka są spójne, obiektywne i zgodne z logiką, korelują one ze sobą, jak również z pozostałymi dowodami w sprawie, w szczególności z zeznaniami świadka E. C. (1), które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Świadek E. C. (1) opisała szczegółowo okoliczności nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. oraz przebieg spotkania z J. H.. Podała, że zapoznała się z umową, wypełniając odwrotną stronę weksli nie zamierzała wyłączyć odpowiedzialności T. K. (1) z tytułu indosu, nie miała wówczas świadomości, że należy taką odpowiedzialność wyłączyć. Wskazała, że zostało ustalone, iż weksle nie zostaną wypełnione na kwotę większą niż 23.180 zł. Z tego świadka stanowią w ocenie Sądu ścisły, spójny i obiektywny przekaz zdarzenia.

Sąd uznał za wiarygodne w pełni zeznania świadka **W. J.**. Świadek ten zrelacjonował szczegółowo okoliczności powstania zobowiązania S. O. wobec niego, wysokości zobowiązania, a także okoliczności wystawienia przez S. O. weksla oraz sporządzenia do weksla deklaracji wekslowej, która przewidywała możliwość wypełnienia weksla do kwoty faktycznego zadłużenia powiększonego o odsetki. Zrelacjonował on także okoliczności nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. i przebieg spotkania z J. H.. Podał, że nie rozumiał znaczenia wyrazu „indosant”, zapytał więc J. H., czy może pokazać umowę adwokatowi. J. H. wówczas odparł, że dokumentów nie można wynosić poza biuro (...) Sp. z o.o., oznajmił, że W. J. powinien się pośpieszyć z decyzją, ponieważ weksel niedługo będzie nieważny. W. J. nie zadawał J. H. pytań o znaczeniu wyrazów zawartych w umowie, jak również na wekslu. Na rozprawie świadek podał, że suma 130.000 to była kwota należności S. O. wraz z odsetkami. Świadek opisał również wydarzenia, które miały miejsce po upływie terminu zapłaty ceny sprzedaży wierzytelności. Z tego świadka są, w ocenie Sądu, spójne, konsekwentne i stanowią obiektywny przekaz informacji o zdarzeniach, korelują one również z zeznaniami **świadka S. O.**, które Sąd uznał za wiarygodne w całości oraz zgromadzoną w toku postępowania dokumentacją.

Z **świadka S. W.** Sąd dał wiarę w pełni. Świadek ten zrelacjonował szczegółowo okoliczności powstania długu Spółki (...) Sp. z o.o. wobec W (...) Sp. z o.o., wysokości zobowiązania, a także okoliczności wystawienia przez H. D. (1) weksla. Zrelacjonował on także okoliczności nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. i przebieg spotkania i rozmowy z J. H.. Podał, że w gabinecie w tym czasie przebywał również oskarżony R. S. (1), który nie uczestniczył w rozmowie. Świadek zeznał, że nie rozumiał znaczenia wyrazu „indosant”, nie zadawał J. H. pytań o znaczeniu wyrazów zawartych w umowie, jak również na wekslu. Podał, że nie miał wówczas wiedzy w zakresie prawa wekslowego. Wskazał, że do biura (...) Sp. z o.o. przyszedł z niewypełnionymi wekslami. Świadek opisał również wydarzenia, które miały miejsce

po upływie terminu zapłaty ceny sprzedaży wierzytelności. Z. tego świadka jako spójne i konsekwentne, zasługują, w ocenie Sądu, na wiarę.

Sąd uznał zeznania **świadka G. G. (1)** za wiarygodne jedynie w części. Z. tego świadka zawierają liczne sprzeczności, a nadto nie znajdują one potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym. Świadek w toku postępowania przygotowawczego podał, że pożyczył M. K. (2) dwukrotnie pieniądze – w kwocie 216.000 zł i następnie – w kwocie 108.000 zł, A. C. (1) był gwarantem transakcji, zostały sporządzone dwa dokumenty potwierdzające pożyczkę. Wskazał, że został wystawiony jeden weksel in blanco na zabezpieczenia spłaty obu pożyczek. Podczas kolejnego przesłuchania świadek ten podał, że zostało wystawionych kilka weksli in blanco zabezpieczających pożyczki, a pożyczki te były przeznaczone na udzielanie korzyści majątkowych dyrektorom kopalni. Podał też, że w 2/3 pożyczone pieniądze miały być przeznaczone na prowadzenie prac remontowych, w tym działkę dla A. C. (1). Podał, że działalność, którą faktycznie prowadził w latach 1999-2001 była zarejestrowana na L. G. (3). Wskazał, że A. C. (1) posiadał czyste kartki papieru z podpisami G. G. (1) i to na nich wpisał pokwitowania rzekomego odbioru kwot. Podał, że A. C. (1) zrobił to, aby się zabezpieczyć przed spłatą pobranych od niego i L. G. (3) pieniędzy. Na rozprawie w dniu 13.08.2008 r. świadek ten wskazał, że M. K. (2) wystawił jeden weksel na zabezpieczenie spłaty pożyczki w kwocie 324.000 zł. Wskazał, że w 2002 roku przedłużał termin do spłaty pożyczki M. K. (2), on zaś przesuwał te terminy co pół roku i nie płacił, przedłużenia terminów były tylko ustne. Wskazał, że M. K. (2) nie oddał mu żadnych pieniędzy. Podał, że nie wie, czy (...) występowała do sądu przeciwko M. K. (2), a także przeciwko niemu, nie otrzymał żadnych powiadomień. Wskazał, że pożyczkę od niego zainicjował A. C. (1), zaproponował, że będzie gwarantem, G. G. (1) wówczas z nim współpracował. Znał sytuację finansową A. C. (1), była bardzo dobra. M. K. (2) w tym czasie nie miał zadłużeń. Świadek wówczas podał, iż nie pamięta, jaka kwota miała być przeznaczona na działkę na rzecz A. C. (1). Następnie wskazał, że nie myślał o tym, że część pieniędzy była przeznaczona dla A. C. (1). Podał, że zniszczył kilka weksli in blanco przekazanych mu przez M. K. (2). Z. tego świadka zawierają wiele sprzeczności. W szczególności, początkowo świadek twierdzi, że M. K. (2) wystawił na jego polecenie jeden weksel in blanco, następnie wskazał, że tych weksli było kilka, podczas jednego z przesłuchań wskazał, że mogło ich być około sześciu. Kolejna sprzeczność ukazuje się w twierdzeniach świadka, że udzielił on pożyczki M. K. (2) w kwocie łącznej 324.000 zł. Podczas kolejnego przesłuchania wskazał natomiast, że pieniądze te w części były przeznaczone dla A. C. (1), na działkę i remont.

W szczególności, analizując zeznania tego świadka należy mieć na uwadze zeznania świadka L. G. (2) – żony G. G. (1). Z zeznań świadka L. G. (2) wynika, iż G. G. (1) poręczył kredyt zaciągnięty przez M. K. (2). Według jej wiedzy kredyt ten nie został spłacony przez M. K. (2) w całości, dlatego G. G. (1) musiał go w części spłacić, wydał ok. 200.000 zł. L. G. (2) podała, iż nie pożyczowała pieniędzy M. K. (2), ani nie odbierała od niego pieniędzy. Z. tego świadka zasługują na wiarę, są one jasne i konsekwentne, świadek nie relacjonuje wydarzeń, o których nie ma wiedzy.

Sąd uznał zeznania świadka M. K. (2) za wiarygodne w części. Świadek ten wskazał, że weksel został wystawiony na zabezpieczenie spłaty pożyczki w kwocie 45.000 zł udzielonej mu przez L. G. (2), weksel zgodnie z ustaleniami mógł zostać wypełniony do kwoty 50.000 zł. Wskazał, że w latach 1999-2000 pożyczył łącznie ok. 150.000 zł, podał, że spłacił 100.000 zł G. G. (1), za pośrednictwem A. C. (1). Wskazał, że kilkakrotnie dokonywał przelewy na konto firmy (...). Na kwotę 45.000 zł pozostałą do spłaty została sporządzona umowa na piśmie z L. G. (2), M. K. (2) i L. G. (2) złożyli na niej podpisy. Podał, że G. G. (1) nie dawał mu pokwitowań odbioru pieniędzy. Zaprzeczył, jakoby G. G. (1) ponaglał go ze spłatą pożyczki. Podał, że dał G. G. (1) dwie lub trzy czyste kartki ze swoim podpisem i pieczęcią. Na rozprawie w dniu 10.10.2012r. świadek wskazał, że pożyczył od G. G. (1) kilkakrotnie kwoty w wysokości 10-15 tysięcy zł, spłacał je w miarę regularnie. Podał, że G. G. (1) odmawiał wręczenia mu pokwitowań spłaty długu, naliczał duże odsetki. Podał, że w pewnym momencie przestał panować nad odsetkami naliczanymi przez G.. Nie pamięta, jaka była łączna kwota pożyczki od G., nie wie też, w jakiej wysokości dokonał spłaty długu. Podał, że nie wiedział, ile był dłużny G. G. (1), dlatego podpisał weksel in blanco. Wskazał, że G. G. (1) wiedział, że M. K. (2) nie ma środków żeby spłacić wierzyciela. Świadek ten wskazał, że mógł pożyczyć około 200 tys. zł, bez odsetek, zaś zapłaty łącznie mógł dokonać w kwocie 300-350 tys. zł. Wskazał, że w momencie podpisania weksła dług wynosił 50 tys. zł, wystawiony został tylko jeden weksel. W swoich zeznaniach świadek wskazał, że gdy dostał wezwanie od (...) do wykupu weksla w kwocie 300.000 zł, wówczas przyjechał do firmy (...) z tym pismem i prosił o okazanie mu weksla. Któryś z pracowników

firmy pokazał mu weksel, na nim znajdował się podpis M. K. (2), ale wypełniony innym pismem. Podał, że wystawił tylko jeden weksel, to było przy pożyczce od L. G. (2). Z. świadka M. K. (2) Sąd uznał za częściowo wiarygodne, świadek ten zrelacjonował okoliczności udzielenia mu pożyczek przez G. G. (1) i dokonywania spłat na poczet tych pożyczek, która to okoliczność znajduje potwierdzenie w pokwitowaniach przekazanych organowi ścigania przez świadka A. C. (1). Sąd ostrożnie odniósł się do zeznań tego świadka, analizując je szczególnie wnikliwie, mając na uwadze, iż świadek ten może w swoich relacjach zniekształcać rzeczywisty przebieg zdarzeń, działając, jako dłużnik G. G. (1), na swoją korzyść. W ocenie Sądu, brak jest podstaw, aby dać wiarę świadkowi, iż pożyczył on od L. G. (3) kwotę 50.000 zł, nie przedstawił on sporządzonej między nimi umowy, na którą się powoływał, zaś świadek L. G. (2) zaprzeczyła jakoby zawierała umowę pożyczki z M. K. (2), żadne inne dowody nie potwierdzają również tych twierdzeń świadka M. K. (2). Brak jest też jakichkolwiek dowodów potwierdzających twierdzenia świadka M. K. (2), iż umowy przedłożone przez świadka G. G. (1) zostały przez niego sfałszowane na pustych kartkach z podpisami M. K. (2). Świadek nie przedstawił przekonującej argumentacji, dlaczego puste kartki z jego podpisami miałyby się znaleźć w posiadaniu G. G. (1). Sąd dał natomiast wiarę świadkowi w zakresie twierdzeń, iż dokonywał on częściowo spłat na rzecz zadłużenia za pośrednictwem A. C. (1). Okoliczność ta została podniesiona przez niego, potwierdził ją również świadek A. C. (1) i świadek M. M. (7), a także znajduje ona potwierdzenie w pokwitowaniach przekazanych przez świadka A. C. (1).

Sąd uznał zeznania świadka A. C. (1) za wiarygodne jedynie w części. Świadek ten wskazał na przebieg spłaty zobowiązania M. K. (2) wobec G. G. (1), a także wskazał, że nie posiada zadłużenia wobec G. G. (1), na dowód czego przedłożył oświadczenie opatrzone podpisem G. G. (1). Na rozprawie w dniu 14.12.2012 r. świadek ten zeznał, że po jakimś czasie dowiedział się o pożyczce pieniędzy. Z tego co mówił G. było to około 100.000 zł, podał, że M. K. (2) i G. G. (1) znali się niezależnie ode mnie. Podał, że mogła być taka sytuacja, że K. dawał mu pieniądze żebym ja je zwrócił G.. Przyznał, że między nim a G. G. (1) były jakieś rozliczenia. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka w zakresie, w jakim wskazał on na okoliczność przekazywania przez M. K. (2) pieniędzy na spłatę swojego zadłużenia wobec G. G. (1). Sąd nie dał wiary natomiast świadkowi, w zakresie zaprzeczenia w postępowaniu przygotowawczym istnieniu jakichkolwiek powiązań finansowych między nim, M. K. (2) a G. G. (1). Z. tego świadka we wskazanym zakresie pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadka G. G. (1), jak również treścią umów pożyczki, a także z zeznań świadka A. C. (1), złożonych na rozprawie.

Reasumując, w ocenie Sądu, zeznania świadków G. G. (1), M. K. (2) i A. C. (1) zawierają w swojej treści elementy nieprawdziwe, jednoznaczne ustalenie przebiegu relacji między tymi osobami jest utrudnione, każdy z nich bowiem w sposób subiektywny i stronniczy ocenia swoją sytuację, i w swoich zeznaniach podaje liczne okoliczności mające świadczyć na jego korzyść, a brak jest innych źródeł wiedzy o rzeczywistym przebiegu zdarzeń. Tym niemniej na podstawie tych zeznań możliwe jest ustalenie fragmentów nie budzących wątpliwości. W szczególności, Sąd ustalił, że istniało zadłużenie M. K. (2) wobec G. G. (1) w kwocie około 200.000 zł – na zadłużenie w takiej wysokości wskazał zarówno świadek M. K. (2), jak również świadek L. G. (3). W ocenie Sądu, fakt spłacenia zadłużenia przez M. K. (2) w części również nie budzi wątpliwości – mając na uwadze zeznania świadków M. K. (2), A. C. (1) jak również M. M. (7).

Sąd dał wiarę zeznaniom **świadkom M. D. (1) i M. D. (3)** jedynie w części. Z. obu świadków są niespójne – zeznania złożone w toku postępowania przygotowawczego w zasadniczej części nie znalazły potwierdzenia w toku postępowania przed Sądem. W szczególności, twierdzenia tych świadków, iż J. H. został poinformowany, że dłużnik ukrywa się i nie można wyegzekwować jego należności i z tego powodu nie jest wypłacalny, nie zostało potwierdzone w toku postępowania sądowego. Podobnie, w przypadku twierdzenia świadka M. D. (1) w toku postępowania przygotowawczego, że zapytała ona H. przed podpisaniem umowy, czy w przypadku, gdy dłużnik wekslowy będzie niewypłacalny, zostanie pieniądze od (...) Sp. z o.o., mając na uwadze zeznania tego świadka złożone przed Sądem, należało stwierdzić, iż pytanie tego świadka miało inny wydźwięk, a mianowicie – czy uzyskanie pieniędzy z tzw. umowy sprzedaży jest niezależne od wyegzekwowania kwoty z weksla. Brak jest podstaw do stwierdzenia, iż oskarżony J. H. został poinformowany o niewypłacalności dłużnika, ani świadek M. D. (1), ani świadek M. D. (3), zeznając przed Sądem, nie wskazali, iż ta informacja rzeczywiście została przekazana oskarżonemu J. H., co pozostaje w sprzeczności z twierdzeniami tych świadków zawartych w zeznaniach złożonych w toku postępowania przygotowawczego. W toku postępowania przygotowawczego świadek M. D. (1) wskazała, że M. M. (3) zakupił sprzęt komputerowy w firmie (...)

za kwotę 30.000 zł, za który nie zapłacił. Wówczas M. D. (3) udał się do niego wraz ze swoim znajomym, M. M. (3) wówczas wystawił dwa weksle tytułem zabezpieczenia długu z tytułu tego zakupu w wysokości 30.000 zł. Natomiast świadek M. D. (3) wskazał, że M. M. (3) nabył u J. D. (2) sprzęt komputerowy o łącznej wartości 12.000 zł. Znamionym jest, że świadkowie ci nie przedstawili dowodów zakupu przez M. M. (3) przedmiotowego sprzętu. Świadek M. M. (3) zaś stanowczo zaprzeczył temu, że miał do spłacenia dług z tytułu zakupu sprzętu komputerowego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. M. (3). Przedstawiony przez tego świadka opis okoliczności uzyskania przez G. D. weksli in blanco jest spójny, konsekwentny, a także znajduje potwierdzenie w treści zeznań świadków M. D. (1), M. D. (3), a także A. O.. W szczególności świadek wskazał na zaplanowanie doprowadzenia do wystawienia przez świadka M. M. (3) weksli in blanco – M. D. (3), jak wynika z zeznań świadków M. D. (1) i M. D. (3), przyszedł do M. M. (3) z przygotowanymi do wypełnienia blankietami weksli. Świadek M. M. (3) zeznał w toku postępowania przygotowawczego, że został zmuszony do wypełnienia weksli in blanco, wskazał, że do jego biura zjawili się czterech mężczyzn, którzy dali mu do podpisania dwa weksle oraz dwie faktury VAT, zawiadomił o tym zdarzeniu Policję. Podał, że zakupił sprzęt komputerowy u J. D. (2), za który zapłacił gotówką.

Sąd dał również wiarę zeznaniom **świadka A. O.** Świadek ta zrelacjonowała, że do jej mieszkania przyszło dwóch nieznanych jej mężczyzn, którzy szukali jej partnera M. M. (3). Próbowali wepchnąć się do mieszkania, gdy świadek nie chciała ich wpuścić. Zawołała M. M. (3), a ci mężczyźni zaczęli na niego krzyczeć, nie wie, jaki był tego powód. Zostawili wizytówkę firmy windykacyjnej z W., jednak podany na niej numer telefonu nie istniał. Świadek zawiadomiła Policję, która przyjechała na miejsce zdarzenia. Świadek opisała tych mężczyzn, wskazała, że byli oni w wieku 30-40 lat, jeden z nich był szczuplejszej budowy ciała, miał tatuaż na ramieniu, wzrostu ok. 175 cm. Policjanci nazywali tę osobę nazwiskiem D., sprawdzili dokumenty tożsamości obu mężczyzn i nakazali im opuszczenie klatki schodowej. Mężczyźni wówczas oddalili się, jednak jeszcze dwukrotnie pojawiali się koło domu świadka. Jeden z mężczyzn groził M. M. (3), że dopadną jego dziewczynę. Podała, że z jej wiedzy wynika, że mężczyźni ci przychodzili do firmy (...), z jeszcze dwoma mężczyznami. Z tego świadka zawierają spójny i jasny przekaz informacji o zdarzeniu, w którym uczestniczył M. D. (3), w ocenie Sądu, zeznania tego świadka nie cechują się subiektywnym zniekształceniem przekazywanych informacji.

Z zeznań **świadka J. D. (2)** wynika, iż sprawą odzyskania pieniędzy za sprzęt zajmowała się M. D. (1) – jej synowa. Przesłuchanie przed Sądem świadka J. D. (2) nie było natomiast możliwe, z uwagi na jej zgon.

W ocenie Sądu, brak jest podstaw, aby dać wiarę świadkom M. D. (1) i M. D. (3) co do rzeczywistego istnienia zobowiązania M. M. (3) wobec J. D. (2) z tytułu nabycia przez niego sprzętu komputerowego. Z tych świadków zawierają przede wszystkim sprzeczności dotyczące kwoty, którą rzekomo M. M. (3) miał zapłacić za ten sprzęt, a nadto świadkowie ci nie wykazali istnienia zobowiązania inną dokumentacją, niż weksle in blanco, co do których istnieją wszelkie podstawy aby przypuszczać, iż zostały one wystawione pod przymusem.

Sąd nie dał wiary **świadkowi R. F.** w zakresie twierdzeń, iż pożyczył on D. G. (1) kwotę 200.000 zł. Świadek D. G. (1) w swoich zeznaniach stanowczo zaprzeczyła, jakoby pożyczyła od R. F. taką kwotę, wskazując, iż kwota pożyczki nie przekroczyła 2.000 zł. Istotnym jest, iż w świetle informacji pochodzącej z Urzędów Skarbowych, R. F. nie posiadał dochodów pozwalających na uzyskanie takiej sumy, jaką rzekomo miał on pożyczyć D. G. (1). Świadek nie przedstawił innych dowodów, wskazujących na fakt posiadania przez niego tak znacznej kwoty pieniędzy, jaką jest kwota 200.000 zł. W ocenie Sądu, przedstawiany przez świadka R. F. przebieg zdarzeń, mianowicie, iż udzielił on pożyczki w kwocie 200.000 zł – kwocie znacznej – nie spisując umowy pożyczki, osobie mało znanej – podał bowiem na rozprawie, iż o D. G. (1) wiedział tyle, że prowadzi firmę i nic więcej – a następnie, przyjmując weksel in blanco od D. G. (1) nie zażądał wypełnienia deklaracji wekslowej, jest sprzeczny z logiką i zasadami doświadczenia życiowego, dlatego również powyższe twierdzenia nie zasługują na wiarę. Świadek R. F. podał, że pożyczał kilkakrotnie D. G. (1) wyłącznie gotówkę, początkowo podawał, że wszystkie pieniądze przekazał bezpośrednio D. G. (1), następnie zaś stwierdził, że przekazywał je również za pośrednictwem M. P. (1). Podając początkowo, że nie pamięta, czy D. G. (1) wystawiła na jego rzecz tylko jeden weksel, następnie przyznał, że D. G. (1) wystawiła na jego rzecz kilka weksli. Z tego świadka

pozostają nadto w sprzeczności z zeznaniami świadków D. G. (1) oraz M. P. (1), które zostały przez Sąd uznane za wiarygodne.

Z. świadka D. G. (1) Sąd uznał za wiarygodne. Świadek ta opisała okoliczności nawiązania kontaktu z R. F. i zaciągnięcia u niego zobowiązania oraz wskazała na wysokość długu. Podała, że kontakt rozmowę o pożyczce w kwocie 6.000 zł na wykończenie biura przeprowadziła z M. P. (1), który powiedział jej, że może jej pożyczyć jego kolega - R. F.. R. F. pożyczył jej 1.500 zł, umowa pożyczki nie została sporządzona na piśmie. D. G. (1) proponowała R. F. wejście w działalność polegającą na stawianiu toalet wolnostojących, czym się on zainteresował, chciał się spotkać z producentem. Podała, że po upływie kilku dni od spotkania dowiedziała się, że jej mąż oczekuje na operację serca, chciała ja najszybciej wykończyć biuro i poprosiła M. P. (1) o pożyczkę w kwocie 6.000 zł. M. P. (1) przekazał jej taką kwotę bez pokwitowania, wskazał, że pieniądze pochodzą od R. F.. Zaznaczył, że termin oddania pieniędzy przypada na 1.10.2002 r., miała oddać 9.000 zł. Z uwagi na poważną operację serca męża przebywała w (...) Wielokrotnie kontaktował się z nią M. P. (1), mówiąc, że jest zastraszony, że żądają od niego zwrotu pieniędzy. D. G. (1) mówiła mu wówczas, że z uwagi na operację męża nie pracuje i nie ma w tym momencie środków, aby spłacić dług. Ostatecznie, M. P. (1) powiedział jej, że pożyczki pieniądze na spłatę m.in. od R. F. i, żeby D. G. (1) rozliczyła się z nim, a nie z M. P. (1). Następnie doszło do spotkania z R. F., D. G. (1) prosiła, aby dał jej czas do końca roku na spłatę długu ze 100 % odsetek, czyli obliczyła, iż wyniesie on łącznie 15.000 zł. R. F. nie zgodził się na taki termin spłaty, oznajmił jej, że oczekuje zapłaty pieniędzy do 1 listopada 2002 r., zaznaczył, że w innym wypadku coś może się stać jej rodzinie, bo on może sprzedaż zadłużenie D. G. (1) ludziom, którzy wiedzą jak odzyskać pieniądze. Zażądał, aby D. G. (1) podpisała czystą kartkę A4, co też ona uczyniła, obawiając się jego gróźb. Chciała wpisać kwotę zadłużenia, na co R. F. nie wyraził zgody. Nadto R. F. dał jej do podpisu 6 weksli. Podała, że R. F. w dniu 18 listopada 2002 r. dzwonił do niej, żądając zapłaty pieniędzy, powiedział, że jest w (...), i jak ona nie wpłaci pieniędzy do godziny 12, sprzeda ten weksel. Następnie przedstawiciel (...) skontaktował się z D. G. (1), informując ją, że (...) Sp. z o.o. jest nabywcą weksla, wystawionego przez nią, wypełnionego na kwotę 400.000 zł. D. G. (1) zaprzeczyła, jakoby pożyczala od R. F. taką kwotę. W dniu 22 listopada 2002 r. udała się również osobiście do biura (...) Sp. z o.o., gdzie rozmawiała z Prezesem (...) Sp. z o.o., który powiedział, że R. F. sprzedał wystawiony przez nią weksel za połowę wartości deklarowanego przez niego zadłużenia, tj za 200.000 zł. Poinformował ich, że D. G. (1) ma majątek, jest udziałowcem w firmie produkującej toalety. D. G. (1) wówczas oświadczyła, że to jest nieprawda, jej mąż jest na zasiłku dla bezrobotnych, ona sama już nie prowadzi działalności gospodarczej a jej nieruchomości w G. jest zajęta przez komornika. Uzgodniła z rozmówcą, że zapłaci kwotę 15.000 zł do końca roku, otrzymała numer konta bankowego. Kilkakrotnie po tym spotkaniem przedstawiciel (...) Sp. z o.o. kontaktował się z nią, pytając, kiedy będzie ona w stanie zapłacić pieniądze. Na początku 2003 roku D. G. (2) uzbierała kwotę 15.000 zł, zamierzała ją przekazać na podany numer rachunku bankowego. Uzyskała wówczas informację, że przeciwko przedstawicielom (...) toczy się postępowanie karne. Na spotkaniu z Prokuratorem, poinformował on ją, że powinna kwotę 15.000 zł zapłacić i dopilnować, by weksle zostały jej zwrócone. Oświadczenie o zapłacie kwoty 15.000 zł pod warunkiem zwrotu weksli D. G. (1) wysłała do R. F., zostało ono odebrane przez M. P. (2). R. F. nie ustosunkował się do tego pisma. Z tego świadka zawierają, w ocenie Sądu, szczegółowy, spójny i logiczny przekaz informacji, nadto korelują one z zeznaniami świadka M. P. (1), a także dokumentacją, w szczególności oświadczeniami z dnia 22 listopada 2002 r., z dnia 6 lutego 2003 r. oraz z dnia 15.05.2003 r. wraz z potwierdzeniem odbioru.

Sąd dał wiarę zeznaniom **świadka M. F.** Świadek rozpoznała swój podpis na piśmie wysłanym przez D. G. (1) do R. F..

Sąd dał wiarę zeznaniom **świadka M. P. (1)**. Świadek ten potwierdził okoliczności udzielenia pożyczki D. G. (1) przez niego oraz przez R. F.. Nieznaczące rozbieżności w zakresie kwoty pożyczki, pochodzącej od tego świadka wynikać mogą, w ocenie Sądu, z niepamięci spowodowanej upływem znacznego okresu czasu od daty zdarzenia.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka **Z. G. (5)** jedynie w części. Twierdzenia tego świadka są niespójne, a nadto pozostają one w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami świadka M. K. (7) oraz nagraniem zawartym na płycie CD, które to nagranie stanowiło przedmiot badania opinii fonoskopijnej. Nagranie to

(ścieżka A. (...)) od stanu 10:50 (drugie nagranie) ponad wszelką wątpliwość zawiera zapis rozmowy Z. G. z J. H. na spotkaniu w sprawie sprzedaży weksla.

Świadek Z. G. twierdził mianowicie, że M. K. (7) pożyczył od niego 30.000 zł, których nie zwrócił. W toku postępowania świadek Z. G. podawał, że do udzielenia pożyczki doszło w lombardzie, natomiast słuchany po raz pierwszy na rozprawie w dniu 27.02.2008 r. świadek ten oznajmił, że pożyczka została udzielona w domu u M. K. (7), świadek Z. G. podkreślił, że M. K. (7) prezentował mu diamenty, które miały przekonać świadka Z. G. o celowości udzielenia pożyczki. Świadek podał, że pożyczki tej udzielił przed rozpoczęciem prowadzenia działalności lombardowej – twierdzenie to, mając na uwadze, iż Z. G. prowadzi lombard od 1999 roku, zaś do udzielenia pożyczki – jak sam zresztą świadek ten podał podczas rozmowy z J. H. (co jest utrwalone na nagraniu) – doszło w lecie 1999 roku, nie zasługuje na wiarę. Tymczasem świadek M. K. (7) stanowczo zaprzeczył, jakoby pożyczył od Z. G. pieniądze w takiej kwocie. Świadek M. K. (7) podał też, że do udzielenia pożyczki doszło w lombardzie Z. G. (5), w ocenie Sądu, nie sposób przyjąć, że M. K. (7) wymyślił, że Z. G. (5) prowadził lombard. Następnie, należy mieć również na uwadze, iż świadek Z. G. (5) nie okazał umowy pożyczki zawartej z M. K.-K., ani nie sporządził deklaracji wekslowej, dając M. K.-K. weksel do podpisania, co wynika wprost z jego zeznań. Mając na uwadze rodzaj działalności, prowadzonej wówczas przez świadka Z. G. (5) – prowadził on lombard – są natomiast podstawy, aby przypuszczać, iż mechanizmy prawa wekslowego były mu znane w pewnym choćby zakresie. Nadto, świadek Z. G. sygnalizował, że poinformował J. H. i R. S. (1) o tym, że dochodzenie należności od M. K. (7) może sprawiać trudności. Tymczasem przedmiotowe nagranie nie zawiera wzmianki w tym przedmiocie.

Sąd dał wiarę **świadkowi M. K.-K.** w zakresie w jakim zrelacjonował on okoliczności uzyskania pożyczki od Z. G. (5), a także wysokości kwoty pożyczki. W ocenie Sądu, zeznania tego świadka cechują się w tym zakresie spójnością i są prawdopodobne w świetle zasad doświadczenia życiowego. Udzielenie w lombardzie pożyczki w kwocie 30.000 zł wyłącznie na podstawie wystawienia weksla in blanco jest, w ocenie Sądu mało prawdopodobne. Mając na uwadze powyższe, należało stwierdzić, że udzielona M. K.-K. przez Z. G. (5) pożyczka nie przewyższała kwoty 1.000 zł. W ocenie Sądu, również twierdzenie tego świadka o zwrocie udzielonej pożyczki polega na prawdzie. Mając na uwadze, iż do udzielenia przedmiotowej pożyczki doszło w połowie 1999 roku, wydaje się mało prawdopodobnym, aby Z. G. (5), w braku uzyskania zapłaty, nie podjął żadnych kroków w celu odzyskania należności, w tym nie złożył pozwu o zapłatę aż do 2002 roku. W ocenie Sądu, mogło być tak, że Z. G. (5) zatrzymał weksel in blanco mimo uzyskania zapłaty – w całości czy w części – a następnie postanowił wykorzystać ten weksel przy nadarzającej się okazji.

Sąd uznał, że zeznania **świadka K. O. (1)** są wiarygodne jedynie w części. Świadek ten zeznał, że w dniu 1 maja 1997 r. udzielił U. M. pożyczki w kwocie 10.000 zł przeznaczonej na wydatki weselne. Tytułem zabezpieczenia wykonania przedmiotowej umowy został wystawiony weksel in blanco. Po zawarciu związku małżeńskiego z synem K. O. (1) – R. O. U. M. dokonała zmiany nazwiska na O.. Kolejnej pożyczki K. O. (1) udzielił U. O. w dniu 1 września 1997 r. na dokonanie obmiaru ziemi przeznaczonej na działki budowlanej. Do obu tych weksli została sporządzona deklaracja wekslowa, zgodnie z którą każdy weksel mógł zostać wypełniony na kwotę do 10.000 zł, termin zwrotu został ustalony na koniec grudnia 1997 roku. Mimo wielokrotnych wezwań do zapłaty U. O. nie zwróciła pożyczonych pieniędzy. Pozostawała wówczas w separacji z R. O.. W imieniu K. O. (1) radca prawny wezwał U. O. do zapłaty kwoty wynikającej z weksli. Powiadomił K. O. (1), że U. O. kwestionuje istnienie należności i nie zapłaci wskazanej kwoty. K. O. (1) rozpoczął więc poszukiwania firmy, która zajmuje się windykacją należności. Następnie świadek opisał przebieg rozmowy z J. H., wskazał, że ten powiedział mu, że w związku ze zbyciem weksli nie poniesie żadnych kosztów. Przy tym, początkowo świadek podawał, że spotkał się z R. S. (1), jednak następnie twierdził, że R. S. (1) widział kilka razy w sądzie w K.. W ocenie Sądu, nie zasługują na wiarę twierdzenia tego świadka, że U. O. pożyczowała pieniądze od niego, okoliczność ta nie znajduje potwierdzenia w jakiegokolwiek dokumentacji finansowej, ani zeznaniach U. O., jak również nie da się logicznie uzasadnić takiej potrzeby finansowej w okresie, w którym rzekomo miało nastąpić udzielenie tych pożyczek. Z materiału dowodowego wynika natomiast, że zdarzało się, że U. O. podpisywała dla teścia blankiety wekslowe. W ocenie Sądu, twierdzenia przez świadka K. O. (1), z jednej strony, iż nie przypuszczał on, że U. O. nie spłaci zadłużenie, z drugiej strony zaś – zabezpieczenie spłaty rzekomego długu przez uzyskanie weksla in blanco od U. O. są sprzeczne z logiką. Odnosząc się do twierdzeń świadka K. O. (1), że przekazał oskarżonemu J. H.

niewypełnione weksle wskazać należy, że prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 30 maja 2007r. (sygn. akt II K 283/06) K. O. (1) i R. O. zostali skazani za wypełnienie weksla in blanco podpisanego przez U. O. na kwotę 107.000 zł, wiedząc, że zobowiązanie w takiej kwocie nie istnieje, to jest za czyn z art. 270 § 2 k.k. R. O. został nadto skazany za podrobienie deklaracji wekslowej do dwóch weksli in blanco na szkodę U. O., to jest za czyn z art. 270 § 1 k.k. Sąd dał zeznaniom tego świadka wiarę w zakresie, w jakim wskazał on, że weksel zwrócony przez (...) S.A. został anulowany. Nie można pominąć też, iż zgodnie z przyjętą praktyką, co znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadków, jak również przebiegu nagranych w biurze (...) Sp. z o.o. rozmów, J. H. przyjmował weksle już wypełnione na określoną sumę, były one z reguły wypełniane podczas podpisywania umowy.

Z. świadka R. O. Sąd również uznał za wiarygodne w części. Twierdzenia tego świadka, że U. O. dwukrotnie pożyczyła od K. O. (1) pieniądze w kwocie po 10.000 zł, pozostają w sprzeczności z treścią wezwaniem o zapłatę kwoty 40.000 zł, jakie zostało skierowane do U. O. przez radcę prawnego z inicjatywy K. O. (1), jak również z treścią zeznań świadka U. O., które zostały uznane za w pełni wiarygodne. Podawane przez świadka okoliczności, dotyczące sprzedaży działek budowlanych zresztą nie znajdują potwierdzenia w zeznaniach świadka K. O. (1). Powyższe sprzeczności wskazują, iż podawane przez świadka R. O. zostały wymyślone wyłącznie na potrzeby uzasadnienia wypełnienia przez świadka K. O. (1) weksla i zbycia go na rzecz (...) Sp. z o.o.

Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania **świadka U. O.** Wskazała ona stanowczo, że nie podpisywała deklaracji, a jej podpis został podrobiony przez R. O.. Świadek podała, że podpisała tylko ten weksel, na którym są dwa podpisy M. i O. – stanowił on zabezpieczenie zakupu spirytusu w P. w P. wiosną 1997 r. Weksel ten został anulowany po dokonaniu zapłaty za spirytus. Świadek podała, że kontaktował się z nią J. H., proponował, aby wykupiła weksle za 107.000 i za 113.000 zł wystawione przez nią dla K. O. (1). Podczas tej rozmowy U. O. odmówiła zapłaty z weksli, powiedziała, że są fałszywe. Nie otrzymała drugiego z tych weksli. Przedstawiony przez tego świadka przebieg wydarzeń potwierdzają wnioski opinii z zakresu pisma i podpisów z dnia 3 czerwca 2004 r. Biegły stwierdził w oparciu o przebadany materiał porównawczy, że pismo ręczne na deklaracji do weksla in blanco z dnia 1 maja 1997 r. zostało nakreślone przez R. O.. Natomiast co do czytelnego podpisu (...) na deklaracji do weksla in blanco z dnia 1 maja 1997 r., stwierdził, że nie został on nakreślony przez U. O. ani przez R. O. czy K. O. (1). Z. tego świadka korespondują również z wyjaśnieniami oskarżonego J. H., który wskazał na okoliczność kontaktowania się z U. O.. Istotnym również jest dla oceny zeznań wyżej wymienionych świadków, że prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 30 maja 2007r. (sygn. akt II K 283/06) K. O. (1) i R. O. zostali skazani za wypełnienie weksla in blanco podpisanego przez U. O. na kwotę 107.000 zł, wiedząc, że zobowiązanie w takiej kwocie nie istnieje, to jest za czyn z art. 270 § 2 k.k. R. O. został nadto skazany za podrobienie deklaracji wekslowej do dwóch weksli in blanco na szkodę U. O., to jest za czyn z art. 270 § 1 k.k.

Sąd nie dał wiary zeznaniom **świadka I. S. (2)**. W toku postępowania przygotowawczego świadek ta podała, że w dniu 9 lipca 2002 r. udzieliła swojemu znajomemu R. P. (3) pożyczki w kwocie 26.000 zł. Tytułem zabezpieczenia zwrotu tej pożyczki R. P. (3) wystawił dwa weksle in blanco. Do weksli nie została sporządzona deklaracja wekslowa. R. P. (3) w ustalonym terminie jak i po jego upływie nie zwrócił kwoty pożyczki. Z uwagi na to, iż R. P. (3) nie oddał pożyczonych pieniędzy I. S. (2), mając wiedzę, iż R. P. (3) wyjechał za granicę, rozpoczęła w grudniu 2002 roku poszukiwania firmy, która zajmuje się windykacją należności. Zwróciła się do (...) Sp. z o.o., na ogłoszenia której trafiła w prasie. W dniu 18 grudnia 2002r. udała się zatem do biura (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) we W.. Na podstawie wyglądu biura, jego wyposażenia oraz logotypu Spółki powzięła przekonanie, że zwróciła się do firmy rzetelnej i wiarygodnej. W biurze spotkała się z J. H., któremu okazała weksle oraz poinformowała o wysokości zobowiązania zabezpieczonego wekslem oraz okolicznościach jego powstania, poinformowała również, że R. P. (3) posiada nieruchomości. Wyraziła chęć sprzedaży weksli za kwotę 26.000 zł. J. H. wyraził chęć nabycia weksli, poinformował ją przy tym, że w związku z dodatkowymi kosztami egzekucji należności, kwotę sprzedaży weksla najlepiej określić na kwotę 35.000 zł. Poinformował ją również, że z uwagi na koszty, które również poniesie (...) Sp. z o.o. w związku z dochodzeniem należności weksel powinien zostać wypełniony na kwotę 70.000 zł. I. S. (1) pytała J. H., czy nie będzie miała problemów z powodu wypełnienia weksla w taki sposób oraz czy nie grozi to odpowiedzialnością. J. H. odpowiedział, iż jest to działanie zgodne z prawem. I. S. (1) wypełniła więc pod dyktando J. H. obydwa weksle, wpisując na awersie jednego

z weksli weksla datę wystawienia weksla – 19 lipca 2002r., sumę wekslową 30.000 zł, oraz datę płatności sumy wekslowej 18 grudnia 2002 r., zaś na rewersie – formuły „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i podpisała się czytelnie. W ten sam sposób wypełniła drugi weksel, z tym że wpisała sumę wekslową 40.000 zł. Podała, że po wypełnieniu weksli J. H. dał I. S. (2) do podpisania druk umowy nazwanej umową kupna-sprzedaży, z komputerowo wypełnioną datą 18 grudnia 2002 r., ceną sprzedaży w wysokości 35.000 zł i terminem zapłaty przelewem do dnia 2 stycznia 2003 r. Przeniesienie praw z weksla następowało w drodze indosu z klauzulą „bez kosztów” ze skutkami zgodnie z obowiązujący prawem wekslowym. I. S. (1) przeczytała umowę przed jej podpisaniem. Nie posiadała wiedzy w zakresie obrotu wekslami, nie знаła również znaczenia słowa „indos”. I. S. (1) zapytała J. H. o znaczenie słowa „indos” oraz wyrazu „bez kosztów” J. H. wyjaśnił, że indos oznacza przeniesienie prawa własności weksla, zaś „bez kosztów” odnosi się do kosztów dochodzenia roszczeń. Podczas pierwszego przesłuchania przed Sądem podtrzymała dotychczas złożone zeznania.

Natomiast z nagrania zawartego na płycie CD, które to nagranie stanowiło przedmiot badania opinii fonoskopijnej wynika, że J. H. pytał I. S. (1) o wysokość zobowiązania, oraz o ustalenia z dłużnikiem dotyczące kwoty, na jaką może zostać wypełniony weksel. I. S. (1) nie zadawała pytań odnośnie wyrazów zawartych w umowie, J. H. nie tłumaczył I. S. (2) znaczenia wyrazów zawartych w umowie oraz na wekslu. Powiedział jej, że (...) Sp. z o.o. nabywa weksle za połowę sumy wekslowej, a także, że (...) Sp. z o.o. nabywa wyłącznie weksle zupełne. I. S. (1) natomiast podała, że R. P. (3) jest współnikiem (...), prowadzi działalność gospodarczą, ma mieszkanie i ma środki utrzymania, nie wspomniała o tym, że przebywa za granicą. Nagranie to (ścieżka A. (...)) (piąte nagranie) ponad wszelką wątpliwość zawiera zapis rozmowy podczas spotkania I. S. (2) z J. H. w sprawie sprzedaży weksla. Z treści nagrania wynika, że doszło do jeszcze jednego spotkania między I. S. (1) a J. H.. Sąd nie dał jednak wiary twierdzeniom świadka I. S. (2), że rozmowa o podawanej przez nią treści miała miejsce na drugim spotkaniu – na którym doszło do podpisania umowy. Znamiennym jest, że przed odsłuchaniem przedmiotowego nagrania świadek przez cały okres trwania postępowania utrzymywała, że rozmowy o sytuacji finansowej dłużnika oraz wypełnieniu weksla miały miejsce podczas podpisania umowy, to jest na tym samym spotkaniu, dlatego późniejsza zmiana zeznań w tym zakresie jest, w ocenie Sądu, podyktowana wyłącznie chęcią utrzymania przekonania Sądu, że podawane przez nią twierdzenia polegały na prawdzie. Nie sposób stwierdzić, aby już cztery miesiące po zdarzeniu – to jest podczas pierwszego przesłuchania – świadek nie pamiętała o tym, że doszło dwukrotnie do spotkania z J. H..

Z. świadków A. M. (1) i M. D. (2) Sąd uznał za wiarygodne. Świadkowie szczegółowo i konsekwentnie zrelacjonowały okoliczności powstania zobowiązania W. S. wobec każdej z nich oraz wysokości zobowiązania, a także okoliczności wystawienia przez dłużnika weksla. Podały, że wyraz „bez protestu” na wekslach wpisał W. S.. Zrelacjonowała również przebieg nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. i przebieg spotkania jej i M. D. (2) z S. Ł. (1) oraz wydarzenia, które miały miejsce po upływie terminu zapłaty ceny sprzedaży wierzytelności. Podały, że przed podpisaniem umowy nie widziały się ani nie rozmawiały z J. H. ani R. S. (1). Świadek A. M. (1) podała, że żadna z nich nie mówiła pracownikowi (...) Sp. z o.o. przed podpisaniem umowy, że nie znają prawa wekslowego, o nic nie pytały. W wyniku wnikliwej i wszechstronnej oceny materiału dowodowego Sąd stwierdził, że zeznania tych świadków są spójne i logiczne, korelują one również z zeznaniami świadka W. S.. Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne w zasadniczej części. Sąd nie dał jednak wiary temu świadkowi w zakresie twierdzeń, iż pytała ona przed podpisaniem umowy, co oznacza Korelują one z zeznaniami świadka S. Ł. (1), którym Sąd dał wiarę.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania **świadka S. Ł. (1)**. Świadek ten konsekwentnie i bardzo szczegółowo opisał okoliczności podjęcia zatrudnienia w (...) Sp. z o.o., zakres swoich obowiązków oraz zakres obowiązków poszczególnych pracowników. Opisał on również przebieg spotkania z A. M. (1) i M. D. (2), był wówczas pośrednikiem, gdyż J. H. nie uczestniczył w rozmowie z tymi klientami, wskazał, że zdarzały się też sytuacje, gdy klienci, którzy chcieli sprzedać weksle rozmawiali najpierw z S. Ł. (1), a później rozmawiali z prezesem. Opisując zachowanie klientów (...) Sp. z o.o. podał, że klienci często składali szokujące deklaracje odnośnie wysokości sum wekslowych, na przykład, że mają weksle in blanco bez deklaracji i mówili, że chcą ukarać dłużnika przez wpisanie wyższych kwot, które byli im winni. Oznajmił, że nie przypomina sobie, czy ktoś myślał, że (...) Sp. z o.o. to instytucja państwowa. Wskazał, że nie pamięta, by w (...) widział maszynę do pisania i by się ktoś nią posługiwał. Wyjaśnił okoliczności podpisywania

pism z PW Sp. z o.o. (...). Wskazał, że osoba ta została wymyślona, takim nazwiskiem podpisywano wezwania do zapłaty. Dłużnicy wyzywali pracowników, często były nieprzyjemne telefony i osoby pracujące przy windykacji nie chciały podpisywać się na pismach własnym nazwiskiem. Podał, że nie pamięta, czy prezesi o tym fakcie wiedzieli. Po okazaniu mu umów zawartych z M. D. (2) i A. M. (1) wskazał, że wypełnił on te umowy, ale podpis na umowach nie jest jego, podał, że M. D. (2) i A. M. (1) były na spotkaniu wraz z mężczyzną. Z. tego świadka nie budzą wątpliwości co do ich prawdziwości.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania **świadków A. K. (3), A. B. (2) i J. B. (1)**. Świadkowie A. K. (3) i A. B. (2) w sposób bardzo szczegółowy zrelacjonowali okoliczności powstania zobowiązania (...) Sp. z o.o. wobec (...) Sp. z o.o., wysokości zobowiązania, a także okoliczności wystawienia przez dłużnika weksla. Podali, że zobowiązanie do zapłaty przez J. B. (1) kwoty 12.500 zł, na którą został wystawiony weksel zupełny wynika z dodatkowych poniesionych przez (...) Sp. z o.o. kosztów oraz z tytułu wycofania sprawy karnej wobec niego. Zrelacjonowali także przebieg nawiązania kontaktu z (...) Sp. z o.o. i przebiegu spotkania z W. P. (2) oraz wydarzenia, które miały miejsce po upływie terminu zapłaty ceny sprzedaży wierzytelności. Podali, że na rewersie weksla W. P. (4) nakazał A. K. (3) wpisanie formuły „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożyć czytelny podpis. A. K. (3) nie posiadał wiedzy w zakresie obrotu wekslami, nie znał znaczenia tego wyrazu. W. P. (4) nie mówił A. K. (3) o skutkach prawnych indosu weksla, A. K. (3) nie zapytał zaś o znaczenie tego wyrazu. Podali, że nie uzyskali zapłaty z tytułu indosu weksla. Sąd stwierdził, że zeznania tych świadków są konsekwentne, spójne i zgodne z logiką, z całą pewnością nie są one dotknięte subiektywnym zniekształceniem rzeczywistości. Korelują one również z zeznaniami świadka J. B. (1), który złożył szczegółowe wyjaśnienia w zakresie okoliczności wystawienia weksla zupełnego.

Sąd dał wiarę zeznaniom **świadka S. A.** Świadek ten potwierdził, że prowadził obsługę prawną (...) Sp. z o.o. i sporządzał dokumentację procesową Spółki, w tym pozwy o zapłatę. Świadek nie był w stanie odnieść się do poszczególnych spraw prowadzonych dla (...) Sp. z o.o. a będących przedmiotem niniejszego postępowania.

Sąd ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie nie oparł się natomiast na zeznaniach pozostałych świadków, albowiem nie zawierały one w swojej treści informacji istotnych dla rozstrzygnięcia.

Wyjaśnienia oskarżonego J. H. Sąd uznał za niewiarygodne. Pozostają one w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami świadków, jak również dokumentacją oraz wyjaśnieniami oskarżonego H. D. (1), w zakresie w jakim zostały one uznane za wiarygodne. Prezentują obroną przez tego oskarżonego linię obrony w zakresie, jaki dotyczy jego udziału w zarzuczanych przestępstwach. Zawarta w wyjaśnieniach oskarżonego argumentacja podważająca popełnienie przestępstwa wobec poszczególnych oskarżonych, w ocenie Sądu stanowi raczej próbę podważenia prawnej oceny zachowania oskarżonego przez oskarżyciela publicznego, niż zrelacjonowanie okoliczności faktycznych.

W ocenie Sądu, wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) są częściowo wiarygodne. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego zasługują na wiarę twierdzenia oskarżonego R. S. (1), że chociaż był on obecny podczas rozmowy J. H. z Z. G. (5), Z. C., L. G. (1), nie uczestniczył w tej rozmowie, w szczególności nie czynił żadnych wskazówek skierowanych do tych osób odnośnie sposobu wypełnienia weksla, co potwierdza nagranie przedmiotowej rozmowy oraz wynik badań fonoskopijnych – w stosunku do Z. G. (5) oraz zeznania świadków. W pozostałym zakresie zeznania tego świadka pozostają w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego H. D. (1) za wiarygodne jedynie w części, a to w zakresie złożonych jeszcze w charakterze podejrzanego pierwszych wyjaśnień w postępowaniu przygotowawczym. W wyjaśnieniach tych opisał on bardzo szczegółowo rolę oskarżonych J. H. i R. S. (1) w procedurze, jak również szczegółowo naświetlił treść uzgodnień poczynionych z nimi w zakresie działania spółki (...) Sp. z o.o. oraz Spółki (...) Sp. z o.o. Wskazał, że oskarżeni obiecali mu, że zarobi na transakcji z (...). Sąd nie dał natomiast wiary późniejszym wyjaśnieniom oskarżonego H. D. (1), oskarżony nie uzasadnił w sposób przekonujący przyczyny składania przedtem wyjaśnień o innej treści, nadto dalsze jego wyjaśnienia pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami świadków B. J., E. C. (1), M. B. (1), S. W.. W ocenie Sądu, mając na uwadze powyższe, logiczny jest wniosek, że

późniejsze nieprzyznanie się do zarzucanych mu czynów i odmowa składania wyjaśnień stanowią wyłącznie wyraz linii obrony tego oskarżonego, która zmierza do umożliwienia mu uchylecia się od odpowiedzialności karnej.

W wyniku analizy całego zgromadzonego materiału dowodowego Sąd stwierdził, że nie zachodzą podstawy do przypisania oskarżonemu R. S. (1) przestępstw opisanych w punktach **VII-XI, XIII, XV, XVI, XVIII-XX, XXII, XXXIII części wstępnej** wyroku.

Znamiona czynnościowe przestępstwa określonego w przepisie art. 286 § 1 k.k. są realizowane przez doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia tej osoby w błąd lub wykorzystania pozostawania przez nią w błędzie w celu uzyskania korzyści majątkowej. Wprowadzenie w błąd polega na wywołaniu przez sprawcę u określonego podmiotu nieodpowiadające prawdzie wyobrażenie o istniejącym stanie rzeczy, wyzyskanie zaś błędu polega na celowym skorzystaniu z mylnego wyobrażenia o wartości rzeczy, skutkach transakcji itp., w jakim znajduje się pokrzywdzony (Andrzej Marek. Kodeks karny. Komentarz do art. 286 k.k., LEX 2010, w.el.). Znamiona czynnościowe przestępstwa z art. 270 § 2 k.k., w formie sprawczej podżegania z art. 18 § 2 k.k. są realizowane przez nakłonienie innej osoby do wypełnienia blankietu opatrzonego cudzym podpisem, niezgodnie z wolą podpisanego i na jego szkodę, albo używanie takiego dokumentu. Na podstawie ustaleń poczynionych w wyniku wszechstronnej analizy całego zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Sąd stwierdził, że brak jest podstaw aby stwierdzić, że oskarżony R. S. (1) uczestniczył w rozmowie z klientami (...) Sp. z o.o. w czasie zdarzeń opisanych w punktach VII-XI, XIII, XV, XVI, XVIII-XX, XXII, XXXIII aktu oskarżenia. Mianowicie, w spotkaniach z W. R., K. Z. (2), S. S. (1), M. H., A. i K. K. (4), Z. S., W. J., T. K. (1), S. W., K. C. – jak wynika z zeznań pokrzywdzonych – uczestniczył wyłącznie J. H.. Z zeznań pokrzywdzonych Z. C., L. G. (1) wynika zaś, że w pokoju podczas rozmowy z J. H. przebywał również inny mężczyzna – był to R. S. (1), który nie uczestniczył w rozmowie poprzedzającej dokonanie przeniesienia przez pokrzywdzonych praw z weksli na (...) Sp. z o.o.

Wyczerpanie znamienia czynnościowego wykorzystania pozostawania osoby w błędzie stanowi formę oszukańczego zachowania nazywaną niekiedy „oszustwem biernym”, nie jest to jednak precyzyjne określenie, gdyż sprawca musi przejawiać określoną aktywność, aby wyzyskać błąd pokrzywdzonego (Marek A. Kodeks karny. Komentarz do art. 286 k.k. LEX, 2010 w.el.), która prowadzić ma do niekorzystnego rozporządzenia przez pokrzywdzonego mieniem. W sytuacji gdy oskarżony R. S. (1) nie był obecny bądź będąc obecnym w pomieszczeniu, w którym odbywała się rozmowa, w trakcie której doszło do podpisania przez pokrzywdzonych umów, jak również wypełnienia weksli, lecz w niej nie uczestniczył, brak jest podstaw, w ocenie Sądu, aby przypisać temu oskarżonemu wprowadzenie w błąd co do zamiaru zapłaty ceny z umowy sprzedaży weksli, jak również wprowadzenie w błąd lub wykorzystywanie błędnego przekonania pokrzywdzonych co do znaczenia wyrazu „bez kosztów” zamieszczanego pod dyktando J. H. na odwrocie weksli. W toku postępowania nie doszło też do ustalenia, kim była osoba przybywająca w pokoju podczas spotkania oskarżonego J. H. z I. i F. P., należy jednak zaznaczyć, iż osoba ta również nie uczestniczyła w ich rozmowie poprzedzającej przeniesienie praw z weksla na (...) Sp. z o.o. Nadto, nie sposób również sobie wyobrazić, jak zachowanie R. S. (1) w opisywanych przypadkach miałyby wyczerpywać znamię doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w punkcie **X części dyspozytywnej** wyroku uniewinnił oskarżonego R. S. (1) od popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych powyżej. W myśl art. 632 k.p.k. w razie uniewinnienia oskarżonego w sprawach z oskarżenia publicznego koszty postępowania ponosi Skarb Państwa, mając powyższe na uwadze, Sąd wydał rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu w tym zakresie.

Dla oceny pozostałych zarzutów postawionych przez Prokuratora oskarżonym J. H. i R. S. (1) miarodajne było zatem dokonanie selekcji szeregu różnorodnych zdarzeń objętych aktem oskarżenia w aspekcie tego, czy i w których przypadkach można przypisać oskarżonemu J. H. lub oskarżonym J. H. i R. S. (1), że podczas działania pozornie zgodnie z procedurą dochodzenia należności z weksla, w rzeczywistości realizowany był zamiar doprowadzenia zbywcy weksla do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, co byłoby miarodajne dla przypisania przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., jak również ocena, czy działanie oskarżonych wypełniło znamiona czynu z art. 270 § 2 k.k., bądź pomocnictwa do popełnienia tego czynu.

Przepis art. 286 § 1 k.k. stanowi, że odpowiedzialności karnej podlega ten kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Znamiona czynnościowe przestępstwa określonego w powołanym przepisie są realizowane przez doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia tej osoby w błąd lub wykorzystania pozostawania przez nią w błędzie w celu uzyskania korzyści majątkowej. Wprowadzenie w błąd polega na wywołaniu przez sprawcę u określonego podmiotu nieodpowiadające prawdzie wyobrażenia o istniejącym stanie rzeczy, wyzyskanie zaś błędu polega na celowym skorzystaniu z mylnego wyobrażenia o wartości rzeczy, skutkach transakcji itp., w jakim znajduje się pokrzywdzony (Andrzej Marek. Kodeks karny. Komentarz do art. 286 k.k., LEX 2010, w.el.).

Wyczerpanie znamienia czynnościowego wykorzystania pozostawania osoby w błędzie stanowi formę oszukańczego zachowania nazywaną „oszustwem biernym”, Nie jest to, jak już Sąd wskazał wcześniej, odpowiednie określenie, gdyż sprawca musi przejawiać określoną aktywność, podejmować określone czynności aby wyzyskując błąd pokrzywdzonego doprowadzić go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. W braku tej aktywności, zmierzającej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego można jedynie mówić o odpowiedzialności deliktowej. (Marek A. Kodeks karny. Komentarz do art. 286 k.k. LEX, 2010 w.el., Jan Bednarzak. Znamiona przestępstwa oszustwa. Nowe Prawo 1972/5/70).

Przyjmuje się, że przedmiotem błędu może być także zdarzenie lub zjawisko nie istniejące w chwili działania sprawcy, w szczególności przyrzeczenie wykonania w przyszłości zobowiązania może być przedmiotem błędu, jeżeli już w chwili podjęcia zobowiązania sprawca złożył je z zamiarem niewykonania (tak m.in. Jan Bednarzak. Znamiona przestępstwa oszustwa. Nowe Prawo 1972/5/70, J. Makarewicz, Kodeks Karny, wyd. V , Lwów 1938, s. 609 i 612, Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13.06.1961, OSPiKA nr 5, poz. 113 s. 293-300). Stanowisko to pozostaje aktualne na gruncie Kodeksu Karnego z 1997 roku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 1997 r., II KKN 64/97).

Podkreśla się w doktrynie, iż techniczny sposób wprowadzenia w błąd lub wyzyskania błędu przejawiać się może także w mylącym co do znaczenia bezsłownym zachowaniu sprawcy (np. skiniecie głową) (Jan Bednarzak. Znamiona przestępstwa oszustwa. Nowe Prawo 1972/5/700).

Błąd powstały na skutek działania sprawcy bądź utrzymywany przez sprawcę w świadomości pokrzywdzonego musi dotyczyć okoliczności istotnej, to jest takiej, która miała wpływ na podjęcie przez pokrzywdzonego decyzji o rozporządzeniu mieniem (J. Bafia, K.Mioduski, M.Siewierski. Kodeks Karny. Komentarz. Warszawa 1987).

Z punktu widzenia zaś strony podmiotowej dla przypisania czynu z art. 286 § 1 k.k. miarodajne jest ustalenie, że sprawca działał z zamiarem bezpośrednim uzyskania korzyści majątkowej, szczególnie zabarwionym, obejmującym zarówno cel, jak i sposób działania (A. Zoll „Komentarz do kodeksu karnego. Część szczególna”, t. 3, s. 301; postanowienie SN z dnia 4.01.2011 r., III KK 181/10). Zatem, aby przypisać sprawcy popełnienie przestępstwa oszustwa, szczególnie wówczas gdy na działanie sprawcy składa się kilka postępujących po sobie czynności, konieczne jest stwierdzenie że sprawca oszustwa, zanim jeszcze przystąpił do realizacji przestępczego działania, miał pełną świadomość co do tego, iż działania te podejmowane będą przez niego celem doprowadzenia określonego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem a jednocześnie przysporzenia sobie lub innej osobie korzyści. (J. B. (2). Przepisy o przestępstwie oszustwa w polskim prawie karnym. Wydawnictwo Prawnicze 1971 s. 98-101).

W kontekście niniejszej sprawy, mając na uwadze, że postępowanie oskarżonych z weksłami miało charakter formalnie poprawny, istotnym było zatem stwierdzenie, czy można przypisać oskarżonym zamiar skierowania żądania zapłaty z weksła do pokrzywdzonych, powołując się na poszukiwanie zwrotne i unikając obowiązku zapłaty kwoty z umowy „sprzedaży” weksli poprzez powołanie się na potrącenie już w chwili zawierania z pokrzywdzonymi umów przenoszących prawa z weksła i indosowania weksli,

Zgodzić się należy z poglądem, że pozorowanie pewnych czynności, aby uzyskać władanie nad mieniem pokrzywdzonego wyczerpuje znamiona przestępstwa określonego w art. 286 § 1 KK (tak. m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 czerwca 1998 r., IV KKN 108/96, OSNKW 1998, Nr 7-8, poz. 34).

Przepis art. 270 § 2 k.k. penalizuje zaś zachowanie polegające na wypełnieniu blankietu, opatrzonego cudzym podpisem, niezgodnie z wolą podpisanego i na jego szkodę albo użycie takiego dokumentu.

W wyniku skrupulatnego ustalenia przebiegu wydarzeń Sąd dokonał rozróżnienia wydarzeń objętych aktem oskarżenia, po pierwsze, na takie, w których istniało zobowiązanie zabezpieczone wekslem in blanco wystawionym przez dłużnika, a także takie w których zobowiązanie osób podpisujących blankiet wekslowy nie istniało. Według kolejnego kryterium podziału, Sąd wyróżnił przypadki, w których doszło do zawarcia umowy cesji wierzytelności objętej wekslem na rzecz (...) Sp. z o.o. – nazwanej umową sprzedaży weksla, a także takie, w których doszło do zawarcia z (...) Sp. z o.o. umowy o współpracę w zakresie dochodzenia wierzytelności. Potrzebie, należy wyróżnić sytuacje, w których weksle zostały wypełnione ręcznie przez wpisanie na stronie tytułowej sumy wekslowej przez pokrzywdzonych oraz sytuacji, w których doszło do wypełnienia weksli pismem maszynowym.

Przed przystąpieniem do analizy poszczególnych zarzutów Sąd uznał za stosowne omówić mające w niniejszej sprawie znaczenie instytucje prawa wekslowego.

Instytucja weksla oraz zasady obrotu weksłami uregulowane są w ustawie z dnia 28 kwietnia 1936 r., Prawo wekslowe (Dz.U.1936.37.282). Weksel in blanco pełni w obrocie gospodarczym funkcję niemal wyłącznie zabezpieczającą. Weksel niezupelniony pozostaje w posiadaniu wierzyciela do czasu nadejścia terminu wykonania zobowiązania, po jego bezskutecznym upływie zaś weksle może być wypełniony, inkorporowana w nim wierzytelność wówczas będzie można dochodzić lub przenieść na inną osobę. Konsekwencją związania weksla z zobowiązaniem, które on zabezpiecza jest powstanie po stronie wierzyciela, gdy zobowiązanie zabezpieczone wekslem nie powstanie, zostanie wykonane lub też wygaśnie w sposób nie rodzący odpowiedzialności odszkodowawczej dłużnika, obowiązku zwrotu weksla, bez konieczności dokonywania odrębnego wezwania przez dłużnika (dr Piotr Machnikowski. Weksel własny in blanco, Warszawa 2002, s. 115).

Podkreślić należy, że weksel in blanco powstaje już w chwili złożenia na wekslu podpisu wystawcy(dr Piotr Machnikowski. Weksel własny in blanco, Warszawa 2002, s. 91).

O zakresie uprawnienia wierzyciela do określenia treści weksla, w szczególności wysokości świadczenia należy rozstrzygać przy uwzględnieniu ograniczeń swobody umów wyznaczanych nie tylko przez ustawę ale i przez kategorię właściwości stosunku prawnego. W szczególności mając wgląd na formalną równorzędność stron umowy, co oznacza, iż jedna strona nie może swobodnie decydować o obowiązkach drugiej strony, interpretacja porozumienia wekslowego powinna odwoływać się do treści stosunku podstawowego. W braku szczegółowych postanowień zawartych w deklaracji wekslowej, zasadnym jest przyjęcie wykładni prowadzącej do ustalenia, że strony miały zamiar przyznania wierzycielowi uprawnienia ograniczonego przez treść stosunku podstawowego. (dr Piotr Machnikowski. Weksel własny in blanco, Warszawa 2002, s. 111 i nast). Zgodnym z kryterium społeczno-gospodarczego celu zobowiązania będzie przyjęcie, że uprawnienie do wypełnienia weksla obejmuje kwotę zadłużenia wraz z odsetkami.

Wypełnienie weksla powinno nastąpić w sposób zgodny z porozumieniem wekslowym – z upoważnieniem osoby podpisanej na wekslu, wykładnia tego upoważnienia odbywa się zaś na zasadzie art. 65 k.c. (tak m.in. dr Piotr Machnikowski. Weksel własny in blanco, Warszawa 2002, s. 111 i nast., Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 grudnia 2010, CSK 181/10).

Indos jest to pisemne oświadczenie umieszczone na papierze wartościowym na zlecenie, zawierające co najmniej podpis zbywcy oznaczający przeniesienie praw na inną osobę. Tak więc, indos stanowi pisemne oświadczenie

indosanta o przeniesieniu praw z weksła na indosatariusza zamieszczone na wekslu lub na przedłużku lub na odpisie weksła. Do przeniesienia praw z weksła, oprócz samego indosu, potrzeba jeszcze wręczenia go indosatariuszowi, tak aby stał się on posiadaczem dokumentu, bo dopiero oba te elementy dają pełną legitymację formalną z weksła (art. 16 PrWeksl). Indos przenosi tylko prawa z weksła, nie przenosi tzw. pokrycia, tj. roszczenia wystawcy do trasata, które było podstawą wystawienia weksła, ani ustanowionych dla wiarygodności wekslowej zabezpieczeń, np. hipoteki. Wewnętrzny stosunek indosanta do indosatariusza należy przy indosie ocenić w myśl przepisów o zleceniu tj. art. 734-751 k.c. (Prawo wekslowe. Komentarz. Marek Czarnecki, Lidia Baginska. C.H.Beck 2013. Wydanie: 6).

Indos nie jest jedynym sposobem przeniesienia praw z weksła. Prawa z weksła mogą zostać przeniesione innymi sposobami prawa powszechnego, w szczególności w drodze cesji i dziedziczenia.

Dopuszczalny jest indos weksła, w którym nie została wpisana suma wekslowa, ale pozostałe składniki weksła w myśl art. 101 Prawa wekslowego zostały uzupełnione (dr Piotr Machnikowski. Weksel własny in blanco, Warszawa 2002, s. 111 i nast. k. 173-174).

Niezgodne z porozumieniem wypełnienie weksła stanowi czyn niedozwolony w rozumieniu prawa cywilnego, podlega również penalizacji w prawie karnym – art. 270 § 2 k.k., o czym niżej.

Podkreślić należy, że zobowiązanie powstałe wskutek porozumienia wekslowego jest związane z istnieniem lub możliwością powstania innego stosunku prawnego, w ramach którego występuje zabezpieczona weksłem wiarygodność. W takim wypadku wierzycielowi względem dłużnika przysługują dwa niezależne roszczenia. W razie wygaśnięcia stosunku podstawowego wygasa natomiast również uprawnienie do wypełnienia weksła.

Zgodnie z art. 11 Prawa wekslowego każdy weksel można przenieść przez indos, chociażby nie był wystawiony wyraźnie na zlecenie. Zgodnie z art. 921 k.c. indos jest zatem pisemnym oświadczeniem na papierze wartościowym na zlecenie, jakim jest m.in. weksel, zawierającym co najmniej podpis zbywcy, oznaczającym przeniesienie praw z weksła na inną osobę. Indos legitymuje tego, na kogo prawa z weksła zostały przeniesione przez indos, gdy osoba ta znajduje się w posiadaniu weksła.

Zgodnie z art. 46 zd. 1 Prawa wekslowego, wystawca, indosant albo poręczyciel przez zastrzeżenie „bez kosztów”, „bez protestu” lub przez inne równoznaczne, napisane na wekslu i podpisane, mogą zwolnić posiadacza weksłu od protestu z powodu nieprzyjęcia lub zapłaty, jako warunku zwrotnego poszukiwania. Przepis Art. 43 Prawa wekslowego stanowi, że „posiadacz weksłu może wykonywać zwrotne poszukiwanie przeciw indosantom, wystawcy, tudzież innym dłużnikom wekslowym: po terminie płatności, jeżeli zapłata nie nastąpiła; już przed terminem płatności: 1) jeżeli odmówiono przyjęcia w całości lub w części; 2) jeżeli otwarto postępowanie układowe albo jeżeli ogłoszono upadłość trasata bez względu, czy weksel przyjął, czy nie, albo jeżeli trasat zaprzestał płacenia długów, choćby to zaprzestanie nie zostało stwierdzone orzeczeniem sądowym, lub też jeżeli przeprowadzono bezskutecznie egzekucję z jego majątku; 3) jeżeli otwarto postępowanie układowe albo jeżeli ogłoszono upadłość wystawcy weksłu, co do którego istnieje zakaz przedstawienia do przyjęcia. Zawarcie w treści indosu zastrzeżenia jak powyżej skutkuje w myśl art. 43 Prawa wekslowego tym, że posiadacz weksła, w razie odmowy zapłaty sumy wekslowej przez wystawcę weksła, może żądać zapłaty sumy wekslowe.

W myśl art. 91 § 1 k.k. ciąg przestępstw tworzą przestępstwa popełnione w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, wyczerpujące znamiona tego samego czynu zabronionego. Tożsamość kwalifikacji prawnej oznacza, że nie składają się na ciąg przestępstwa kwalifikowane z różnych przepisów, w tym także z przepisów przewidujących podstawowe i kwalifikowane bądź uprzywilejowane typy czynów zabronionych. Mając na uwadze powyższe, w niniejszej sprawie zachodziły podstawy do utworzenia kilku ciągów przestępstw.

Sąd w wyniku oceny materiału dowodowego dotyczącego zarzutu opisanego w punkcie **V części wstępnej** wyroku opisał na nowo ten czyn w punkcie **I części dyspozytywnej**, stwierdzając, że oskarżeni J. H. i R. S. (1) w okresie od kwietnia do 11 września 2002 r. we W., działając wspólnie i w porozumieniu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 260.000 zł (...) Sp. z o. o. z

siedzibą w K. przy ul. (...), w ten sposób, że posłużyli się podrobionym wekslem wypełnionym na kwotę 260.000 zł z datą wystawienia 10 marca 2002 r. i miejscem wystawienia w K. w celu uzyskania orzeczenia sądowego nakazującego (...) Sp. z o. o. zapłatę wskazanej kwoty – nakazu zapłaty z dnia 11 września 2002 r. wydanego przez Sąd Okręgowy we W. Wydział X Gospodarczy, jednak zamierzonego celu nie osiągnęli wobec wydania przez Sąd Apelacyjny we W. Wydział I Cywilny w dniu 9 lutego 2006 r. wyroku, którym zmienił on zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego we W. z 1 czerwca 2005 r., uchylając nakaz zapłaty wydany przez ten Sąd w dniu 11 września 2002 r., to jest czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Z poczynionych ustaleń wynika, że oskarżeni J. H. i R. S. (1), zawierając umowę współpracę z (...) Sp. z o.o. reprezentowaną przez R. B. (1), doprowadzili podstępem do podpisania przez niego blankietu wekslowego, którym posłużyli się, wnosząc pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. o zapłatę kwoty 260.000 zł. Do pozwu jako dowód istnienia zobowiązania został załączony weksel, na którym widniał tylko podpis R. B. (1). Pozostałe zapisy na stronie tytułowej weksla zostały nakreślone przez nieustaloną osobę, która podpisała się jako K. B. (1).

Zgodnie z art. 286 § 1 k.k., przestępstwo oszustwa popełnia ten, kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. W doktrynie wyróżnia się również, w oparciu o powyższy przepis ustawy karnej, konstrukcję prawną oszustwa sądowego czy procesowego. Do wyczerpania znamion przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. dochodzi bowiem również wówczas, gdy powód w toku procesu, aby udowodnić istnienie swojego roszczenia, powołuje się na nieprawdziwy dowód w celu wprowadzenia sądu w błąd i wydania przez niego orzeczenia, którego wynikiem będzie niekorzystne rozporządzenie mieniem pozwanego, z reguły – uwzględnienie żądania pozwu. Zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, że konstrukcja przestępstwa oszustwa ma zastosowanie również wówczas, gdy wprowadzenie w błąd dotyczy innej osoby, niż ta, której mienia dotyczy niekorzystne rozporządzenie (tak m.in. dr Z. K., Dochodzenie roszczeń majątkowych w postępowaniu cywilnym a oszustwo sądowe MP 2006/12 s. 638, Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 grudnia 2006 r., V KK 104/06, LEX nr 295629).

W niniejszej sprawie działanie oskarżonych J. H. i R. S. (1) podlegało analizie w aspekcie znamion przestępstwa tzw. oszustwa sądowego. Doszło bowiem do wykorzystania przez osoby reprezentujące (...) Sp. z o.o. formalnie przysługujących tej Spółce praw procesowych korzystnego dla niej rozstrzygnięcia – nakazu zapłaty w oparciu o fałszywy dowód.

Wyprowadzając wniosek, iż przedmiotowy weksel jest dowodem fałszywym, Sąd miał na uwadze następujące okoliczności. Do złożenia pozwu w oparciu o przedmiotowy weksel doszło dopiero wówczas, gdy (...) Sp. z o.o. uzyskała korzystne rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego we W. co do roszczeń w stosunku do (...) Sp. z o.o. o zapłatę wynagrodzenia należnego (...) Sp. z o.o. z tytułu wykonanych zleceń kolportażowych. W dokumentacji (...) Sp. z o.o. brak jest jakichkolwiek dowodów, że osoba o danych K. B. (1) zbyła na rzecz (...) Sp. z o.o. weksel, wystawiony przez R. B. (1) w imieniu (...) Sp. z o.o. R. B. (1) w dacie rzekomego wystawienia weksla tj. w dniu 10 marca 2002 r. znajdował się w innym miejscu, niż określone w wyjaśnieniach oskarżonego J. H. jako miejsce wystawienia weksla. Do pozwu zostało również dołączone potwierdzenie nadania przesyłki poleconej nr (...) celem udowodnienia doręczenia wezwania do zapłaty sumy wekslowej, tymczasem z zeznań świadka R. B. (1), uznanych przez Sąd za wiarygodne wynika, że wezwanie takie nigdy nie dotarło do (...) Sp. z o.o., pewnego razu natomiast do Spółki dostarczono przesyłkę poleconą od (...) Sp. z o.o., w której znajdowało się pismo (...) prezentujące najnowszą ofertę tej spółki. Na uwadze należało mieć przy tym specyfikę postępowania nakazowego, w którym Sąd nie bada przedłożonych dowodów istnienia roszczenia pod względem ich prawdziwości, w szczególności nie dochodzi do przeprowadzenia postępowania dowodowego.

W ocenie Sądu, zaistniały podstawy do przypisania obu oskarżonym zamiaru bezpośredniego kierunkowego popełnienia opisanego w punkcie **I części dyspozytywnej** wyroku czynu. Z poczynionych ustaleń wynika, że pozew o zapłatę na podstawie przedmiotowego weksla został złożony przez zarząd (...) Sp. z o.o., działanie to zostało podjęte w celu uniknięcia zapłaty należnego (...) Sp. z o.o. wynagrodzenia zasądzonego wyrokiem Sądu Okręgowego we W..

Posłużenie się dokumentem noszącym cechy weksla in blanco, uzupełnionym w sposób niezgodny z wolą wystawcy i oparcie się na tym dokumencie w sprawie o zapłatę wyczerpuje znamiona przestępstw stypizowanych w art. 286 § 1 k.k., jak również w art. 270 § 2 k.k. (tak dr Z. K., Dochodzenie roszczeń majątkowych w postępowaniu cywilnym a oszustwo sądowe MP (...) s. 638). Oczywistym jest, że w braku istnienia zobowiązania R. B. (1) wskazanego na wekslu, którym posłużyli się oskarżeni, należy stwierdzić, że dokument zawierający cechy weksla in blanco – zawiera on podpis R. B. (1) – został wypełniony niezgodnie z wolą wystawcy.

Sąd, odmiennie niż wskazał w zarzucie Prokurator, przypisał oskarżonym wypełnienie swoim zachowaniem znamion przestępstwa z art. 270 § 2 k.k. Podzielić należy stanowisko, że zabiegi polegające m.in. nawet na nakreśleniu falsyfikatu podpisu wystawcy, czy uzupełnieniu weksla w sposób niezgodny z porozumieniem albo przez osobę nie upoważnioną przez wystawcę wyczerpują znamiona przestępstwa z art. 270 § 2 k.k., nie zaś przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. (tak m.in. Sąd Apelacyjny w Katowicach w postanowieniu z dnia 20 lutego 2013 r., sygn. II AKz 34/13, KZS 2013/7-8/106).

Na podstawie poczynionych ustaleń brak jest natomiast podstaw aby przypisać któremukolwiek z oskarżonych, iż wypełnił on przedmiotowy weksel. Biegły sądowy w wyniku przeprowadzonych badań z zakresu pisma i podpisów stwierdził, że zapisy na stronie tytułowej weksla nie zostały nakreślone ani przez J. H. ani przez R. S. (1).

Z uwagi na to, iż przedmiotem przestępstwa było mienie w kwocie 260.000 zł, to jest mienie o znacznej wartości w myśl art. 115 § 5 k.k., uzasadnione było przyjęcie kwalifikacji prawnej tego czynu na podstawie art. 294 § 1 k.k.

Sąd stwierdził, że popełnione przez oskarżonych przestępstwo nie wkroczyło w fazę dokonania. Moment wypełnienia znamion oszustwa sądowego, według ugruntowanego stanowiska w doktrynie następuje wówczas, gdy doszło do wydania prawomocnego orzeczenia nakazującego odpowiednie przesunięcie majątkowe między stronami postępowania. Mając na uwadze, że na skutek wydania przez Sąd Apelacyjny we W. Wydział I Cywilny wyroku z dnia 9 lutego 2006 r. zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego we W. z 1 czerwca 2005 r. utrzymujący nakaz zapłaty z dnia 11 września 2002 r. Sądu Okręgowego we W. Wydziału X Gospodarczego został utrzymany w mocy został zmieniony i nakaz ten został uchylony, opisane wyżej zachowanie oskarżonych kwalifikować należy jako usiłowanie z art. 13 § 1 k.k.

Sąd wymierzył oskarżonym J. H. i R. S. karę za powyższe przestępstwo, bacząc, w myśl art. 53 k.k., aby dolegliwość kary nie przewyższała stopnia winy i była odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynu. Sąd nie dopatrył się okoliczności wpływających na mniejszy wymiar kary, natomiast na wyższy wymiar kary miała wpływ dotychczasowej kilkukrotnej karalności każdego z oskarżonych, jak również wartość mienia, w stosunku do którego popełnione zostało przestępstwo. Mając na uwadze, iż wymienione czyny tych oskarżonych zostały popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonym grzywnę obok kary pozbawienia wolności. Ilość stawek dziennych jest adekwatna do wagi popełnionego przez oskarżonego czynu, natomiast wysokość jednej stawki została w myśl art. 33 § 3 k.k. określona przy uwzględnieniu sytuacji majątkowej i osobistej oskarżonego. Kara wymierzona oskarżonym stanowi, w ocenie Sądu, odpowiednią dolegliwość, zważając na stopień winy i społecznej szkodliwości przypisanych im przestępstw.

Sąd stwierdził, że istnieją podstawy do przypisania oskarżonym J. H. i R. S. (1) czynu, opisanego w punkcie **II części dyspozytywnej** wyroku, Sąd w na podstawie poczynionych w toku postępowania ustaleń na nowo opisał czyn zarzucony przez Prokuratora w punktach **XIV części wstępnej** wyroku. W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie nie doszło do realizacji znamienia wprowadzenia reprezentantów pokrzywdzonej Spółki w błąd bądź wykorzystania pozostawania przez nich w błędzie. Z ustaleń faktycznych, przede wszystkim opartych na relacji świadka H. W. – radcy prawnego wynika, że to H. W. dokonała wypełnienia i indosu weksli przez w imieniu (...) Sp. z o.o., jak również podpisała przedmiotową umowę. O ile – z uwagą na specyfikę prawa wekslowego – możliwym jest stwierdzenie w stosunku do przeciętnego człowieka, iż pozostawał on w błędzie co do określonych instytucji prawa wekslowego oraz ich konsekwencji prawnych przez niezajomość sformułowań używanych na wekslu, takich jak np. „bez kosztów”, to zupełnie bezpodstawnym jest przyjęcie, iż osoba posiadająca wiedzę prawniczą, a zwłaszcza fachowy pełnomocnik został wprowadzony w błąd lub wykorzystano jego pozostawanie w błędzie co do znaczenia sformułowania „bez

kosztów” i instytucji poszukiwania zwrotnego. Mając na uwadze całokształt materiału dowodowego, Sąd stwierdził, że oskarżeni od początku nie mieli zamiaru zapłaty kwoty ustalonej ceny przeniesienia praw z weksla, realizując swoim działaniem określony scenariusz, zgodnie z którym najpierw dochodziło do zawarcia umowy przenoszącej wierzytelność zabezpieczoną wekslem na (...) Sp. z o.o. za określoną cenę, następnie zbywca pod kierunkiem J. H. uzupełniał weksel, wpisując formułę „ustępuję bez kosztów” – konsekwencją czego, dla skorzystania z instytucji poszukiwania zwrotnego posiadacz weksla nie musi spełnić warunku uzyskania stwierdzenia nieprzyjęcia lub niezapłacenia aktem publicznym w myśl art. 43 Prawa wekslowego. Weksel był wypełniany z reguły na kwotę większą niż wskazana w umowie jako cena „sprzedaży”. Następnie trasat otrzymywał wezwanie do zapłaty sumy wekslowej z informacją, że dłużnik odmówił zapłaty – choć w zasadniczej liczbie wypadków dłużnik w ogóle nie był wzywany do zapłaty oraz z informacją o dokonaniu potrącenia należnej trasatowi ceny z sumą wekslową. Elementem kluczowym dla przypisania zamiaru tzw. oszukańczego w tych przypadkach była zatem okoliczność, iż wezwanie dłużnika do zapłaty miało charakter wyłącznie pozorny – pisma o wezwaniu dla dłużnika i dla zbywcy weksla często mają tę samą datę sporządzenia, co w świetle logiki wyklucza uprzednie wezwanie dłużnika i uzyskanie od niego odpowiedzi odmownej. W trakcie kilku spotkań z przedstawicielami (...) Sp. z o.o. J. H. i R. S. (1) usilnie zapewniali ich o dobrej sytuacji firmy, posiadaniu środków finansowych na zapłatę wysokiej ceny nabycia weksli. Wezwania zaś skierowane do dłużników wekslowych zostały datowane 8 sierpnia 2002 r., zaś wezwanie do (...) Sp. z o.o. informujące o odmowie dłużników przyjęcia weksli – wysłane do Spółki w dniu 14 sierpnia 2002r. W rzeczywistości dłużnicy nie zostali we wskazanym terminie wezwani do zapłaty weksla, nie ulega więc wątpliwości, iż czynność wezwania została dokonana w sposób fikcyjny. W niniejszym przypadku Sąd stwierdził, iż oskarżeni, doprowadzając najpierw pokrzywdzoną Spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci utraty przysługującej jej wierzytelności, z tytułu czego nie otrzymała ona zapłaty ceny, a następnie zmierzali do doprowadzenia pokrzywdzonej Spółki do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na skutek żądania od niej zapłaty sum wekslowych z powodu rzekomej odmowy zapłaty przez dłużników, gdy w rzeczywistości od początku zakładali, że skierują takie wezwanie do (...) Sp. z o.o. Mając na uwadze, że przedstawiciele pokrzywdzonej Spółki odmówili zapłaty wskazanej kwoty, w myśl art. 13 § 1 k.k. to zachowanie oskarżonych wyczerpało znamiona usiłowania oszustwa. Ustalając wartość mienia, którego dotyczyło niekorzystne rozporządzenie Sąd przyjął, iż równa się ona ustalonej przez strony cenie „sprzedaży” weksla. Skoro bowiem reprezentanci pokrzywdzonej Spółki akceptowali otrzymanie w zamian za przeniesienie przysługującej im wierzytelności określonej kwoty, zasadnym jest określenie w ten sposób wartości mienia, którego dotyczyło niekorzystne rozporządzenie. Z uwagi na to, iż przedmiotem przestępstwa było mienie w kwocie 260.000 zł, to jest mienie o znacznej wartości w myśl art. 115 § 5 k.k., uzasadnione było przyjęcie kwalifikacji prawnej tego czynu na podstawie art. 294 § 1 k.k. Sąd przyjął, że oskarżeni działali w warunkach czynu ciągłego. Sąd podziela w pełni stanowisko prezentowane przez S. Ł. (2) w: Przepiętstwo ciągłe, ciąg przestępstw – realizm czy fikcja w prawie karnym (Prok. i Pr. 2000/10/58), że czyn ciągły, którego definicja została zawarta w art. 12 k.k. charakteryzuje się spójnością podmiotową zachowań wyrażoną poprzez powzięty z góry zamiar.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zakwalifikował ten czyn jako przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Wymierzając oskarżonym J. H. i R. S. karę za powyższe przestępstwo, Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k., mając w szczególności na uwadze, aby dolegliwość kary nie przewyższała stopnia winy i była odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynu. Sąd nie dopatrywał się okoliczności wpływających na mniejszy wymiar kary, natomiast na wyższy wymiar kary miała wpływ dotychczasowa kilkukrotna karalność każdego z oskarżonych, jak również wartość mienia, w stosunku do którego popełnione zostało przestępstwo. Mając na uwadze, iż wymienione czyny tych oskarżonych zostały popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonym grzywnę obok kary pozbawienia wolności. Ilość stawek dziennych jest adekwatna do wagi popełnionego przez oskarżonego czynu, natomiast wysokość jednej stawki została w myśl art. 33 § 3 k.k. określona przy uwzględnieniu sytuacji majątkowej i osobistej oskarżonego. Kara wymierzona oskarżonym stanowi, w ocenie Sądu, odpowiednią dolegliwość, zważając na stopień winy i społecznej szkodliwości przypisanych im przestępstw.

Sąd stwierdził, że ponad wszelką wątpliwość podstawy do przypisania oskarżonym J. H. i R. S. (1) przestępstw, opisanych w punkcie **III części dyspozytywnej** wyroku, popełnionych w warunkach ciągu przestępstw Sąd w na podstawie poczynionych w toku postępowania ustaleń na nowo opisał czyny zarzucone przez Prokuratora w punktach: **XVII, XXX, XXXI części wstępnej** wyroku.

Sąd stwierdził, że w stosunku do reprezentantów pokrzywdzonych M. B. (1) oraz (...) Sp. z o.o. nie doszło do realizacji znamienia wprowadzenia w błąd bądź wykorzystania pozostawania przez nich w błędzie. Z poczynionych w oparciu o zeznania tych świadków ustaleń faktycznych, wynika, że R. S. (2) konsultował treść zawieranej z (...) Sp. z o.o. umowy z P. C. – specjalistą do spraw windykacji w firmie (...), R. S. (2) nie zadawał również pytań dotyczących sformułowań zawartych w umowie czy podlegających wpisowi na wekslu. W stosunku do (...) Sp. z o.o. Sąd ustalił, że W. W. (3) polecił M. B. (2), aby wpisała na wekslu on blanco treść podyktowaną przez R. S. (1), nie pytała ona o znaczenie użytych w umowie i na wekslu wyrazów. W ocenie Sądu brak jest podstaw do przypisania wykorzystania pozostawania w błędzie osoby, która nie wykazała swojej niewiedzy w zakresie prawa wekslowego. Wszelkiego rodzaju umowy zawierane w obrocie gospodarczym, czy też konsumenckim zawierają wielokrotnie sformułowania należące do wąskiej gałęzi prawa – np. prawa bankowego czy lotniczego, i zbyt daleko idącym, zbyt daleko idącym założeniem byłoby traktowanie braku szczegółowego objaśnienia treści umowy i sformułowań wpisywanych na wekslu przez oskarżonych jako wykorzystanie pozostawania strony umowy w błędzie. Natomiast podstawy do przypisania wprowadzenia w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla należało oskarżonym przypisać w stosunku do pokrzywdzonego M. T..

Mając na uwadze całokształt materiału dowodowego, Sąd stwierdził, że oskarżeni od początku nie mieli zamiaru zapłaty kwoty ustalonej ceny przeniesienia praw z weksla M. B. (1), (...) Sp. z o.o. oraz M. T. i S. R.. Elementem kluczowym dla przypisania oszukańczego zamiaru obu oskarżonym była okoliczność, iż wezwanie dłużników do zapłaty niniejszych przypadkach miało charakter wyłącznie pozorny – odległość dat na pismach o wezwaniu dla dłużnika i dla zbywcy weksla we wszystkich trzech przypadkach nie przekraczała kilku dni, a nadto z poczynionych w toku postępowania ustaleń wynika, iż w rzeczywistości dłużnicy nie zostali we wskazanym terminie wezwani do zapłaty weksla, nie ulega więc wątpliwości, iż czynność wezwania została dokonana w sposób fikcyjny. W świetle poczynionych ustaleń faktycznych nie ulega wątpliwości, że w spotkaniach z R. S. (2), M. B. (2) i M. T. aktywnie uczestniczyli obydwaj oskarżeni, namawiali oni do zawarcia umów o przeniesienie praw z weksla, mówiąc każdemu z nich, że (...) Sp. z o.o. ma środki na pokrycie ceny wynikającej z umowy. Choć podczas podpisywania umowy o przeniesienie praw z weksla przez M. B. (2) był obecny tylko R. S. (1), tym niemniej w świetle całokształtu okoliczności związanych z doprowadzeniem (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, nie ulega wątpliwości, że oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu. Sąd podziela pogląd, wyrażony przez Sąd Apelacyjny we W. w wyroku z dnia 1 października 2014 r., II AKa 251/14 (LEX nr 1540998), że osoba – aby zostać uznaną za współsprawcę przestępstwa – nie musi osobiście wykonać (zrealizować) znamion czynu zabronionego, jednakże musi przedsięwziąć określone działania, które stanowią istotny wkład we wspólne przedsięwzięcie. W niniejszym przypadku Sąd stwierdził, iż oskarżeni, doprowadzając najpierw pokrzywdzone podmioty do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci utraty przysługującej im wierzytelności, z tytułu czego nie otrzymali oni zapłaty ceny, a następnie zmierzali do doprowadzenia pokrzywdzonej Spółki do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na skutek żądania od niej zapłaty sum wekslowych z powodu rzekomej odmowy zapłaty przez dłużników, gdyż w rzeczywistości od początku zakładali, że skierują takie wezwanie do pokrzywdzonych. Mając na uwadze, że przedstawiciele pokrzywdzonych podmiotów odmówili zapłaty wskazanych w wezwaniu kwot, w myśl art. 13 § 1 k.k. to zachowanie oskarżonych wyczerpało znamiona usiłowania oszustwa. Ustalając wartość mienia, którego dotyczyło niekorzystne rozporządzenie Sąd przyjął, iż równa się ona ustalonej przez strony cenie „sprzedaży” weksla. Skoro bowiem reprezentanci pokrzywdzonej Spółki akceptowali otrzymanie w zamian za przeniesienie przysługującej im wierzytelności określonej kwoty, zasadnym jest określenie w ten sposób wartości mienia, którego dotyczyło niekorzystne rozporządzenie. Sąd przyjął, że w ramach jednego czynu oskarżeni działali w warunkach czynu ciągłego z art. 12 k.k. Mając na uwadze, że przestępstwa te charakteryzują się podobieństwem w myśl art. 91 § 1 k.k. Sąd połączył je w ciąg przestępstw, kwalifikując je z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

Wymierzając oskarżonym J. H. i R. S. w myśl art. 91 k.k. jedną karę za powyższe przestępstwa, Sąd oparł się na dyrektywach wymiaru kary z art. 53 k.k., mając w szczególności na uwadze, aby dolegliwość kary nie przewyższała stopnia winy i była odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynu. Sąd nie dopatrywał się okoliczności wpływających na mniejszy wymiar kary, natomiast na wyższy wymiar kary miała wpływ dotychczasowa kilkukrotna karalność każdego z oskarżonych, jak również Sąd miał na uwadze ilość zachowań sprawczych popełnionych w ramach czynów ciągłych. Mając na uwadze, iż wymienione czyny tych oskarżonych zostały popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonym grzywnę obok kary pozbawienia wolności. Ilość stawek dziennych jest adekwatna do wagi popełnionego przez oskarżonego czynu, natomiast wysokość jednej stawki została w myśl art. 33 § 3 k.k. określona przy uwzględnieniu sytuacji majątkowej i osobistej oskarżonego. Kara wymierzona oskarżonym stanowi, w ocenie Sądu, odpowiednią dolegliwość, zważając na stopień winy i społecznej szkodliwości przypisanych im przestępstw.

W ocenie Sądu, w świetle poczynionych ustaleń istnieją podstawy do przypisania oskarżonym J. H. i R. S. (1) przestępstw, opisanych w punkcie **IV części dyspozytywnej** wyroku, popełnionych w warunkach ciągu przestępstw Sąd w na podstawie poczynionych w toku postępowania ustaleń na nowo opisał czyny zarzucone przez Prokuratora w punktach: **XXV, XXVII, XXVIII części wstępnej** wyroku, stwierdzając, że czyny te wyczerpały znamiona przestępstw z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

Sąd stwierdził, że w stosunku do Z. M. oraz I. i A. K. (2) nie doszło do realizacji znamienia wprowadzenia w błąd bądź wykorzystania pozostawania przez nich w błędzie. Z poczynionych w oparciu o zeznania tych świadków ustaleń faktycznych, wynika, pokrzywdzeni ci nie zadawali w trakcie spotkania z J. H. i R. S. (1) pytań dotyczących znaczenia użytych w umowie i na wekslu wyrazów. W ocenie Sądu brak jest podstaw do przypisania znamienia choćby wykorzystania pozostawania w błędzie osoby, która nie zaprezentowała przed sprawcą swojej niewiedzy w zakresie prawa wekslowego. Wszelkiego rodzaju umowy zawierane w obrocie gospodarczym, czy też konsumenckim zawierają wielokrotnie sformułowania należące do wąskiej gałęzi prawa – np. prawa bankowego czy lotniczego, i zbyt daleko idącym, zbyt daleko idącym założeniem byłoby traktowanie braku szczegółowego objaśnienia treści umowy i sformułowań wpisywanych na wekslu przez oskarżonych jako wykorzystanie pozostawania strony umowy w błędzie. Natomiast należało przypisać oskarżonym znamię wprowadzenia również w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w stosunku do pokrzywdzonego M. J. (1). Z poczynionych ustaleń wynika bowiem, że M. J. (1) zadawał pytanie J. H. co do znaczenia słowa indos, na co J. H. odpowiedział, że oznacza to zarobek, który należy się (...) Sp. z o.o., nie uzasadniał tego szczegółowo.

Mając na uwadze całokształt materiału dowodowego, Sąd stwierdził, że oskarżeni od początku nie mieli zamiaru zapłaty kwoty ustalonej ceny przeniesienia praw z weksla. Elementem kluczowym dla przypisania zamiaru tzw. oszukańczego w była okoliczność, iż wezwanie dłużników do zapłaty niniejszych przypadkach miało charakter wyłącznie pozorny. Z poczynionych w toku postępowania ustaleń wynika, iż (...) Sp. z o.o. miała w tym czasie nabyć udziały (...) Sp. z o.o. – dłużnika wekslowego w opisywanych przypadkach, nie sposób więc stwierdzić, że oskarżeni nie znali sytuacji finansowej tej Spółki już w chwili zawierania umów z pokrzywdzonymi i indosowania przez nich weksli. Zatem czynność wezwania dłużnika do zapłaty w powołanych przypadkach miała wyłącznie charakter pozorny. Sąd stwierdził, iż oskarżeni, doprowadzając najpierw pokrzywdzone podmioty do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci utraty przysługującej im wierzytelności, z tytułu czego nie otrzymali oni zapłaty ceny, a następnie zmierzając do doprowadzenia pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na skutek żądania od niej zapłaty sum wekslowych z powodu rzekomej odmowy zapłaty przez dłużników, mając świadomość złej sytuacji finansowej (...) Sp. z o.o. świadczy o tym, że zakładali oni od początku, że takie wezwanie skierują do pokrzywdzonych. Oskarżeni na kilku spotkaniach w sprawie odkupu weksli namawiali pokrzywdzonych na dokonanie transakcji, obiecując szybką spłatę. Mając na uwadze, że przedstawiciele pokrzywdzonych podmiotów odmówili zapłaty kwot wskazanych w wezwaniach, to zachowanie oskarżonych wyczerpało znamiona usiłowania oszustwa w myśl art. 13 § 1 k.k. Ustalając wartość mienia, którego dotyczyło niekorzystne rozporządzenie Sąd przyjął, iż równa się ona ustalonej przez strony cenie „sprzedaży” weksla. Skoro bowiem reprezentanci pokrzywdzonej Spółki akceptowali otrzymanie w zamian za

przeniesienie przysługującej im wierzytelności określonej kwoty, zasadnym jest określenie w ten sposób wartości mienia, którego dotyczyło niekorzystne rozporządzenie.

Sąd stwierdził, że w analizowanych przypadkach są podstawy do przypisania oskarżonym przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. W myśl art. 270 § 2 k.k. karze podlega ten, kto wypełnia blankiet, opatrzony cudzym podpisem, niezgodnie z wolą podpisanego i na jego szkodę albo takiego dokumentu używa. Z poczynionych ustaleń wynika, że J. H. i R. S., mimo pełnej wiedzy o rzeczywistej wysokości zobowiązań (...) Sp. z o.o. wobec każdego z pokrzywdzonych – została im przekazana bowiem cała dokumentacja dotycząca powyższych wierzytelności – nakłonili pokrzywdzonych do wpisania na wekslu kwot nawet dwukrotnie większych od rzeczywistego zobowiązania tej Spółki. Działanie to realizuje znamiona podżegania z art. 18 § 2 k.k. Karalne w myśl powyższego przepisu jest bowiem nakłanianie do popełnienia czynu zabronionego, niekoniecznie osoba nakłaniana swoim zachowaniem wyczerpie znamion przestępstwa (Andrzej Marek. Kodeks karny. Komentarz. LEX, 2010, w. el.).

Zgodnie z art. 11 § 2 k.k., jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów, mając na uwadze powyższe Sąd zastosował kumulatywną kwalifikację w stosunku do każdego z czynów.

Sąd przyjął, że w ramach jednego czynu oskarżeni działali w warunkach czynu ciągłego z art. 12 k.k. Mając na uwadze, że przestępstwa te charakteryzują się podobieństwem w myśl art. 91 § 1 k.k. Sąd połączył je w ciąg przestępstw.

Wymierzając oskarżonym J. H. i R. S. w myśl art. 91 k.k. i w zw. z art. 11 § 3 k.k. jedną karę za powyższe przestępstwa, Sąd oparł się na dyrektywach wymiaru kary z art. 53 k.k.. Sąd miał w szczególności na uwadze, aby dolegliwość kary nie przewyższała stopnia winy i była odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonych. Sąd nie dopatrył się okoliczności wpływających na mniejszy wymiar kary, natomiast na wyższy wymiar kary miała wpływ dotychczasowej kilkukrotnej karalności każdego z oskarżonych, jak również Sąd miał na uwadze ilość zachowań sprawczych popełnionych w ramach czynów ciągłych, jak również ciągu przestępstw. Mając na uwadze, iż wymienione czyny tych oskarżonych zostały popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonym grzywnę obok kary pozbawienia wolności. Ilość stawek dziennych jest adekwatna do wagi popełnionego przez oskarżonego czynu, natomiast wysokość jednej stawki została w myśl art. 33 § 3 k.k. określona przy uwzględnieniu sytuacji majątkowej i osobistej każdego oskarżonego. W ocenie Sądu, kara wymierzona oskarżonym stanowi adekwatną reakcję na popełnione przestępstwa.

W ocenie Sądu, w świetle poczynionych ustaleń istnieją podstawy do przypisania oskarżonemu J. H. przestępstw, opisanych w punkcie **V części dyspozytywnej** wyroku, popełnionych w warunkach ciągu przestępstw Sąd w na podstawie poczynionych w toku postępowania ustaleń na nowo opisał czyny zarzucone przez Prokuratora w punktach: **VII, IX, XI, XV, XVI, XIX, XX, XXXIII części wstępnej** wyroku, stwierdzając, że czyny te wyczerpały znamiona przestępstw z art. 286 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

Sąd stwierdził, że w stosunku do reprezentantów pokrzywdzonych Spółki (...) Sp. z o.o. – W. R. oraz T. E. (...) oraz pokrzywdzonych L. G. (1), A. i K. K. (4), S. W., K. C. nie doszło do realizacji znamienia wprowadzenia w błąd bądź wykorzystania pozostawania przez nich w błędzie. Z ustaleń faktycznych, poczynionych zresztą w oparciu o zeznania tych świadków wynika, że pokrzywdzeni ci nie zadawali w trakcie spotkania z J. H. pytań odnośnie znaczenia użytych w umowie i na wekslu wyrazów. W ocenie Sądu brak jest podstaw do przypisania znamienia choćby wykorzystania pozostawania w błędzie osoby, która nie zaprezentowała przed sprawcą swojej niewiedzy w zakresie prawa wekslowego. Wszelkiego rodzaju umowy zawierane w obrocie gospodarczym, czy też konsumenckim zawierają wielokrotnie sformułowania należące do wąskiej gałęzi prawa – np. prawa bankowego czy lotniczego, i zbyt daleko idącym, zbyt daleko idącym założeniem byłoby traktowanie braku szczegółowego objaśnienia treści umowy i sformułowań wpisywanych na wekslu przez oskarżonych jako wykorzystanie pozostawania strony umowy w błędzie. Natomiast należało przypisać oskarżonym znamię wprowadzenia również w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w stosunku do pokrzywdzonych S. S. (1), M. H. oraz Z. S.. W stosunku do Z tych

pokrzywdzonych oskarżony J. H., jak wynika z poczynionych ustaleń, poczynił podstępne zabiegi mające utwierdzić tych pokrzywdzonych w przekonaniu, że wyraz „bez kosztów” oznacza, że pokrzywdzeni nie poniosą z tytułu zawartych umów żadnych kosztów.

Mając na uwadze całokształt materiału dowodowego, Sąd stwierdził, że oskarżony od początku działał z zamiarem nie dokonania zapłaty ustalonej ceny przeniesienia praw z weksla. Elementem kluczowym dla przypisania zamiaru tzw. oszukańczego była okoliczność, iż wezwanie dłużników do zapłaty niniejszych przypadkach miało charakter wyłącznie pozorny. Z poczynionych w toku postępowania ustaleń wynika, iż odległość dat na pismach o wezwaniu dla dłużnika i dla zbywcy weksla w ośmiu z analizowanych przypadków nie przekraczała kilku dni, K. G. (2) zaś w ogóle nie otrzymał wezwania do zapłaty kwoty z weksla, nadto z poczynionych w toku postępowania ustaleń wynika, iż w rzeczywistości dłużnicy nie zostali we wskazanym terminie wezwani do zapłaty weksla, nie ulega więc wątpliwości, iż czynność wezwania została dokonana w sposób fikcyjny. Mając na uwadze, że przedstawiciele pokrzywdzonych podmiotów odmówili zapłaty kwot wskazanych w wezwaniach, to zachowanie oskarżonych wyczerpało znamiona usiłowania oszustwa w myśl art. 13 § 1 k.k. Ustalając wartość mienia, którego dotyczyło niekorzystne rozporządzenie Sąd przyjął, iż równa się ona ustalonej przez strony cenie „sprzedaży” weksla. Skoro bowiem reprezentanci pokrzywdzonej Spółki akceptowali otrzymanie w zamian za przeniesienie przysługującej im wierzytelności określonej kwoty, zasadnym jest określenie w ten sposób wartości mienia, którego dotyczyło niekorzystne rozporządzenie.

Sąd stwierdził, że w analizowanych przypadkach są podstawy do przypisania oskarżonym przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. W myśl art. 270 § 2 k.k. karze podlega ten, kto wypełnia blankiet, opatrzony cudzym podpisem, niezgodnie z wolą podpisanego i na jego szkodę albo takiego dokumentu używa. Z poczynionych ustaleń wynika, że oskarżony J. H. nakłonił pokrzywdzonych do wpisania na wekslu kwot nawet dwukrotnie większych od rzeczywistej wysokości zobowiązań dłużników, mimo iż został poinformowany o treści porozumienia wekslowego przez każdego z pokrzywdzonych. Działanie to realizuje znamiona podżegania z art. 18 § 2 k.k., karalne w myśl powyższego przepisu jest bowiem nakłanianie do popełnienia czynu zabronionego, niekoniecznie osoba nakłaniana swoim zachowaniem wyczerpie znamion przestępstwa (Andrzej Marek. Kodeks karny. Komentarz. LEX, 2010, w. el.).

Zgodnie z art. 11 § 2 k.k., jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów, mając na uwadze powyższe Sąd zastosował kumulatywną kwalifikację w stosunku do każdego z czynów.

Sąd przyjął, że w ramach jednego czynu oskarżony działał w warunkach czynu ciągłego z art. 12 k.k. Mając na uwadze, że przestępstwa te charakteryzują się podobieństwem w myśl art. 91 § 1 k.k. Sąd połączył je w ciąg przestępstw.

Wymierzając oskarżonemu J. H. w myśl art. 91 k.k. i w zw. z art. 11 § 3 k.k. jedną karę za powyższe przestępstwa, Sąd oparł się na dyrektywach wymiaru kary z art. 53 k.k.. Sąd miał w szczególności na uwadze, aby dolegliwość kary nie przewyższała stopnia winy i była odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonych. Sąd nie dopatrywał się okoliczności wpływających na mniejszy wymiar kary, natomiast na wyższy wymiar kary miała wpływ dotychczasowa dwukrotna karalność oskarżonego J. H., jak również Sąd miał na uwadze ilość zachowań sprawczych popełnionych w ramach czynów ciągłych, jak również ciągu przestępstw. Mając na uwadze, iż wymienione czyny tych oskarżonych zostały popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę obok kary pozbawienia wolności. Ilość stawek dziennych jest adekwatna do wagi popełnionego przez oskarżonego czynu, natomiast wysokość jednej stawki została w myśl art. 33 § 3 k.k. określona przy uwzględnieniu sytuacji majątkowej i osobistej oskarżonego. W ocenie Sądu, kara wymierzona oskarżonym stanowi adekwatną reakcję na popełnione przestępstwa.

W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego J. H. opisane w punkcie **X części wstępnej** wyroku. Sąd opisał na nowo zarzucany oskarżonemu czyn w punkcie **VII części dyspozytywnej** wyroku, kwalifikując go na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oskarżony J. H. doprowadził do zawarcia przez pokrzywdzonego Z. C. dwóch umów sprzedaży weksli i dokonania indosu weksli wystawionych przez J. J. (2) na (...) Sp. z o.o. W ocenie Sądu, zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy daje podstawy do przypisania oskarżonemu J. H., iż

doprowadził on pokrzywdzonego do zbycia praw z weksli, od początku nie mając zamiaru zapłaty ustalonej ceny. W ocenie Sądu zasadnym było przyjęcie, że wartość mienia, którego dotyczyło niekorzystne rozporządzenie jest równoważna ustalonej cenie „sprzedaży” weksla. Skoro bowiem pokrzywdzeni akceptowali otrzymanie w zamian za przeniesienie przysługującej im wierzytelności określonej kwoty, zasadnym jest określenie w ten sposób wartości mienia, którego dotyczyło niekorzystne rozporządzenie. W ocenie Sądu, w świetle poczynionych ustaleń faktycznych nie budzi wątpliwości, że oskarżony od początku nie miał zamiaru zapłaty kwoty ustalonej ceny, o czym świadczy przede wszystkim okoliczność, iż wezwanie pokrzywdzonego do zapłaty sumy wekslowej z dokonaniem potrącenia ustalonej z nimi ceny przeniesienia praw z weksla nastąpiło z poinformowaniem, że dłużniczka odmówiła zapłaty z weksla, tymczasem w rzeczywistości nie otrzymała ona wezwania do zapłaty zanim pismo o wezwaniu do zapłaty dotarło do pokrzywdzonego. Informacja o wezwaniu dłużnika stanowiła zatem jedynie zabieg pozorny, o czym świadczy też mała odległość czasowa, jeżeli chodzi o daty podane na rzekomym wezwaniu skierowanym do dłużniczki, a wezwaniu skierowanym do pokrzywdzonego. Wskazać należy, że w tym przypadku oskarżony J. H. doprowadził pokrzywdzonego do kolejnego niekorzystnego rozporządzenia mieniem z tytułu odstąpienia od wytoczenia przeciwko Z. C. powództwa. W ocenie Sądu, powyższe zachowania oskarżonego łączył jeden zamiar, mając powyższe na uwadze, Sąd stwierdził, że oskarżony ten działał on w warunkach czynu ciągłego z art. 12 k.k.

Wymierzając oskarżonemu za powyższe przestępstwa karę Sąd oparł się na dyrektywach wymiaru kary z art. 53 k.k., mając w szczególności na uwadze, aby dolegliwość kary nie przewyższała stopnia winy i była odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynu. Sąd nie dopatrył się okoliczności wpływających na mniejszy wymiar, natomiast na wyższy wymiar kary miała wpływ w szczególności okoliczność, iż oskarżony był już dwukrotnie dotychczas karany za czyny z art. 286 § 1 k.k. i z art. 230 § 1 k.k. Mając na uwadze, iż czyn oskarżonego J. H. zostały popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę obok kary pozbawienia wolności. Ilość stawek dziennych jest adekwatna do wagi popełnionego przez oskarżonego czynu, natomiast wysokość jednej stawki została w myśl art. 33 § 3 k.k. określona przy uwzględnieniu sytuacji majątkowej i osobistej oskarżonego. Z uwagi na powyższe, kara wymierzona oskarżonemu stanowi w ocenie Sądu adekwatną reakcją karną na popełnione przez niego przestępstwo.

Sąd przypisał oskarżonemu J. H. w punkcie **VII części dyspozytywnej wyroku** ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., opisując na nowo czyny zarzucone przez Prokuratora w punktach **XVIII i XXII części wstępnej** wyroku. Sąd omówił wyżej przyczyny uniewinnienia oskarżonego R. S. (1) od zarzutu popełnienia powyższych czynów.

Z poczynionych ustaleń wynika, że w obu wskazanych powyżej przypadkach doszło do zawarcia umów sprzedaży weksli i dokonania indosu weksli wystawionych przez dłużników na (...) Sp. z o.o. W ocenie Sądu, zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy daje podstawy do przypisania oskarżonemu J. H., iż doprowadził on pokrzywdzonych W. J. oraz I. i F. P. do zbycia praw z weksli, od początku nie mając zamiaru zapłaty ustalonej ceny. W ocenie Sądu zasadnym było przyjęcie, że wartość mienia, którego dotyczyło niekorzystne rozporządzenie jest równoważna ustalonej cenie „sprzedaży” weksla. Skoro bowiem pokrzywdzeni akceptowali otrzymanie w zamian za przeniesienie przysługującej im wierzytelności określonej kwoty, zasadnym jest określenie w ten sposób wartości mienia, którego dotyczyło niekorzystne rozporządzenie. Sąd stwierdził, że całokształt ustalonego stanu faktycznego świadczy o tym, iż zarówno wobec W. J., jak również wobec I. i F. P. oskarżony od początku nie miał zamiaru zapłaty kwoty ustalonej ceny. W stosunku do pokrzywdzonych I. i F. P. oraz W. J. o braku zamiaru zapłaty kwoty ceny przez J. H. już w chwili zawierania z pokrzywdzonymi umowy świadczy wezwanie pokrzywdzonych do zapłaty sumy wekslowej z dokonaniem potrącenia ustalonej z nimi ceny przeniesienia praw z weksla. W rzeczywistości zaś dłużnik I. i F. P. P. nie otrzymał wezwania do zapłaty zanim pismo o wezwaniu do zapłaty dotarło do pokrzywdzonych. Informacja o wezwaniu dłużnika stanowiła zatem jedynie zabieg pozorny, o czym świadczy też mała odległość czasowa, jeżeli chodzi o daty podane na rzekomym wezwaniu skierowanym do P. P., a wezwaniu skierowanym do tych pokrzywdzonych. Natomiast w przypadku pokrzywdzonego W. J., o zamiarze oskarżonego J. H. świadczy fakt, iż do wezwania W. J. do zapłaty kwoty z weksla doszło, bez poczynienia jakichkolwiek prób uzyskania należności od S. O. po odmowie zapłaty przez nią należności, mimo iż z informacji podanych przez W. J. wynikało, iż posiada ona majątek.

Mając na uwadze, iż w obu wymienionych przypadkach została następnie zawarta umowa o współpracę w zakresie dochodzenia wierzytelności, w ocenie Sądu oskarżonemu J. H. można było przypisać wyłącznie działanie polegające na doprowadzeniu pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że oskarżony doprowadził pokrzywdzonych do zawarcia z (...) Sp. z o.o. umowy sprzedaży wierzytelności wynikającej z weksli in blanco, nie mając zamiaru zapłaty ceny sprzedaży oraz doprowadził ich do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu na (...) Sp. z o. o.

W ocenie Sądu brak jest podstaw aby przypisać oskarżonemu J. H. w przypadku dotyczącym pokrzywdzonych I. i F. P. wyczerpanie znamion czynu z art. 270 § 2 k.k. Z zeznań P. P. wynika, iż nie jest on w stanie stwierdzić, czy porozumienie ustne dotyczące weksla wystawionego przez niego obejmowało również koszty i odsetki. Mając na uwadze powyższe oraz brak pisemnej deklaracji wekslowej do weksla wystawionego przez P. P., brak jest podstaw w oparciu o zeznania świadków, aby stwierdzić, że treść porozumienia wekslowego była znana oskarżonemu J. H., a mimo to, aby namawiał on I. i F. P. do uzupełniania weksla niezgodnie z porozumieniem.

Mając na uwadze, iż przestępstwa opisane w punkcie **VII podpunktach 1 i 2 części dyspozytywnej wyroku** ciąg przestępstw zostały popełnione w podobny sposób, Sąd przypisał oskarżonemu J. H. działanie w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k.

Wymierzając oskarżonemu za powyższe przestępstwa w myśl art. 91 k.k. jedną karę, Sąd oparł się na dyrektywach wymiaru kary z art. 53 k.k., mając w szczególności na uwadze, aby dolegliwość kary nie przewyższała stopnia winy i była odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynu. Sąd nie dopatrywał się okoliczności wpływających na mniejszy wymiar, natomiast na wyższy wymiar kary miała wpływ w szczególności okoliczność, iż oskarżony był już dwukrotnie dotychczas karany za czyny z art. 286 § 1 k.k. i z art. 230 § 1 k.k., jak również ilość zachowań sprawczych. Mając na uwadze, iż wymienione czyny oskarżonego J. H. zostały popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę obok kary pozbawienia wolności. Ilość stawek dziennych jest adekwatna do wagi popełnionego przez oskarżonego czynu, natomiast wysokość jednej stawki została w myśl art. 33 § 3 k.k. określona przy uwzględnieniu sytuacji majątkowej i osobistej oskarżonego. Z uwagi na powyższe, kara wymierzona oskarżonemu stanowi w ocenie Sądu adekwatną reakcją karną na popełnione przez niego przestępstwo.

Sąd przypisał oskarżonemu J. H. w punkcie **VIII części dyspozytywnej wyroku** przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., opisując na nowo czyn zarzucony przez Prokuratora w punkcie **VIII części wstępnej** wyroku. Sąd omówił wyżej przyczyny uniewinnienia oskarżonego R. S. (1) od zarzutu popełnienia powyższego czynu.

Zgodnie z ustalonym w niniejszej sprawie stanem faktycznym, doszło do zawarcia przez K. Z. (2) umowy sprzedaży weksla i dokonania indosu weksla wystawionego przez dłużnika na (...) Sp. z o.o. W ocenie Sądu, zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy daje podstawy do przypisania oskarżonemu J. H., iż doprowadził on pokrzywdzonego do zbycia praw z weksla, od początku nie mając zamiaru zapłaty ustalonej ceny. W ocenie Sądu zasadnym było przyjęcie, że wartość mienia, którego dotyczyło niekorzystne rozporządzenie jest równoważna ustalonej cenie „sprzedaży” weksla. Skoro bowiem pokrzywdzeni akceptowali otrzymanie w zamian za przeniesienie przysługującej im wierzytelności określonej kwoty, zasadnym jest określenie w ten sposób wartości mienia, którego dotyczyło niekorzystne rozporządzenie. Sąd stwierdził, że całokształt ustalonego stanu faktycznego świadczy o tym, że oskarżony od początku nie miał zamiaru zapłaty kwoty ustalonej ceny. W ocenie Sądu brak jest podstaw aby przypisać oskarżonemu J. H. wyczerpanie znamion czynu z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k., w braku deklaracji wekslowej nie sposób bowiem stwierdzić, czy porozumienie nie obejmowało również koszty powstałe w związku z dochodzeniem należności, a takie koszty – mając na uwadze, iż kwota wpisana na wekslu nie przekraczała znacznie podstawowej kwoty długu, tj. bez odsetek.

Sąd stwierdził, że są podstawy do przypisania oskarżonemu przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. W myśl art. 270 § 2 k.k. karze podlega ten, kto wypełnia blankiet, opatrzony cudzym podpisem, niezgodnie z wolą podpisanego i na jego szkodę albo takiego dokumentu używa. Z poczynionych ustaleń wynika, że J. H., mimo pełnej wiedzy o rzeczywistej wysokości zobowiązania B. K. (1) nakłonił pokrzywdzonego do wpisania na wekslu kwoty znacznie większej od rzeczywistego zobowiązania tej Spółki. Działanie to realizuje znamiona podlegania z art. 18 § 2

k.k. Karalne w myśl powyższego przepisu jest bowiem nakłanianie do popełnienia czynu zabronionego, niekoniecznie osoba nakłaniana swoim zachowaniem wyczerpie znamion przestępstwa (Andrzej Marek. Kodeks karny. Komentarz. LEX, 2010, w. el.).

Wymierzając oskarżonemu karę za powyższe przestępstwo, Sąd baczył, aby w myśl dyrektyw wymiaru kary zawartych w art. 53 k.k., dolegliwość kary nie przewyższała stopnia winy i była odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynu. Sąd nie dopatrywał się okoliczności wpływających na mniejszy wymiar, natomiast na wyższy wymiar kary miała wpływ w szczególności okoliczność, iż oskarżony był już dwukrotnie dotychczas karany za czyny z art. 286 § 1 k.k. i z art. 230 § 1 k.k., jak również ilość zachowań sprawczych. Mając na uwadze, iż wymienione czyny oskarżonego J. H. zostały popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę obok kary pozbawienia wolności. Ilość stawek dziennych jest adekwatna do wagi popełnionego przez oskarżonego czynu, natomiast wysokość jednej stawki została w myśl art. 33 § 3 k.k. określona przy uwzględnieniu sytuacji majątkowej i osobistej oskarżonego. Z uwagi na powyższe, kara wymierzona oskarżonemu stanowi w ocenie Sądu adekwatną reakcją karną na popełnione przez niego przestępstwo.

Sąd stwierdził brak podstaw do przypisania oskarżonym J. H. i R. S. (1) czynu opisanego w punkcie **I części wstępnej** wyroku. Z poczynionych ustaleń wynika, że celem zabezpieczenia zapłaty należności przez S. B. Z. G. (1) zaproponował mu wystawienie weksla. Na blankiecie weksla dostarczonym S. B. przez Z. G. (1) własnoręcznie wpisał on datę wystawienia „8.09.2000 r.”, kwotę „10.000 zł” oraz słownie „dziesięć tysięcy złotych”, a także słowa: „zapłacę bez protestu”, pod dyktando Z. G. (1). Oskarżony J. H. zawarł ze Z. G. (1) umowę nazwaną umową sprzedaży weksla. Umowa ta miała na celu cesję wierzytelności z weksla na (...) Sp. z o.o. za cenę 8.000 zł. Z. G. (1) indosował też weksel na (...) Sp. z o.o., wpisując na jego odwrocie formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” Następnie S. B. został poinformowany o przeniesieniu praw z weksla na (...) Sp. z o.o. i wezwany do zapłaty kwoty z weksla. (...) Sp. z o.o. podejmowała wobec niego działania mające na celu wyegzekwowanie należności z weksla – w szczególności wniosła pozew o zapłatę przeciwko S. B., które doprowadziły do zapłaty jedynie części należności z weksla. Z. G. (1) był informowany przez J. H., że S. B. nie zapłacił należności z weksla. W ocenie Sądu w tym przypadku brak jest podstaw do stwierdzenia na podstawie ustalonego stanu faktycznego, że działania oskarżonego J. H. w momencie zawierania umowy przeniesienia przez Z. G. (1) wierzytelności zabezpieczonej wekslem jak również przeniesienia praw z weksla w drodze indosu działał, nie mając zamiaru zapłaty należności z tytułu zawartej umowy. Okoliczność ta nie została w toku postępowania udowodniona, zaś wyprowadzenie takiego wniosku na podstawie innych zachowań oskarżonego J. H., które zostały w wyniku niniejszego postępowania uznane za przestępstwa jest zbyt daleko idące, mając na uwadze, że w stosunku do owych przypadków niniejszy przypadek miał odmienny przebieg. W szczególności nie doszło do wezwania Z. G. (1) przez (...) Sp. z o.o. do zapłaty kwoty z weksla na podstawie poszukiwania zwrotnego bez poczynienia prób wyegzekwowania kwoty z weksla od dłużnika. Wskazać należy, że brak również podstawy do przyjęcia, iż Z. G. (1) nie miał żadnej wiedzy w zakresie prawa wekslowego, która to okoliczność mogłaby rzutować na ocenę zachowania J. H. na spotkaniu ze Z. G. (1). Wskazać w szczególności należy, że Z. G. (1) dostarczył do biura (...) Sp. z o.o. weksel zupełny, który zawierał między innymi sformułowanie „ustępuję bez protestu”. Jeżeli nawet przyjąć, iż po zawarciu tejże umowy miało miejsce nierzetelne zachowanie oskarżonego J. H. wobec Z. G. (1), skutki tego zachowania należy oceniać wyłącznie w aspekcie przepisów prawa cywilnego i to na podstawie przepisów regulujących odpowiedzialność cywilnoprawną dłużnika Z. G. (1) przysługuje prawo dochodzenia od niego roszczenia o zapłatę. Nadmienić należy też, że w rozmowie ze Z. G. (1) poprzedzającej przeniesienie praw z weksla uczestniczył wyłącznie oskarżony J. H., oskarżony R. S. (1) nie był obecny podczas tej rozmowy. Sama okoliczność, iż R. S. (1) podpisał się później na umowie „sprzedaży weksla” nie jest miarodajna, aby przypisać mu uczestniczenie w rozmowie ze Z. G. (1) wraz z J. H. i wywieranie jakiegokolwiek wpływu na wynik tego spotkania.

W ocenie Sądu, brak było podstaw do przypisania oskarżonym J. H. i R. S. (1) czynu opisanego w punkcie **II części wstępnej** wyroku. Istotnym jest, że prawomocnymi wyrokami O. S. została uznana za winną popełnienia przestępstw z art. 286 § 1 k.k. popełnionych na szkodę B. Z., A. Z. (1), K. Z. (1), E. Ż., a także przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. Prawomocny wyrok skazujący wiąże Sąd w zakresie, w jakim przypisano w nim określonej osobie popełnienie przestępstwa oraz orzeczono wobec tej osoby określoną karę lub środek karny (tak Tomasz Grzegorzczak.

Komentarz do art. 8 Kodeksu postępowania karnego w: Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Zakamycze 2003 Wydanie III wyd. el., Piotr Hofmański Samodzielność jurysdykcyjna sądu karnego, Katowice 1988 s. s. 213). W takim zakresie, w jakim Sąd karny jest związany rozstrzygnięciem innego organu, wiążący charakter mają także ustalenia faktyczne (tak Piotr Hofmański, Elżbieta Sadzik, Kazimierz Zgryzek w: Komentarz do kodeksu postępowania karnego, C.H. Beck. Warszawa 2011 s. 108). Konsekwencją zatem stwierdzenia przez Sąd Rejonowy w (...) w sprawach przeciwko O. S., że O. S. wykorzystwała weksle złożone przez B. Z., A. Z. (1), K. Z. (1), E. Ż. wraz z dokumentacją o udzielenie kredytu i dla celów zabezpieczenia spłaty kredytu w razie jego udzielenia w celu uzyskania korzyści majątkowej na skutek zbycia tych weksli, jest wywód, iż O. S. zbyła na rzecz (...) Sp. z o.o. weksle, które nie obejmowały przysługującej jej wierzytelności.

Sąd podziela pogląd, wyrażony przez dr P. M. (2) (Weksel własny in blanco, Warszawa 2002, s. 96 i nast.), że dla bytu weksla in blanco miarodajny jest fakt istnienia zobowiązania podpisującego weksel wyrażające się w szczególności w porozumieniu wekslowym. Poczynienie więc ustaleń, iż w rzeczywistości osobie podającej się za wierzyciela, nie przysługiwała wierzytelność zabezpieczona wekslem, rodzi konsekwencje na gruncie prawnokarnym, w szczególności możliwości przypisania oskarżonemu znamienia doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Pojęcie rozporządzenia mieniem, mogące stanowić znamię czynnościowe przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. nie ogranicza się do rozumowania tego pojęcia w doktrynie prawa cywilnego jako czynności cywilnoprawnej. Za właściwe należy uznać szerokie rozumowanie tego pojęcia w prawie karnym przy uwzględnieniu dyspozycji o charakterze faktycznym, za jaką uznać należy m. n. powierzenie mienia pracownikowi zatrudnionemu na podstawie umowy o pracy bądź na podstawie innych umów cywilnoprawnych, w sytuacji, gdy pracownik ten za pomocą szeregu zabiegów oszukańczych prowadzi do zawarcia takiej umowy i dąży do powierzenia mu tego mienia, od początku nie mając zamiaru wykonania zobowiązania wynikającego z przedmiotowej umowy. Zatem za rozporządzenie mieniem należy uznać dla celów rozważenia wyczerpania znamion przestępstwa oszustwa „każdą dyspozycję dotyczącą mienia, niezależnie od cywilnoprawnego charakteru tej czynności” (W. Cieślak „Rozporządzenie mienia” jako znamię przestępstwa wymuszenia rozbójniczego, Palestra 1995/11-12/48), mając na uwadze, czy osoba ta miała być uprawniona do dokonania tej dyspozycji (tak A.N. P. (Prok i Pr 2005/10/63-81), O. G. (Prok i Pr 2002/9/7-13), W. C. (R. (...)). Nie ulega wątpliwości, że rozporządzeniem mieniem jest czynność z zakresu zobowiązań w postaci przeniesienia wierzytelności, a także dyspozycja z zakresu prawa wekslowego (tak J. Biednarzak, Przestępstwo oszustwa w polskim prawie karnym, Warszawa 1971, s.70 i nast.). Skoro zatem O. S. nie przysługiwała wierzytelność względem B. Z., A. Z. (1), K. Z. (1), E. Ż., A. B. (1), nie mogła ona dokonać niekorzystnego rozporządzenia swoim czy cudzym mieniem na skutek zawarcia umowy przeniesienia wierzytelności jak również w wyniku indosu przedmiotowych weksli. Zaznaczyć należy, że brak jest podstaw aby przypuszczać, że J. H. miał świadomość tego, iż O. S. nie przysuguje względem wskazanych osób żadna wierzytelność.

Sąd stwierdził również brak podstaw do przypisania oskarżonym J. H. i R. S. (1) czynu opisanego w punkcie **III części wstępnej** wyroku. Z poczynionych ustaleń wynika, że M. M. (2), początkowo zawarł z (...) Sp. z o.o. umowę sprzedaży weksla oraz dokonał indosu weksla wystawionego przez R. M. (2) na (...) Sp. z o.o. Po wezwaniu do zapłaty sumy wekslowej R. M. (2) w imieniu (...) Sp. z o.o. poinformował (...) Sp. z o.o., że zadłużenie zostało uregulowano w zakresie kwoty 7.200 zł oraz wskazał, że Spółka ma zastrzeżenia do kwoty na fakturze nr (...). (...) Sp. z o.o., złożyła pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. o zapłatę kwoty 20.000 zł wynikającej z weksla, ostatecznie pozew ten zwrócono z powodu nieopłacenia wpisu sądowego. Następnie doszło do zawarcia przez M. M. (2) z (...) Sp. z o.o. w miejsce umowy sprzedaży weksla umowy o dochodzeniu roszczeń finansowych z weksla w imieniu M. M. (2) z tytułu nieuregulowanych przez (...) Sp. z o.o. należności wynikających faktur VAT. W dniu 23 kwietnia 2002r. (...) Sp. z o.o. złożyła ponownie pozew o zapłatę w imieniu M. M. (2) przeciwko (...) Sp. z o.o. do Sądu Rejonowego w G., wydano nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym zgodnie z żądaniem pozwu w sprawie o sygn. akt VII GNc 6237/02. W ramach zawartej umowy o współpracę M. M. (2) zwrócił się do (...) Sp. z o.o. o dochodzenie należności w kwocie przeciwko D. P. i M. M. (6), na skutek pozwu wniesionego przez (...) Sp. z o.o. Sąd Rejonowy dla W. wydał w dniu 4 kwietnia 2003r. (sygn. akt I Nc 5431/02) nakaz zapłaty kwoty 2.999,99 zł. Mając na uwadze powyższe ustalenie, brak jest w ocenie Sądu podstaw, aby kwalifikować działania oskarżonego J. H. – z materiału dowodowego nie wynika, aby

oskarżony R. S. (1) był obecny podczas któregośkolwiek ze spotkań M. M. (2) z J. H., jako działanie realizujące znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Z zeznań świadka M. M. (2) nie wynika, aby nie miał on możliwości zapoznania się z postanowieniami przedmiotowej umowy, brak jest również podstaw, aby stwierdzić na podstawie zeznań tego świadka, że oskarżony J. H. w tym przypadku czynił podstępne zabiegi, aby wywołać u niego błędne wyobrażenie co do treści zawartej umowy i skutków prawnych wynikających z jej postanowień. O ile zaś w przypadku procedury związanej z obrotem wekslami mogą występować specjalistyczne sformułowania, znajomość znaczenia których nie musi być znana przeciętnemu człowiekowi, o tyle sformułowania zawarte w w/w umowie o współpracę, choć wyrażone językiem prawniczym, nie zawierały tak zawiłych konstrukcji, aby nie można było zrozumieć konsekwencji prawnych postanowień przedmiotowej umowy.

W ocenie Sądu, zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie dostarczył również podstaw do przypisania oskarżonym J. H. i R. S. (1) czynu opisanego w punkcie **IV części wstępnej** wyroku. W wyniku postępowania nie zostało udowodnione istnienie zobowiązania S. D. wobec W. P. (1). Skoro zatem W. P. (1) nie przysługiwała wierzytelność względem S. D., brak jest podstaw aby stwierdzić, że doszło do doprowadzenia W. P. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na skutek zawarcia umowy przeniesienia wierzytelności jak również w wyniku indosu przedmiotowego weksla. Podkreślić należy, że po zawarciu przedmiotowej umowy (...) Sp. z o.o. podjęła czynności windykacyjne wobec S. D., w szczególności wezwała S. D. do zapłaty kwoty 31.000 zł na podstawie wystawionego przez niego weksla na zlecenie W. P. (1). (...) Sp. z o.o. wniosła do Sądu Okręgowego w Ś. pozew o zapłatę sumy wekslowej przeciwko S. D.. Podkreślić należy, że z materiału dowodowego nie wynika, aby oskarżony R. S. (1) był obecny podczas spotkania W. P. (1) z J. H.. Mając powyższe na uwadze, nie ma żadnych podstaw, aby stwierdzić, iż oskarżeni dopuścili się czynu z art. 286 § 1 k.k.

Sąd stwierdził również brak podstaw do przypisania oskarżonym J. H. i R. S. (1) czynu opisanego w punkcie **XII części wstępnej** wyroku. Sąd na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego stwierdził, że z całą pewnością nie istnieje zobowiązanie K. S. (1) wobec Z. G. (3). Przede wszystkim wskazać należy, że K. S. (1) wystawiła weksel in blanco ze świadomością, iż będzie on zabezpieczał jej przyszłe zobowiązania wobec jej pracodawczyni D. B. (2) (wówczas O.). Nawet gdyby zobowiązanie z weksla powstało – co nie zostało udowodnione w toku niniejszego postępowania, osobą uprawnioną do żądania świadczenia byłaby D. B. (2). K. S. (1) nie wyrażała zgody na zapłatę jakichkolwiek należności zabezpieczonych wekslem Z. G. (3), a weksel nie został zbyty zgodnie z zasadami Prawa wekslowego. Skoro zatem Z. G. (3) nie przysługiwała wierzytelność względem K. S. (1), brak jest podstaw aby stwierdzić, że doszło do doprowadzenia Z. G. (3) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na skutek zawarcia umowy przeniesienia wierzytelności jak również w wyniku indosu przedmiotowego weksla. Nadto, skutkiem stwierdzenia, że porozumienie wekslowe między Z. G. (3) a K. S. (1) nie istniało, jest stwierdzenie braku podstaw do przypisania oskarżonemu J. H. nakłonienia Z. G. (3) do wypełnienia weksla niezgodnie z porozumieniem wekslowym. Z materiału dowodowego wynika też, że oskarżony R. S. (1), który przebywał podczas spotkania Z. G. (3) i D. B. (2) z J. H. w pokoju nie uczestniczył w rozmowie. Mając powyższe na uwadze, nie ma żadnych podstaw, aby stwierdzić, iż oskarżeni dopuścili się zarzucanego im czynu.

Nie zaszyły, w ocenie Sądu podstawy do przypisania oskarżonym J. H. i R. S. (1) czynu opisanego w punkcie **XXI części wstępnej** wyroku. Zgodnie z postawionym przez Prokuratora zarzutem oskarżeni J. H. i R. S. (1) mieli doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 50.000 zł udziałowców (...) Przedsiębiorstwa (...) – (...) Spółki z o.o. z siedzibą w Z. przy ul. (...) B. J. w kwocie 15.000 zł, M. J. (1) w kwocie 15.000, J. Z. (1) w kwocie 10.000 zł oraz Z. Ś. w kwocie 10.000 zł, wprowadzając ich w błąd co do zamiaru wywiązania się z zawartych w dniu 2 października 2002 r. umów zbycia należących do nich udziałów i zapłaty im ceny sprzedaży należących do nich udziałów Spółki, czym działali na ich szkodę, popełniając czyn z art. 286 § 1 k.k. W ocenie Sądu, w świetle poczynionych ustaleń faktycznych zarzut ten jest niezasadny, przyjęciu, iż w chwili zawierania przedmiotowych umów istniało porozumienie co do zapłaty kwot wskazanych w umowach sprzeciwia się bowiem fakt, że z uwagi na sytuację Spółki (...) Sp. z o.o. B. J. postanowiła znaleźć nabywcę udziałów Spółki, a ich nabycie w rzeczywistości odbywało się za „przysłowiową złotówkę”. Na marginesie zauważyć należy, że udziały (...) nie zostały ostatecznie zbyte na rzecz innego podmiotu.

Mając na uwadze, iż oskarżony H. D. (1) miał działać przy popełnieniu tego przestępstwa wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym J. H., Sąd z powyższych przyczyn uniewinnił tego oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie **XLIX części wstępnej** wyroku.

Nie zaszyły, w ocenie Sądu podstawy do przypisania oskarżonym J. H. i R. S. (1) czynu opisanego w punkcie **XXIII części wstępnej** wyroku. W wyniku postępowania nie zostało udowodnione istnienie zobowiązania P. T. wobec M. K. (1), na etapie oceny dowodów Sąd stwierdził, że twierdzenia M. K. (1) co do istnienia zobowiązania P. T. wobec niej w takiej wysokości są gołosłowne. Skutkiem ustalenia, że M. K. (1) nie przysługiwała wierzytelność względem P. T., jest stwierdzenie, iż znamię doprowadzenia M. K. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na skutek zawarcia umowy przeniesienia wierzytelności jak również w wyniku indosu przedmiotowego weksla nie zostało zrealizowane. Podkreślić należy, że po zawarciu przedmiotowej umowy (...) Sp. z o.o. podjęła czynności windykacyjne wobec P. T., w szczególności osoby z (...) Sp. z o.o. okazały P. T. weksel i żądały jego wykupu. Podkreślić należy, że z materiału dowodowego nie wynika, aby oskarżony R. S. (1) uczestniczył w rozmowie J. H. z M. K. (1) i G. K. (2).

Nie zaszyły, w ocenie Sądu podstawy do przypisania oskarżonym J. H. i R. S. (1) czynu opisanego w punkcie **XXIV części wstępnej** wyroku. W wyniku skrupulatnie przeprowadzonej oceny zeznań wszystkich świadków Sąd stwierdził, że brak jest podstaw, aby stwierdzić, że na chwilę zgłoszenia się przez G. G. (1) do (...) Sp. z o.o. zobowiązanie M. K. (2) wobec niego jeszcze istniało. Ustalenie w zakresie braku istnienia wierzytelności M. K. (2) wobec G. G. (1) zabezpieczonej wekslem w chwili zgłoszenia się G. G. (1) do (...) Sp. z o.o. skutkowało stwierdzeniem, że oskarżonemu J. H. nie sposób przypisać znamienia doprowadzenia G. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na skutek zawarcia umowy przeniesienia wierzytelności jak również w wyniku indosu przedmiotowego weksla nie zostało zrealizowane. Szczegółowe rozważania w zakresie znamion przestępstwa oszustwa Sąd zawarł we wcześniejszej części uzasadnienia. Podkreślić należy, że po zawarciu przedmiotowej umowy (...) Sp. z o.o. podjęła czynności windykacyjne wobec M. K. (2), kontaktując się z nim i wzywając go do wykupu weksla. Wówczas M. K. (2) poinformował, że żądanie nie jest zasadne. Z materiału dowodowego nie wynika nadto, aby oskarżony R. S. (1) był obecny podczas rozmowy J. H. z G. G. (1).

Nie zaszyły, w ocenie Sądu podstawy do przypisania oskarżonym J. H. i R. S. (1) czynu opisanego w punkcie **XXIX części wstępnej** wyroku. Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności na podstawie zeznań świadków Sąd stwierdził, że J. D. (2) nie przysługiwała wobec M. M. (3) wierzytelność zabezpieczona wekslem. Nadto, mając na uwadze, iż weksel został wystawiony przez M. M. (3) pod przymusem, oświadczenie woli M. M. (3), wyrażone w czynności złożenia podpisu na blankiecie wekslowym, jako złożone w wyniku groźby, należy uznać za dotknięte wadą oświadczenia woli (tak też M. G., Nieważność i inne przypadki wadliwości czynności prawnych w kontekście odpowiedzialności prawnokarnej, Prok. i Pr. 2004/9 s. 79). Mając powyższe na uwadze, nie sposób przyjąć, aby na skutek zawarcia umowy przeniesienia wierzytelności jak również w wyniku indosu przedmiotowego weksla doszło do doprowadzenia J. D. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Na marginesie podkreślić należy, że nawet gdyby przyjąć, iż zobowiązanie M. M. (3) rzeczywiście istniało, M. D. (1) nie byłaby osobą uprawnioną do wypełnienia weksla, weksel nie został na nią przeniesiony zgodnie z przepisami Prawa wekslowego. Szczegółowe rozważania w zakresie znamion przestępstwa oszustwa Sąd zawarł we wcześniejszej części uzasadnienia. Nie ma również podstaw, aby przyjąć na podstawie poczynionych ustaleń, że oskarżony R. S. (1) był obecny podczas rozmowy J. H. z M. i M. D. (3).

W ocenie Sądu, zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie dostarczył również podstaw do przypisania oskarżonym J. H. i R. S. (1) czynu opisanego w punkcie **XXXII części wstępnej** wyroku. Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie postępowania dowodowego Sąd stwierdził, że wierzytelność R. F. wobec D. G. (1) wynosiła w rzeczywistości nie więcej niż 2.000 zł. Mając na uwadze okoliczności w jakich doszło do złożenia przez D. G. (1) podpisu na blankiecie wekslowym, czynność tę należy uznać za dokonaną pod przymusem, zatem oświadczenie woli D. G. (1) dotknięte było wadą oświadczenia woli (M. G., Nieważność i inne przypadki wadliwości czynności prawnych w kontekście odpowiedzialności prawnokarnej, Prok. i Pr. 2004/9 s. 79). Konsekwencją powyższych rozważań jest wywód, że R. F. nie przysługiwało uprawnienie do dochodzenia na podstawie weksla wierzytelności względem D.

G. (1), zatem brak jest podstaw do przyjęcia, że J. H. swoim zachowaniem wyczerpał znamię doprowadzenia R. F. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wyniku zawarcia umowy przeniesienia wierzytelności jak również w wyniku indosu przedmiotowego weksla. Podkreślić należy, że po zawarciu przedmiotowej umowy (...) Sp. z o.o. podjęła czynności windykacyjne względem D. G. (1), w szczególności wezwała ją do zapłaty kwoty z weksla. D. G. (1) wówczas poinformowała oskarżonego J. H. o braku podstaw do dochodzenia od niej kwoty w wysokości wskazanej na wekslu. Mając powyższe na uwadze, nie ma żadnych podstaw, aby stwierdzić, iż oskarżeni dopuścili się czynu z art. 286 § 1 k.k.

Sąd stwierdził, że nie zachodzą również podstawy do przypisania oskarżonym J. H. i R. S. (1) czynu opisanego w punkcie **XXXIV części wstępnej** wyroku. Podobnie jak w powyżej opisanych przypadkach, Sąd stwierdził na podstawie szeregu przeprowadzonych w sprawie dowodów, że brak jest dowodów, potwierdzających przysługiwanie Z. G. (5) wierzytelności względem M. K. (7). Z nagrania będącego dowodem w sprawie wynika też ponad wszelką wątpliwość, że Z. G. (5) przedstawiał sytuację w taki sposób, aby doprowadzić do zbycia weksla, w szczególności podawał nieprawdziwe informacje o istnieniu zobowiązania, jak również o stanie majątkowym M. K. (7). Skoro zatem Z. G. (5) nie przysługiwała wierzytelność względem M. K. (7), nie sposób przyjąć, aby oskarżeni J. H. i R. S. (1) na skutek zawarcia w imieniu (...) Sp. z o.o. umowy przeniesienia wierzytelności jak również w wyniku indosu przedmiotowego weksla doprowadzili Z. G. (5) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Mając powyższe na uwadze, nie ma żadnych podstaw, aby stwierdzić, iż oskarżeni dopuścili się czynu z art. 286 § 1 k.k.

Brak jest, w ocenie Sądu podstaw do przypisania oskarżonym J. H. i R. S. (1) czynu opisanego w punkcie **XXXV części wstępnej** wyroku. Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie należy stwierdzić, że nie ma podstaw, aby przyjąć, że I. S. (2) rzeczywiście przysługiwała wierzytelność względem R. P. (3). Mając na uwadze, iż na spotkaniu z J. H. I. S. (1) podawała nieprawdziwe dane, przedstawiając inaczej niż w rzeczywistości zarówno sytuację finansową R. P. (3) jak również ukryła okoliczność pobytu poza granicami Polski, dążąc do wprowadzenia nabywcy weksla w błąd. W świetle powyższego, brak jest podstaw do przyjęcia, że oskarżeni J. H. i R. S. (1) doprowadzili I. S. (1) na skutek zawarcia w imieniu (...) Sp. z o.o. umowy przeniesienia wierzytelności jak również w wyniku indosu przedmiotowego weksla do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Sąd stwierdził, że zarzuty Prokuratora opisane w **punktach XXXVI-XXXVII części wstępnej** wyroku są niezasadne. Z poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych, zarówno w oparciu o zeznania A. M. (1) i M. D. (2), jak również S. Ł. (1), wynika, że do zawarcia umowy w przedmiocie przeniesienia praw z weksla jak również indosu weksla doszło podczas spotkania S. Ł. (1) z wymienionymi osobami, podczas którego oskarżeni J. H. i R. S. (1) nie byli obecni, wynika to z całą pewnością z zeznań tych świadków. Dla przypisania znamion przestępstwa oszustwa miarodajne jest stwierdzenie, że sprawca podejmował pewną aktywność celem doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, którego bezpośrednim skutkiem jest doprowadzenie do takowego rozporządzenia mieniem, zaś w obu tych przypadkach przyjęcie takiego działania oskarżonych, mając na uwadze ich nieobecność podczas dokonywania czynności prawnej przeniesienia praw z weksla, jest w zupełności pozbawione podstaw. Mając powyższe na uwadze, Sąd stwierdził, iż nie zachodzą podstawy do przypisania oskarżonym zarzucanych mu czynów, wskazanych powyżej.

Sąd stwierdził również brak podstaw do przypisania oskarżonemu J. H. czynu opisanego w punkcie **XXXIX części wstępnej** wyroku. Z poczynionych ustaleń wynika, że G. Z., zawarł z (...) Sp. z o.o. w miejsce umowy sprzedaży weksla umowy o dochodzeniu roszczeń finansowych z weksla w imieniu G. Z. z weksla wystawionego przez R. M. (1). G. Z. po raz kolejny u Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 5 § 2 k.p.k., nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego. Zasada in dubio pro reo ma zastosowanie wówczas, gdy pomimo przeprowadzenia wszystkich dostępnych dowodów, pozostają w dalszym ciągu niewyjaśnione okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Wówczas Sąd dokonuje ustaleń faktycznych, nie czyniąc niekorzystnych dla oskarżonego domniemań. Na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego w niniejszej sprawie można wyprowadzić co najmniej dwie wersje zdarzeń. Mogło być tak, że J. H. bądź inna osoba na jego polecenie wypełniła wskazane weksle na maszynie do pisania, jednakże również nie można wykluczyć tego, że O. S., wypełniła przedmiotowe weksle jeszcze przed spotkaniem z J. H. w biurze (...) Sp. z o.o. Fakt, iż wyrokiem z dnia 19 lutego

2008 r. O. S. została skazana przez Sąd Rejonowy w (...), sygn. akt II K 33/07 za czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. nie eliminuje wątpliwości wyrażonych powyżej. Z uwagi na powyższe wywody, Sąd stwierdził, że w myśl powołanego przepisu nie ma podstaw na gruncie prawnokarnym, aby poczynić niekorzystne dla oskarżonego J. H. ustalenia w tym zakresie.

dał się do biura (...) Sp. z o.o. w celu zawarcia umowy. J. H. zapewnił go, że zgodnie z umową G. Z. poniesie jedynie koszty prowizji w wysokości 10 % oraz 22 % podatku VAT od każdej wyegzekwowanej kwoty. G. Z. otrzymał do podpisania umowę o współpracy w zakresie dochodzenia roszczeń finansowych. Zgodnie z § 6 ust. 1 umowy, zleceniodawcy należało się wynagrodzenie prowizyjne w wysokości 10 % od każdej uzyskanej od dłużnika kwoty. Pozostałe po potrąceniu wynagrodzenia oraz kosztów sądowych kwoty miały zostać przekazane zleceniodawcy. Zgodnie zaś z § 6 ust. 3 umowy zleceniodawca zrzeka się na rzecz zleceniobiorcy zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego, klauzulowego i egzekucyjnego, a także kosztów sądowych i egzekucyjnych, w wypadku gdy pokrywał je zleceniobiorca. Zgodnie z § 6 ust. 3 umowy każdorazowa zapłata dłużnika na konto zleceniobiorcy, która nie stanowi pełnego zaspokojenia należności oraz wszystkich poniesionych kosztów, w pierwszej kolejności zaliczana będzie na pokrycie poniesionych przez zleceniodawcę kosztów (kosztu opłaty jednorazowej, ujętej w ust. 2, koszty zastępstw prawnych, koszty sądowe, koszty zaliczki komorniczej). G. Z. czytelnie podpisał tę umowę. Następnie G. Z. pod dyktando J. H. wypełnił awers weksła, wpisując miejsce i datę wypełnienia weksła oraz datę płatności weksła 15 maja 2002r. Na rewersie weksła G. Z. wpisał pod dyktando J. H. formułę „ustępuję bez kosztów na zlecenie (...) Sp. z o.o.” i złożył czytelny podpis. R. M. (1) został pismem datowanym dniem 17 maja 2002r. wezwany przez (...) Sp. z o.o. do zapłaty należności w kwocie 8.100 zł, wynikającej z weksła. R. M. (1) dokonał wpłaty pieniędzy w łącznej kwocie 4.400 zł na rzecz (...) Sp. z o.o. – w dniu 17 września 2002 r. przekazał gotówką 1.700 zł W. P. (2), działającemu jako przedstawiciel (...) Sp. z o.o., zaś kwotę 2.700 zł wpłacił przelewem na konto Spółki. R. M. (1) zapłacił bezpośrednio G. Z. kwotę 2.700 zł. W dniu 22 maja 2002 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez radcę prawnego S. A. złożyła pozew do Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieście o zapłatę przez R. M. (1) kwoty 8.100 zł wynikającej z weksła. G. Z. nie otrzymał pieniędzy z tytułu zawarcia przedmiotowej umowy. Mając na uwadze powyższe ustalenia, brak jest w ocenie Sądu podstaw, aby kwalifikować działania oskarżonego J. H. jako działanie realizujące znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Z zeznań świadka G. Z. nie wynika, aby nie miał on możliwości zapoznania się z postanowieniami przedmiotowej umowy, brak jest również podstaw, aby stwierdzić na podstawie zeznań tego świadka, że oskarżony J. H. w tym przypadku czynił podstępne zabiegi, aby wywołać u niego błędne wyobrażenie co do treści zawartej umowy i skutków prawnych wynikających z jej postanowień. O ile zaś w przypadku procedury związanej z obrotem weksłami mogą występować specjalistyczne sformułowania, znajomość znaczenia których nie musi być znana przeciętnemu człowiekowi, o tyle sformułowania zawarte w w/w umowie o współpracę, choć wyrażone językiem prawniczym, nie zawierały tak zawiłych konstrukcji, aby nie można było zrozumieć konsekwencji prawnych postanowień przedmiotowej umowy.

Natomiast zachowanie opisane w punkcie **VI części wstępnej** wyroku nie wypełnia, w ocenie Sądu znamion przestępstwa. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że między J. K., prowadzącym firmę pod nazwą (...) a (...) Sp. z o.o. została zawarta umowa kolportażu ulotek, J. K. upoważnił M. K. (4) do wystawienia w jego imieniu weksła in blanco. M. K. (4) podpisała umowę o współpracę oraz wystawiła weksel in blanco oraz sporządziła deklarację wekslową, zgodnie z którą przedmiotowy weksel in blanco mógł zostać wypełniony w przypadku niewykonania zobowiązania do kwoty 18.000 zł. J. K. wykonał zobowiązania wynikające z tej umowy, jednak nie uzyskał zapłaty od (...) Sp. z o.o. W dniu 10 października 2002 r. J. K. złożył do Sądu Rejonowego w O. pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. o zapłatę kwoty 19.355,52 zł. W dniu 25 listopada 2002 r. Sąd Rejonowy w O. Wydział I Cywilny wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu od którego (...) Sp. z o.o. wniosła zarzuty i podnosiła, że brak uregulowania należności wskazanej w pozwie wynika z tego, że (...) Sp. z o.o. przysługuje wierzytelność wobec J. K. w kwocie 65.000 zł, wynikająca z weksła nabytego w drodze indosu od A. N.. Zarzuty te zostały odrzucone z powodu nie wniesienia opłaty przez (...) Sp. z o.o. Następnie W dniu 30 września 2002 r. (...) Sp. z o.o. złożyła do Sądu Okręgowego w O. pozew przeciwko J. K. o zapłatę z weksła kwoty 65.000 zł, do pozwu został dołączony oryginał weksła wystawiony przez M. K. (4), na którym wpisana została suma wekslowa w kwocie 65.000 zł, wskazano w nim, że weksel został wystawiony na zlecenie A. N., miejsce

wypełnienia – O., data wypełnienia – 9 lutego 2002 r., data płatności sumy wekslowej – 7 lipca 2002r. Na rewersie weksla zamieszczono formułę „ustępuję bez odpowiedzialności na zlecenie okaziciela” i podpisano (...). Następnie pismem z dnia 22 listopada 2002 r. (...) Sp. z o.o. cofnęła pozew. Sad Okręgowy w O. zarządzeniem z dnia 13 listopada 2002r. (V GC 363/02) zwrócił pozew (...) Sp. z o.o. z powodu nieziszczenia wpisu sądowego.

W ocenie Sądu, mimo iż ustalony w tej sprawie stan faktyczny jest podobny do sytuacji z (...) Sp. z o.o., nie sposób przyjąć, aby doszło choćby do usiłowania przestępstwa oszustwa sądowego, jak również znamion przestępstwa z art. 270 § 1 k.k., a to z następujących powodów.

W myśl art. 13 § 1 k.k., odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje. Mając na uwadze, specyfikę zarzutu tzw. oszustwa sądowego, należy stwierdzić, że czyn sprawcy wkracza w fazę usiłowania doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wówczas, gdy poprze on swoje nieprawdziwe twierdzenia o zasadności roszczenia fałszywym dowodem w postaci weksla, uzupełnionego niezgodnie z porozumieniem. W rozpatrywanej zaś sytuacji nie doszło do oceny przez Sąd zasadności powództwa w postępowaniu nakazowym – co wypełniałoby znamię wprowadzenia w błąd, mając na uwadze specyfikę postępowania nakazowego, w którym nie bada się dowodów na okoliczność zasadności roszczenia. Sąd dokonał bowiem zwrotu pozwu wyłącznie z powodów formalnych z powodu braku stosownej opłaty. Pozew zwrócony, w myśl art. 130 § 2 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 187 § 1 k.p.c. nie wywołuje zaś żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pozwu do sądu.

Podzielić należy stanowisko, że zabiegi polegające m.in. nawet na nakreśleniu fałszyfikatu podpisu wystawcy, czy uzupełnieniu weksla w sposób niezgodny z porozumieniem albo przez osobę nie upoważnioną przez wystawcę wyczerpują znamiona przestępstwa z art. 270 § 2 k.k., nie zaś przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. (tak m.in. Sąd Apelacyjny w Katowicach w postanowieniu z dnia 20 lutego 2013 r., sygn. II AKz 34/13, KZS 2013/7-8/106). Nadto należy wskazać, iż w toku niniejszego postępowania ustalono, iż przedmiotowy weksel został wypełniony przez nieustaloną osobę, zaś do posłużenia się przedmiotowym wekslem w toku postępowania nie doszło, mając na uwadze zwrot pozwu wniesionego przez (...) Sp. z o.o. W ocenie Sadu, mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, brak było również podstaw, aby przypisać oskarżonym J. H. i R. S. (1) czyn polegający na usiłowaniu dokonania posłużenia się blankietem wekslowym wypełnionym niezgodnie z porozumieniem. Złożyli bowiem w imieniu (...) Sp. z o.o. oświadczenie o cofnięciu pozwu, choć został on wrócony z innego powodu. Zgodnie zaś z art. 15 § 1 k.k. nie podlega karze za usiłowanie, kto dobrowolnie odstąpił od dokonania lub zapobiegł skutkowi stanowiącemu znamię czynu zabronionego.

W ocenie Sądu, zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie dostarczył również podstaw do przypisania oskarżonemu J. H. czynu opisanego w punkcie **XXXVIII części wstępnej** wyroku. Zgodnie z zarzutem, oskarżony miał wypełnić niezgodnie z wolą wystawcy A. B. (1), B. Z., A. Z. (1), K. Z. (1), E. Ż. pięć weksli in blanco wystawionych na zlecenie O. S. działając w ten sposób, że mając świadomość co do rzeczywistej kwoty do jakiej można było wypełnić przedmiotowe weksle in blanco wpisał łączną kwotę 62.000 zł zawiązując w ten sposób łączną sumę wekslową z 9.500 zł do 62.000 zł, wyczerpując znamiona przestępstwa z art. 270 § 2 k.k. Tymczasem, z poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych wynika, że O. S. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 9 października 2003r. została uznana za winną popełnienia przestępstwa oszustwa m. in. na szkodę T. K. (2), K. Z. (1), B. Z.. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 10 lutego 2004r. (sygn. akt II K 1350/03) O. S. została skazana za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione na szkodę A. Z. (1) i E. Ż.. O. S. w toku postępowania przyznała się zresztą do dokonania tych przestępstw. Ustalonym zostało również, że weksle wystawione przez wskazane wyżej osoby zostały wypełnione pismem maszynowym, maszyna do pisania, na której weksle zostały wypełnione, nie została ustalona. Oskarżony J. H. zaprzeczył natomiast, jakoby wypełnił przedmiotowe weksle bądź nakazał innej osobie ich wypełnienie.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 5 § 2 k.p.k., nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego. Zasada in dubio pro reo ma zastosowanie wówczas, gdy pomimo przeprowadzenia wszystkich dostępnych dowodów, pozostają w dalszym ciągu niewyjaśnione okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Wówczas Sąd dokonuje ustaleń faktycznych, nie czyniąc niekorzystnych dla oskarżonego domniemań. Na podstawie

całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego w niniejszej sprawie można wyprowadzić co najmniej dwie wersje zdarzeń. Mogło być tak, że J. H. bądź inna osoba na jego polecenie wypełniła wskazane weksle na maszynie do pisania, jednakże również nie można wykluczyć tego, że O. S., wypełniła przedmiotowe weksle jeszcze przed spotkaniem z J. H. w biurze (...) Sp. z o.o. Fakt, iż wyrokiem z dnia 19 lutego 2008 r. O. S. została skazana przez Sąd Rejonowy w (...), sygn. akt II K 33/07 za czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. nie eliminuje wątpliwości wyrażonych powyżej. Z uwagi na powyższe wywody, Sąd stwierdził, że w myśl powołanego przepisu nie ma podstaw na gruncie prawnokarnym, aby poczynić niekorzystne dla oskarżonego J. H. ustalenia w tym zakresie.

W ocenie Sądu, nie ma podstaw do Sąd stwierdził również brak podstaw do przypisania oskarżonym J. H. i R. S. (1) czynu opisanego w punkcie **XLIII części wstępnej** wyroku. Z poczynionych ustaleń wynika, że doszło do zawarcia przez W. W. (1) z (...) Sp. z o.o. umowy cesji wierzytelności wobec H. K.. Na podstawie § 2 tej umowy (...) z o.o. zobowiązała się zapłacić W. W. (1) przelewem kwotę 90.000 zł w terminie 14 dni. Zgodnie zaś z § 4 umowy: „spłata zobowiązania wynikającego ze sprzedanej wierzytelności obciąża dłużnika. Cedent ponosi odpowiedzialność za wypłacalność dłużnika”. Przed podpisaniem umowy cesji wierzytelności W. W. (1) otrzymał natomiast od J. H. zapewnienie zapłaty ceny w terminie wskazanym w umowie. Z zeznań świadka W. W. (1) nie wynika, aby nie miał on możliwości zapoznania się z postanowieniami przedmiotowej umowy, brak jest również podstaw, aby stwierdzić na podstawie zeznań tego świadka, że oskarżony J. H. w tym przypadku czynił podstępne zabiegi, aby wywołać u niego błędne wyobrażenie co do treści zawartej umowy i skutków prawnych wynikających z jej postanowień. O ile zaś w przypadku procedury związanej z obrotem weksłami mogą występować specjalistyczne sformułowania, znaczenie których nie musi być znana przeciętnemu człowiekowi, o tyle sformułowania zawarte w w/ w umowie o współpracę, choć wyrażone językiem prawniczym, nie zawierały tak zawyłych konstrukcji, aby nie można było zrozumieć konsekwencji prawnych postanowień przedmiotowej umowy. W. W. (1), jak wynika z jego zeznań, nie zadawał też oskarżonemu pytań dotyczących postanowień przedmiotowej umowy. Mając powyższe na uwadze okoliczność, iż nie doszło do zapłaty ceny z tytułu zawartej umowy cesji może być, w ocenie Sądu, rozpatrywana tylko jako nieuczciwe zachowanie jednej ze stron umowy i wywoływać odpowiednie konsekwencje na płaszczyźnie prawa cywilnego.

Sąd nie stwierdził również podstaw do przypisania oskarżonemu J. H. czynu opisanego w punkcie **XLVI części wstępnej** wyroku. Zgodnie z postawionym zarzutem, J. H. miał doprowadzić K. O. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł w ten sposób, że zawierając z nim umowę kupna-sprzedaży dwóch weksli in blanco wystawionego przez U. O. wprowadził sprzedającego w błąd co do znaczenia instytucji i skutków prawnych przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” oraz co do zamiaru zapłaty kwoty 10.000 zł stanowiącej cenę sprzedaży weksla, wynikającej z postanowień umowy w wyniku czego doszło do przeniesienia praw z weksla w drodze indosu własnościowego z klauzulą „bez kosztów” na rzecz (...) Sp. z o.o., a następnie usiłował doprowadzić K. O. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 97.000 zł tys. zł w ten sposób, że w dniu 2 stycznia 2003 r. działając w ramach zwrotnego poszukiwania kwoty z weksla stanowiącego przedmiot umowy sprzedaży weksla wezwał K. O. (1), jako indosanta do zapłaty kwoty 97 000 zł wynikającej z różnicy potrącenia kwoty sprzedaży weksla z sumy wekslowej 107 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec odmowy zapłaty żądanej kwoty, czym działał na szkodę K. O. (1).

Podobnie, jak w przypadku czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, istotną okolicznością dla rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności karnej oskarżonych w niniejszym przypadku było, iż prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 30 maja 2007r. (sygn. akt II K 283/06) K. O. (1) i R. O. zostali skazani za wypełnienie weksla in blanco podpisanego przez U. O. na kwotę 107.000 zł, wiedząc, że zobowiązanie w takiej kwocie nie istnieje, to jest za czyn z art. 270 § 2 k.k. R. O. został nadto skazany za podrobienie deklaracji wekslowej do dwóch weksli in blanco na szkodę U. O., to jest za czyn z art. 270 § 1 k.k. Sąd w rozważaniach odnoszących się do zarzutu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku przeanalizował znaczenie prawne prawomocnego wyroku skazującego dla rozstrzygnięcia w innej sprawie karnej. Sąd stwierdził w niniejszej sprawie na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, że K. O. (1) nie przysługiwała wierzytelność względem U. O., zaś weksel in blanco został przez U. O. w innym celu, niż zabezpieczenie zwrotu należności K. O. (1). Nie budzi wątpliwości

również, że deklaracja wekslowa została podrobiona przez R. O.. Na skutek powyższych ustaleń, brak jest podstaw do przypisania oskarżonym J. H. i R. S. (1), iż doprowadzili oni K. O. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na skutek zawarcia umowy przeniesienia wierzytelności jak również w wyniku indosu przedmiotowego weksla. Nadto, podkreślić należy, że z materiału dowodowego nie wynika, aby oskarżony R. S. (1) był obecny podczas spotkania K. O. (1) i R. O. z J. H..

W ocenie Sądu, zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie dostarczył również podstaw do przypisania oskarżonemu J. H. czynu opisanego w punkcie **XLVII części wstępnej** wyroku. Zgodnie z zarzutem, oskarżony miał wypełnić niezgodnie z porozumieniem istniejącym pomiędzy K. O. (1), a U. O. wystawiony przez nią na zlecenie K. O. (1) weksel in blanco świadomie zawiązując sumę wekslową z kwoty 20 000 zł do sumy 107 000 zł. Jak już wcześniej wskazano, K. O. (1) i R. O. zostali skazani prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 30 maja 2007r. (sygn. akt II K 283/06) za wypełnienie weksla in blanco podpisanego przez U. O. na kwotę 107.000 zł, wiedząc, że zobowiązanie w takiej kwocie nie istnieje, to jest za czyn z art. 270 § 2 k.k. R. O. został nadto skazany za podrobienie deklaracji wekslowej do dwóch weksli in blanco na szkodę U. O., to jest za czyn z art. 270 § 1 k.k. Prawomocny wyrok skazujący wiąże Sąd w zakresie, w jakim przypisano w nim określonej osobie popełnienie przestępstwa oraz orzeczono wobec tej osoby określoną karę lub środek karny (tak Tomasz Grzegorzczak. Komentarz do art. 8 Kodeksu postępowania karnego w: Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Zakamycze 2003 Wydanie III wyd. el., Piotr Hofmański Samodzielność jurysdykcyjna sądu karnego, Katowice 1988 s. s. 213). W toku niniejszego postępowania nie zostały ujawnione zaś okoliczności pozwalające na ustalenie odmiennego przebiegu zdarzenia, w szczególności, iż przedmiotowy weksel został wypełniony przez oskarżonego J. H. lub inną osobę, przez niego naklonioną do wypełnienia przedmiotowego weksla.

Sąd stwierdził, że na podstawie poczynionych ustaleń faktycznych brak jest podstaw aby przypisać oskarżonemu J. H. popełnienie czynów opisanych punktach **XL, XLI, XLII, XLIV, XLV części wstępnej** wyroku.

Zgodnie z treścią wyżej wymienionych zarzutów, oskarżony mając świadomość co do rzeczywistej wysokości zobowiązania miał wypełnić niezgodnie z wolą wystawców weksle in blanco, zawiązując w ten sposób sumę wekslową, wyczerpując znamiona przestępstwa z art. 270 § 2 k.k. W ocenie Sądu przeprowadzone w toku postępowania dowody nie dały podstaw, aby usunąć wątpliwości, dotyczące osoby, która wypełniła przedmiotowe weksle – gdyż nie ma wątpliwości co do tego, iż wpisane sumy wekslowe przekraczają wysokość zobowiązań wystawców weksli. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 5 § 2 k.p.k., nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego. Zasada in dubio pro reo ma zastosowanie wówczas, gdy pomimo przeprowadzenia wszystkich dostępnych dowodów, pozostają w dalszym ciągu niewyjaśnione okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Wówczas Sąd dokonuje ustaleń faktycznych, nie czyniąc niekorzystnych dla oskarżonego domniemań. Na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego w niniejszej sprawie można wyprowadzić co najmniej dwie wersje zdarzeń. Mogło być tak, że weksle te zostały wypełnione na maszynie do pisania przez oskarżonego J. H., jednakże nie sposób w świetle ustalonych okoliczności faktycznych wykluczyć również tego, że weksle te zostały wypełnione na maszynie do pisania przez inną osobę. Brak jest tzw. dowodów poszlakowych, które wskazywałyby na to, iż w biurze (...) Sp. z o.o. znajdowała się maszyna do pisania i to właśnie na niej zostały wypełnione przedmiotowe weksle, co pozwalałoby na poczynienie ustaleń w tym zakresie w powiązaniu z pozostałymi dowodami w sprawie. Z uwagi na powyższe wywody, Sąd stwierdził, że w myśl powołanego przepisu nie ma podstaw na gruncie prawnokarnym, aby poczynić niekorzystne dla oskarżonego J. H. ustalenia w tym zakresie.

Sąd stwierdził, że nie zachodzą podstawy do stwierdzenia, iż oskarżony J. H. wypełnił swoim zachowaniem, opisanym w punkcie **XLVIII części wstępnej** wyroku znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. W toku niniejszego postępowania Sąd stwierdził, iż w szeregu przypadków oskarżeni J. H. i R. S. (1), czy oskarżony J. H., już przed spotkaniem z potencjalnymi zbywcami weksli mieli jasne wyobrażenie co do tego, w jaki sposób przysporzyć Spółce (...) Sp. z o.o. korzyści majątkowej i konsekwentnie realizowali kolejne elementy założonego planu. Najpierw dochodziło do zawarcia umowy przenoszącej wierzytelność zabezpieczoną wekslem na (...) Sp. z o.o. za określoną cenę, następnie zbywca pod kierunkiem J. H. uzupełniał weksel, wpisując formułę „ustępuję bez kosztów”. Weksel był wypełniany z reguły na kwotę większą niż wskazana w umowie jako cena „sprzedaży”. Następnie trasat otrzymywał

wezwanie do zapłaty sumy wekslowej z informacją, że dłużnik odmówił zapłaty – choć w zasadniczej liczbie wypadków dłużnik w ogóle nie był wzywany do zapłaty oraz z informacją o dokonaniu potrącenia należnej trasatowi ceny z sumą wekslową. Elementem kluczowym dla przypisania zamiaru w tych przypadkach była okoliczność, iż wezwanie dłużnika do zapłaty miało charakter wyłącznie pozorny – pisma o wezwaniu dla dłużnika i dla zbywcy weksla często mają tę samą datę sporządzenia, co w świetle logiki wyklucza uprzednie wezwanie dłużnika i uzyskanie od niego odpowiedzi odmownej. Inaczej jednak jest w sprawie opisanej w przedmiotowym zarzucie. Dłużnik – J. B. (1) wyraźnie odmówił zapłaty kwoty z weksla. W swoich zeznaniach świadek ten nie wskazał, aby między nim a J. H. istniało porozumienie co do pozorności czynności zmierzających do nabycia weksla od (...) Sp. z o.o. Nadmienić należy, że w spotkaniu z A. K. (3) i A. B. (2) nie uczestniczył oskarżony J. H., tylko oskarżony W. P. (4). Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 5 § 2 k.p.k., nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego. Zasada in dubio pro reo ma zastosowanie w niniejszym przypadku, gdyż pomimo przeprowadzenia wszystkich dostępnych dowodów, pozostają w dalszym ciągu niewyjaśnione okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego w niniejszej sprawie można wyprowadzić co najmniej dwie wersje zdarzeń. Mogło być tak, że J. H. ustalił przed spotkaniem W. P. (2) i J. B. (1) z przedstawicielami (...) Sp. z o.o., że należy doprowadzić ich do zawarcia przedmiotowej umowy i przeniesienia praw z weksla w drodze indosu bez protestu, żeby w krótkim czasie, wezwaniu do zapłaty J. B. (3), mającym charakter wyłącznie pozorny, skierować wezwanie do zapłaty do indosanta – (...) Sp. z o.o. i dokonać potrącenia ceny wskazanej w umowie, co spowoduje brak konieczności jej zapłaty. Jednakże również nie można wykluczyć tego, że oskarżonego J. H. nie dokonywał takich ustaleń z wymienionymi osobami, skutkiem braku takiego porozumienia jest brak związku przyczynowo-skutkowego między działaniem oskarżonego J. H. a skutkiem w postaci doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Do istotnych znamion oszustwa należy związek przyczynowy między wprowadzeniem w błąd, czy wyzyskaniem błędu a niekorzystnym rozporządzeniem mieniem jest (tak wyrok Sądu Apelacyjnego we W. z dnia 31 maja 2012 r., II AKa 123/12, LEX nr 1171340). Znamię "doprowadza" zakłada istnienie związku przyczynowego między zachowaniem sprawcy a zachowaniem pokrzywdzonego i rezultatem w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez tego ostatniego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 2 grudnia 2010 r., II AKa 393/10, KZS 2011/5/83). Mając powyższe na uwadze, Sąd nie miał kompetencji do poczynienia niekorzystnych dla oskarżonego domniemań w tym zakresie.

Sąd stwierdził również, że brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu W. P. (2) czynu opisanego w punkcie **L części wstępnej** wyroku. Zgodnie z postawionym temu oskarżonemu zarzutem, doprowadził on (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym J. H.. Mając na uwadze wskazane w poprzednim akapicie przyczyny Sąd nie stwierdził podstaw, aby przypisać W. P. (2) działanie, mając na względzie regulację art. 5 § 2 k.p.k. W stosunku do tego oskarżonego, w ocenie Sądu, można na podstawie ustalonego w sprawie stanu faktycznego sformułować dwie wersje – po pierwsze mógł on oczywiście doprowadzić A. K. (3) i A. B. (2) do zawarcia w imieniu S. umowy „sprzedaży” weksla oraz do dokonania indosu weksla na (...) Sp. z o.o., mając pełną wiedzę co do planu prowadzącego do pozyskania weksla i braku konieczności zapłaty na rzecz (...) Sp. z o.o. ceny sprzedaży ustalonego wspólnie z J. H., jak również działał w celu realizacji tego planu, mogło jednak być również tak, że działanie W. P. (2) opierało się na udzielonych mu instrukcjach i nie miał on wiedzy co do zamierzonych skutków, ani co do zamiaru doprowadzenia Spółki (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. W ocenie Sądu w świetle powyższego brak jest zatem podstaw do przypisania temu oskarżonemu działania w zamiarze kierunkowym doprowadzenia (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego doprowadzenia mieniem.

Mając na uwadze powyższe wywody, Sąd odpowiednio w punktach **IX i XI części dyspozytywnej** wyroku uniewinnił oskarżonych J. H. i R. S. (1) od popełnienia czynów opisanych w punktach **I-IV, VI, XII, XXI, XXIII, XXIV, XXIX, XXXII, XXXIV-XXXVII części wstępnej** wyroku, zaś oskarżonego J. H. – od popełnienia czynów opisanych w punktach **XXXVIII-XLVIII części wstępnej** wyroku.

Zgodnie z art. 286 § 1 k.k., przestępstwo oszustwa popełnia ten, kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. W doktrynie

wyróżnia się również, w oparciu o powyższy przepis ustawy karnej, konstrukcję prawną oszustwa sądowego czy procesowego. Do wyczerpania znamion przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. dochodzi bowiem również wówczas, gdy powód w toku procesu, aby udowodnić istnienie swojego roszczenia, powołuje się na nieprawdziwy dowód w celu wprowadzenia sądu w błąd i wydania przez niego orzeczenia, którego wynikiem będzie niekorzystne rozporządzenie mieniem pozwanego, z reguły – uwzględnienie żądania pozwu. Zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, że konstrukcja przestępstwa oszustwa ma zastosowanie również wówczas, gdy wprowadzenie w błąd dotyczy innej osoby, niż ta, której mienia dotyczy niekorzystne rozporządzenie (tak m.in. dr Z. K., *Dochodzenie roszczeń majątkowych w postępowaniu cywilnym a oszustwo sądowe MP (...)* s. 638, Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 grudnia 2006 r., V KK 104/06, LEX nr 295629).

W niniejszej sprawie analizie w aspekcie znamion przestępstwa tzw. oszustwa sądowego podlegało jedynie działanie oskarżonego J. H. i R. S. (1), które polegało na uzyskaniu na skutek realizacji w imieniu (...) Sp. z o.o. formalnie przysługujących tej Spółce praw procesowych korzystnego dla niej rozstrzygnięcia – nakazu zapłaty w oparciu o przedłożony w charakterze dowodu istnienia roszczenia weksel, wystawiony przez R. B. (1) w imieniu (...) Sp. z o.o. Na uwadze należało mieć przy tym specyfikę postępowania nakazowego, w którym Sąd nie bada przedłożonych dowodów istnienia roszczenia pod względem ich prawdziwości, w szczególności nie dochodzi do przeprowadzenia postępowania dowodowego.

Wskazać należy, że o ile Sąd poczynił ustalenia faktyczne co do podobnych działań w przypadku umów zawartych z pokrzywdzonymi (...) Sp. z o.o., S. S. (1), Z. C., M. H., M. B. (1), W. J., T. K. (1), (...), W (...) Sp. z o.o., S. W., L. G. (1), (...) Sp. z o.o., A. i K. K. (4), Z. S., S. N., Z. M., M. J. (1), I. i A. K. (2), K. C., brak było podstaw do przypisania w tych przypadkach oskarżonemu J. H. czynów polegających na dokonaniu lub usiłowaniu dokonania oszustwa sądowego. W ocenie Sądu, mając na uwadze, iż Prokurator postawił zarzut w zakresie dokonania oszustwa sądowego jedynie w zakresie czynu opisanego w punkcie VII aktu oskarżenia, tylko w tym zakresie Sąd miał kompetencję przypisać obu oskarżonym przestępstwo usiłowania popełnienia oszustwa sądowego. W stosunku zaś do zachowań nie objętych zarzutami aktu oskarżenia przypisanie usiłowania czy dokonania oszustwa sądowego stanowiłoby, w ocenie Sądu, wykroczenie poza granice oskarżenia i naruszenie tym samym zasady skargowości. Zgodzić się należy ze stanowiskiem wyrażonym w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2011 r., III KK 366/10 (Biul.SN 2011/6/14-15), że „Tożsamość (identyczność) czynu będzie przy tym wyłączona w przypadku różności podmiotów czynu, różności dóbr prawnych naruszonych czynem i, co silnie zaakcentowały sądy obu instancji w tej sprawie, w przypadku różnicy co do osoby pokrzywdzonego. Ta ostatnia różnica będzie jednak wykluczać tożsamość czynu tylko w przypadku, gdy łączyć się będzie z ustaleniem także innych różnic, na przykład co do miejsca zdarzenia, czasu czynu, przedmiotu wykonawczego lub ustawowych znamion czynu”. W niniejszej sprawie, mając na uwadze brak ujęcia powyższych zachowań w zarzutach aktu oskarżenia, przypisanie czynu polegającego na tzw. oszustwie sądowym wymagałoby wskazanie zarówno innych ram czasowych, miejsca i okoliczności popełnienia czynów, jak również przyjęcie innej konstrukcji czynu, gdyż w przypadku oszustwa sądowego podmiotem podlegającym wprowadzeniu w błąd i doprowadzającym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego jest sąd orzekający.

Sąd nie podzielił zarzutu podnoszonego przez oskarżonego J. H. oraz jego obrońcę, że oskarżony ten działał w usprawiedliwionym błędzie co do tego, że jego działanie nie wypełnia znamion czynu zabronionego. Zgodnie z art. 30 k.k., nie popełnia przestępstwa, kto dopuszcza się czynu zabronionego w usprawiedliwionej nieświadomości jego bezprawności. Dokonywana ocena w tym zakresie powinna się opierać na zindywidualizowanej ocenie, czy konkretny sprawca, w konkretnych okolicznościach, mógł sobie uświadomić bezprawność przedsięwziętego czynu. Orzeczenia stwierdzające brak znamion przestępstwa oszustwa, na które powołuje się oskarżony zostały dokładnie przeanalizowane przez Sąd, w wyniku tej analizy Sąd stwierdził, że żadne z nich nie dotyczyło sytuacji faktycznej podobnej do uznanych przez Sąd w niniejszej sprawie za wyczerpujące znamiona przestępstwa. Podzielić należy pogląd, że kryteria usprawiedliwienia nieświadomości bezprawności mają przede wszystkim charakter obiektywny, co oznacza, że przy ich rozpoznawaniu i ustaleniu należy posłużyć się kryterium normatywnym miarodajnego (wzorowego) obywatela, a następnie uwzględniając również kryterium subiektywne, charakterystyczne dla problematyki błędu, należy ocenić, czy miałby on możliwość uniknięcia błędu w postaci nieświadomości

bezprawności czynu (Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2003 r., II KK 331/02, OSNwSK 2003/1/969). Zatem niezasadnym byłoby stwierdzenie, że oskarżony działał w usprawiedliwionym błędzie opartym na treści powyższych orzeczeń w przedmiocie umorzenia postępowania z powodu braku znamion czynu zabronionego z art. 286 § 1 k.k., skoro działania te miały odmienny przebieg od tych opisanych w przedmiotowych orzeczeniach. W szczególności w żadnym z nich nie występuje element w postaci fikcji zawiadomienia dłużnika, aby formalnie uczynić zadość wymogom co do skorzystania z poszukiwania zwrotnego w myśl prawa wekslowego.

Wymierzając w stosunku do każdego z oskarżonych **w punktach XIII i XIV części dyspozytywnej wyroku** karę łączną pozbawienia wolności i grzywny z zastosowaniem zasady częściowej absorpcji Sąd kierował się przesłankami wymiaru kary łącznej określonymi w art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. Wysokość kary łącznej wymierzonej w stosunku do każdego z oskarżonych uwzględnia związek podmiotowy i przedmiotowy popełnionych czynów. Należy mieć na uwadze, że instytucja kary łącznej jest bowiem formą prawnokarnej reakcji, obejmującej wymiar sankcji karnych za każde z pozostających w realnym zbiegu przestępstw, z uwzględnieniem relacji zachodzących między popełnionymi przez sprawcę przestępstwami. Sąd podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Łodzi wyrażone w wyroku z dnia 9 maja 2001 r., II AKa 63/01 (Prok.i Pr.-wkl. 2002/7-8/20), iż „zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione”. Sąd miał również na uwadze znaczną dysproporcję między ilością czynów przypisanych każdemu z oskarżonych.

Sąd w punkcie **XV części dyspozytywnej** wyroku warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego R. S. (1). Przepis art. 69 § 1 k.k. stanowi, że Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat, kary ograniczenia wolności lub grzywny orzeczonej jako kara samoistna, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. W ocenie Sądu, ocena właściwości i warunków osobistych oskarżonego przemawia za powzięciem przekonania przez Sąd, że w przyszłości oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i unikał popełniania przestępstw. Ustalając okres próby Sąd miał na uwadze treść art. 70 § 1 pkt 1 k.k., z którego wynika, że okres próby w wypadku warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wynosi od 2 do 5 lat, w ocenie Sądu nadzór kuratora sądowego zapewni kontrolę Sądu nad prawidłowym funkcjonowaniem oskarżonego w okresie próby.

Sąd w punktach **XVI i XVII części dyspozytywnej** wyroku orzekł na podstawie przepisu art. 46 § 1 k.k. w przedmiocie obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Zgodnie z powołanym przepisem, w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości albo w części lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę; przepisów prawa cywilnego o przedawnieniu roszczenia oraz możliwości zasądzenia renty nie stosuje się. Pojęcie szkody nie zostało zdefiniowane na gruncie prawa karnego, dlatego należy korzystać z dorobku naukowego wypracowanego w dziedzinie prawa cywilnego. Przy ustalaniu wartości szkody zasadnym jest zatem sięganie po regulację zawartą w art. 361 k.c. Jednakże przeniesienie cywilistycznej interpretacji tego pojęcia nie powinno następować w sposób bezpośredni i całościowy, uwzględnić należy bowiem odmienność celów, jakim służą przepisy karne. Obowiązek naprawienia szkody jest środkiem karnym, a zatem wymiar go jest konsekwencją popełnienia przez sprawcę przestępstwa. Przepisy prawa karnego regulują samoistne podstawy nałożenia obowiązku naprawienia szkody, jednakże dla ustalenia granic tego obowiązku zasadne jest posiłkowanie się regułami prawa cywilnego (tak Anna Muszyńska, Naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem, W-wa 2010 Wolters Kluwer). Słusznie się postuluje, aby unikać posługiwania się tym samym pojęciem w ramach tego samego systemu prawnego w różnych znaczeniach.

Podkreślić należy, iż okoliczność doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem z całą pewnością nie jest równoznaczna z powstaniem i istnieniem szkody w mieniu pokrzywdzonego. Po przeprowadzeniu wszystkich

dowodów w niniejszej sprawie, Sąd stwierdził, że w niektórych przypadkach brak jest podstaw do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody.

W wyniku popełnienia przestępstwa opisanego na nowo w **punkcie I części dyspozytywnej** wyroku (punkt V aktu oskarżenia), przypisanego oskarżonym J. H. i R. S. (1), oskarżonym przypisano przestępstwo w formie stadialnej usiłowania, nie doszło więc do wyrządzenia szkody (...) S.A. W przypadku czynu opisanego na nowo w **punkcie III podpunkcie 2 części dyspozytywnej** wyroku, przypisanego oskarżonym J. H. i R. S. (1) (punkt XXX aktu oskarżenia), okolicznością miarodajną dla ustalenia, czy istnieje podstawa do nałożenia na oskarżonych obowiązku naprawienia szkody, jest złożenie przez zarząd (...) S.A. oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczeń woli zawartych w umowie sprzedaży weksla. Nie ulega wątpliwości, iż weksel stanowi jedynie środek do dochodzenia zabezpieczonej nim wierzytelności, kluczowe znaczenie ma zatem, komu przysługuje owa wierzytelność. Unicestwienie skutków umowy cesji wierzytelności skutkuje przecież odzyskaniem przez wierzyciela możliwości dochodzenia należności, będącej poprzednio przedmiotem cesji. Z poczynionych ustaleń, dotyczących czynu opisanego na nowo w **punkcie II części dyspozytywnej** wyroku (punkt XIV aktu oskarżenia), przypisanego oskarżonym J. H. i R. S. (1), wynika, że (...) S.A. uzyskała tytuł wykonawczy przeciwko (...) Sp. z o.o., odpowiadający wysokości zobowiązania wynikającego z umowy sprzedaży weksli (k. 3120, k. 3150v), mając powyższe na uwadze, brak jest podstaw do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody. W myśl art. 415 § 5 zd. drugie k.p.k., obowiązku naprawienia szkody nie orzeka się, jeżeli o roszczeniu wynikającym z popełnienia przestępstwa prawomocnie już orzeczono w innym postępowaniu.

W przypadku czynu opisanego w **punkcie V podpunkcie 1 części dyspozytywnej** wyroku (punkt VII aktu oskarżenia), przypisanego oskarżonemu J. H., podkreślić należy, iż z poczynionych ustaleń, w szczególności z zeznań przedstawiciela (...) Sp. z o.o. złożonych na rozprawie w dniu 27 maja 2011 r. wynika ponad wszelką wątpliwość, że przedmiotowy weksel został zwrócony (...) Sp. z o.o., skutkiem zaś odzyskania weksla jest możliwość dochodzenia roszczeń zabezpieczonych wekslem na jego podstawie. Z poczynionych ustaleń, dotyczących czynu opisanego w **punkcie V podpunkcie 6 części dyspozytywnej** wyroku, przypisanego oskarżonemu J. H. (punkt XVI aktu oskarżenia), wynika, że pokrzywdzeni Z. S. i S. N. otrzymali w listopadzie 2008 roku od W. Z. (1) piec, cena sprzedaży tego pieca stanowiła zaś należność Z. S. i S. N. zabezpieczoną wekslem. W przypadku czynu opisanego w **punkcie V podpunkcie 8 części dyspozytywnej** wyroku, przypisanego J. H. (punkt XX aktu oskarżenia), Sąd miał na uwadze, iż S. W. – reprezentant Spółki W (...) Sp. z o.o. w swoich zeznaniach złożonych na rozprawie wskazał stanowczo, iż nie uważa jakoby poniósł szkodę, mając na uwadze powyższe, istotnym jest, że pokrzywdzony ten nie wystąpił z wnioskiem o naprawienie szkody.

W punkcie **XVI części dyspozytywnej** wyroku Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł o solidarnej odpowiedzialności obu oskarżonych w zakresie obowiązku naprawienia szkody na rzecz 1. M. B. (1), Z. M., M. J. (1), I. K. (1) i A. K. (2), M. T. i S. R.. Przyjęcie solidarnej odpowiedzialności oskarżonych jest uzasadnione, mając na uwadze, że przepisy prawa cywilnego w tym zakresie mają zastosowanie. Zgodnie z powołanym przepisem art. 46 § 1 k.k. Sąd ma kompetencje do nałożenia obowiązku naprawienia szkody w całości albo w części. Sąd, orzekając obowiązek naprawienia szkody w części, miał na uwadze ustaloną wysokość ceny, za jaką pokrzywdzeni wyrazili chęć zbycia weksli. W ocenie Sądu, brak było natomiast podstaw do ustalenia pełnej wysokości szkody w niniejszej sprawie.

W szczególności, Sąd stwierdził, że zasadnym było zobowiązanie oskarżonych J. H. i R. S. (1) do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego Z. M. kwoty 31.000 zł tytułem naprawienia szkody w części. Z podanych przez pokrzywdzonego informacji wynika, że niezapłacona mu należność z tytułu wykonanych robót na dzień 2 października 2001 r. wyniosła łącznie 31.124,92 zł, co wynika przede wszystkim z treści salda sporządzonego w oparciu dane na dzień 2 października 2002 r. Mając na uwadze powyższe, rzeczywista wartość wyrządzonej pokrzywdzonemu szkody, podlegającej udowodnieniu wyniosła co najmniej 31.000 zł. Sąd zobowiązał także oskarżonych J. H. i R. S. (1) do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego M. J. (1) kwoty 55.000 zł tytułem naprawienia szkody w części. Ustalając wartość wyrządzonej szkody, podlegającej ustaleniu w niniejszym postępowaniu, Sąd oparł się na treści zeznań samego pokrzywdzonego M. J. (1), jak również świadka B. J.. Sąd miał również na uwadze, iż kwota ta stanowiła należność dla M. J. (1), działającego jako osoba fizyczna prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą. Ustalając

wysokość wyrządzonej I. i A. K. (2) szkody Sąd przyjął, iż równa się ona ustalonej przez strony cenie „sprzedaży” weksła. W ocenie Sądu, skoro pokrzywdzeni akceptowali otrzymanie w zamian za przeniesienie przysługującej im wierzytelności określonej kwoty, zasadnym jest określenie w ten sposób wartości mienia, którego dotyczyło niekorzystne rozporządzenie, nie zwiększając dolegliwości finansowej oskarżonych ponad potrzebę.

W punkcie **XVII części dyspozytywnej** wyroku Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł obowiązek naprawienia szkody w części wobec oskarżonego J. H. na rzecz pokrzywdzonych K. Z. (2), S. S. (1), Z. C., M. H., L. G. (1), A. K. (4) i K. K. (4), W. J., T. K. (1), I. P. i F. P., K. C.. Ustalając wysokość wyrządzonej K. Z. (2), S. S. (1), A. i K. K. (4), W. J. szkody Sąd przyjął, iż równa się ona ustalonej przez strony cenie „sprzedaży” weksła. W ocenie Sądu, skoro pokrzywdzeni akceptowali otrzymanie w zamian za przeniesienie przysługującej im wierzytelności określonej kwoty, zasadnym jest określenie w ten sposób wartości mienia, którego dotyczyło niekorzystne rozporządzenie, nie zwiększając dolegliwości finansowej oskarżonych ponad potrzebę.

Orzeczenie o kosztach postępowania zawarte w punkcie **XVIII części dyspozytywnej** wyroku Sąd wydał w oparciu o treść art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U.1983.49.223 j.t.), stwierdzając, że uiszczenie przez oskarżonych kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe, mając na uwadze sytuację majątkową obu oskarżonych, w tym także okoliczność, iż ciążą na nich obowiązki naprawienia wyrządzonej szkody w znacznej wysokości, zaś w stosunku do oskarżonego J. H. – również perspektywę pobytu w zakładzie karnym przez dość długi okres.